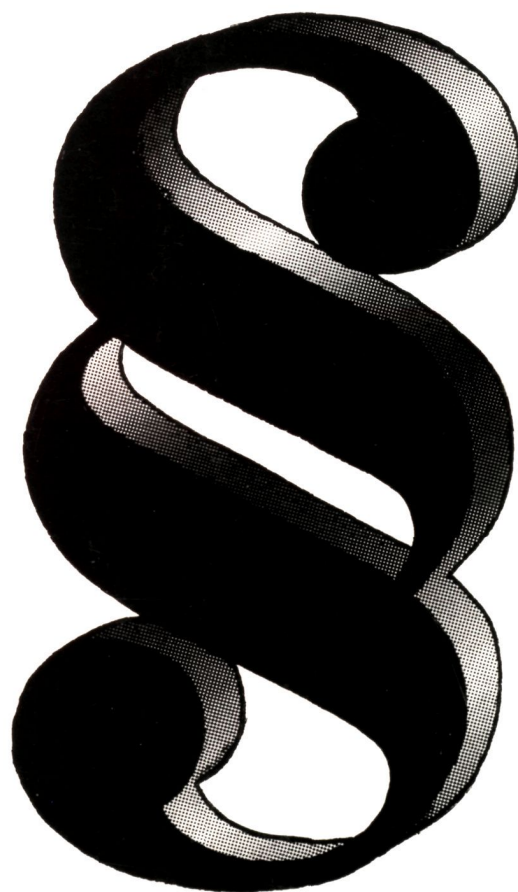

0i-c

EJ HEMLÅN

Rätts- statistisk årsbok 1986

STATISTISKA
CENTRALBYRÅN

86. -11 -25

Biblioteket

Sveriges officiella statistik

Statistiska centralbyrån

INLEDNING

TILL

Rättsstatistisk årsbok / Statistiska centralbyrån. – Stockholm : Statistiska centralbyrån, 1975-1993. – (Sveriges officiella statistik).

Täckningsår: 1974-1992.

1975-1980 med engelsk parallelltitel: Yearbook of Legal Statistics.

1975-1980 med separat publicerad Appendix.

Föregångare:

Domstolarnas och de exekutiva myndigheternas verksamhet / Statistiska centralbyrån. – Stockholm : Statistiska centralbyrån, 1919-1967. – (Sveriges officiella statistik).

Domstolarna / Statistiska centralbyrån. – Stockholm : Statistiska centralbyrån, 1968-1975. – (Sveriges officiella statistik).

Kriminalstatistik. Del 1, Polisstatistik / Statistiska centralbyrån. – Stockholm : Liber/Allmänna förlaget, 1968-1976. – (Sveriges officiella statistik).

Kriminalstatistik. Del 2, Domstols och åklagarstatistik / Statistiska centralbyrån. – Stockholm : Liber/Allmänna förlaget, 1969-1976. – (Sveriges officiella statistik).

Brott som kommit till polisens kännedom / Statistiska centralbyrån. – Stockholm : Statistiska centralbyrån, 1952-1967. – (Sveriges officiella statistik).

Efterföljare:

Domstolsstatistik / BRÅ – Brottsförebyggande rådet. – Stockholm : BRÅ, 1996-2002.

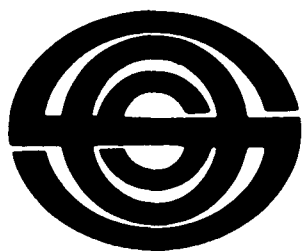
Rättsstatistik framställs av flera myndigheter och tillhandahålls på deras webbplatser: Sveriges domstolar, www.domstol.se; Kriminalvården, www.kvv.se; Åklagarmyndigheten, www.aklagare.se; Polisen, www.polisen.se; Brottsförebyggande rådet, www.bra.se.

Översiktspublikationer:

Brott och straff i Sverige : historisk kriminalstatistik 1750-2010 / Hanns von Hofer. – Stockholm: Kriminologiska institutionen, Stockholms universitet, 2011.

Rättsstatistisk årsbok 1986. – (Sveriges officiella statistik).
Digitaliserad av Statistiska centralbyrån (SCB) 2013.

Rättsstatistisk årsbok 1986

**Sveriges officiella statistik
Statistiska centralbyrån
Stockholm 1986**

Yearbook of Judicial Statistics 1986

Official Statistics of Sweden
Statistics Sweden
Stockholm 1986

Tidigare publicering

Publikationen Rättsstatistisk årsbok utges för tolfte gången i serien Sveriges officiella statistik (SOS). I årsboken ingår redovisningen som tidigare publicerats i Kriminalstatistik del 1 och del 2 samt i Domstolarna. Dessa publikationer upphörde från och med årgången 1974.

Previous publication

The annual report Yearbook of Judicial Statistics is published for the twelfth time within the series Official Statistics of Sweden (SOS). The Yearbook gives data which until 1973 were included in the publications Criminal Statistics Part 1 and Part 2 and Courts.

Published by
Statistics Sweden, S-115 81 Stockholm

ISBN 91-618-0125-9
ISSN 0347-7541

Sättning: Stilbildarna, Örebro
Printed in Sweden
Civiltryck AB, Stockholm 1986
ALLF 410 6031

Förord

Statistiska centralbyrån (SCB) framlägger härmed tolfte årgången av Rättsstatistisk årsbok. Innehållet utgörs av uppgifter för år 1985 och tidigare.

Årsbokens syfte är att ge en samlad redovisning av rättsstatistiken. Utöver redovisningen i denna bok publiceras preliminär statistik, korttidsstatistik, regionala uppgifter samt mera detaljerade siffersammanställningar i Statistiska meddelanden. Vidare publiceras rättsstatistik i Statistisk årsbok samt i Allmän månadsstatistik. Dessutom finns opublicerat rättsstatistiskt material tillgängligt i olika former hos SCB.

I årsboken redovisas förutom den av SCB framställda rättsstatistiken även statistisk information avseende rättsväsendet som producerats av andra myndigheter. SCB vill härmed rikta ett varmt tack till samtliga myndigheter som bidragit med uppgifter till boken.

Rättsstatistisk årsbok har utarbetats inom SCBs enhet för rätts- och socialstatistik. I årsbokens redaktion har ingått Margit Björnstad, Anna-Britt Eriksson, Hanns von Hofer, Torbjörn Israelsson och Jens Sande.

Stockholm i september 1986

STEN JOHANSSON

Mårten Hauffman

Översikt

Overview

5	1 INNEHÅLLSFÖRTECKNING	1 CONTENTS
11	2 INTRODUKTION TILL RÄTTS- STATISTIKEN	2 INTRODUCTION TO JUDICIAL STATISTICS
11	2.1 Allmänt	2.1 General
11	2.2 Rättsstatistikens delområden	2.2 The types of Judicial Statistics
14	2.3 Insamlingen till statistiken	2.3 Collection of statistics
14	2.4 Publiceringssystemet	2.4 Publication
16	3 KRIMINALSTATISTIK	3 CRIMINAL STATISTICS
16	3.1 Kriminalstatistik genom tre sekler	3.1 Criminal statistics over three centuries
24	3.2 Brott m m	3.2 Offences
62	3.3 Anhållande, häktning och tillfälliga om- händertaganden	3.3 Arrest, detention and temporary custody
68	3.4 För brott lagförda personer	3.4 Persons found guilty of criminal offences
101	3.5 Kriminalvård	3.5 The Correctional System
119	3.6 Återfall i brott	3.6 Recidivism
127	3.7 För narkotikabrott lagförda personer	3.7 Persons found guilty of drug offences
142	3.8 Nordisk kriminalstatistik	3.8 Nordic Criminal Statistics
153	3.9 Offer för våld och egendomsbrott 1984	3.9 Victims of violence and property crimes 1984 1978
158	4 STATISTIK ÖVER DOMSTOLARNAS M FL VERKSAMHET	4 COURT STATISTICS
219	5 BILAGOR	5 APPENDICES
220	6 SAKREGISTER	6 INDEX

1 Innehållsförteckning

Contents

5	1 INNEHÅLLSFÖRTECKNING
11	2 INTRODUKTION TILL RÄTTSSTATISTIKEN
11	2.1 Allmänt
11	2.2 Rättsstatistikens delområden
14	2.3 Insamlingen till statistiken
14	2.4 Publiceringssystemet
16	3 KRIMINALSTATISTIK
16	3.1 Kriminalstatistik genom tre sekler
16	3.1.1 Mord och dråp
17	3.1.2 Misshandel
18	3.1.3 Våldtäkt
18	3.1.4 Stöld m m
20	3.1.5 Upprepad stöld och rån
21	3.1.6 Samtliga lagföringar för brott
24	3.2 Brott m m
24	3.2.1 Några resultat
28	3.2.2 Statistikens syfte, omfattning, insamling och bearbetning
29	3.2.3 Kvalitet och jämförbarhet
30	3.2.4 Definitioner och begrepp
31	3.2.5 Redovisningsenheter samt förklaringar till vissa differenser
31	3.2.6 Tidigare publicering
32	3.2.7 Ytterligare statistik inom området
	<i>Diagram</i>
33	3.2.1–3.2.3 Anmälda brott i hela riket, 1950–1985
36	3.2.4 Anmälda brott i länen, 1985
37	3.2.5 Antal brottsdeltaganden efter ålder, 1985
38	3.2.6 Antal misstänkta personer i länen, 1985
	<i>Tabeller</i>
39	3.2.1–3.2.3 Anmälda brott i hela riket, 1950–1985
48	3.2.4 Anmälda brott, uppklarade brott och uppklaringsprocent i hela riket, 1985
50	3.2.5 Anmälda brott i vissa regioner, 1985
51	3.2.6 Brott som klarats upp genom beslut på brottsanmälan efter beslutets innebörd, 1985

52	3.2.7	Antal brottsdeltaganden samt beslut i åtalsfrågan, 1985
53	3.2.8	Utländska medborgare som misstänkts för brott, 1985
54	3.2.9	Personer misstänkta för brott efter ålder, kön och medborgarskap samt antal brottsdeltaganden, 1985
58	3.2.10	Personer som misstänkts för brott efter brottsart samt ålder 1985

62 **3.3 Anhållande, häktning och tillfälliga omhändertaganden**

62	3.3.1	Anhållande och häktning
65	3.3.2	Tillfälliga omhändertaganden
67	3.3.3	Hittillsvarande uppgiftsinsamling och publicering

Tabeller

63	3.3.1	Anhållna och häktningsframställningar, 1965–1985
66	3.3.2	Personer som omhändertagits för fylleri 1976 samt personer som omhändertagits enligt LOB 1977–1985

68 **3.4 För brott lagförda personer**

68	3.4.1	Några resultat
70	3.4.2	Statistikens syfte och omfattning
71	3.4.3	Insamling och bearbetning
71	3.4.4	Kvalitet och jämförbarhet
72	3.4.5	Definitioner och begrepp
74	3.4.6	Tidigare publicering
75	3.4.7	Förändringar i tabellredovisningen
75	3.4.8	Ytterligare statistik inom området

Diagram

76	3.4.1	Dömda till kriminalregisterpåföljd per medelfolkmängd, 1950–1985
76	3.4.2	Dömda till kriminalregisterpåföljd, 1965–1985
77	3.4.3	Personer som lagförts efter huvudpåföljd, kön, ålder och medborgarskap, 1985
78	3.4.4	Personer som lagförts efter huvudbrott, kön, ålder och medborgarskap, 1985
79	3.4.5	Lagförda efter ålder och kön per medelfolkmängd, 1985
80	3.4.6	Lagförda efter huvudpåföljd i olika brottsgrupper, 1985

Tabeller

82	3.4.1	Lagförda 1831–1985
83	3.4.2	Lagförda för grövre brott, 1857–1985
84	3.4.3	Lagförda, utom åtalsunderlåtelse, efter huvudbrott 1950–1985
85	3.4.4	Lagförda efter huvudpåföljd resp lagrum 1950–1985
86	3.4.5	Lagförda efter kön och huvudbrott, 1985
87	3.4.6	Översiktstabell, 1985

88	3.4.7 a	Lagförda efter huvudbrott och ålder, 1985
89	3.4.7 b	Lagförda kvinnor efter huvudbrott och ålder, 1985
90	3.4.8 a	Lagförda efter huvudpåföljd och ålder, 1985
91	3.4.8 b	Lagförda kvinnor efter huvudpåföljd och ålder, 1985
92	3.4.9 a	Lagförda efter huvudbrott och huvudpåföljd, 1985
94	3.4.9 b	Lagförda kvinnor efter huvudbrott och huvudpåföljd, 1985
96	3.4.10 a	Dömda till fängelse, efter brott och fängelsestid, 1985
97	3.4.10 b	Kvinnor som dömts till fängelse, efter brott och fängelsestid, 1985
98	3.4.11 a	Nettoredovisning av kyrkobokförda utländska medborgare, 1985
99	3.4.11 b	Nettoredovisning av <i>ej</i> kyrkobokförda utländska medborgare, 1985
100	3.4.12	Dömda efter påföljd, 1985

101 3.5 Kriminalvård

101	3.5.1	Några resultat
105	3.5.2	Statistikens omfattning, insamling och bearbetning
105	3.5.3	Kvalitet och jämförbarhet
105	3.5.4	Definitioner och begrepp
106	3.5.5	Tidigare publicering

Diagram

107	3.5.1	Intagna och kvarvarande i anstalt, 1835–1985
-----	-------	--

Tabeller

108	3.5.1	Genomsnittligt antal personer i anstalts- och frivård, 1965–1985
109	3.5.2–3.5.5	Intagning i anstalt, 1965–1985
113	3.5.6	Avgång från anstalt, 1965–1985
114	3.5.7	Kvarvarande i anstalt, 1965–1985
114	3.5.8	Rymningar, 1965–1985
115	3.5.9	Permissioner, 1965–1985
115	3.5.10	Avtjänad tid i anstalt, 1965–1985
116	3.5.11	Dygnskostnad, 1966/67–1985/86
116	3.5.12	Personer under övervakning, 1965–1986
117	3.5.13	Påbörjad övervakning, 1965–1985
118	3.5.14	Övervakning: åtgärder vid misskötsamhet, 1965–1985/86

119 3.6 Återfall i brott

119	3.6.1	Några resultat
119	3.6.2	Insamling, bearbetning, kvalitet m m
120	3.6.3	Definitioner och begrepp
121	3.6.4	Tidigare publicering

Tabeller

- 122 3.6.1 Återfall efter ålder, 1974–1981
- 123 3.6.2 Återfall efter brottskategori, 1973–1981
- 124 3.6.3 Återfall efter påföljdskategori, 1973–1981

127 **3.7 För narkotikabrott lagförda personer**

- 127 3.7.1 Några resultat
- 130 3.7.2 Statistikens syfte och omfattning
- 130 3.7.3 Insamling och bearbetning
- 131 3.7.4 Kvalitet och jämförbarhet
- 131 3.7.5 Definitioner och begrepp
- 132 3.7.6 Tidigare publicering
- 132 3.7.7 Ytterligare statistik inom området

Diagram

- 133 3.7.1 Översikt, samtliga narkotikabrott, 1969–1985
- 134 3.7.2 För narkotikabrott lagförda personer, 1975–1985, efter brottsrubricering
- 134 3.7.3 För narkotikabrott lagförda personer, 1969–1985, efter påföljd
- 135 3.7.4 För narkotikabrott lagförda personer, 1975–1985, efter typ av medel
- 135 3.7.5 För narkotikabrott lagförda personer, 1985, efter ålder och per 100 000 av den straffmyndiga medelfolkmängden
- 136 3.7.6 Enbart narkotikastrafflagen efter typ av narkotika och huvud-påföljd, 1985

Tabeller

- 137 3.7.1–3.7.8 För narkotikabrott lagförda personer, 1975–1985

142 **3.8 Nordisk kriminalstatistik**

- 142 3.8.1 Inledning
- 142 3.8.2 Definitioner och begrepp
- 142 3.8.3 Jämförbarhet i allmänhet
- 143 3.8.4 Jämförbarhet mellan de nordiska länderna
- 143 3.8.5 Statistik från Island
- 144 3.8.6 Diagrammen
- 144 3.8.7 Referenser och ytterligare statistik inom området

Diagram

- 146 3.8.1 Registrerade brott per 100 000 av folkmängden i åldern 15 (14)–67 år vid årets slut, 1950–1984

153 **3.9 Offer för våld och egendomsbrott 1984**

- 153 3.9.1 Bakgrund
- 154 3.9.2 Våld eller hot om våld 1984
- 155 3.9.3 Offer för stöld och skadegörelse 1984

158 4 STATISTIK ÖVER DOMSTOLARNAS VERKSAMHET

- 158 4.1 Några resultat
- 158 4.2 Statistikens syfte och omfattning
- 158 4.3 Insamling och bearbetning
- 160 4.4 Förändringar i jämförelse med föregående år
- 161 4.5 Definitioner och begrepp
- 162 4.6 Tidigare publicering
- 163 4.7 Ytterligare statistik inom området

Diagram

- 165 4.1.1–4.1.6 Tingsrätter
- 168 4.2.1 Hovrätter
- 169 4.3.1 Högsta Domstolen
- 169 4.4.1 Nådeansökningar
- 170 4.5.1 Förvaltningsdomstolar

Tabeller

Allmänna underrätter

- 171 4.1.1–4.1.2 Översiktstabeller 1960, 1970, 1975, 1980–1985
- 172 4.1.3–4.1.6 Tvistemål 1985
- 176 4.1.7 Äktenskapsskillnader 1960, 1965, 1970–1985
- 177 4.1.8–4.1.9 Äktenskapsskillnader 1985
- 178 4.1.10–4.1.13 Brottmål 1985
- 180 4.1.14–4.1.16 Fastighetsdomstolar 1985
- 181 4.1.17 Allmänna domstolsärenden 1985
- 181 4.1.18 Statens va-nämnd 1979–1985
- 181 4.1.19 Vattendomstolar 1979–1985
- 182 4.1.20 Vattendomstolar 1985
- 184 4.1.21 Mål om lagsökning, betalningsföreläggande, konkurser m m 1985
- 184 4.1.22 Inskrivningsmyndigheternas ärenden, ärenden i boupptecknings- och avhandlingsprotokollen m m 1985
- 185 4.1.23 Företagskonkurser 1985
- 186 4.1.24 Företagskonkurser 1982–1985
- 187 4.1.25 Förhandlingen om offentligt ackord 1985
- 188 4.1.26 Sjöfartsregistrets ärenden 1985
- 188 4.1.27 Lagfarter, inskrivning av tomträtt, länsvis 1985
- 188 4.1.28 Lagfarter fördelade efter fång och beskattningsnatur 1985
- 189 4.1.29 Näringsförbud 1981–1985
- 190 4.1.30–4.1.31 Vårdnadshavare 1983

Hovrätter

- 192 4.2.1 Översiktstabell 1960, 1970, 1975, 1980–1985
- 192 4.2.2–4.2.7 Hovrätternas verksamhet 1985

Högsta Domstolen

- 198 4.3.1–4.3.2 Översiktstabeller 1960, 1970, 1975, 1980–1985
- 200 4.3.3–4.3.6 Högsta Domstolens verksamhet 1985

	<i>Nådeansökningar</i>
203	4.4.1 Översiktstabell 1960, 1970, 1975, 1980–1985
203	4.4.2–4.4.4 Nådeansökningar 1985
	<i>Förvaltningsdomstolar</i>
206	4.5.1 Länsrätter: översiktstabell 1980–1985
206	4.5.2–4.5.3 Länsrätternas verksamhet 1985
207	4.5.4 Mellankommunala skatterättens verksamhet 1982–1985
208	4.5.5 Kammarrätter: översiktstabell 1960, 1970, 1975, 1980–1985
209	4.5.6 Kammarrätternas verksamhet 1985
210	4.5.7 Regeringsrätten: översiktstabell 1960, 1970, 1975, 1980–1985
211	4.5.8 Regeringsrättens verksamhet 1985
	<i>Hyresnämnder, arrendenämnder, bostadsdomstolen</i>
212	4.6.1 Hyresnämnder, arrendenämnder, bostadsdomstolen: översiktstabell 1975–1985
213	4.6.2–4.6.4 Hyresnämnder, arrendenämnder, bostadsdomstolen 1985
214	4.6.5 Bostadsdomstolen 1985
	<i>Kronofogdemyndigheter</i>
215	4.7.1 Kronofogdemyndigheter 1984–1985
	<i>Rättshjälp</i>
216	4.8.1–4.8.2 Rättshjälp 1985
217	4.8.3 Rättshjälpsnämnderna: översiktstabell 1975, 1980–1985
	<i>Andra myndigheter inom rättsväsendet</i>
218	4.9.1 Översiktstabell 1970, 1975, 1980–1985
219	5 BILAGA
219	Medelfolkmängden år 1985 i hela riket, 5-årsklasser
220	6 SAKREGISTER

Teckenförklaring

Explanation of symbols

»	Upprepning	Repetition
–	Intet finns att redovisa	Magnitude nil
0	Mindre än 0,5 av enheten	Magnitude less than half of unit employed
..	Uppgift ej tillgänglig eller alltför osäker för att anges	Data not available or too uncertain to be stated
.	Uppgift kan ej förekomma	Category not applicable

2 Introduktion till rättsstatistiken

Introduction to Judicial Statistics

2.1 Allmänt

Den officiella *rättsstatistiken* som räknar sitt upphov från 1830 brukar traditionellt delas upp i *kriminalstatistik* och *statistik över domstolarnas m fl verksamhet*.

Syftet med *kriminalstatistiken* är att beskriva brottsligheten i landet och de åtgärder som vidtas mot denna. *Statistiken över domstolarnas verksamhet* har i första hand till syfte att belysa omfånget av verksamheten hos olika myndigheter inom rättsväsendet, dvs beskriva frekvensen av mål och ärenden m m.

En sammanfattande redogörelse för kriminalstatistikens successiva uppbyggnad från år 1830 fram till år 1954 ingår i en artikel om rättsstatistik publicerad i Statistisk tidskrift nr 10, 1954, sid 461 ff.

I början av 1960-talet beslutades att kriminalstatistiken skulle byggas ut och att detta skulle ske i två etapper. En redogörelse för utbyggnadsetapperna finns i Statistisk tidskrift 1965, sid 58 ff. Vidare finns i Statistisk tidskrift 1968:1, sid 60 ff en översikt över den svenska kriminalstatistiken i början av 1968.

I Statistisk tidskrift 1979:5 sid 361 ff finns en artikel som beskriver hur kriminalstatistiken utvecklats från slutet av 1960-talet och framgent. I redogörelsen behandlas statistikens anslutning till rättsväsendets informationssystem särskilt utförligt.

Huvudansvarig för rättsstatistiken är statistiska centralbyrån (SCB). Till övervägande del produceras även rättsstatistiken av SCB. Kriminalvårdsstatistiken utarbetas gemensamt av kriminalvårdsverket och SCB. Även på andra områden samverkar SCB med olika myndigheter inom rättsväsendets område. Dessa lämnar även underlag för statistik som publiceras av SCB.

Vid sidan av SCB sammanställs löpande rättsstatistik inom andra myndigheter, såsom domstolsverket (DV), kriminalvårdsverket (KVV) och rikspolisstyrelsen (RPS), riksåklagaren (RÅ) samt socialstyrelsen (SoS).

Dessutom förekommer framställning och analys av rättsstatistik i samband med utredningsarbete inom statliga kommittéer, brottsförebyggande rådet (BRÅ), KVV samt vissa universitetsinstitutioner.

2.2 Rättsstatistikens delområden

Kriminalstatistiken brukar indelas i

- brottsstatistik
- statistik över för brott lagförda personer
- kriminalvårdsstatistik
- statistik över återfall i brott

Brottsstatistiken innehåller uppgifter om brott som registrats hos polisen, fördelade efter brottstyp och månad då de anmälts. Redovisning ges även av uppklarade brott fördelade efter uppklaringsgrund. Vidare redovisas antalet personer som misstänks för brott med fördelning efter bl a ålder, kön och nationalitet.

Statistiken över för brott lagförda personer innehåller uppgifter om personer som fällts till ansvar i brottmål i första instans vid allmän domstol eller som godkänt föreläggande av ordningsbot eller strafföreläggande (förenklade bötesformer) samt personer som meddelats åtalsunderlåtelse. Personerna fördelas efter brott, påföljd, kön, ålder, nationalitet m m.

Kriminalvårdsstatistiken innehåller uppgifter om personer som dömts till påföljd som leder till kriminalvård. Av redovisningen framgår intagning och avgång från anstaltsvård respektive frivård, rymningar och permissioner. Personerna redovisas efter bl a kön, ålder, påföljd och brott.

Statistiken över återfall i brott beskriver personer som lagförts för brott med avseende på registrerade återfall. Personerna fördelas efter bl a kön, ålder, brott, tid till återfall och antal återfall.

Den svenska kriminalstatistiken ger en mycket begränsad belysning av *straffprocessuella frihetsberövanden*, såsom häktning, anhållande, gripande samt hämtande eller medtagande till förhör.

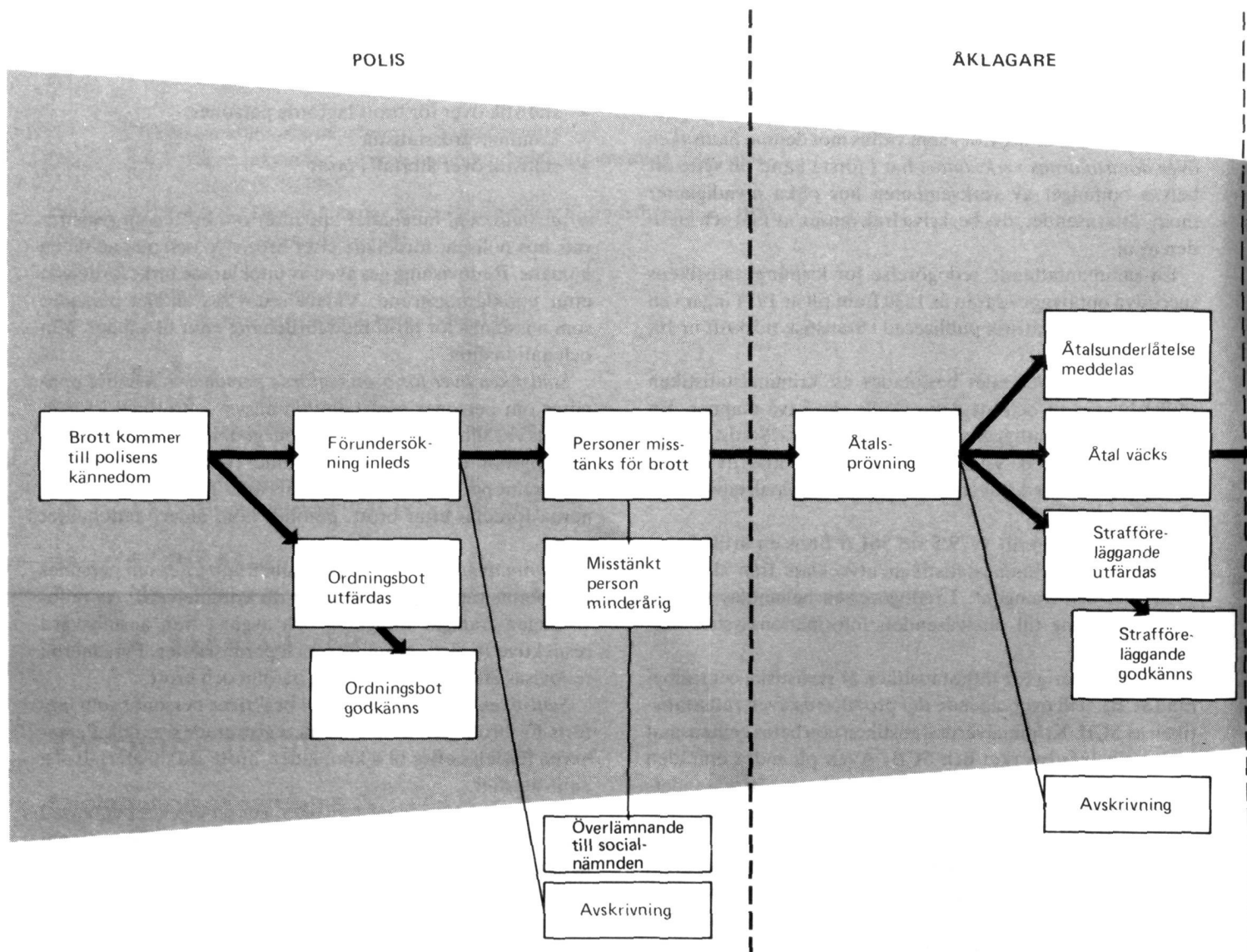
Kriminalvårdsstatistiken innehåller summariska uppgifter om antalet gripna, anhållna respektive häktade personer medan vissa uppgifter om anhållna personer och antalet häktningsframställningar framgår av Riksåklagarens arbetsstatistik. Från flera användare finns önskemål om att utvidga redovisningen avseende dessa förhållanden.

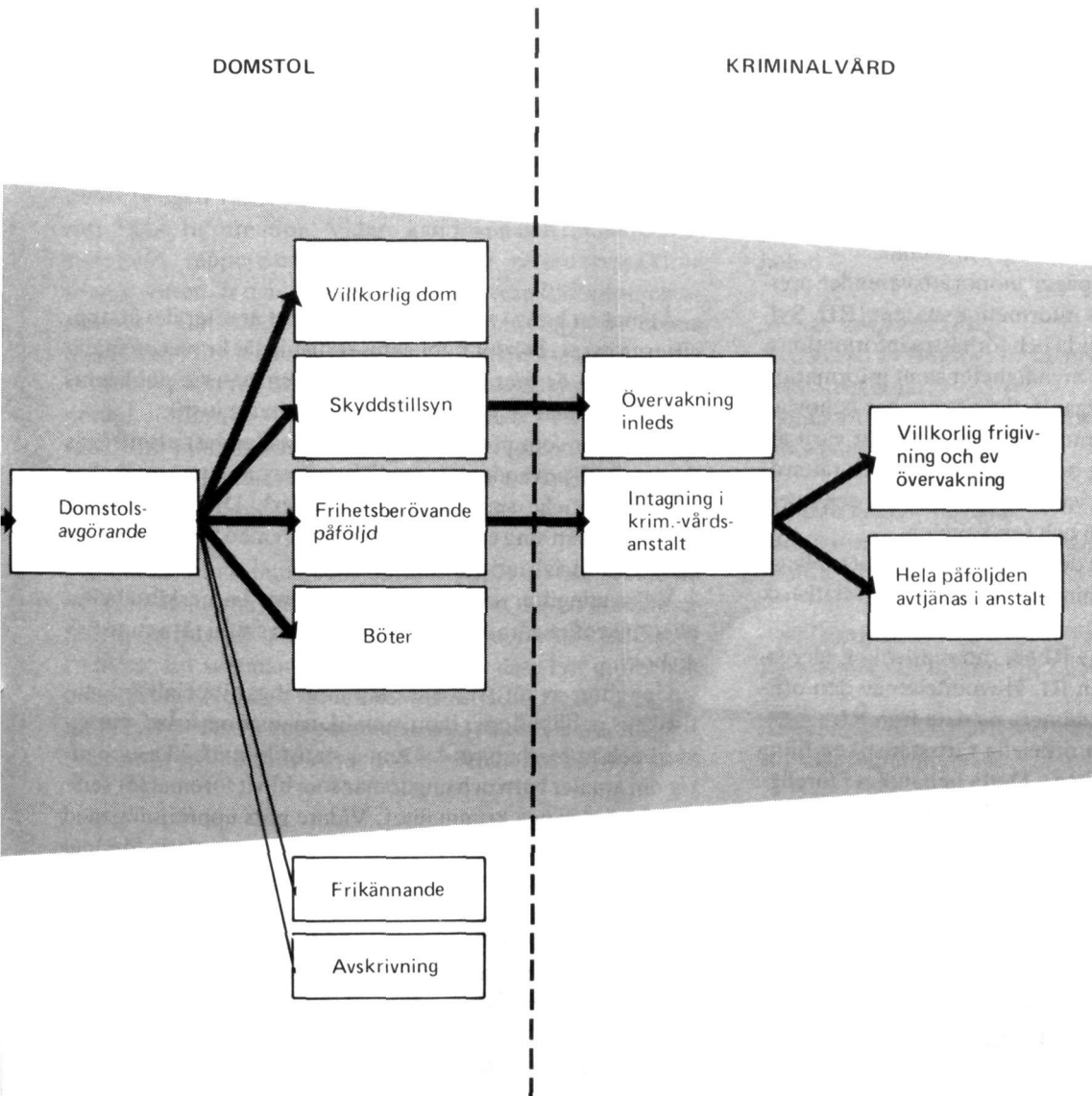
Utgångspunkt för kriminalstatistiken är den brottslighet som definieras genom överträdelser av vissa lagar. I den mån dessa kommer till polisens kännedom vidtas åtgärder vilka bl a berör polis, åklagare, domstolar och kriminalvård. Ett försök att åskådliggöra sambanden mellan olika led i denna

process förs i nedanstående figur.

Figuren ger endast en mycket förenklad bild av skeendet. För en mera utförlig beskrivning av brottsligheten och de åtgärder som vidtas mot denna hänvisas till avsnitten 3.2–3.9.

Figur 2.1 Från brott till kriminalvård – en översikt
From offence to its correction – an overview

Statistiken över domstolarnas verksamhet omfattar verksamheten vid allmänna underrätter, hovrätter och Högsta Domstolen, förvaltningsdomstolar, hyresnämnder, arrendenämnder, bostadsdomstolen, kronofogdemyndigheten samt rättshjälpsnämnder. Vidare redovisas beslut i nådeärenden.

Statistiken belyser frekvensen av mål och ärenden vid domstolarna, med fördelning på typ av mål/ärende, handläggningstider, fullföljds-, ändringsfrekvens m m. Statistiken innehåller även uppgifter om inteckningar samt omfattningen av allmän rättshjälp.

2.3 Insamlingen till statistiken

Rättsstatistiken var tidigare baserad på uppgifter som de olika myndigheterna inom rättsväsendet sände in till SCB. Övergången till ADB-teknik inom rättsväsendet har gjort det möjligt att samordna insamlingen av uppgifter till statistiken med insamlingen för administrativa ändamål.

Sedan slutet av 1960-talet pågår inom rättsväsendet uppbyggnaden av Rättsväsendets informationssystem (RI). Syftet med RI är främst att förenkla och förbättra informationsutbytet mellan rättsväsendets myndigheter samt information till andra myndigheter och organisationer som har behov av data från rättsväsendet. Ett annat syfte med RI har varit att skapa underlag för planering och uppföljning inom rättsväsendets myndigheter samt att vara ett hjälpmedel i den övergripande samhällsplaneringen och forskningen.

RI omfattar ett antal skilda delsystem på olika dataanläggningar. En närmare beskrivning av RI ges i Rättsstatistisk årsbok 1980 sid 31 ff.

I takt med uppbyggnaden av RI har rättsstatistiken successivt baserats på uppgifter från RI. Huvuddelen av den officiella rättsstatistiken baseras numera på data från RI.

Uppgiftslämnandet till den officiella rättsstatistiken finns reglerat av särskilda författningar. Detta behandlas i föreliggande publikation i respektive avsnitt över de olika statistikområdena.

2.4 Publiceringssystemet

Publicering hos SCB

Till övervägande del publiceras rättsstatistiken hos SCB. Följande former för publicering förekommer.

- Rättsstatistisk årsbok
- Statistiska Meddelanden (SM)
- Promemorior från I/RS
- Statistisk årsbok (SÅ)
- Allmän Månadsstatistik (AM)
- Pressmeddelanden

Sedan 1974 är publiceringen av rättsstatistiken samordnad genom att rättsstatistik av mera allmänt intresse ges ut samlat i rättsstatistisk årsbok. Uppläggningsen av innehållet i årsboken har fastställts efter samråd med huvudanvändare av rättsstatistiken. En del av dessa har även lämnat underlag till årsboken.

Redovisningen i rättsstatistisk årsbok kompletteras i sin tur med publicering i Statistiska meddelanden (SM). Avgörande för valet av publicering i rättsstatistisk årsbok eller i SM är bl a

- kravet på snabbhet i redovisningen
- redovisningens omfång och detaljeringsgrad
- redovisningens karaktär av preliminär resp definitiv statistik

Årsboken kan ej föreligga förrän ca ett år efter det år uppgifterna avser. Därför publiceras statistik där kravet på snabb redovisning är mera uttalat i SM. I denna serie publiceras även preliminär statistik samt viss regional statistik.

Uppgifter som produceras av SCB och endast efterfrågas av ett fåtal användare framställs i form av maskintabeller eller mikrofiche (mikrofilmade tabeller). Dylika uppgifter kan mot ersättning erhållas efter kontakt med SCBs enhet för rätts- och socialstatistik.

Vilka uppgifter som finns i SM, i form av maskintabeller eller mikrofiche framgår av respektive avsnitt i rättsstatistisk årsbok.

Uppgifter av rättsstatistisk karaktär ingår i socialvårdsstatistikens publikationer inom områdena ungdomsvård, barnavård och nykterhetsvård. Denna statistik innehåller uppgifter om antalet barn och ungdomar som blivit föremål för samhällsåtgärder pga kriminalitet. Vidare görs uppföljning med avseende på grövre brott bland personer som varit föremål för vård enligt barnavårdslagen respektive nykterhetsvårdslagen.

Det finns även möjligheter för SCB att genom specialbearbetningar av uppgifter som finns tillgängliga redovisa uppgifter som ej framställs i den löpande produktionen.

Publicering hos andra myndigheter

Kriminalvårdsstatistik publiceras löpande av *Kriminalvårdsverket* i deras verksamhetsberättelse *Kriminalvården*. Uppgifter om personer som omhändertagits med stöd av lagen om omhändertagande av berusade personer (LOB) publiceras i *Alkoholstatistik av Socialstyrelsen*.

Riksåklagaren sammanställer årligen en s k arbetsstatistik benämnd Statistik (aktuellt år). Utöver uppgifter om antalet mål och ärenden innehåller sammanställningen även uppgifter om antalet anhållna personer och antalet häktningsframställningar.

Domstolsverket gör årliga sammanställningar över antalet mål och ärenden.

Specialundersökningar m m

Utöver den löpande publiceringen av rättsstatistik finns ett antal specialundersökningar som innehåller rättsstatistik. Dessa har offentliggjorts i olika publikationsserier. Särskilt kan här nämnas den publicering som sker i BRÅs rapportserie resp promemorieserie åren 1974–83. Fr o m 1984 sker publiceringen i serierna BRÅ Forskning, BRÅ Utredning resp BRÅ Information. Vidare kan nämnas Kriminalvårdsstyrelsens rapportserier, tidigare gula serien respektive orange serien, fr o m 1982 rapportserien resp PSF-promemorieserien. Rättstatistik samt vidarebearbetningar av denna ingår även i justitiedepartementets promemorieserie.

Inom ramen för SCBs levnadsnivåundersökning har rapporten »Offer för vålds- och egendomsbrott 1978« publicerats. En motsvarande undersökning avseende 1984 har genomförts. Resultaten publiceras inom kort. Ett sammandrag av de preliminära resultaten finns i avsnitt 3.9 i föreliggande årsbok.

Inom kriminalstatistikens område pågår ett samarbete de nordiska länderna emellan. Ett av syftena med detta samarbete är att försöka sammanställa jämförbar nordisk kriminalstatistik. En sammanställning av dylika data har gjorts och publicerats i *Nordisk kriminalstatistik 1950–1980*, Tekniska rapporter nr 30, Nordisk statistisk sekretariat. Vissa resultat finns även publicerade i avsnitt 3.8 i denna publikation samt

i *Yearbook of Nordic Statistics* 1986.

I publikationen Årets tryck redovisar SCB årligen en sammanställning över den statistik som centrala myndigheter framställer inom olika ämnesområden. I denna ges *en översikt över hela publiceringen i Sveriges officiella statistik (SOS)*.

Därutöver finns ett antal årliga bibliografier där man kan finna publikationer med anknytning till rättsstatistikens område. Som exempel på dylika bibliografier kan nämnas.

Nordisk kriminologi 1976/77. En bibliografi
Nordiska Samarbetsrådet för kriminologi 1978.

Rättsvetenskapliga undersökningar vid de juridiska fakulteterna.

Humanistisk–samhällsvetenskapliga forskningsrådet, Stockholm

Svensk bokförteckning

Redigerad av Bibliografiska Institutet vid Kungliga biblioteket i Stockholm.

Tidningsaktiebolaget svensk bokhandel, Norstedts tryckeri, Stockholm.

Svenska tidskriftsartiklar

Ett register över innehållet i cirka 400 tidskrifter.

Bibliotekstjänst, Lund.

Årsbibliografi

Sociologiska institutionen, Lund.

Årsbibliografi över Sveriges offentliga publikationer
Riksdagsbiblioteket.

3 Kriminalstatistik

Criminal Statistics

3.1 Kriminalstatistik genom tre sekler

Criminal statistics over three centuries*

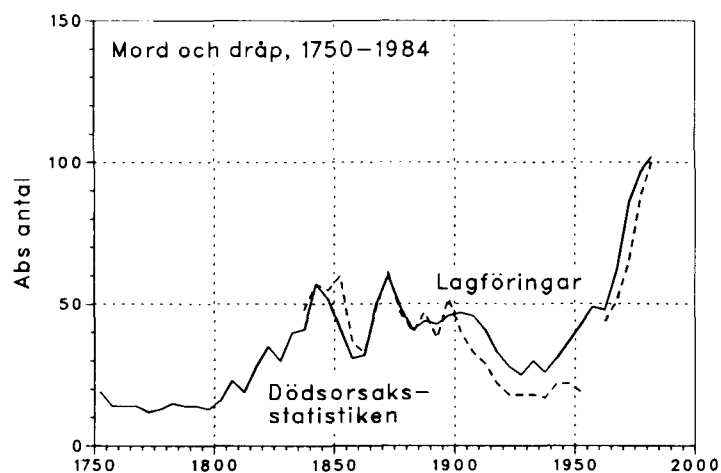
Våren 1984 publicerade Statistiska centralbyrån RS-PM 1983:12 »Brott och straff i Sverige. Historisk kriminalstatistik 1750–1982«. Publikationen ger för första gången en samlad bild av svensk kriminalstatistik sedan dess tillkomst under 1700- och 1800-talen fram till våra dagar. Sommaren 1985 utkom den 2:a reviderade upplagan i SCBs *urvalsserie* som nr 18.

Publikationen tar huvudsakligen upp den *traditionella* kriminaliteten – dvs vålds- och stöldbrott – utifrån statistiken över domar, strafförelägganden och åtalsunderlåtelse, s k lagföringsstatistik (jfr avsnitt 3.4). Mot bakgrund av en utförlig diskussion av kriminalstatistikens tillförlitlighet *beskrivs* utvecklingstendenserna i den lagförda brottsligheten; *diskuteras* olika samhälleliga förklaringar till utvecklingen; och *granskas* påföljdssystemets effekter. Publikationen är dels tänkt som en handbok för den som snabbt vill informera sig om grunddata för kriminalitetsutvecklingen i Sverige; dels har den en aktuell kriminalpolitisk inriktning.

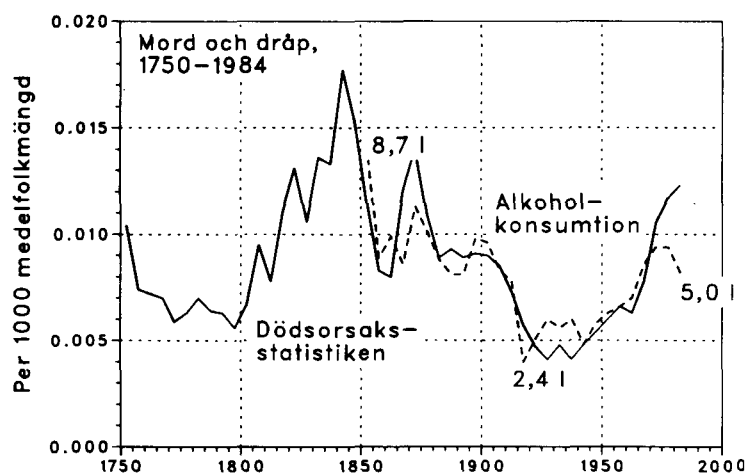
Nedan ges mycket kortfattat några utdrag främst från bokens första fem kapitel. Den som vill ha en fördjupning av resonemangen eller är intresserad av avsnitt som inte tas upp här, kan beställa publikationen. Begär *Urval nr 18 från Sektionen för kriminalstatistik*, Statistiska centralbyrån. 115 81 Stockholm – tel 08/783 40 00. Priset är 120 kronor.

3.1.1 Mord och dråp

Två historiska serier över mord och dråp finns tillgängliga. Uppgifter från befolkningsstatistiken resp dödsorsaksstatistiken (fr o m 1750) och uppgifter från lagföringsstatistiken (sedan 1830-talet). Trots att de två statistikserierna bygger på olika enheter (»mördare« och »mördade«), visar de en hög grad av överensstämmelse. Lagföringsstatistiken ang mord och dråp är ett av de få exempel, där denna typ av statistik är en bra indikator på den *faktiska* brottslighetens utveckling över tid.

Betraktar man hela den långa perioden från 1750 till våra dagar är det mest iögonfallande, att mord och dråp – relaterat till befolkningsmängden – knappast har ökat under de gångna 230 åren.

*) An English summary may be obtained from Statistics Sweden, S-115 81 Stockholm, Sweden.

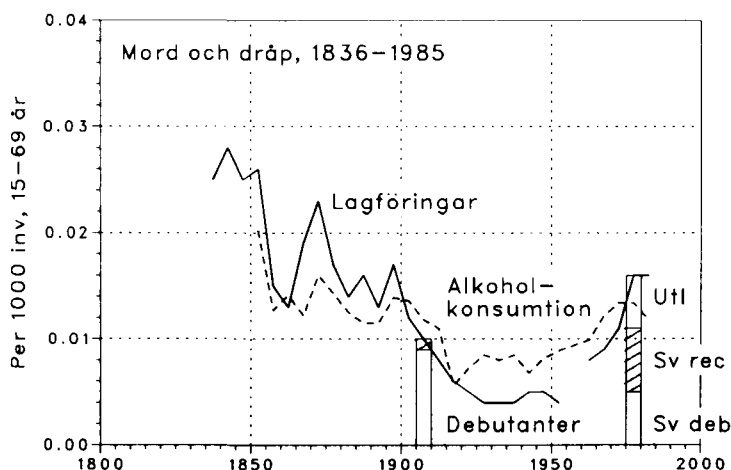
Däremot kännetecknas utvecklingen av avsevärda svängningar:

- en tydlig uppgång under första hälften av 1800-talet;
- en låg nivå under tiden mellan de båda världskrigen;
- en tydlig ökning efter andra världskriget.

Utvecklingen av alkoholkonsumtionen i samhället liknar mycket utvecklingen av dråp. Alkoholkonsumtionen är högst i mitten av 1800-talet, då också dråp uppnår kulmen. Båda serierna uppvisar den lägsta nivån under mellankrigstiden, då motboken höll alkoholkonsumtionen nere.

Uppgången av lagföringarna för mord och dråp efter andra världskriget kan knytas till tre sociala faktorer:

- en ökad alkoholkonsumtion och en ändrad konsumtionsfördelning;
- utvecklingen av en grupp kriminellt belastade medborgare (»recidivister«);
- det faktum att Sverige blivit ett invandringsland.

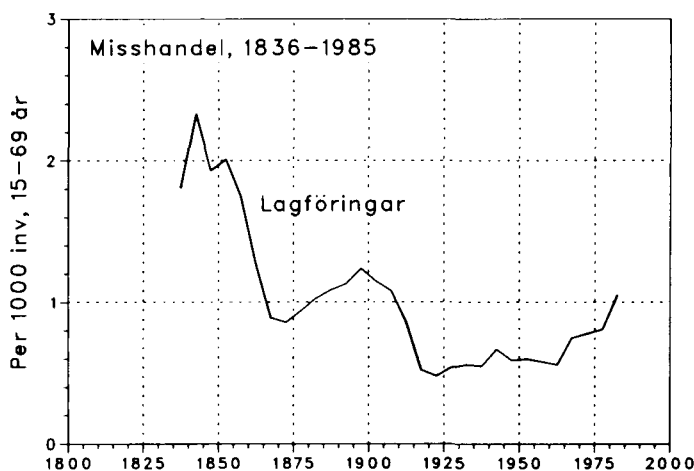

Trots att mord och dråp är extremt sällsynta händelser tycks det ändå finnas en samvariation med socialpolitiken i vid mening. Alkohol- och invandringspolitiken samt uppkomsten av en kriminellt belastad grupp medborgare har av allt att döma påverkat mord- och dråputvecklingen i Sverige under 1900-talet. Ingen av dessa tre faktorer har dock något egentligt förklaringsvärde för det *enskilda* brottet, eftersom alkoholförbrukning, kriminell belastning eller invandringsstatus endast i undantagsfall leder till mord eller dråp.

Samtidigt tycks de stora samhälleliga förändringarna – dvs utvecklingen av det svenska samhället från bonde- till industrisamhället – *inte* ge utslag i mord- och dråputvecklingen. 1970 t ex registrerades lika många mord och dråp som 1750.

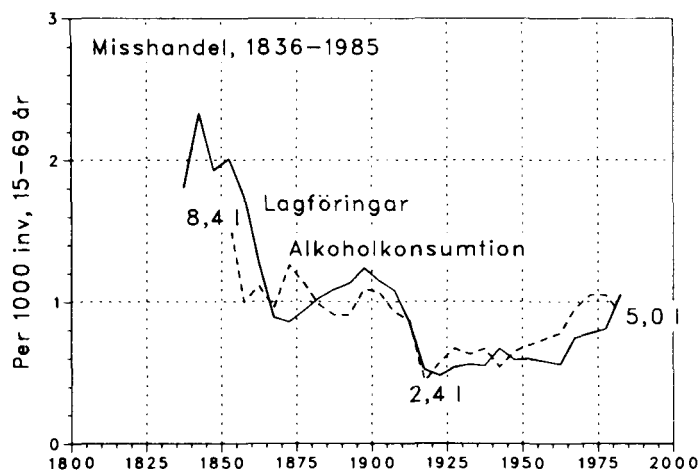
3.1.2 Misshandel

Till skillnad från mord och dråp saknas för misshandel en kontrollserie liknande dödsorsaksstatistiken. Det är därför mycket svårare att bestämma misshandelsstatistikens tillförlitlighet. Men det är inte troligt, att anmälningsbenägenheten för misshandel skulle ha avtagit i ett historiskt perspektiv. Tvärtom torde toleransen mot det *individuella* våldet ha minskat över tid och lett till en ökning av anmälningsbenägenheten. Därför är det mycket sannolikt, att misshandelsbrottsligheten faktiskt varit högre under 1800-talet än under 1900-talet.

Däremot har den *sociala* innebörden av misshandel som juridisk kategori gått igenom avsevärda förändringar mellan 1800-talet och idag. Den avdömda misshandeln avsåg under 1800-talet mycket sällan misshandel mot barn eller kvinnor. Enligt dåtidens värderingar betraktades detta inte som brott – annat än i mycket grova fall. Idag omfattar en inte obetydlig del av den lagförda misshandeln även kvinnomisshandel. Det finns alltså viktiga inbördes förskjutningar i misshandelsbrottsligheten, såsom den kommer till uttryck i lagföringsstatistiken. Misshandelsbrott mot män har avtagit, medan misshandelsbrott mot kvinnor har tilltagit.

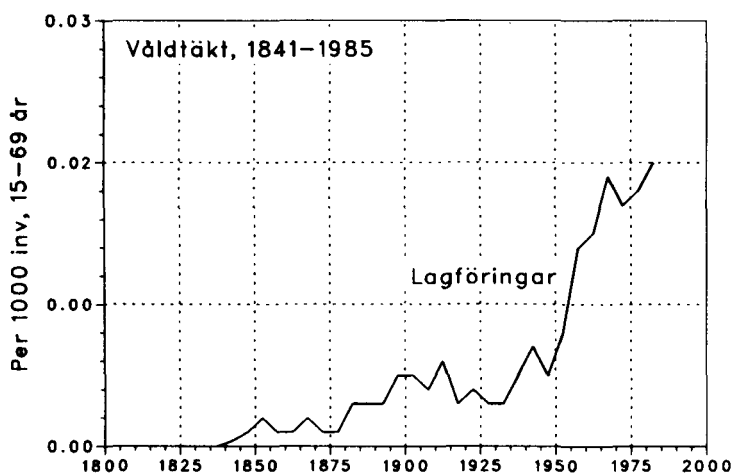
Man kan visa, att misshandelsutvecklingen *i stort sett* samvarierar med alkoholkonsumtionen i samhället. Detta innebär att mycket av variationen i misshandelsutvecklingen försvinner, när man tar hänsyn till alkoholkonsumtionens förändringar.

Även för misshandel tycks gälla, att de stora förändringar som det svenska samhället genomgått under de gångna 150 åren inte har lett till någon ökning av misshandelsbrottsligheten. Snarare synes motsatsen gälla.

3.1.3 Våldtäkt

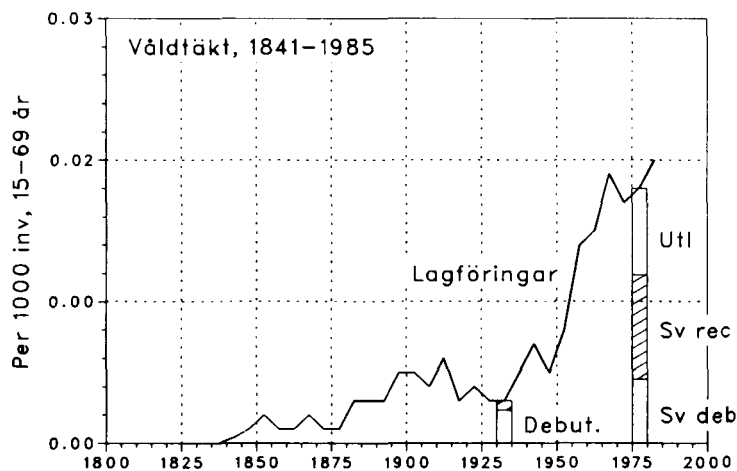
I motsats till mord/dråp och misshandel, är det inte troligt att diagrammet nedan beskriver utvecklingen för våldtäkt korrekt. Det skulle nämligen innebära, att våldtäkt varit mindre vanlig än mord och dråp – vilket är svårt att föreställa sig. Vanligen är det ju så att ju grövre ett brott är desto sällsyntare är det också.

En alternativ tolkning till utvecklingen skulle därför kunna vara, att den straffrättsliga kontrollen av våldtäkt under

1800-talet inte har något riktigt samband med den faktiska förekomsten av detta brott. I stället återspeglas kvinnornas svaga sociala ställning i samhället, som i de flesta våldtäktsfall *inte* medgav kvinnan möjligheten, att få våldtäktsmannen straffad. Lika litet som hon kunde värja sig mot vanlig misshandel med straffrättsliga medel.

Denna tolkning innebär dock inte, att man skulle kunna »bortförklara» ökningen efter andra världskriget med en förskjutning av mörktalet, dvs att lika många våldtäkter begås men att en större del blir känd och leder till lagföring. Våldtäktsutvecklingen efter andra världskriget liknar mycket den för mord och dråp: små ökningarna bland tidigare ostraffade personer, men stora förändringar bland redan tidigare straffade personer och utländska medborgare. Nästan hela ökningen faller på dessa två grupper. Men som det framhållits tidigare ger varken tidigare kriminell belastning eller medborgarskap några bra förklaringar på individnivå, eftersom de allra flesta straffade personer eller utländska medborgare självfallet *inte* lagförs för våldtäkt.

Uppgången efter andra världskriget kan inte heller förklaras med ändringar i påföljdsvalet för våldtäkt – förr som nu leder våldtäkt i de allra flesta fall till frihetsberövanden antingen på fängelse eller mentalsjukhus.

3.1.4 Stöld m m

Man kan utgå ifrån, att en mängd stöldbrott – framför allt av lindrigare slag – inte anmäls till polisen och att många anmälda stöldbrott inte leder till lagföring. Trots detta är det mycket troligt, att lagföringsstatistiken ger en ungefärlig beskrivning av stöldbrottslighetens *utveckling*. Detta styrks av

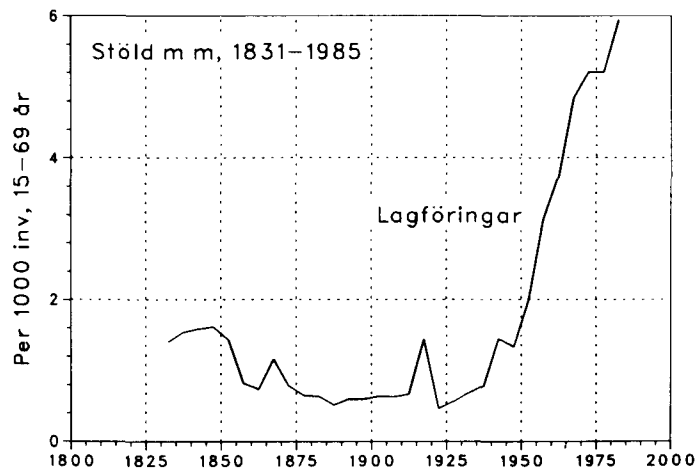
att den historiska utvecklingen av den polisanmälda stöldbrottsligheten i Stockholm och Göteborg sedan mer än 100 år tillbaka uppvisar ett liknande mönster som lagföringsstatistiken för hela riket;

att grövre stöldbrott (såsom inbrott och biltillgrepp) har en relativt hög anmälningssfrekvens, vilket kommer till uttryck i såväl offerundersökningar som försäkringsstatistik (se nedan avsnitt 3.9); samt

att lagföringsstatistikens utfall kan ges raka och okonstlade tolkningar.

Utvecklingen

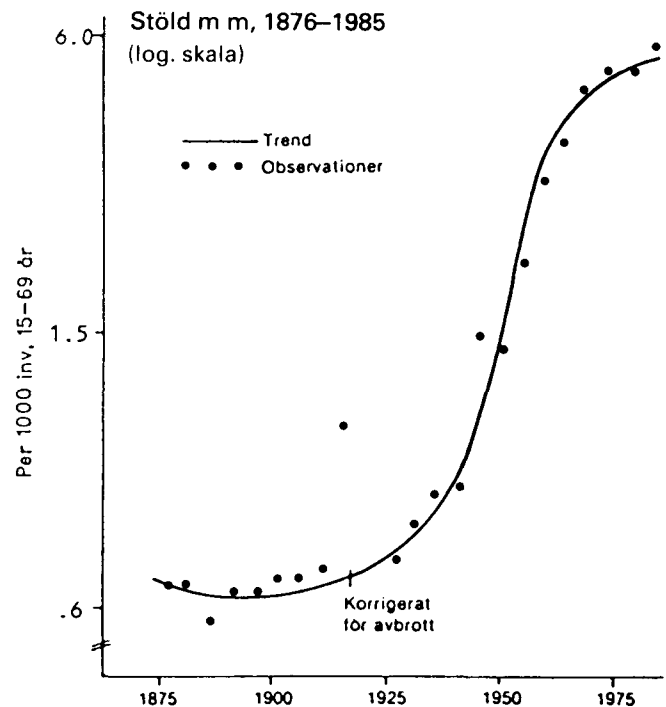
Efter att ha startat på en relativt hög nivå under första hälften av 1800-talet, sjunker lagföringarna för stöld under andra hälften av 1800-talet, når en låg nivå årtiondena kring sekelskiftet för att sedan öka kraftigt mellan 1925 och 1972.

I förhållande till huvudtrenden kan man också se ett antal väl markerade avvikelser. De har särskilda förklaringar av typ nödår (1867/68 och 1917/18), alkoholrestriktioner (den låga nivån efter motbokens introduktion under 1920-talet) och krig (1914–1918 och 1940–1945). Dessa plötsliga och i tid begränsade förändringar visar mycket tydligt, att antalet lagföringar för stöld påverkas av händelser i samhället – trots att varje enskilt brott är en mycket personlig och individuell handling.

Ökningen under 1980-talet avser uteslutande snatteri-brott.

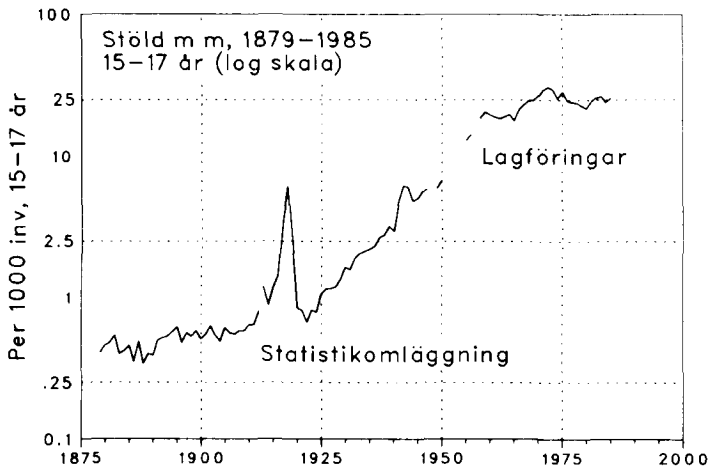
Vid närmare granskning visar sig ökningen under 1900-talet ha formen av en S-kurva vars förlopp liknar produktionen av konsumtionsvaror i det svenska samhället.

Detta kan tolkas så, att när väl en viss materiell grundtrygghet garanteras (mycket av stöldbrottsligheten i mitten av 1800-talet har förklarats med den nöd som rådde i samhället), följer lagföringarna för stöldbrott tillgången på *konsumtionsvaror*. Med mer att konsumera följer också möjligheten att stjäla mer samtidigt som en riklig tillgång på varor minskar deras relativa värde och den fysiska såväl som den sociala kontrollen för att förhindra stöld avtar.

År 1985 registrerades exempelvis 619 000 tillgreppsbrott av polisen. Mer än hälften av dessa brott utgjordes av tillgrepp av och från motorfordon, av cyklar och av tillgrepp i butik eller varuhus. I början av seklet fanns varken bilar eller cyklar i någon större omfattning och inte heller någon försäljning efter självbetjäningsprincipen. Tillfällsstrukturen, dvs de fysiska möjligheterna till att begå stöld, har förändrats avsevärt sedan dess.

Nedgången mellan åren kring 1850 och 1925 – två extrempunkter i den historiska utvecklingen – faller i huvudsak på kvinnor, äldre män och redan tidigare straffade medborgare. Ungdomskriminaliteten (bland män) ökade redan under andra hälften av 1800-talet och ökningen var speciellt kraftig mellan 1925 och 1959.

Uppgången efter 1925 avser huvudsakligen unga män, tidigare straffade personer (sedan andra världskriget), utländska medborgare (efter andra världskriget) och kvinnor (sedan början av 1960-talet).

Avmattningen av ökningen under 1960-talet och stabiliseringen under 1970-talet gäller framför allt unga män, medan däremot lagföringarna bland kvinnor och tidigare straffade män fortfarande uppvisar ökningstendenser. Efter-som unga män svarar för en så stor del av lagföringarna för stöld, bestämmer de huvudkurvans utseende. Avmattningen är reell att döma av jämförelser med den polisrapporterade brottsligheten, försäkringsstatistiken och offerundersökningar: speciellt biltillgrepp och inbrottsstöld – brott som framför allt begås av unga män och som har ett förhållandevis litet mörktal – ligger på en mer eller mindre stabil nivå sedan 1970-talets början jämfört med de kraftiga ökningarna under tidigare decennier.

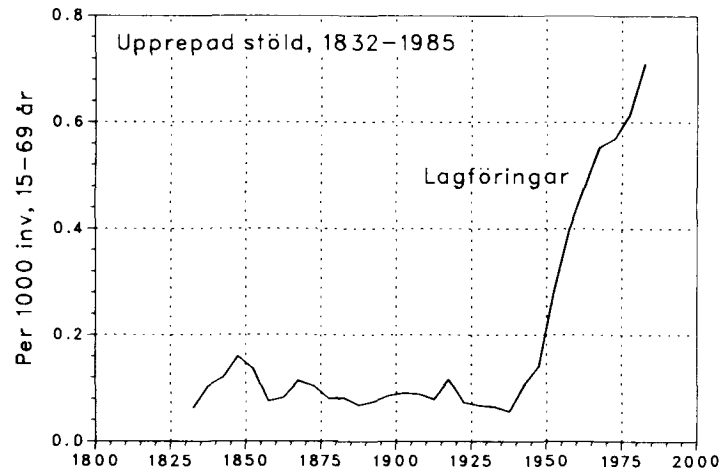
Påföljdsvalet för stöld har gått igenom dramatiska förändringar under 1900-talet: år 1905 var risken att dömas till fängelse för stöld 100 procent, medan den i dag har sjunkit till nära 0 procent, om man är tidigare ostraffad. Trots detta är det mycket svårt att uppbringa starka kriminalstatistiska belägg för, att förändringen av påföljdsvalet för stöld skulle i någon väsentlig grad ha bidragit till ökningen av stöldbrottsligheten under 1900-talet. Frågan är alltför komplicerad att gå in på här. Den intresserade hänvisas till kap 8 i huvudrapporten.

Inte heller bör man överskatta industrialiseringens och urbaniseringens betydelse som sådana: antalet lagföringar för stöld var i början av 1950-talet lika stort som 100 år tidigare.

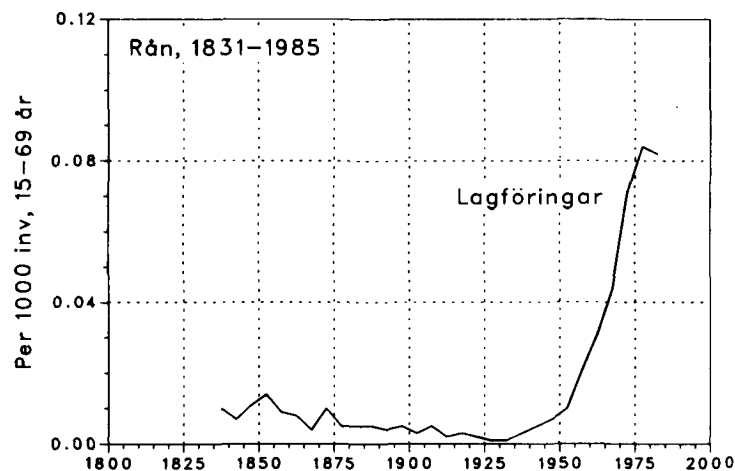
3.1.5 Upprepad stöld och rån

På grund av skiftande indelningar i den officiella statistiken har »upprepade stöld» här definierats som antalet personer som lagförts tre eller fler gånger för stöld (1832-1915) samt antalet personer som lagförts för stöld med tre eller fler tidigare domar för s k grövre brott (fr o m 1916).

Utvecklingen för upprepade stöld och rån kan beskrivas så här.

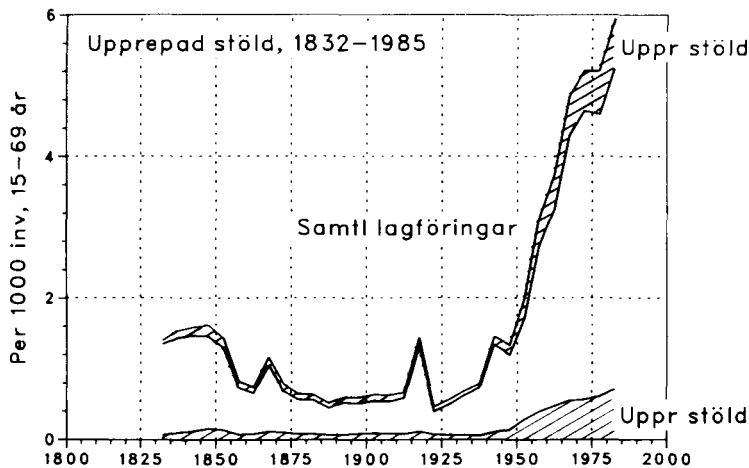

Efter 1850 sjunker lagföringarna för upprepade stöld fram till utbrottet av andra världskriget. Utvecklingen sker i vågrörelser som i stort sett sammanfaller med alkoholkonsumtionen i samhället (se nedan). Även lagföringar för rån följer ett liknande mönster.

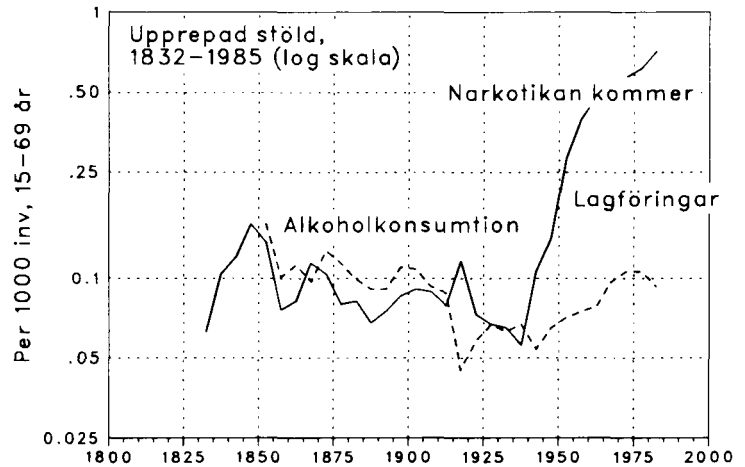

Från andra världskriget ökar antalet lagföringar för upprepad stöld och rån plötsligt mycket kraftigt och en viss avmattning tycks inträffa först under 1970-talet.

Utvecklingen för upprepad stöld skiljer sig på en avgörande punkt från utvecklingen av övriga stöldbrott: den kraftiga ökningen inträffar ca 20 år senare än för de övriga stölderna. Mycket talar för att denna utveckling beskrivs korrekt av statistiken – eftersom »brottslingsmörktalet» kan antas vara litet. Redan under 1800-talet liksom under första hälften av 1900-talet var återfallsfrekvenserna höga för personer som straffats fler gånger tidigare, även om själva antalet återfallsbrottslingar var litet.

Fram till andra världskriget tycks uppfattningen besannas att ökad välfärd för folkflertalet även minskar brottsligheten bland de fattigaste. Speciellt anmärkningsvärt är, att den ökning av lagföringar bland personer utan tidigare kriminell belastning (framför allt unga män, se ovan) som inträffade under tiden mellan de båda världskrigen, inte ledde till en ökning av personer med hög kriminell belastning. Alkoholmissbruket spelar en stor roll för utvecklingen; det kan dock knappast vara den enda förklaringen till den plötsliga förändringen som inträffade efter andra världskrigets utbrott. Det bör röra sig om händelser som mycket plötsligt förändrade livssituationen för denna grupp utsatta människor. De flesta förklaringar tycks här komma till korta. Vidare kan man avläsa ur diagrammet, att dagens situation med ett historiskt sett högt antal kriminellt aktiva medborgare, grundlades redan under 1940- och 1950-talen.

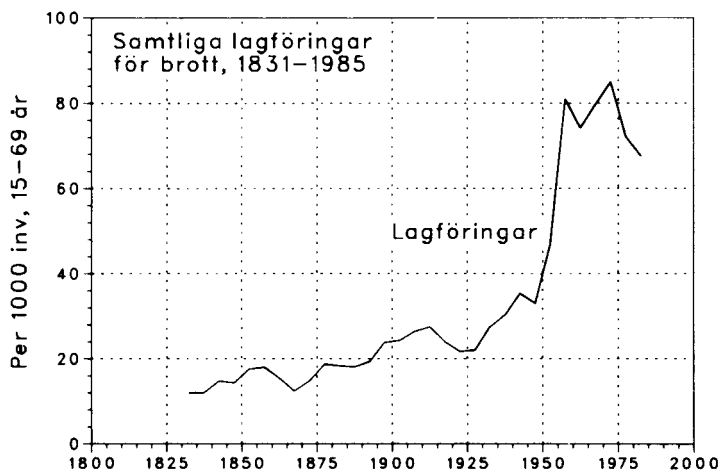

Diagrammet tillåter också en kommentar om narkotikabrukets betydelse under 1960- och 1970-talen. Den vanliga föreställningen om de senaste 20 åren är att brottsligheten och utslagningen ökade dramatiskt i och med narkotikamissbrukets genombrott i mitten av 1960-talet (se även nedan avsnitt 3.7). Diagrammet visar emellertid att ökningstakten för upprepad stöld var större under 1950-talet än under 1960- och 1970-talen. Utvecklingen borde inte ha sett ut så, om narkotikamissbruket drivit en stor grupp *nya* människor in på brottets bana, vilket ju ganska allmänt antas. Diagrammet antyder i stället, att dagens narkotikaproblem inte utgör något väsentligt *nyttillskott*, utan en *pålagring* på ett redan existerande problem. Annan statistik visar också, att allvarligare narkotikamissbruk finns inom samma grupper som tidigare kännetecknats av ett kriminellt livsmönster och ett utbrett alkoholmissbruk. Vad som troligen har inträffat är, att socialt utsatta grupper gick över från att vara kriminella och alkoholmissbrukare till att vara alkohol- och narkotikamissbrukare samt ännu mer kriminella.

3.1.6 Samtliga lagföringar för brott

Det mest iögonfallande är den kraftiga ökningen under 1950-talet, det lika plötsliga avbrottet omedelbart därefter samt minskningen sedan slutet av 1970-talet.

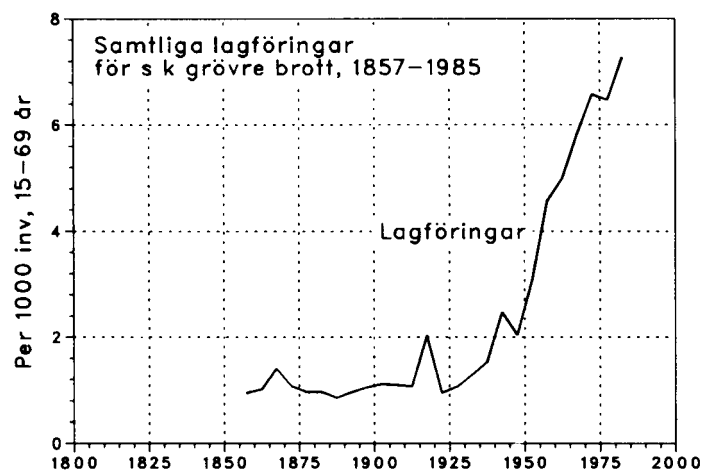
Diagrammet (se nästa sida) ger en något annan bild av utvecklingen än vad den tidigare diskussionen av olika brotts typer förmedlade. Skälet är, att alla brott – oavsett om de rör mord eller trafikförseelser – räknas lika. Ökningen under 1950-talet faller således till stor del på trafikförseelser och ett fördubblat antal fyllerier efter motbokens avskaffande 1955.

Nedgången under 1960- och senare 1970-talet förklaras därför huvudsakligen av att parkeringsbrotten och fylleriet avkriminaliserades. Under 1980-talet minskar trafikbrotten till följd av inskränkt trafikövervakning. Diagrammet är lärorikt genom att det åskådligt visar, att brottsligheten som sådan inte bara är något självklart givet, utan också är resultat av politiska beslut. Ett beslut i riksdagen kan plötsligt höja eller sänka brottsligheten i samhället. Även om traditionella värderingar kräver att vissa handlingar skall vara straffbelagda, finns det stort spelrum för vad som skall kontrolleras med straffrättsliga medel (straff och hot om straff) och/eller på annat sätt.

Lagföringar för grövre brott

När man studerar »brottsligheten» som en helhet, finns det alltid stor risk att analysen förvrängs av inflatorisk småbrottslighet. När man därför söker efter en bättre beskrivning av »brottsutvecklingen» i Sverige bör man i stället välja antalet

personer som lagförts för s k *grövre brott*, dvs brott som lett till strängare straff än böter.

Detta diagram sammanfattar i sin tur än en gång det som påpekats redan tidigare, att industrialisering och urbanisering *inte* kan ha påverkat brottsutvecklingen i Sverige nämnvärt *negativt* fram till andra världskriget. Samma bild framträder för övrigt när man studerar den lokala utvecklingen i Stockholm eller Göteborg med utgångspunkt från den registrerade brottsligheten eller utvecklingen i Danmark och Norge.

Eftersom det alltid är vanskligt, att analysera brottsligheten som en enda stor enhet, har ett 25-tal olika brottsgrupper och deras utveckling över tid studerats. Resultatet kan sammanfattas på följande vis:

- Även när man delar upp hela den lagförda brottsligheten i olika delgrupper kvarstår mönstret, att urbanisering och industrialisering i regel inte medfört någon *bruttoökning* av brottsligheten fram till andra världskriget. Nästan alla brottsgrupper ligger t o m *lägre* under mellankrigstiden än under tiden före första världskriget.
- Tre brottsgrupper har stadigt *minskat* sedan 1870-talet: religionsbrott, ärekränkning samt brott mot familj; medan fyra andra brottsgrupper har *ökat* stadigt: grövre sedlighetsbrott, bedrägeribrott, brott av krigsmän och brott mot specialstraffrätten.
- Ökningen av brott mot *specialstraffrätten* återspeglar i första hand de ökande kriminaliseringstendenserna i det moderna svenska samhället. En genomgång av gällande strafflagar år 1980 visade exempelvis, att de allra flesta gällande författningar som stadgar något straffansvar trätt i kraft efter 1960.
Värt att notera är också, att frihetsstraff inom specialstraffrätten var mycket sällsynta under 1800-talet: år 1884 redovisades exempelvis endast 13 fängelsedomar (dvs mindre än 1 procent av samtliga fängelsedomar), medan motsvarande antal år 1985 uppgick till ca 6 600 fängelsedomar (dvs 47 procent av samtliga fängelsedomar). Dessa fängelsedomar avser huvudsakligen drogrelaterade brott (rattfylleri, langning m m av alkohol och narkotikabrott), skattebrott samt utländska medborgare som vistas olovligt i Sverige.
- Efter andra världskriget ökar alla brottsgrupper med några få undantag. Andra världskriget och tiden därefter är

vattendelaren för brottsutvecklingen i Sverige. På endast två decennier utvecklades Sverige från landet med den lägsta brottsligheten i Norden till det med den högsta (se även avsnitt 3.8).

De lagförda för grovare brott

Statistiken över *grovare brott* ger också möjligheten att sammanfattande beskriva några centrala tendenser i den lagförda brottslighetens utveckling med avseende på vissa persongrupper.

Män och kvinnor

Lagföringarna avseende män och kvinnor har under den studerade perioden *i stort sett* följt samma mönster, men kvinnornas totala lagföringsfrekvens har hela tiden varit avsevärt lägre än männens. Andelen kvinnor har varierat mellan 18 procent (1866/70) och 6 procent (1956/60). – Sedan 1960-talet ökar lagföringarna bland kvinnorna snabbare än bland männen. En utförlig redovisning av kvinnobrottsligheten finns nu i SCB:s skrift "Kvinnors rätt och orätt" (Stockholm 1986).

Yngre och äldre

I ett historiskt perspektiv har lagföringsfrekvenserna förskjutits nedåt i åldrarna. I mitten av 1800-talet uppvisade 15–17-åringarna den lägsta lagföringsfrekvensen, i början av 1980-talet den högsta. Denna rang tangerades dock redan i början av 1930-talet. Idag gäller att drygt 1 procent av 15–17-åringarna debuterar i något grovare brott och knappt hälften av dessa återfaller i minst ytterligare ett sådant brott inom en femårsperiod.

Svenska och utländska medborgare

Inslaget av utländska medborgare bland de för grovare brott lagförda personerna är i huvudsak ett efterkrigsfenomen. Före andra världskriget uppgick andelen utländska medborgare lagförda för s k straffregisterbrott till mindre än 2 pro-

cent, i dag ligger andelen vid omkring 14 procent, varav drygt 60 procent utgörs av nordbor.

Tidigare belastning

Bortsett från statistiken över personer som dömts upprepade gånger för stöldbrott (se ovan) finns statistik över belastningsfördelningar först sedan 1915. Denna statistik visar att fram till utbrottet av andra världskriget ökade antalet tidigare ostraffade personer och personer med någon tidigare belastning, medan den högsta belastningsgruppen höll sig på en konstant mycket låg nivå; att efter andra världskrigets utbrott ökade samtliga belastningsgrupper, men den högst belastade gruppen ökade mest av alla; att en tydlig avmattning av ökningstakten har inträffat sedan 1960-talet bland de lägre belastade grupperna, medan lagföringarna i den högst belastade gruppen fortsätter att öka. Däremot har antalet högbelastade personer inte ökat väsentligt sedan slutet av 1960-talet.

Sammanfattning: dagens situation

Dagens situation kännetecknas av en historiskt sett hög, men inte längre ökande ungdomskriminalitet. Kvinnokriminalitet av mindre allvarligt slag ökar. Det finns ett påtagligt inslag av utländska medborgare bland dem som lagförs för allvarigare brott, och en grupp mycket belastade medborgare visar en hög grad av kriminell aktivitet.

I rapporten presenteras mycket statistik som tillåter tolkningen, att de traditionella kriminalpolitiska medlen – fängelsestraff och övervakning – *inte* har gett önskat resultat: varken har de förhindrat uppkomsten av en kriminellt mycket belastad grupp medborgare eller har de hjälpt dessa att hitta vägen tillbaka till ett normalare liv. En av de viktiga kriminalpolitiska uppgifterna idag är därför att hitta nya – icke-straffrättsliga – vägar för att minska brottsligheten bland denna mycket belastade grupp.

3.2 Brott m m

Offences

3.2.1 Några resultat¹

En miljon brott 1985

- Under 1985 blev drygt 1 018 000 brott registrerade av polisen. En fjärdedel av dessa (250 000) blev även upplärade under samma år. Polisen klarade upp ytterligare ca 105 000 brott, vilka anmälts innan 1985.
- I siffrorna ovan ingår ej de drygt 200 000 brott som polisen utfärdade böter direkt för, s k ordningsbot. Dessa omfattar främst vägtrafikförseelser och vissa varusmugglingsbrott.
- Antalet registrerade brott 1985 var 6 procent fler jämfört med såväl året innan som med genomsnittet för de närmast föregående 5 åren.

Traditionella brott såsom misshandel, stöld mm ökar medan allt färre trafikbrott och narkotikabrott blir registrerade

- Hittills under 1980-talet har brotten mot brottsbalken ökat från drygt 750 000 till nära 900 000. Särskilt kraftiga ökningar noteras för stöld ur fordon resp butikssnatterier.
- Under samma period har brotten mot övriga författningar minskat från 167 000 till 123 000. Brotten mot trafikbrottslagen har minskat från 72 000 till 61 000 medan brotten mot narkotikastrafflagen minskat från 59 000 till 36 000.
- Nivån betr. våldsbrotten är 1985 drygt 20 procent högre än 1980. Ökningen förklaras främst av att fler miss-

handelsbrott blir polisanmälda. I särskilt hög grad gäller detta kvinnomisshandel, där ändrade åtalsregler för ett par år sedan omedelbart ledde till en kraftig uppgång av antalet registrerade brott.

Utvecklingen hittills under 1980-talet för vissa brottstyper (avrundade uppgifter i 1 000-tal brott)

	1980	1981	1982	1983	1984	1985
Brottsbalken	761	761	806	799	846	894
– våldsbrott	29	29	33	34	36	37
– inbrottsstöld	139	136	138	139	142	145
– tillgrepp av fortskaffningsmedel	135	136	145	143	147	149
– övriga stölder	236	236	254	254	282	317
– bedrägeri m m	101	97	94	88	91	95
– skadegörelse	59	63	68	68	72	74
Övriga författningar	167	175	178	160	137	124
– trafikbr.lagen	72	72	71	70	67	61
– narkotikastr.lagen	59	68	69	48	38	36
Samtliga brott	928	936	984	959	983	1 018

	An- mälda brott 1985	Uppkl- procent	Andel i procent av samtliga misstänkta		
			yngre än 20 år	kvin- nor	utl. med- borg.
Mord, dråp, misshandel med dödlig utgång	561	63	11	10	24
– fullbordat mord, dråp	126	70	13	10	28
Misshandel, ej dödlig utgång	32 000	53	21	7	17
Våldtäkt	1 035	40	13	1	27
Rån	3 850	25	27	8	23

1) För att underlätta läsbarheten har siffrorna i tabellerna nedan avrundats.

- Mord och dråp inträffar oftare i storstadsområdena än i övriga delar av landet. Uppklaringsprocenten är hög. Gärningsmännen – oftast medelålders män – och offret är i de flesta fall bekanta med varandra och inte sällan alkoholpåverkade. Inslaget av tidigare straffade personer och utländska medborgare bland gärningsmännen är framträdande. Antalet brott har sedan 1980 ökat med drygt 20 procent. Försöksbrotten svarar för hela ökningen. Antalet fullbordade brott har minskat något.
- Även misshandel är vanligare i storstäderna än på landsbygden. 60 procent av den registrerade misshandeln riktar mot män, knappt 40 procent mot kvinnor och cirka 5 procent mot barn under 15 år. Andelen kvinnor bland de misstänkta är låg. En femtedel av dem som misstänkts för misshandel är i åldern 15–19 år.
- Drygt hälften av de registrerade våldtäkterna inträffar i storstäderna. Andelen ungdomar bland gärningsmännen är låg medan andelen utländska medborgare är hög. 1 av 3 brott sker utomhus, 4 av 10 brott är försök till våldtäkt och 7 av 100 brott riktar mot kvinnor under 15 år. Sedan 1980 har antalet registrerade våldtäkter ökat med drygt 10 procent.
- Rånbroten är koncentrerade till storstäderna. Rån är inget typiskt ungdomsbrott. Ändå utgör 15–19-åringarna nära en fjärdedel av samtliga som misstänkts för rånbrott. Rån begås i stor utsträckning av personer med kriminell livsföring, dvs de är tidigare straffade. En svag ökning av rånbroten kan noteras under den senaste 5-års-perioden.

	An- mällda brott 1985	Uppkl- procent	Andel i procent av samtliga misstänkta yngre kvin- utl. än nor med- 20 år borg.		
Fullbordade biltillgrepp	31 800	19	46	5	11
Inbrottsstöld	145 000	11	42	5	12
– i bostäder	24 300	10	21	8	14
Butikssnatteri	61 000	76	26	39	23

- Biltillgreppen är typiska ungdomsbrott. Nära hälften av dem som misstänkts är i åldern 15–19 år. Brotten är vanligast i storstadsområdena. Efter att ha legat på relativt stabil nivå i början av 1980-talet började biltillgreppen öka 1984. Ökningen fortsatte 1985.

- Endast drygt var tionde inbrottsstöld blir uppklarad. Brotten är koncentrerade till tätorterna. Inbrott är ett typiskt ungdomsbrott. 4 av 10 av dem som misstänkts är i åldern 15–19 år. Liksom bilstölderna har inbrotten efter en stabil nivå i början av 1980-talet ökat efter 1983.
- Butikssnatteri synes vara ett typiskt kvinnobrott. Likaså är utländska medborgare överrepresenterade bland de misstänkta. Antalet uppdagade butikssnatterier antas utgöra endast ett fåtal av samtliga sådana brott. Butikssnatterierna har ökat stadigt under 1980-talet.

	An- mällda brott 1985	Uppkl- procent	Andel i procent av samtliga misstänkta yngre kvin- utl. än nor med- 20 år borg.		
Bedrägeri	84 000	68	16	23	15
– med kontokort	22 700	49	6	19	15
Skadegörelse	74 000	20	32	6	12

- Utvecklingen av nya betalningsmedel påverkar i hög grad utvecklingen av bedrägeribrotten. Vidare styrs antalet uppdagade brott av olika kontrollinsatser som görs från samhällets sida. Andelen kvinnor är hög bland de som misstänkts för bedrägeribrott – särskilt gäller detta bedrägerier med kontokort. Bedrägeribrotten är vanligare i storstäderna (på grund av större anonymitet där). Antalet brott har succesivt minskat under 1980-talets första år. Denna utveckling bryts 1984, då fler brott registrerades än året innan. Ökningen fortsatte 1985.
- Skadegörelse anses vara ett typiskt ungdomsbrott – drygt 30 procent av de misstänkta är i åldern 15–19 år. Andelen kvinnor är låg. Sannolikt blir en betydande del av skadegörelsebroten som begås av unga aldrig polisanmäld. Främst beroende på att dessa brott ofta är av bagatellartad karaktär. Enligt statistiken är skadegörelse lika vanlig i övriga delar av landet som i storstadsområdena. Endast 1/5 av brotten klaras upp. Skadegörelsebroten har under 1980-talet fortsatt att öka stadigt.

	An- mälda brott 1985	Uppkl- procent	Andel i procent av samtliga misstänkta		
			yngre än 20 år	kvin- nor	utl. med- borg.
Rattfylleri/ rattonykerhet	19 800	86	12	6	13
Brott mot narkotika- strafflagen	36 000	96	12	15	11

- Antalet rattfylleri/rattonykerhetsbrott har uppvisat en påfallande stabil nivå under 1980-talet. 1985 registrerades emellertid 10 procent färre brott än året innan. Brotten upptäcks främst i samband med trafikolyckor eller genom polisens trafikkontroller. Risken för upptäckt bör i hög grad anses som slumpmässig. Såväl kvinnor som mycket unga är underrepresenterade bland dem som blir misstänkta för rattonykerhetsbrott.
- Utvecklingen av narkotikabrotten enligt statistiken speglar väl myndigheternas insatser. Ny åtalspraxis beträffande innehav av små mängder narkotika samt ökade satsningar mot den s k gatumarknaden ledde till en kraftig uppgång av antalet registrerade brott fr o m 1980. Efter 1982 har antalet brott sjunkit, utan att den förda narkotikapolitiken förändrats – bl a ökar antalet poliser som är sysselsatta med narkotikautredningar för varje år. Andelen mycket unga resp utländska medborgare är lägre bland dem som misstänks för narkotikabrott jämfört med de flesta andra brottstyper.

	An- mälda brott 1985	Uppkl- procent	Andel i procent av samtliga misstänkta		
			yngre än 20 år	kvin- nor	utl. med- borg.
Brott mot skattebrottslagen	5 600	112	1	7	7
uppbördslagen	4 600	112	0	10	4
förskringring	2 900	65	8	24	11
gäldenärsbrott	2 500	83	1	8	7

- Utvecklingen och omfattningen av den ekonomiska brottsligheten är särskilt svår att beskriva statistiskt, bl a beroende på att det inte föreligger någon gemensam, allmänt accepterad definition av begreppet ekonomisk brottslighet. Brottstatistiken innehåller uppgifter om vissa brott som torde falla in under begreppet ekonomisk brottslighet. Mörkertalet anses vara stort då det gäller denna typ av brott. Statistiken visar att antalet registrerade brott har

ökat under 1980-talet. Efter 1984 har antalet skattebrott och uppbördsbrott minskat. En förklaring till minskningen är att kontrollinsatserna koncentrerats till större utredningar, vilka kräver stora resurser, vilket i sin tur leder till att *antalet* upptäckta brott blir färre.

Andelen kvinnor ökar

		För brott misstänkta personer					
		1980	1981	1982	1983	1984	1985
Samtliga		89 900	93 000	95 500	99 800	94 200	93 100
procentandel 15–19 år		25	26	26	25	24	24
..	kvinnor	13	14	14	15	16	17
..	utl.medb	16	16	16	15	16	16
..	40–år	19	19	20	21	22	22

- Antalet personer som misstänkts för brott har under 1980-talet varierat mellan som lägst 89 900 år 1980 och som högst 99 800 år 1983. Siffran för 1985 är 93 100.
- Några mönster framträder. Andelen ungdomar (15–19 år) är oförändrad medan andelen personer över 40 år uppvisar en ökning. Andelen utländska medborgare bland de misstänkta har under perioden varit konstant medan andelen kvinnor successivt ökat.

Brotsuppleringen

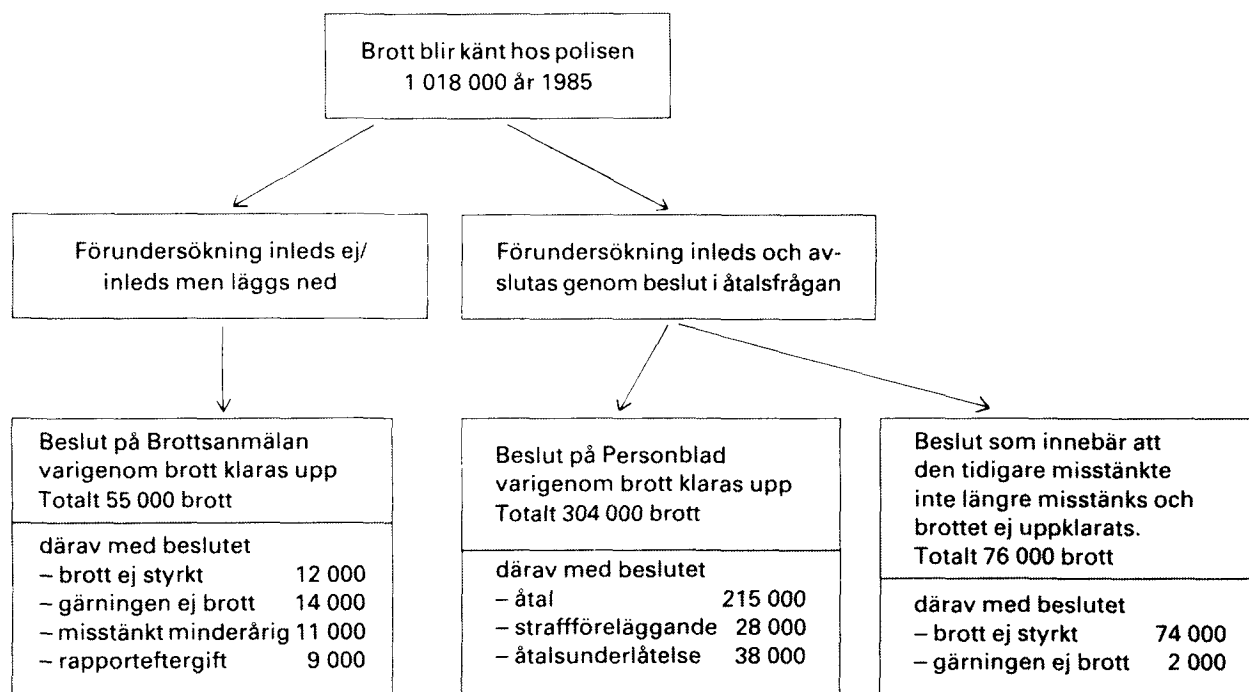
- I och med att ett brott kommer till polisens kännedom inleds förundersökning. Syftet med förundersökningen är att utreda vem som skäligen kan misstänkas för brottet och om tillräckliga skäl för åtal föreligger.

I vissa fall inleds ej någon förundersökning. Det kan mycket snart visa sig att det som anmälts som brott inte var något brott, vilket leder till att ärendet avskrivs.

Förundersökningen kan leda till att en eller flera personer misstänks för brottet. Åklagaren prövar om åtal skall väckas och redovisar sitt beslut i åtalsfrågan. Åtalsprövningen kan leda till att åtal väcks, att strafföreläggande utfärdas, att åtalsunderlåtelse meddelas eller att förundersökningen av olika skäl läggs ned. Sådana skäl kan t ex vara konstaterandet att det inte var något brott eller att åtal ej anses vara påkallat ur allmän synpunkt.

Det kan även visa sig att den misstänkte inte är straff-

Brottsflödet

myndig varvid ärendet överlämnas till socialnämnden för vidare åtgärder.

Ett brott anses vara uppklat i och med att polis (och i vissa fall åklagare) avslutat sin utredning av brottet. Brotts som leder till domstolsprövning blir självfallet inte slutgiltigt uppklatade förrän domstolsavgörandet fallit.

- Under 1985 blev drygt 350 000 brott uppklatade. Detta skedde vanligtvis genom att en person blev knuten till brottet som skäligen misstänkt. För 3/4 av de uppklatade brotten hade uppklatringen skett inom 6 månader efter det att de blivit kända av polisen.
- Den s k uppklatringsprocenten varierar kraftigt mellan olika brottstyper. För spanings- eller ingripandebrott (trafikbrott, narkotikabrott m fl brottstyper) är uppklatringsandelen hög (ca 90 %). Detta förklaras av att dessa brott blir registrerade av polisen i och med att det finns en misstänkt gärningsman. Vid s k offerbrott (misshandel, stöld m m) är sannolikheten för att brottet skall bli upp-

klarat i hög grad beroende på om information om gärningsmannen finns vid anmälningstillfället eller ej. För tillgreppsbrotten t ex är uppklatringsprocenten mindre än 20 procent. För stulna cyklar endast 2 procent.

- De allra flesta av de uppklatade brotten (ca 90 procent) hade begåtts av *en* gärningsman. För tillgreppsbrotten är det emellertid relativt vanligt att flera personer tillsammans begår brott. Vid nära hälften av de uppklatade inbrottsstölderna hade flera gärningsmän medverkat vid ett och samma brott.

Rationaliseringar inom rättsväsendet

Den 1 april 1985 trädde nya bestämmelser om åtalsunderlåtelse i kraft. Reglerna innebär att åklagarens möjligheter att underlåta åtal och att besluta om förundersökningsbegränsning utvidgats.

Skälen för reformen är av processekonomiskt slag. Genom en enklare hantering av bagatellbrotten skall rättsväsendets

resurser kunna koncentreras till bekämpandet av allvarigare brottslighet.

Lagändringen innebär att åklagaren om förutsättningarna för åtalsunderlåtelse är uppfyllda får besluta om åtalsunderlåtelse eller förundersökningsbegränsning under förutsättning att något väsentligt enskilt intresse ej åsidosättes. Ett nytt grundläggande rekvisit med ovannämnda innebörd har införts i RB 20:7 och 23:4a 1 s 2 p samt i LUL 1§.

Även de särskilda grunderna i RB 20:7 har ändrats. Numera skall åtalsunderlåtelse kunna ges även vid förväntad villkorlig dom och om öppen psykiatrisk vård kommer till stånd utan lagföring. Även i konkurrens- och återfallssituationerna har möjligheten till åtalsunderlåtelse utvidgats.

Genom att lagändringen infördes mitt under redovisningsåret 1985 uppkom problem vid uppgiftsrapporteringen till statistiken. Med hjälp av övergångsbestämmelser och så småningom införandet av nytt personblad med de nya beslutsgrunderna har det ändå blivit möjligt att erhålla underlag för uppgiftingsstatistiken. Uppgifternas kvalitet är osäker. Sannolikt är det först fr o m 1986 års statistik som en helt tillfredställande kvalitet kan erhållas då det gäller ovannämnda redovisning.

En genomgång av statistiken visar att målet nedlagts/negativt åtalsbeslut meddelats för c:a 4 000 brott med hänvisning till RB 23:4a 1 st 2 p jämförd med RB 20:7 1 st. I drygt 30 fall hade LUL 5a § angivits.

Antalet brott för vilka åtalsunderlåtelse meddelades ökade från 38 000 år 1984 till 41 000 år 1985. Samtidigt minskade antalet brott som ledde till åtal från 241 000 år 1984 till 215 000 1985.

3.2.2 Statistikens syfte, omfattning, insamling och bearbetning

Syftet med statistiken över brott m m är att ge en allmän beskrivning av brottsligheten i landet. Statistiken redovisar brottsligheten såsom den registrerats hos polisen, dvs som anmälda brott, uppklarade brott och vissa uppgifter om personer som misstänks för brott och belyser med dessa uppgifter brottslighetens omfattning, sammansättning och variationer i tid och rum.

Brottslighet kommer till polisens kännedom genom anmälningar från allmänheten, genom polisens spaningsarbete eller på annat sätt.

Uppgiftslämnandet till statistiken regleras genom kungörelsen (1970:517) om rättsväsendets informationssystem (RI). Statistiken redovisar uppgifter om anmälda brott, uppklarade brott och personer som misstänkts för brott.

Statistiken omfattar följande brott:

- brott enligt brottsbalken (BrB) utom vållande till kroppsskada eller sjukdom i samband med trafikolycka (BrB 3 kap 8 §), egenmäktigt förfarande genom olovligt utnyttjande av annans parkeringsplats (BrB 8 kap 8 §) och förargelseväckande beteende (BrB 16 kap 16 § samt 21 kap 16 §).
- brott enligt lag om straff för vissa trafikbrott (trafikbrottslagen, TBL) utom 1 § 1 st (vårdslöshet i trafik) och 2 § (hindrande eller störande av trafik i väsentlig mån). Sålunda ingår grov vårdslöshet i trafik, olovlig körning, rattfylleri, rattonykterhet och smitning. För trafikbrotten gäller att det skall finnas för brottet misstänkt person för att redovisning skall ske till statistiken. Brott mot annan trafiklagstiftning än TBL ingår ej i statistiken.
- brott enligt narkotikaförordningen, narkotikastrafflagen, lagen om tillverkning av drycker m m och valutaförordningen.
- brott enligt andra specialstraffrättsliga lagar och författningar för vilka fängelse ingår i straffskalan.

Brott enligt specialstraffrättsliga lagar och förordningar för vilka endast stadgas böter eller disciplinstraff ingår således i allmänhet inte i redovisningen.

Försök eller förberedelse till brott redovisas på samma sätt som fullbordat brott, såvida inte annat angivits i tabellerna.

I de fall straffansvar föreligger för stämpling till brott resp medverkan till brott används samma brottskoder som vid fullbordat brott.

Statistiken innefattar även en del gärningar som under polis- och åklagarutredningen visar sig inte kunna betraktas som brott. Andelen dylika gärningar är erfarenhetsmässigt ca 5 procent av samtliga uppklarade brott.

Uppgifterna i statistiken är avgränsade i tiden enligt följande:

- anmälda brott*: brott som kommit till polisens kännedom och där registrerats ett visst kalenderår.
- uppklarade brott*: brott som klarats upp ett visst kalenderår oberoende av när de anmäls.

- c) *skäligen misstänkt person*: straffmyndiga personer (15 år eller äldre) för vilka polisen eller åklagaren under ett visst kalenderår redovisat beslut på personblad.

Till grund för statistiken ligger uppgifter från blanketterna Brottsanmälan och Personblad. Dessa upprättas av polisen i samband med att brott kommer till polisens kännedom resp då en person blir skäligen misstänkt för brott. Blanketterna sänds av den lokala polisen till rikspolisstyrelsen (RPS). Hos RPS granskas de inkomna uppgifterna och registreras maskinellt.

I de fall en person blivit skäligen misstänkt för brottet redovisas så småningom åklagarens beslut i åtalsfrågan; varigenom brottet anses uppklärt. Ett brott kan även klaras upp utan misstänkt person, t ex genom konstatandet att gärningen ej är brott, brottet är preskriberat.

Uppgifterna om uppkläring redovisas till RPS där de kopplas ihop med uppgifterna om anmälda brott. RPS framställer därefter för SCBs räkning magnetband med uppgifter om anmälda brott, uppklärade brott och personer som misstänkts för de uppklärade brotten.

Hos SCB bearbetas uppgifterna varvid tabeller framställs.

3.2.3 Kvalitet och jämförbarhet

Allmänt

Kvaliten i de uppgifter som utgör underlag för brottsstatistiken och statistikens jämförbarhet med andra tidsperioder påverkas av olika förhållanden. Beträffande kvaliteten i de redovisade uppgifterna sammanhänger denna med relationen mellan den av polisen kända och registrerade brottsligheten och den verkliga brottsligheten. Vidare sammanhänger kvaliteten med svårigheterna att räkna och klassificera brott. Statistikens jämförbarhet med tidigare perioder påverkas bl a av omläggningar av statistikrutinerna, förändringar i lagstiftningen, fördelningen av polisens resursinsatser samt ändrade försäkringsbestämmelser.

Den dolda brottsligheten

Brottsstatistiken redovisar den av polisen kända och registrerade, dvs den synliga brottsligheten. Relationen mellan den synliga och den verkliga brottsligheten kan förete variationer dels i tid och rum och dels olika brottsgrupper emellan, bl a till följd av förändringar i allmänhetens anmälningsbenägenhet från en tid till en annan, mellan olika orter samt mellan olika slag av brott. Vidare kan förändringar i bl a den polisi-

ära verksamhetens omfattning eller inriktning påverka statistiken.

Storleken av den verkliga brottsligheten kan endast uppskattas genom särskilda undersökningar. Inom ramen för SCBs levnadsnivåundersökningar genomförs vart sjätte år en undersökning av allmänhetens upplevelse av trygghet och säkerhet. Undersökningarna innehåller ny information om vålds- och tillgreppsbrottsligheten och utgör en väsentlig komplettering till den traditionella brottsstatistiken. Se vidare avsnitt 3.9 sid 153.

Klassificering av brott

Klassificeringen av brotten görs av polis och åklagare med hjälp av regler som utfärdats av SCB i samråd med RPS och RÅ. Kodningen av brotten bygger på gällande lagstiftning. Till skillnad mot lagförordastatistiken som strikt klassificerar brotten utifrån lagtextens §-indelning används i brottsstatistiken en indelning av brotten som skiljer sig från en brottsart till en annan. Indelningsgrunderna kan vara uppgifter om offer, brottsplats, gärningsmannens tillvägagångssätt m m.

Vid rubriceringen av brott på brottsanmälan och personblad kan problem uppstå t ex på grund av att omständigheterna kring det anmälda brottet ej är tillräckligt kända. Vidare kan det vara svårt att i praktiken avgränsa olika brotstyper från varandra, t ex grov misshandel – misshandel annan än grov. Bedömningsprinciperna vid gränsdragningen mellan olika typer av brott kan variera under en tidsperiod och mellan olika polisdistrikt. Vid SCB har genomförts en undersökning med syfte att undersöka vilka fel som förekommer vid polisens kodning av brottsart och brottsantal. Av resultaten från undersökningen, som publicerats i promemorior från SCB 1978:1 framgår bl a hur andelen felkodade anmälningar varierar mellan olika brottstyper. En sammanfattning av resultaten har även redovisats i Rättsstatistisk årsbok 1979, sid 43 ff.

Brottsräkningen

På liknande sätt som vid brottsklassificeringen kan även beträffande räkningen av antalet brott förekomma skillnader mellan polisdistrikten. Speciella svårigheter har förelegat då det gäller att skapa en enhetlig praxis vid antalsräkning av narkotikabrotten. För denna brottstyp bör uppgifterna i statistiken användas med viss försiktighet.

Beträffande principer för brottsräkningen, se avsnitt 3.2.4 nedan.

Förändringar i lagstiftningen

Jämförbarheten mellan uppgifter för olika år kan påverkas av

förändringar i lagstiftningen. Vissa tabeller i föreliggande redovisning av anmälda brott belyser utvecklingen för perioden 1950–1985. Självfallet påverkas jämförbarheten mellan olika år under en 35-årsperiod av viktigare lagändringar. I viss omfattning har dessa angivits i tabellerna med hjälp av fotnoter. I föreliggande avsnitt ges dock ingen total översikt över dylika lagändringar. Den intresserade hänvisas till tidigare SOS-publikationer. (Se avsnitt 3.2.6).

Samband mellan polisens spaningsverksamhet och anmälda brott

För vissa brottstyper förekommer ett direkt samband mellan polisens resursinsatser och antalet anmälda brott. Detta gäller särskilt de brott som kommer till polisens kännedom genom bl a polisens brottsförebyggande verksamhet. Exempel på sådana brott är häleri, trafikbrott och narkotikabrott. För dessa brott är det därför särskilt svårt att utifrån statistikens uppgifter dra slutsatser om den faktiska brottsutvecklingen.

Omläggningar av statistiken

Brottsstatistiken har sedan sin tillkomst omlagts vid flera tillfällen. Vid olika tillfällen har gjorts smärre förändringar som gällt brottsredovisningens omfattning (den s k brottskatalogen). Denna typ av förändringar bör beaktas vid jämförelser mellan olika år men torde dock ej inverka på jämförbarheten i samma utsträckning som omläggningarna av statistikrutinerna år 1965 och 1968 samt införandet av brottsbalken år 1965. Beträffande förändringar före år 1965 hänvisas till följande publikationer:

1953:Statistisk Tidskrift 1955:1, s 24–25

1957:Statistisk Tidskrift 1959:3, s 18, 181

1959:Brott som kommit till polisens kännedom år 1959, s 1

1961:Brott som kommit till polisens kännedom år 1961, s 2

1964:Brott som kommit till polisens kännedom år 1964, s 20.

En mera betydande omläggning av brottsstatistiken genomfördes den 1 januari 1965 i samband med polisväsendets förstatligande. Samma år trädde också ny strafflagstiftning (brottsbalken) i kraft. Detta har fått betydande konsekvenser, vilket bör observeras vid jämförelser med tidigare år. Omläggningen beskrivs utförligt i SOS, »Brott som kommit till polisens kännedom år 1965«.

Den 1 januari 1968 genomfördes en ny omläggning av brottsstatistiken i samband med införandet av ADB inom polisväsendets rapporteringssystem. Till följd av helt nya

insamlings- och bearbetningsmetoder är statistiken fr o m 1968 ej helt jämförbar med tidigare år. Omläggningen beskrivs i »Kriminalstatistik 1968 och 1969, Del 1, Polisstatistik«.

Fr o m 1 januari 1975 började delvis nya rutiner för statistiken att tillämpas. Nya anvisningar för polis- och åklagar-distriktens redovisning av brott till rikspolisstyrelsen infördes. Rikspolisstyrelsen genomförde en omläggning av systemet för statistiken. SCB genomförde samtidigt en omläggning av sitt system för statistiken varvid bl a infördes vissa ändringar i principerna för räkning av antalet uppklarade brott. De nya rutinerna har endast marginellt påverkat statistiken. En utförlig redovisning av statistikomläggningen 1975 finns i Rättsstatistisk årsbok 1976 sid 34 f samt i Rättsstatistisk årsbok 1977 sid 48 f f.

Övriga faktorer som kan påverka jämförbarheten

Förutom av ändringar i lagstiftningen kan jämförbarheten påverkas av faktorer såsom ändrade försäkringsbestämmelser, ändrad praxis beträffande bankernas inlösningsgaranti för checker m m.

I den mån villkoren för stöldförsäkringar ändras kan de ha en inverkan på brottsligheten (t ex vid nya bestämmelser om stöldskydd) och allmänhetens benägenhet att polisanmäla brott (t ex vid ändring av bestämmelserna om självrisk). Under 1985 har dock inga större förändringar skett inom försäkringsområdet.

3.2.4 Definitioner och begrepp

Anmälda brott: Begreppet används som en sammanfattande beteckning på brott som kommit till polisens kännedom – oavsett om detta sker genom angivelse eller på annat sätt – och som registerats av polisen. I anmälda brott ingår även sådana fall som under utredningens gång av olika skäl inte visar sig vara brott eller lagstridig gärning som ej straffmyndig misstänkt ha begått.

Brottsdeltagande: Med brottsdeltagande avses en viss persons delaktighet i ett visst brott. Om en person ensam misstänks för ett brott räknas detta som ett brottsdeltagande. Om flera personer misstänkts ha deltagit i ett och samma brott räknas ett brottsdeltagande för varje person.

Brottsräkningen: Huvudprincipen för brottsräkningen är att antalet brott av samma slag beräknas utifrån det antal tillfäl-

len ett visst lagrum har överträtts. Ett brott är då vad som rymms under en enstaka tillämpning av ett lagrum. Vid bedömning av denna fråga tas hänsyn till hur det aktuella lagrummet är formulerat, hur brottet allmänt uppfattas och på vilket sätt det vanligen begås.

Hur brottsräkningen skall göras i de enskilda fallen framgår av SCBs anvisningar "Kodning av brott".

Ej brott: Med detta begrepp avses anmälda förmenta brottsfall vilka vid utredningen visats sig ej vara brott.

Ej brottsuppgklarande beslut: Åklagarbesluten »misstänkt oskyldig« samt »brott ej styrkt« som angivits på personblad anses såsom ej brottsuppgklarande.

Kyrkobokföring: För de personer som är skäligen misstänkta för brott redovisas uppgifter om kyrkobokföring i Sverige. Kyrkobokföringen regleras i folkbokföringsförordningen där det stadgas att man skall kyrkobokföras i den församling där man är bosatt. Uppgifterna om kyrkobokföring är sedan 1981 baserade på uppgifter från Registret över totalbefolkningen (RTB).

Medborgarskap: För utländska medborgare redovisas uppgift om medborgarskap genom angivande av statsnamn. Uppgifterna är sedan 1981 baserade på uppgifter från RTB.

Nettoredovisning: I tabellerna över för brott misstänkta personer ges en nettoredovisning av personerna. Detta innebär att en person endast redovisas en gång i tabell 3.2.8 eller högst en gång per rad i tabellerna 3.2.7 och 3.2.9 oavsett om personen under året misstänkts för olika slag av brott resp flera brott av samma slag. I tabell 3.2.9 redovisas personerna även netto på rader för kapitel, BrB o d. Eftersom en person kan vara redovisad på flera olika brottstyper (=rader) inom ett kapitel, kan det sammanlagda antalet personer på de olika brottstyperna överstiga vad som angivits som nettoantalet personer för hela kapitlet. Motsvarande gäller för redovisningen av brott mot person, förmögenhet etc.

Uppklarade brott: Begreppet omfattar brott för vilka någon person blivit *skäligen* misstänkt eller brott som polisen av någon anledning kunnat avskriva. Som uppklarade brott räknas även gärningar som anmälts såsom brott men vilka vid utredningen visat sig ej vara brott.

Ålder: Åldersredovisning för de personer som misstänkts för

brott ges dels beträffande åldern vid tidpunkten för det första brottet under året (tabell 3.2.8) och dels beträffande åldern vid brottet med lägsta brottskod enligt kodförteckningen som ligger till grund för polisens klassificering av brott (tabell 3.2.9).

3.2.5 Redovisningsenheter samt förklaringar till vissa differenser

För att kunna tolka uppgifterna i tabellerna och diagrammen på ett korrekt sätt är det nödvändigt att känna till vilka redovisningsenheter som förekommer och hur dessa hänger samman inbördes. Vidare förekommer vissa differenser mellan uppgifter i olika tabeller som förklaras nedan.

Redovisningsenheter

I redovisningen förekommer följande redovisningsenheter, vilka närmare definieras i avsnitt 3.2.4.

1. *Brott*, enligt reglerna för kodning och antalsräkning, med möjlighet till flera gärningsmän knutna till ett och samma brott.
2. *Brottsdeltagande*, som definierats som en viss individs delaktighet i ett visst brott. Genom att flera personer gemensamt kan begå ett och samma brott blir brottsdeltagandena fler än de uppklarade brotten.
3. *Misstänkt person*, som i redovisningen förekommer som nettobegrepp. Detta innebär att en person redovisas antingen netto i tabell, dvs förekommer högst en gång i tabellen eller netto per rad, dvs förekommer högst en gång per rad.

Förklaring till vissa differenser

Antalet misstänkta personer i en viss ålderskategori överensstämmer ej mellan de olika tabellerna. Detta sammanhänger med att åldersberäkningen avser olika tidpunkter. I tabell 3.2.8 avser tidpunkten åldern vid personens först begångna brott av de brott personen misstänkts för under året, medan tidpunkten i tabell 3.2.9 avser åldern vid brottet med lägsta brottskod enligt den 4-ställiga kod som ligger till grund för polisens klassificering av brottsbrottshändelsen.

3.2.6 Tidigare publicering

Den officiella statistiken över brott som kommit till polisens kännedom påbörjades år 1950. För tidigare år finns sådan statistik endast för vissa städer, nämligen

Stockholm fr o m år 1866 (se Berättelse angående Stockholms kommunförvaltning år 1869 och följande (f f); fr o m år 1904 Statistisk årsbok för Stockholms stad);
 Göteborg fr o m år 1871 (se Statistisk årsbok för Göteborg 1900 f f);
 Malmö fr o m år 1909 (se Malmö stads årsbok 1913 f f);
 Norrköping fr o m år 1935 (se Statistisk årsbok för Norrköpings stad 1935 f f);
 Helsingborg fr o m år 1933 (se Helsingborgs stads årsbok 1937 f f).

Den första officiella årsredogörelsen för landet i dess helhet, avseende år 1950, presenterades i en särskild publikation: Brott som kommit till polisens kännedom år 1950 av Statistiska centralbyrån (Stockholm 1952). Rapporterna för åren 1951–1958 publicerades i följande nummer av Statistisk Tidskrift (ST):

1951:ST 1952:3
 1952:ST 1954:1
 1953:ST 1955:1
 1954:ST 1955:12
 1955:ST 1957:1
 1956:ST 1958:4
 1957:ST 1959:3
 1958:ST 1959:10

Den årliga publiceringen i serien Sveriges Officiella Statistik (SOS) började år 1959 under titeln »Brott som kommit till polisens kännedom«. Under perioden 1967 t o m 1973 har titeln »Kriminalstatistik/aktuellt år Del 1, Polisstatistik« använts. Fr o m 1974 ges motsvarande redovisning dels i Rättsstatistisk årsbok dels i Statistiska meddelanden (SM).

Utöver den årsvisa publiceringen har även redovisats kvartalsvisa uppgifter. För tiden 1950 – t o m 4e kvartalet 1951 skedde detta i Sociala meddelanden, för tiden därefter och t o m 3e kvartalet 1962 i Statistisk tidskrift. Publiceringen i serien Statistiska meddelanden (SM) började fr o m 4e kvartalet 1962. Åren 1965–1983 skedde publiceringen i SM månadsvis. Fr o m 1983 sker publiceringen kvartalsvis.

3.2.7 Ytterligare statistik inom området

Utöver uppgifterna som redovisas i föreliggande publikation finns ytterligare uppgifter om brott m m publicerade i Statistiska meddelanden (SM), eller i form av maskintabeller hos SCB. Av översikten som följer framgår vilka uppgifter som finns samt var dessa eventuellt finns publicerade.

A Publicering i Statistiska meddelanden (SM)

Kriminalstatistik. Brott som kommit till polisens kännedom --kvartalet, år --.

Innehåller uppgifter om antalet brott i hela riket samt i storstadsregionerna.

Kriminalstatistik, brott m m år 1985.

Anmälda brott, uppklarade brott och för brott misstänkta personer. Definitiva uppgifter.

B Opublicerat tabellmaterial

Ett flertal tabeller som framställs löpande publiceras ej men finns tillgängliga hos SCB.

Månadsvisa uppgifter

Anmälda brott efter brottsart, veckodag då brottet begåtts. För riket, län, polisdistrikt och storstadsregioner.

Årsvisa uppgifter

Anmälda brott efter brottsart, månad för anmälan.

Uppklarade brott, efter brottsart, uppklaringsprocent, beslut i åtalsfrågan, ändrad brottsrubricering i samband med uppklarung, s k gängbrottslighet m m.

Personer som misstänkts för brott efter brottsart, kön, medborgarskap, kyrkobokföring, brottsfrekvens m m.

Regionala indelningar: län, polisdistrikt, storstadsregioner. Vidare finns en översiktlig redovisning över brottsligheten i kommunerna.

Diagram 3.2.1 Anmällda brott mot brottsbalken i hela riket, 1950–1985
Reported offences against the Penal Code, 1950–1985

Anm. Logaritmisk skala.

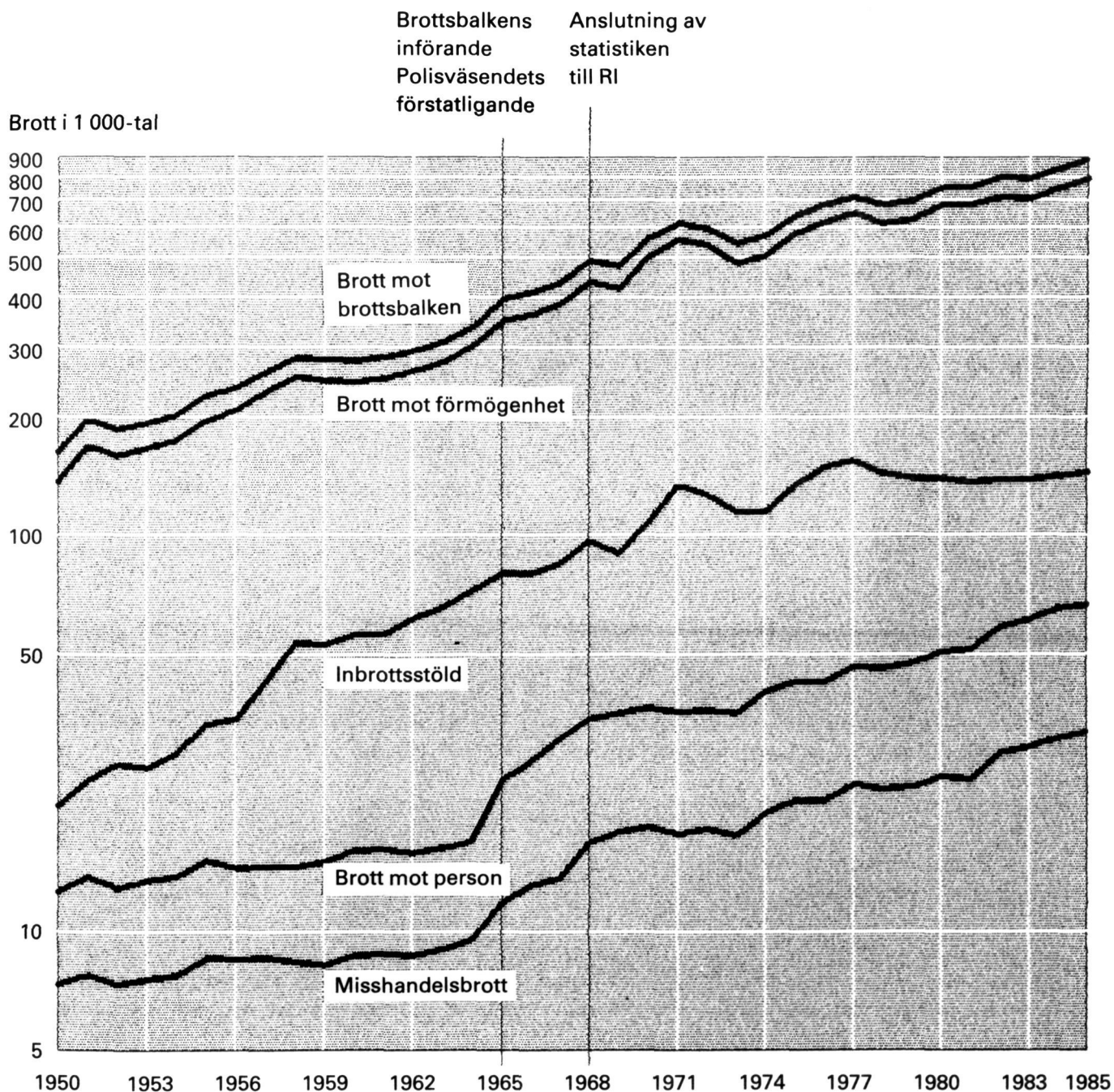

Diagram 3.2.2 Anmällda brott mot brottsbalken efter brottstyp, 1985
Reported offences against the Penal Code, by type of offence, 1985

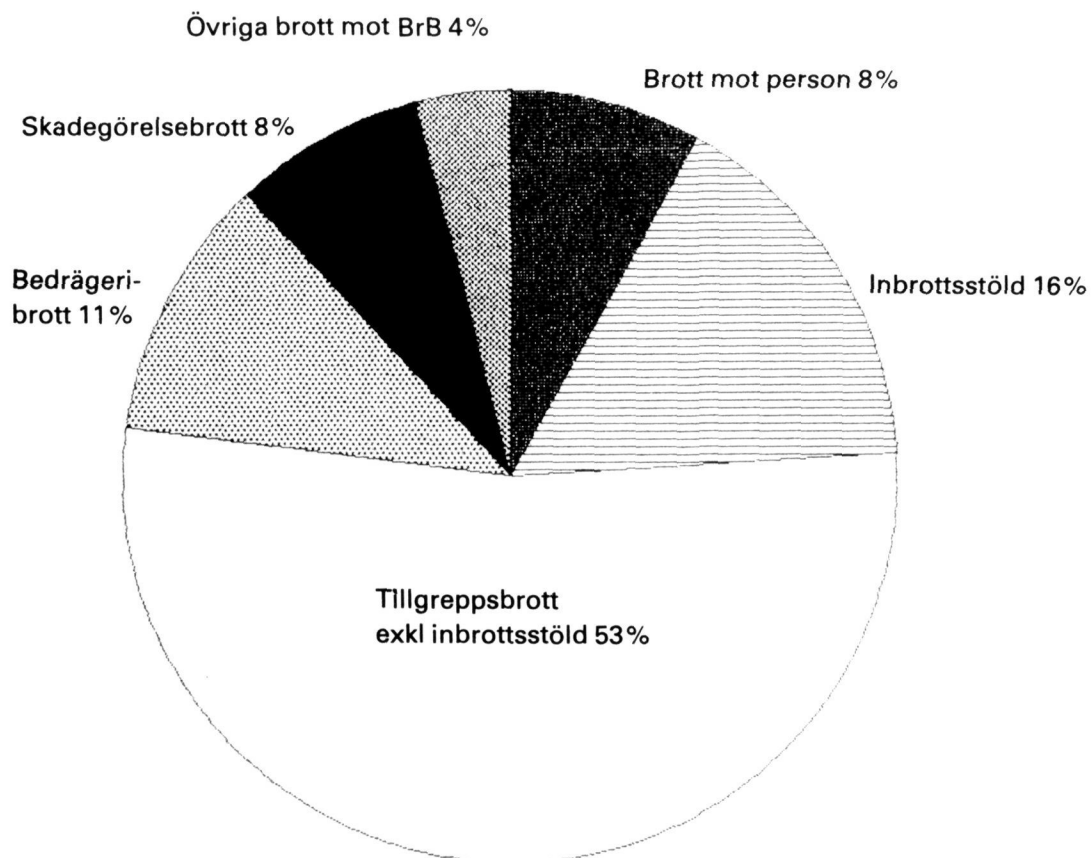

Diagram 3.2.3 Procentuella månadsvariationer i antalet anmälda brott för vissa brottstyper, 1985
 Monthly variations (in percent) in number of reported offences, for selected types of offences, 1985

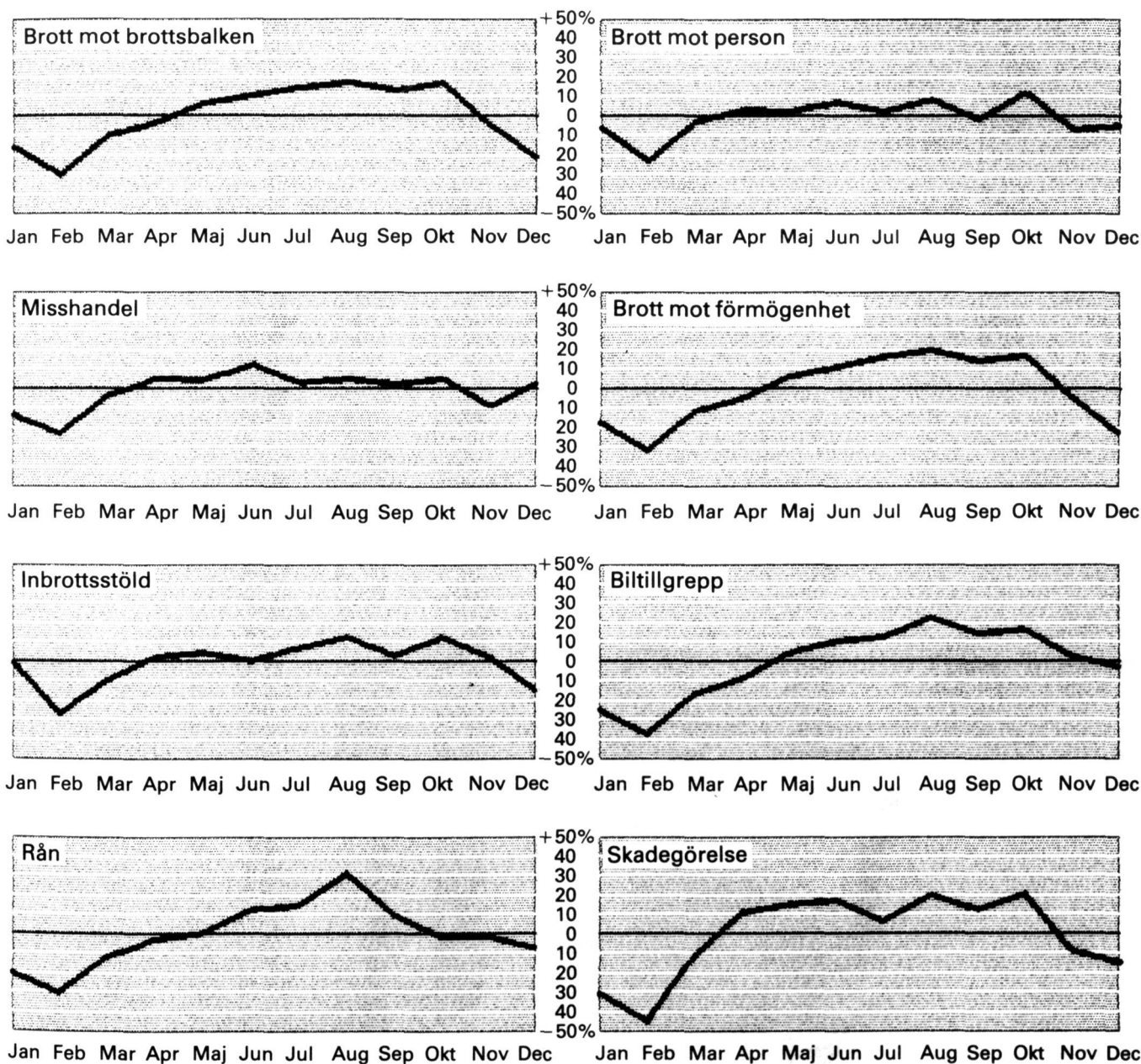

Diagram 3.2.4 Samtliga anmälda brott per 1 000 av medelfolkmängden i länen, 1985
 Total reported offences per 1 000 of the mean population in each county, 1985

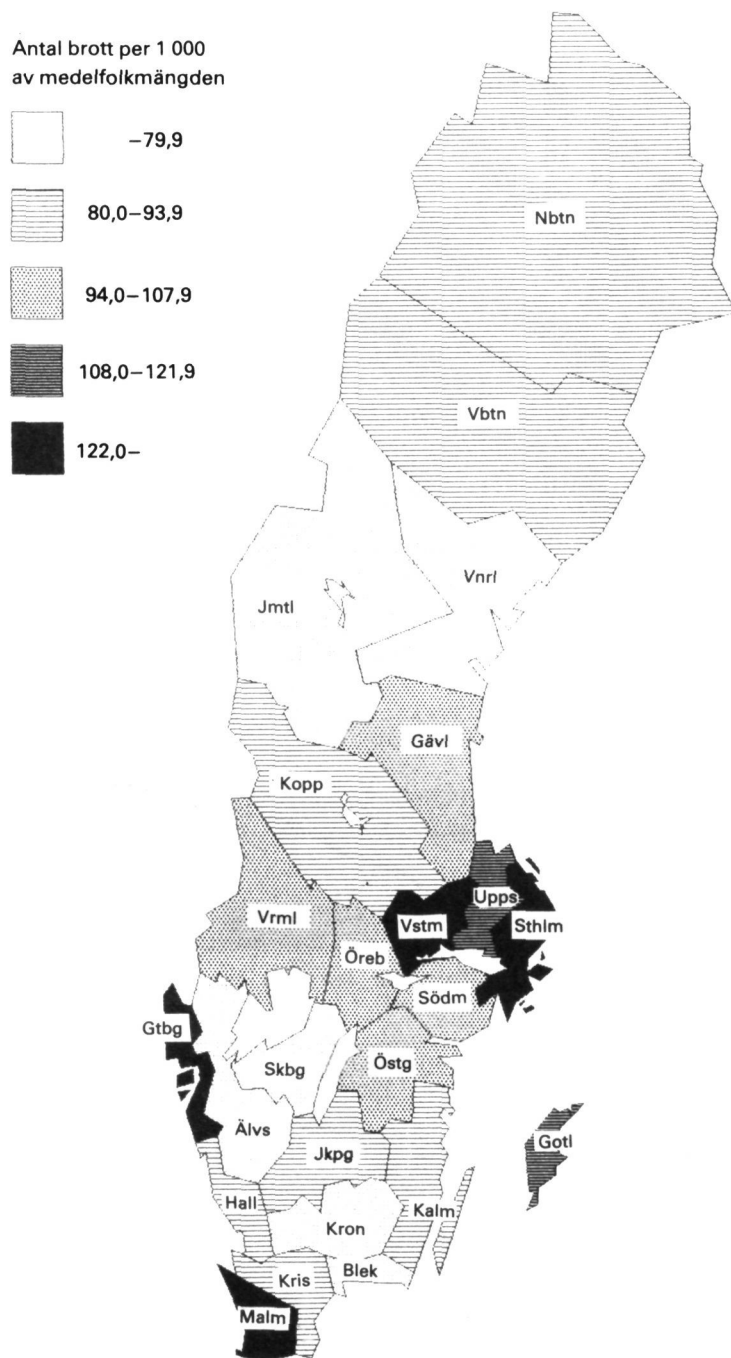

Diagram 3.2.5 Antalet brottsdeltaganden per 1 000 av medelfolkmängden för personer i olika ålderskategorier, 1985
Number of crime-participations per 1 000 of the mean population for persons in different age groups, 1985

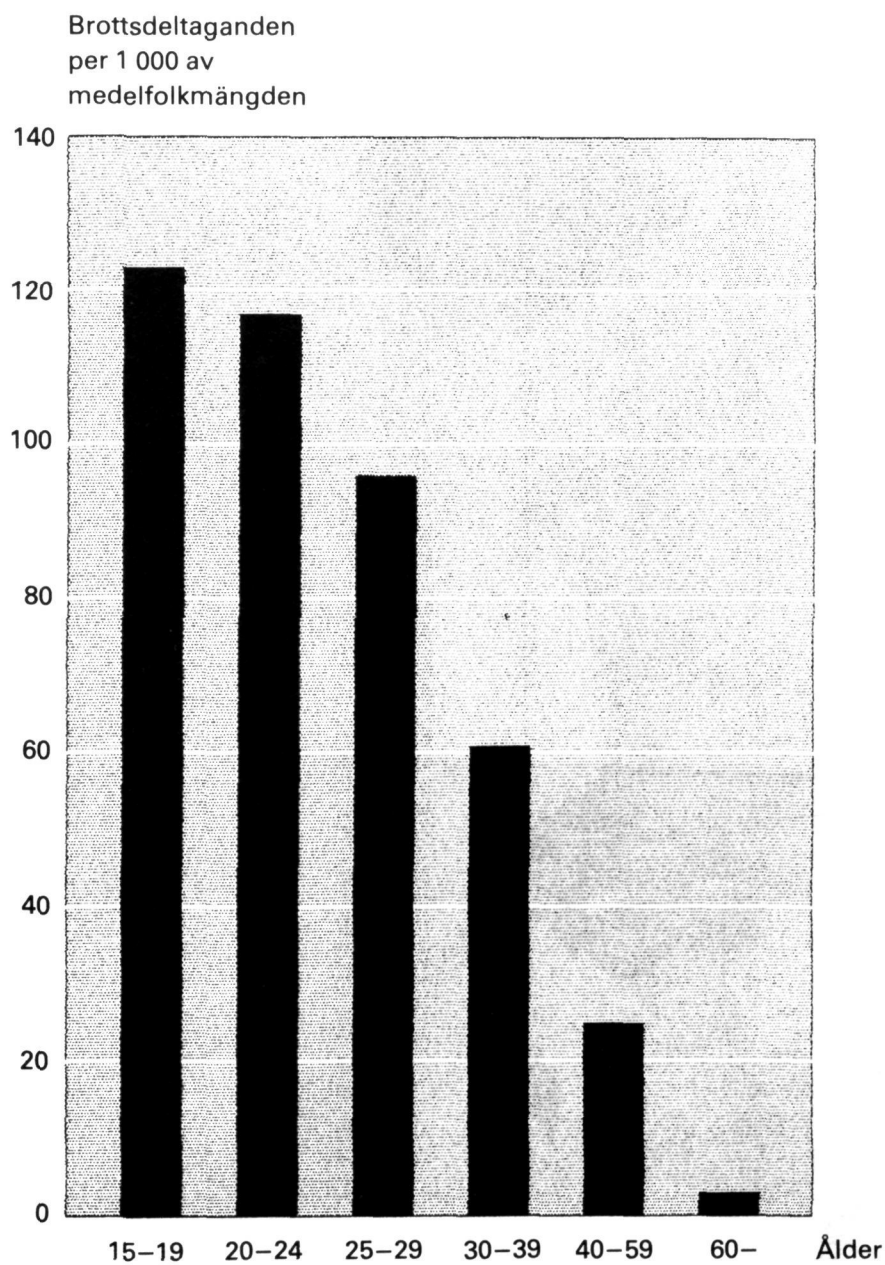
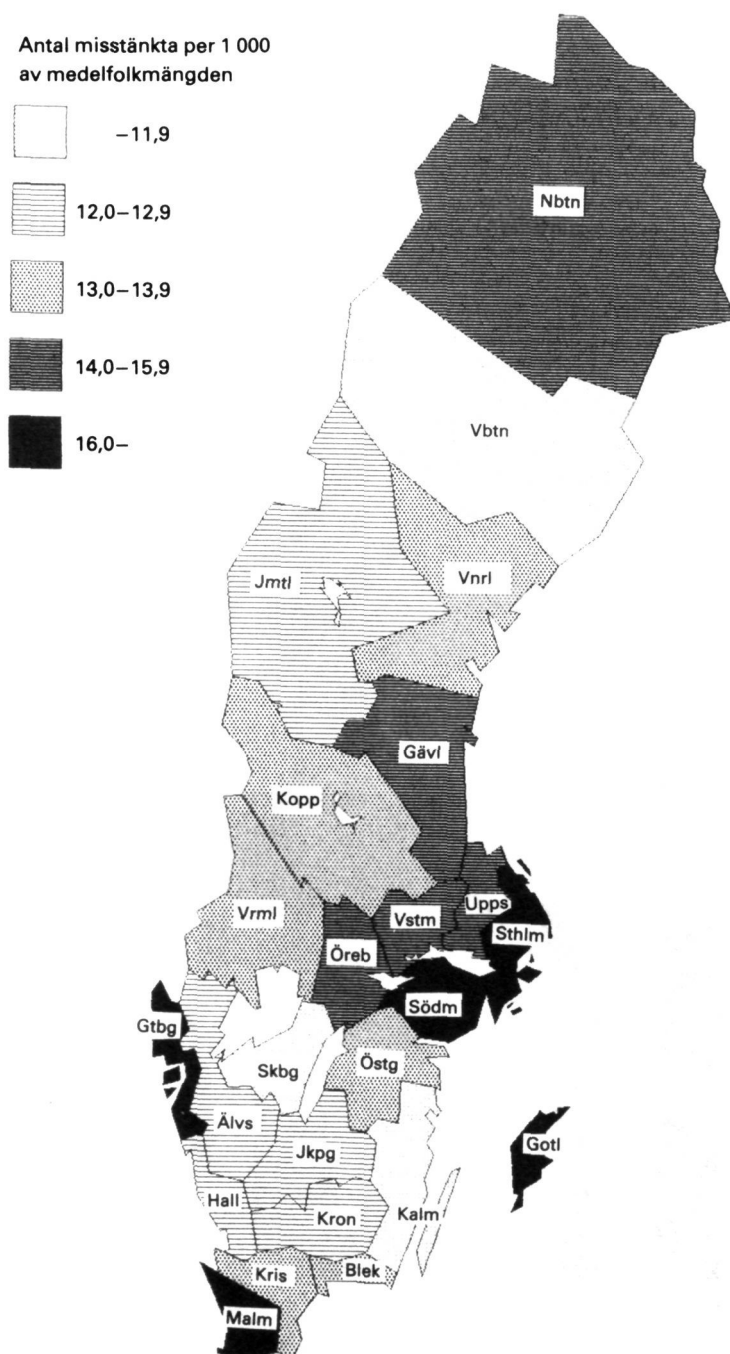

Diagram 3.2.6 Personer som misstänkts för brott per 1 000 av medelfolkmängden i länen, 1985
Persons suspected of offences per 1 000 of the mean population in each county, 1985

Tabell 3.2.1 Översikt över brottsutvecklingen i hela riket, 1950–1985. Antal anmälda brott per 100 000 av medelfolk-mängden

Overview of national crime trends, 1950–1985. Number of reported offences per 100 000 of the mean population

År	Brott mot brottsbalken (strafflagen) ¹									Brott mot övriga författningar			Samtliga brott
	Totalt	därav	Miss-handel	Väld-täkt, Grov våld-täkt	Rån	In-brotts-stöld	Övrig stöld, snatteri	Be-drägeri m m	Skade-görelse	Totalt	därav	Ratt-fylleri, ratt-onykter-het	
		Full-bordade mord, Dråp, Missh. m dödlig utgång	(ej med dödlig utgång)								Narko-tika		
1950	2 306	1	105	5	3	295	1 279	209	72	477	0	49	2 784
1951	2 755	1	109	6	3	342	1 555	310	73	530	0	66	3 285
1952	2 608	1	104	4	3	372	1 471	217	82	553	0	78	3 581
1953	2 689	1	105	5	4	361	1 565	209	88	220	0	91	2 909
1954	2 791	1	107	5	4	393	1 584	236	101	237	0	103	3 028
1955	3 101	1	118	5	4	459	1 791	236	111	255	0	125	3 357
1956	3 214	1	116	5	6	470	1 888	234	133	273	0	160	3 488
1957	3 518	1	116	5	6	580	1 803	254	155	255	0	163	3 774
1958	3 789	1	113	6	6	724	1 869	254	167	273	1	166	4 064
1959	3 730	1	110	6	6	714	1 833	251	179	299	1	181	4 033
1960	3 694	1	116	7	6	753	1 727	269	176	288	2	170	3 982
1961	3 747	1	116	7	7	751	1 749	256	198	362	..	177	4 108
1962	3 885	1	115	7	7	820	1 764	250	205	378	..	168	4 263
1963	4 062	1	118	7	8	870	1 860	270	203	392	..	166	4 453
1964	4 391	1	124	8	9	947	2 030	294	238	407	..	193	4 799
1965 ²	5 090	3	151	8	12	1 042	2 243	431	297	711	10	213	5 801
1966	5 263	3	166	8	14	1 031	2 341	529	287	800	13	218	6 063
1967	5 555	2	173	8	13	1 086	2 456	548	314	867	51	229	6 421
1968 ³	6 241	1	212	8	15	1 232	2 596	801	364	924	101	201	7 167
1969	6 035	1	223	8	16	1 131	2 610	681	376	1 635	552	231	7 671
1970	7 002	1	228	9	19	1 338	3 116	890	421	1 155	196	212	8 157
1971	7 584	1	218	8	21	1 656	3 482	725	458	1 231	223	231	8 814
1972	7 371	1	223	7	25	1 568	3 516	592	456	1 138	235	223	8 509
1973	6 729	1	215	7	26	1 413	3 058	563	483	1 325	258	242	8 055
1974	6 992	2	243	8	28	1 402	3 166	606	561	1 283	232	256	8 275
1975	7 854	1	263	9	29	1 631	3 601	615	668	1 367	258	265	9 221
1976	8 310	2	260	9	33	1 817	3 750	653	668	1 410	217	253	9 720
1977	8 682	2	286	10	41	1 878	3 892	695	755	1 551	252	269	10 233
1978	8 261	1	276	10	42	1 741	3 752	625	741	1 446	250	274	9 706
1979	8 418	2	279	11	37	1 680	3 780	854	734	1 422	273	262	9 840
1980	9 156	2	297	11	41	1 675	4 099	1 217	711	2 014	715	261	11 170
1981	9 141	2	292	10	39	1 639	4 120	1 169	756	2 106	812	253	11 247
1982	9 676	2	339	11	42	1 662	4 409	1 134	820	2 140	824	255	11 817
1983	9 598	1	351	11	42	1 668	4 394	1 059	816	1 917	577	270	11 515
1984	10 145	1	369	12	44	1 701	4 731	1 093	863	1 649	459	263	11 793
1985	10 710	2	383	12	46	1 731	5 097	1 134	886	1 484	431	237	12 195

1) Fr o m 1965 ersätter brottsbalken (BrB) den tidigare gällande strafflagen (SL). Uppgifterna för åren 1950–1964 har så långt det varit möjligt omrubricerats enligt brottsbalkens terminologi.

2) Fr o m 1965 har statistiken lagts om i samband med att ny strafflagstiftning (brottsbalken) trätt i kraft. Statistikrutinerna förändrades i samband med polisväsendets förstatligande.

3) Anslutning av statistiken till rättsväsendets informationssystem (RI).

Tabell 3.2.2 Anmällda brott efter brottsart i hela riket, 1950–1985

Reported offences, by type of offence, 1950–1985.

Anm. 5-årsmedeltal avseende åren 1950–1979

	1950–1954	1955–1959	1960–1964	1965–1969	1970–1974	1975–1979
Brott mot brottsbalken (SL)¹	187 297	255 696	299 423	443 302	578 824	684 974
3 kap Brott mot liv och hälsa	8 662	9 607	10 004	15 881	19 816	24 171
därav Fullbordade mord och drap samt						
misshandel med dödlig utgång	73	77	77	154	112	135
Barnadråp	23	14	10	6	4	3
Fosterfödrivning	236	126	98	38	7	.
Misshandel (ej med dödlig utgång)			8 930	14 578	18 275	22 504
Vållande till annans död	332	352	331	610	616	565
4 kap Brott mot frihet och frid	1 661	2 137	2 354	10 302	13 556	17 357
6 kap Sexualbrott	2 995	3 021	3 865	3 713	3 007	2 704
därav Våldtäkt, grov våldtäkt	356	393	530	626	638	823
Otukt med barn under 15 år	898	1 002	1 374	749	525	264
Annan otukt	342	272	219	187	114	77
Exhibitionism	553	546	949	1 118	1 114	1 054
8 kap Stöld, rån och andra tillgreppsbrott	131 558	190 403	224 436	310 572	419 724	496 558
därav Inbrottsstöld	25 124	43 454	62 683	86 844	119 687	144 283
Tillgrepp av bilar	..	..	22 994	30 026	33 023	39 589
Tillgrepp av motorcyklar ²	..	..	2 487	2 229	2 542	1 866
Tillgrepp av mopeder	..	..	11 028	16 041	18 453	14 921
Tillgrepp av cyklar	..	..	32 802	37 826	73 055	74 513
Rån	228	414	555	1 110	1 937	2 989
9 kap Bedrägeri och annan oredlighet	16 809	18 102	20 285	47 070	54 743	56 795
därav häleri	..	..	2 438	4 568	7 742	8 422
10 kap Förskingring och annan trolöshet	5 822	5 901	5 919	6 656	6 617	5 438
11 kap Gåldenärsbrott	355	489	411	423	532	476
12 kap Skadegörelsebrott	5 928	10 971	15 432	25 771	38 620	58 835
13 kap Allmänfarliga brott	2 530	3 833	4 680	5 360	5 179	6 474
därav Mordbrand	228	280	284	401	796	1 199
14 kap Förfalskningsbrott	1 380	1 596	1 688	3 249	2 232	1 858
15 kap Mened, falskt åtal och annan osann utsaga	758	1 029	1 552	1 752	1 728	1 276
16 kap Brott mot allmän ordning (utom fylleri och förargelseväckande beteende)	510	519	394	791	604	1 079
17 kap Brott mot allmän verksamhet	3 492	3 792	4 065	5 978	6 585	6 304
därav Våld eller hot mot tjänsteman o d	713	740	872	2 764	3 438	3 378
Våldsamt motstånd	1 764	1 927	1 981	2 481	2 289	1 860
20 kap Myndighetsmissbruk m m	944	1 069	1 108	853	902	327
Övriga BrB-brott	3 893	3 227	3 230	4 931	4 980	5 323
Övriga brott						
Rattfylleri, rattonykterhet (4 § Trafikbrottslagen, TBL)	5 520	11 713	13 225	17 178	18 885	21 802
Övriga brott mot TBL, utom 2 §	..	..	..	22 141 ³	28 848	50 518
Brott mot checklagen	..	..	..	556	381	30
Brott mot valutaförordningen	..	..	..	..	90	292
Brott mot skattestrafflagen och skattebrottslagen	2 910	3 628	4 868	6 758	5 762	3 462
Brott mot uppbördslagen	..	..	4 161 ⁴	6 292	11 726	7 535
Brott mot författningar ang tillverkning av resp handel med drycker	4 130	2 561	3 683	3 527	2 622	4 086
Brott mot narkotikastrafflagen/förordningen	..	..	..	11 547	18 571	20 602
Brott mot varusmugglingslagen	..	..	725	6 228	6 128	2 698
Brott mot vapenförordningen/-lagen	..	..	..	..	1 270	1 703
Brott mot jaktlagstiftningen	1 246	1 189	1 049	768	947	1 225
Brott mot fiskelagstiftningen	679	818	899	821	869	866
Brott mot brandlagen	..	..	..	..	489	..
Övriga brott för vilka fängelse ingår i straffskalan	..	..	..	2 825	3 185	3 882
Summa brott	215 941	275 653	327 083	521 116	678 330	803 675

1) Fr o m 1965 ersätter brottsbalken (BrB) den tidigare gällande strafflagen (SL). Uppgifterna för åren 1950–1964 har så långt det varit möjligt omrubricerats enligt brottsbalkens terminologi.

2) Åren 1950–1955 innefattar de redovisade uppgifterna endast bilar och motorcyklar. År 1956 innefattar de redovisade uppgifterna även mopeder. Uppgifter om stulna mopeder redovisades ej före 1956.

3) Endast smitning (5 §) ingår åren 1965–1967.

4) Medeltal för åren 1961–1964.

Tabell 3.2.2 (forts) Anmällda brott efter brottsart i hela riket, 1950–1985

	1980	1981	1982	1983	1984	1985
Brott mot brottsbalken	760 911	760 614	805 569	799 457	845 706	894 296
3 kap Brott mot liv och hälsa	26 563	26 233	30 256	31 478	33 045	34 304
därav Fullbordade mord och dråp samt						
misshandel med dödlig utgång	135	146	125	121	116	126
Barnadråp	–	4	1	4	–	1
Fosterförföring						
Misshandel (ej med dödlig utgång)	24 668	24 314	28 200	29 220	30 785	31 996
Vållande till annans död	426	419	358	399	361	344
4 kap Brott mot frihet och frid	19 940	20 885	23 456	24 887	26 999	27 180
6 kap Sexualbrott	3 096	3 190	3 904	3 589	3 846	4 098
därav Våldtäkt, grov våldtäkt	885	865	941	923	995	1 035
Otukt med barn under 15 år	239	269	296	340	441	594
Annan otukt	94	87	163	133	170	340
Exhibitionism	1 313	1 358	1 815	1 517	1 450	1 287
8 kap Stöld, rån och andra tillgreppsbrott	517 557	515 126	544 626	543 227	578 214	619 040
därav Inbrottsstöld	139 215	136 376	138 343	138 913	141 781	144 571
Tillgrepp av bilar	34 301	32 711	35 692	34 884	38 378	44 967
Tillgrepp av motorcyklar	1 803	1 981	2 447	2 683	1 755	2 829
Tillgrepp av mopeder	10 411	9 574	9 127	7 056	5 987	5 382
Tillgrepp av cyklar	83 314	85 963	92 049	92 404	94 072	89 886
Rån	3 427	3 228	3 530	3 473	3 681	3 851
9 kap Bedrägeri och annan oredlighet	101 122	97 272	94 408	88 220	91 080	94 738
därav Häleri	10 183	10 509	12 649	11 756	11 004	9 808
10 kap Förskingring och annan trolöshet	6 054	6 168	8 435	8 242	8 959	10 286
11 kap Gälldenärsbrott	1 413	1 879	2 162	2 439	2 566	2 490
12 kap Skadegörelsebrott	59 057	62 873	68 278	67 955	71 999	74 008
13 kap Allmänfarliga brott	6 534	6 632	7 256	6 949	7 698	6 860
därav Mordbrand	1 108	1 093	1 244	1 144	1 229	1 452
14 kap Förfalskningsbrott	3 697	2 862	3 887	4 080	3 261	3 445
15 kap Mened, falskt åtal och annan osann utsaga	1 675	2 301	2 327	2 323	2 726	2 180
16 kap Brott mot allmän ordning (utom						
fylleri och förgelseväckande beteende)	1 457	1 743	1 941	1 808	1 694	2 099
17 kap Brott mot allmän verksamhet	7 097	7 752	8 568	8 568	8 656	8 387
därav Våld eller hot mot tjänsteman o d	3 716	4 075	4 381	4 303	4 444	4 411
Våldsamt motstånd	2 009	2 251	2 611	2 614	2 684	2 552
20 kap Myndighetsmissbruk m m	345	324	475	765	547	629
Övriga BrB-brott	5 304	5 374	5 590	4 927	4 416	4 652
Övriga brott						
Rattfylleri, rattonykterhet (4 § Trafik-						
brottslagen, TBL)	21 681	21 065	21 217	22 493	21 925	19 769
Övriga brott mot TBL, utom 2 §	50 393	50 456	49 846	47 735	45 201	41 245
Brott mot checklagen	40	34	60	39	26	18
Brott mot valutaförordningen/-lagen ¹	407	430	338	562	242	96
Brott mot skattestrafflagen och skatte-						
brottslagen	4 257	6 659	7 763	8 300	7 119	5 568
Brott mot uppbördslagen	4 012	4 439	5 847	6 048	5 467	4 557
Brott mot författningar ang						
tillverkning av resp handel med drycker	12 728	11 075	10 618	13 777	6 767	3 335
Brott mot narkotikastrafflagen/förordningen	59 447	67 587	68 566	48 019	38 238	35 971
Brott mot varusmugglingslagen	4 474	4 005	3 979	3 378	3 175	2 704
Brott mot vapenförordningen/-lagen	1 669	1 760	1 864	1 779	1 714	1 756
Brott mot jaktlagstiftningen	1 694	1 185	1 152	1 172	1 228	1 145
Brott mot fiskelagstiftningen	1 099	987	982	983	1 172	786
Brott mot brandlagen	..	..	..	..	..	..
Övriga brott för vilka fängelse ingår i straffskalan	5 465	5 529	5 957	5 384	5 195	7 003
Summa brott	928 277	935 825	983 758	959 127	983 175	1 018 349

1) T o m 1982 enbart valutaförordningen.

Tabell 3.2.3 Anmällda brott i hela riket efter brottsart och månad för anmälan, 1985 samt jämförelser med föregående år

Reported offences, by type of offence and month of report, 1985; comparisons (in percent) with previous years

Anm. De procentuella förändringarna har erhållits vid jämförelse med dels antalet brott 1984, dels medelvärdet av antalet brott 1982-1984. Jämförelse har endast gjorts i den mån redovisningen av brottsarter varit oförändrad de aktuella åren.

BROTTSART (SIFFROR INOM PARENTES AVSER KAPITEL- OCH PARAGRAFNUMMER)	ANTAL ANMÄLDA BROTT, MÅNAD FÖR ANMÄLAN												HELA ÅRET	PROC FÖRÄNDRING JÄMFÖRT MED	
	JAN	FEB	MARS	APRIL	MAJ	JUNI	JULI	AUG	SEPT	OKT	NOV	DEC		1984	1982-84
A. BROTT MOT BROTTSBALKEN															
EJ 16 KAP 16 PAR 0 21 KAP 16 PAR	63190	51951	67274	71961	79862	82842	86045	88016	84788	87770	71569	59128	894396	6	10
BROTT MOT PERSON (3-7 KAP.)	5302	4368	5498	5839	5772	6042	5792	6120	5536	6320	5265	5408	67262	3	8
3 KAP. BROTT MOT LIV OCH HÄLSA MORD ELLER DRÄP SAMT MISSHANDEL MED DÖDLIG UTGÅNG (1-3,5-6)	2563	2224	2772	2984	2990	3218	2979	3045	2923	3054	2610	2942	34304	4	9
	77	45	38	38	40	50	53	44	34	46	46	50	561	17	20
FULLBORDAT MORD EL. DRÄP SAMT MISSHANDEL MED DÖDLIG UTGÅNG	15	4	5	10	8	11	14	11	9	11	13	15	126	9	4
MED ANVÄNDN. AV SKJUTVAPEN	3	-	2	3	1	2	4	2	-	1	2	5	25	32	92
I FÖRENING MED SJÄLV-MORD	-	-	-	1	1	1	1	-	-	-	-	3	7	250	250
EJ I FÖRENING M. SJÄLV-MORD	3	-	2	2	-	1	3	2	-	1	2	2	18	6	80
EJ M. ANVÄNDN. AV SKJUTVAPEN	12	4	3	7	7	9	10	9	9	10	11	10	101	4	-6
I FÖRENING MED SJÄLV-MORD	1	1	-	-	3	-	1	-	-	-	1	1	8	33	0
EJ I FÖRENING M. SJÄLV-MORD	11	3	3	7	4	9	9	9	9	10	10	9	93	2	-7
FÖRSÖK TILL MORD ELLER DRÄP	62	41	33	28	32	39	39	33	25	35	33	35	435	20	25
MED ANVÄNDN. AV SKJUTVAPEN	7	9	8	8	12	7	11	7	1	6	6	7	89	3	37
I FÖRENING MED SJÄLV-MORD	-	-	1	2	1	-	2	-	-	-	-	2	8	14	60
EJ I FÖRENING M. SJÄLV-MORD	7	9	7	6	11	7	9	7	1	6	6	5	81	3	35
EJ M. ANVÄNDN. AV SKJUTVAPEN	55	32	25	20	20	32	28	26	24	29	27	28	346	25	22
I FÖRENING MED SJÄLV-MORD	2	-	3	1	1	-	-	1	1	-	-	2	11	38	38
EJ I FÖRENING M. SJÄLV-MORD	53	32	22	19	19	32	28	25	23	29	27	26	335	25	21
BARNDRÄP (3)	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	1	*	-50
MISSHANDEL (5-6) (EJ MED DÖDLIG UTGÅNG)	2330	2081	2575	2816	2787	3009	2772	2830	2735	2835	2442	2784	31996	4	9
MISSH. MOT BARN 0-6 ÅR	22	14	23	21	13	27	14	30	22	11	21	18	236	6	23
MISSH. MOT BARN 7-14 ÅR	57	71	71	102	88	88	67	118	101	107	103	77	1050	12	13
MISSH. MOT KVINNA	921	927	941	1008	978	1060	1125	1026	956	964	808	996	11610	2	5
MISSH. MOT MAN	1329	1169	1540	1684	1707	1834	1566	1655	1655	1753	1509	1692	19093	5	11
GROV MISSHANDEL (6) OBEKANT MED OFFRET	134	159	162	174	169	188	182	145	176	151	138	156	1934	-10	-10
UTOMHUS	43	52	59	84	59	83	69	77	65	67	57	51	766	-4	-5
MOT BARN 0-6 ÅR	23	25	34	51	36	58	51	57	42	45	31	34	487	-10	-8
MOT BARN 7-14 ÅR	-	-	1	1	-	-	1	-	-	2	-	-	5	0	25
MOT KVINNA	-	2	1	4	3	-	4	2	-	1	-	1	18	6	-5
MOT MAN	3	2	3	4	2	9	5	5	3	2	4	3	45	-8	-10
INOMHUS	20	21	29	42	31	49	41	50	39	40	27	29	418	-11	-9
MOT BARN 0-6 ÅR	20	27	25	33	23	25	18	20	23	22	26	17	279	8	2
MOT BARN 7-14 ÅR	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	1	0	0
MOT KVINNA	-	-	-	-	1	1	-	1	-	-	-	1	4	100	0
MOT MAN	2	9	6	7	5	4	5	5	3	1	5	6	58	18	35
	18	18	19	24	17	20	13	15	19	21	20	10	214	4	-4
BEKANT MED OFFRET	91	107	103	90	110	105	113	68	111	84	81	105	1168	-13	-13
UTOMHUS	12	10	15	17	34	36	33	27	39	30	26	22	301	-9	-1
MOT BARN 0-6 ÅR	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1	-	-	2	0	0
MOT BARN 7-14 ÅR	-	-	2	1	4	-	-	2	1	-	4	1	15	150	50
MOT KVINNA	2	6	6	4	5	9	3	9	6	11	3	4	68	-29	-15
MOT MAN	10	4	7	12	25	27	30	16	31	18	19	17	216	-5	2
INOMHUS	79	97	88	73	76	69	80	41	72	54	55	83	867	-14	-17
MOT BARN 0-6 ÅR	-	1	3	2	-	2	1	-	4	1	-	3	17	6	31
MOT BARN 7-14 ÅR	2	1	3	1	1	1	1	1	2	-	1	-	14	-42	-36
MOT KVINNA	27	58	42	35	34	29	36	18	35	20	19	42	395	-18	-22
MOT MAN	50	37	40	35	41	37	42	22	31	33	35	38	441	-9	-11
ANNAN MISSHANDEL (5) OBEKANT MED OFFRET	2196	1922	2413	2642	2618	2821	2590	2685	2559	2684	2304	2628	30062	5	10
UTOMHUS	936	788	1112	1197	1183	1396	1165	1271	1238	1317	1057	1209	13869	6	16
MOT BARN 0-6 ÅR	560	403	638	754	826	1022	900	987	902	882	623	704	9201	5	15
MOT BARN 7-14 ÅR	2	2	-	5	3	5	2	7	3	4	2	3	38	-17	15
MOT KVINNA	12	18	19	33	27	41	28	59	42	46	17	18	360	14	23
MOT MAN	67	37	73	97	118	128	128	150	129	104	64	89	1184	4	11
	478	346	546	619	678	848	742	771	727	728	540	594	7617	5	15

Tabell 3.2.3 (forts) Anmällda brott i hela riket efter brottsart och månad för anmälan, 1985 samt jämförelser med föregående år

BROTTSART (SIFFROR INOM PARENTES AVSE- PARAGRAFNUMMER)	ANTAL ANMÄLDA BROTT, MÅNAD FÖR ANMÄLAN												HELA BRET	PROC FÖRÄNDRING JÄMFÖRT MED	
	JAN	FEB	MARS	APRIL	MAJ	JUNI	JULI	AUG	SEPT	OKT	NOV	DEC		1984	1982-84
INOMHUS	376	385	474	443	357	374	265	284	336	435	434	505	4668	10	19
MOT BARN 0-6 ÅR	-	-	-	1	-	2	2	2	3	-	2	5	17	6	31
MOT BARN 7-14 ÅR	3	10	6	5	4	1	2	4	5	7	12	10	69	13	23
MOT KVINNA	82	67	88	94	67	87	66	59	62	97	82	90	941	10	20
MOT MAN	291	308	380	343	286	284	195	219	266	331	338	400	3641	10	18
BEKANT MED OFFRET	1260	1134	1301	1445	1435	1425	1414	1321	1367	1247	1419	16193	4	6	
UTOMHUS	241	178	246	321	427	488	547	481	366	355	256	306	4212	8	8
MOT BARN 0-6 ÅR	1	1	5	4	7	7	3	8	4	-	5	-	45	80	36
MOT BARN 7-14 ÅR	14	17	15	28	21	25	10	29	17	24	23	25	248	10	10
MOT KVINNA	90	43	80	106	131	161	293	151	97	96	69	85	1402	13	15
MOT MAN	136	117	146	183	268	295	241	293	248	235	159	196	2517	4	4
INOMHUS	1019	956	1055	1124	1008	937	878	933	955	1012	991	1113	11981	2	5
MOT BARN 0-6 ÅR	19	10	14	7	3	11	5	13	7	3	12	7	111	0	18
MOT BARN 7-14 ÅR	26	23	25	30	27	19	22	21	33	29	46	21	322	11	7
MOT KVINNA	648	605	643	661	616	633	589	629	621	633	562	677	7517	0	3
MOT MAN	326	318	373	426	361	274	262	269	294	347	371	408	4029	5	9
VÄLLANDE TILL ANNANS DÖD (7)	42	36	35	25	24	25	30	25	23	26	31	22	344	-5	-8
I SAMBAND MED TRAFIKOLYCKA	34	29	29	21	20	23	25	22	17	25	26	15	286	1	-4
I SAMBAND MED ARBETSOLYCKA	5	3	1	-	1	-	2	1	2	-	2	3	20	-13	18
ÖVRIGA FALL	3	3	4	4	1	2	2	2	4	1	3	3	12	-40	0
ÖVRIGT (XLDRE KOD 0316)	-	1	1	-	2	-	1	-	-	-	-	1	6	200	-78
VÄLL. T. KROPPSSKADA EL. SJUKDOM	62	30	62	60	57	47	53	71	59	57	46	51	655	-8	1
I SAMBAND MED ARBETSOLYCKA	33	19	37	30	32	28	28	41	33	34	30	33	378	-7	43
ÖVRIGA FALL	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
EJ I SAMB. M. TRAFIKOL.	29	11	24	30	24	19	25	29	26	23	16	18	274	-9	37
ÖVRIGT (XLDRE KOD 0318)	-	-	1	-	1	-	-	1	-	-	-	-	3	-63	-98
FRAMKALL. AV FARA FÖR ANNAN (9)	52	32	62	45	81	87	71	75	72	90	45	35	747	6	7
FARA SOM FRAMKALLATS FÖR AR- BETSTAGARE	3	1	3	1	2	-	1	2	1	4	-	-	18	-10	20
ÖVRIGA FALL	49	31	58	44	79	85	70	73	71	85	44	33	722	6	62
ÖVRIGT (XLDRE KOD 0319)	-	-	1	-	-	2	-	-	-	1	1	2	7	75	-97
4 KAP. BROTT MOT FRIHET OCH FRID	2317	1746	2247	2312	2317	2334	2276	2528	2120	2696	2187	2100	27180	1	8
HEMFRIÐSBROTT, OLAGA INTRÄNG (6)	331	248	322	371	346	349	333	322	292	306	283	293	3796	-1	2
OLAGA HOT (5)	1095	880	1052	1062	1109	1086	1063	1206	1006	1399	1021	1046	13025	3	10
OFREDANDE (7)	818	566	792	805	801	800	790	916	761	894	828	708	9479	0	8
ÖVR. BROTT MOT 4 KAP(1-4,8-9,9A)	73	52	81	74	61	99	90	84	61	97	55	53	880	-13	2
5 KAP. ÅREKRÄNKNINGSBROTT	89	83	116	132	114	132	120	90	112	131	124	105	1348	9	9
6 KAP. SEDLIGHETSBROTT	305	303	333	381	318	330	380	419	362	409	316	242	4098	7	8
VÄLDTÄKT, GROV VÄLDTÄKT (1)	62	71	73	99	87	101	103	122	77	92	78	70	1035	4	9
MOT PERSON UNDER 15 ÅR	7	2	13	13	12	6	6	18	5	12	7	7	108	42	64
FULLBORDAD VÄLDTÄKT	5	2	11	7	5	4	5	12	4	9	7	4	75	88	114
UTOMHUS	1	-	5	4	2	2	2	3	1	3	2	2	27	93	125
INOMHUS	4	2	6	3	3	2	3	9	3	6	5	2	48	85	109
FÖRSÖK TILL VÄLDTÄKT	2	-	2	6	7	2	1	6	1	3	-	3	33	-8	6
UTOMHUS	1	-	2	2	4	1	1	4	1	2	-	3	21	5	17
INOMHUS	1	-	-	4	3	1	-	2	-	1	-	-	12	-25	-8
MOT PERSON 15 ÅR ELLER XLDRE	55	69	60	86	75	95	97	104	72	80	71	63	927	1	5
FULLBORDAD VÄLDTÄKT	36	50	37	63	44	61	62	61	45	55	52	41	607	3	10
UTOMHUS	5	3	4	10	12	12	24	23	20	7	8	7	135	-1	3
INOMHUS	31	47	33	53	32	49	38	38	25	48	44	34	472	4	12
FÖRSÖK TILL VÄLDTÄKT	19	19	23	23	31	34	35	43	27	25	19	22	320	-3	-4
UTOMHUS	6	6	4	5	15	18	20	26	11	12	7	8	138	-15	-17
INOMHUS	13	13	19	18	16	16	15	17	16	13	12	14	182	9	8
SEXUELLT TVÄNG, UTNYTTJANDE MM	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
MOT PERSON AV ANNAT KÖN	61	55	69	82	49	51	51	33	57	52	45	36	641	41	64
MED BARN UNDER 15 ÅR (2-6)	47	25	44	43	31	29	21	20	29	35	32	26	382	23	47
ÖVRIGA FALL (2-5)	14	30	25	39	18	22	30	13	28	17	13	10	259	79	98
SEXUELLT TVÄNG, UTNYTTJANDE MM	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
MOT PERSON AV SAMMA KÖN	27	36	26	26	16	13	35	19	17	36	25	17	293	89	136
MED BARN UNDER 15 ÅR (2-6)	19	28	21	20	14	8	23	6	15	29	15	14	212	63	112
ÖVRIGA FALL (2-5)	8	8	5	6	2	5	12	13	2	7	10	3	81	224	224

Tabell 3.2.3 (forts) Anmällda brott i hela riket efter brottsart och månad för anmälan, 1985 samt jämförelser med föregående år

BROTTSART (SIFFROR INOM PARENTES AVSEP KAPITEL- OCH PARAGRAFNUMMER)	ANTAL ANMÄLDA BROTT, MÅNAD FÖR ANMÄLAN												HELA ÅRET	PROC FÖRÄNDRING JÄMFÖRT MED	
	JAN	FEB	MARS	APRIL	MAJ	JUNI	JULI	AUG	SEPT	OKT	NOV	DEC		1984	1982-84
SEXUELLT OFREDANDE (7)	151	134	160	169	160	162	188	240	208	220	162	114	2068	-4	-8
EXHIBITIONISM	90	88	110	85	95	98	122	160	138	138	89	74	1287	-11	-19
ANNAT SEXUELLT OFREDANDE	61	46	50	84	65	64	66	80	70	82	73	40	781	10	21
KOPPLERI, FRÄMJANDE AV OTUKT (8-9)	3	6	3	2	4	2	-	2	2	3	4	5	36	-23	-25
FÖRFÖRELSE AV UNGDOM (10)	1	1	2	3	2	1	3	3	1	6	2	-	25	-22	-4
7 KAP. BROTT MOT FAMILJ	28	12	30	30	33	28	37	38	19	30	28	19	332	9	20
EGENMÄKTIGHET MED BARN (4)	28	12	30	30	33	28	37	38	19	26	28	19	328	10	22
ÖVRIGA BROTT MOT 7 KAP. (1,3)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	4	-	-	4	-43	-56
BROTT MOT FÖRMÖGENHET (8-12 KAP.)	55761	45734	59441	63774	71568	74546	78349	79894	76865	79033	63973	51624	800562	6	10
8 KAP. STÖLD, RÄN M.M.	40418	33585	42915	48848	56493	58781	61560	64791	60269	61230	49454	40696	619040	7	12
TILLGREPP AV MOTORDRIVET FORTSKAFFNINGSMEDEL (7,8)	3222	2648	3561	4024	5021	5631	5720	6058	5628	5547	4504	4047	55611	12	14
BIL	2852	2368	3153	3430	3930	4145	4244	4610	4310	4379	3857	3689	44967	17	24
FÖRSÖK TILL BILTILLGREPP	896	769	979	1039	1070	1205	1171	1360	1228	1291	1063	1073	13144	18	24
FULLBORDAT BILTILLGREPP	1956	1599	2174	2391	2860	2940	3073	3250	3082	3088	2794	2616	31823	17	24
MOTORCYKEL	46	50	67	135	331	393	450	454	446	289	114	54	2829	3	8
MOPED	258	181	268	387	505	618	558	662	614	685	411	235	5382	-10	-27
BÅT	11	7	16	24	202	419	412	284	204	156	90	22	1847	0	-4
ANNAT	55	42	57	48	53	56	56	48	54	38	32	47	586	15	11
TILLGREPP AV EJ MOTORDR. FORTSKAFFNINGSMEDEL (1-4,8)	3157	2183	3719	6301	10597	12356	12719	12844	11096	9698	5681	2978	93329	-4	-3
CYKEL	2980	2054	3549	6135	10257	11909	12211	12347	10754	9424	5463	2803	89886	-4	-3
BÅT	17	12	25	67	220	321	359	365	214	156	85	36	1877	0	-5
ANNAT	160	117	145	99	120	126	149	132	128	118	133	139	1566	6	13
INBR.STÖLD,EJ AV SKJUTVAPEN(1-4)	11996	8940	10916	12380	12666	12183	12997	13673	12574	13561	12400	10285	144571	2	4
I KASSASKÅP, KASSAVALV O.D.	165	151	170	142	173	192	174	164	199	183	157	141	2011	2	8
I SKOLA, BIBL., UNDERVISN.LOKAL	804	563	792	922	947	754	719	872	828	856	769	631	9457	-4	-2
I KYRKA,MUSEUM,HEMBYGGSGÅRD O.D.	57	40	55	57	84	84	82	89	64	52	48	46	758	0	5
I IDROTTS-, BAD-, SPORTANLÄGGN.	123	146	144	166	202	213	255	250	178	199	174	136	2186	8	15
I LÄKAR-O. TÄNDL.PRAKTIK,SJUKH.	180	92	144	157	159	187	186	186	177	162	135	127	1892	21	20
I BIOGRAF, TEATER, NÖJES-, SAMLINGS-, O. UNGDOMSLOKAL	207	201	233	274	308	300	260	300	259	297	258	217	3114	5	7
I HOTELL, PENSIONAT O.D	59	40	75	66	84	51	77	66	52	44	36	59	709	7	15
I RESTAURANG,KONDITION,KAFF O.D.	262	154	284	293	310	344	323	380	341	308	282	218	3499	3	12
I APOTEK O. LÄKEMEDELSFÖRRÄD	16	20	12	10	19	20	20	19	13	20	12	13	194	40	49
I BUTIK, VARUHUS O.D	1077	829	1117	1143	1130	1091	1241	1304	1264	1252	1140	1183	13771	3	8
I KIOSK, AUTOMAT, SKYLTSKÅP	1237	415	571	988	609	698	828	871	631	605	470	427	8350	-12	-20
I KONTOR	639	534	652	633	716	724	872	882	747	789	676	654	8518	8	17
I FABRIK, LAGER, VERKSTAD	447	381	462	620	623	621	706	695	618	648	604	459	6884	4	4
I BOD, PÅ BYGGNADSPÅS O.D	412	285	410	528	506	435	566	485	452	478	414	263	5024	-1	-7
I GARAGE,BENSINSTÄT.,BILVERKST.	434	317	461	441	474	469	504	542	467	552	567	435	5663	0	-1
I BOSTAD (LÅGENHET, VILLA)	1980	1408	1551	1751	1982	2171	2845	2435	2037	2369	2040	1729	24298	-1	5
I KÄLLARE, VIND	2728	2422	2632	2638	2157	1827	1833	2112	2163	2519	2813	2285	28129	9	14
I FRITIDSHUS (SOMMARSTUGA O.D.)	474	415	476	709	1013	925	696	816	972	1047	929	636	9108	-3	-5
INOM MILITÄRFÖRLÄGGNING O.D.	37	29	39	85	127	100	109	99	104	85	62	33	909	1	2
INOM HÄMNORRDE	9	2	6	17	14	10	12	19	5	8	5	7	114	-38	-29
ANNAN INBROTTSSTÖLD	649	496	630	740	1029	967	899	1087	1003	1088	809	586	9983	5	7
STÖLD, XVEN INBR.STÖLD,AV SKJUTVAPEN, AMMUN. O. SPRÄNGÄMMN.(1-4)	39	38	41	59	55	53	92	69	72	63	48	44	673	-13	-18
FRÅN MILITÄRT FÖRRÄD	2	-	6	10	5	8	7	10	11	7	5	4	75	-13	-27
FRÅN MILITÄRFÖRLÄGGNING	8	4	9	7	7	4	2	4	3	9	10	4	71	8	-4
FRÅN SKYTTEORGANISATION	1	4	1	4	4	1	6	3	-	2	2	1	29	38	16
FRÅN VAPENHANDLARE	3	1	-	-	5	-	-	-	-	3	2	2	16	-36	-33
FRÅN SPRÄNGÄMMNESFÖRRÄD(EJ MIL.)	3	3	1	7	6	1	3	4	5	3	2	3	41	-16	-41
UR BOSTAD (LÅGENHET, VILLA)	12	11	8	14	16	21	48	26	31	19	15	16	237	-19	-15
UR FRITIDSHUS	3	1	4	4	1	2	3	3	1	6	4	2	34	-26	-19
UR MOTORFORDON	1	2	3	3	4	6	5	4	5	6	2	4	45	10	-6
ÖVRIG STÖLD AV SKJUTVAPEN O.D.	6	12	9	10	7	10	18	15	16	8	6	8	125	-16	-21
ÖVR.STÖLD, SNATTERI,BODRÄKT(1-4)	21463	19317	24110	25457	27500	27812	29353	31404	30214	31665	26225	22823	317343	13	21
FR. MOTORDRIV. FORTSKAFFN.MEDEL	7479	6272	8442	9670	10698	11425	12555	14119	13234	12526	10258	8553	125231	11	19
FR. CYKEL	17	22	53	87	145	149	132	164	143	123	51	20	1106	-2	10
FR. BÅT	72	59	95	216	475	837	950	760	533	383	161	63	4604	-5	186
UNDER FLYGTRANSPORT	28	12	23	23	11	19	23	16	21	22	20	19	237	6	2
UNDER JÄRNVÄGSTRANSPORT	212	177	235	289	220	216	226	316	309	300	252	189	2941	8	-6
UNDER SJÖTRANSPORT	59	37	53	51	64	64	55	58	50	71	49	45	656	17	19
UNDER POSTTRANSPORT	29	123	13	17	12	8	13	272	56	79	25	8	655	-29	11
UNDER ANNAN YRKESMÄSSIG GODSTR.	238	187	227	244	200	209	232	191	266	323	357	244	2918	28	10

Tabell 3.2.3 (forts) Anmällda brott i hela riket efter brottsart och månad för anmälan, 1985 samt jämförelser med föregående år

BROTTSART (SIFFROR INOM PARENTES AVSER KAPITEL- OCH PARAGRAFNUMMER)	ANTAL ANMÄLDA BROTT, MÅNAD FÖR ANMÄLAN												HELA ÅRET	PROC FÖRÄNDRING JÄMFÖRT MED	
	JAN	FEB	MARS	APRIL	MJ	JUNI	JULI	AUG	SEPT	OKT	NOV	DEC		1984	1982-84
VÄSKRYCKNING (EJ RÅN)	57	74	82	82	90	96	99	94	106	102	79	84	1045	1	-13
FICKSTÖLD	508	512	680	618	837	960	1105	1061	714	748	681	840	9264	22	29
GENOM AUTOMATMISSBRUK	467	557	580	907	1085	908	899	836	945	692	982	649	9507	120	120
I SKOLA, BIBL., UNDERVISN.LOKAL	830	849	1008	791	809	447	161	395	1186	1152	1081	838	9547	13	20
I IDROTTS-, BAD-, SPORTANLÄGGN.	556	524	646	552	481	385	341	381	495	633	618	585	6197	15	23
I LÄKAR-O. TÄNDL.PRAKTIK, SJUKH.	427	427	410	487	451	406	370	386	506	429	409	331	5039	13	8
I BIOGRAF, TEATER, NÖJES-, SAMLINGS-, O. UNGDOMSLOKAL	344	311	322	338	259	220	169	191	263	386	444	351	3598	19	36
I KYRKA, MUSEUM, HEMBYGGSGÅRD O.D.	48	52	57	41	63	48	50	60	56	79	49	57	660	22	26
PÅ CAMPINGPLATS, FRILUFTSBAD	6	7	3	14	40	351	415	170	35	14	11	2	1968	5	-6
I HOTELL, PENSIONAT O.D.	269	257	246	251	251	259	278	284	257	243	251	230	3076	8	25
I BUTIK, VARUHUS O.D	4888	4464	5843	5404	5322	4378	4279	4611	5149	6888	4896	4945	61067	21	31
I KONTOR	526	464	480	387	488	441	472	495	453	578	473	406	5663	8	14
I FABRIK, LAGER, VERKSTAD	269	170	296	436	267	191	252	436	229	344	327	219	3636	-39	-24
I BOSTAD (LÄGENHET, VILLA)	1069	850	969	999	1151	1132	1321	1297	1070	1115	914	903	12790	2	9
HOS HANDIKAPPAD	146	91	126	115	128	143	144	120	101	126	124	112	1476	-1	6
EJ HOS HANDIKAPPAD	923	759	843	884	1023	989	1177	1177	969	989	790	791	11314	3	9
I BOD, PÅ BYGGNADSPÅS O.D	170	181	212	181	202	227	143	221	300	272	209	126	2444	9	7
I RESTAURANG, KONDIOTORI, KAFE O.D.	537	496	582	609	498	512	549	481	557	678	690	708	6897	23	39
I KÄLLARE, PÅ VIND O.D.	133	123	132	145	119	118	140	119	164	146	169	135	1643	21	36
I MILITÄRFÖRLÄGGNING O.D	55	74	74	56	70	36	31	36	51	70	49	52	654	-13	-9
INOM HAMNOMRÅDE	21	12	20	27	21	31	42	19	28	24	7	9	261	-19	-34
ÖVRIG STÖLD M.M.	2149	2024	2327	2535	3171	3739	4051	3935	3038	3245	2713	2212	35139	7	6
RÅN, GROVT RÅN (5-6)	257	224	287	315	324	363	370	425	352	318	317	299	3851	5	8
MED ANVÄNDNING AV SKJUTVAPEN	44	24	43	41	35	19	39	38	36	36	54	42	450	14	25
BANKRÅN	5	1	4	9	3	5	9	2	7	10	6	14	75	-10	15
POSTRÅN	3	5	5	4	10	6	5	10	4	3	6	5	66	3	22
BUTIKSRÅN	7	11	7	10	8	3	9	11	11	7	17	9	110	59	90
TAXIRÅN	2	-	1	1	-	-	1	-	-	-	-	-	5	67	-17
RÅN MOT HANDIKAPPAD	3	-	1	3	2	-	-	-	1	3	1	1	15	0	25
UTOMHUS	2	-	-	3	-	-	-	-	-	1	1	1	8	0	33
INOMHUS	1	-	1	-	2	-	-	-	1	2	-	-	7	0	40
ANNAT RÅN	24	7	25	14	12	5	14	15	13	13	24	13	179	11	8
UTOMHUS	13	2	13	10	6	4	7	9	7	9	13	7	100	-9	-7
INOMHUS	11	5	12	4	6	1	7	6	6	4	11	6	79	55	39
EJ MED ANVÄNDNING AV SKJUTVAPEN	213	200	244	274	289	344	332	387	316	282	263	257	3401	3	6
BANKRÅN	3	1	8	3	4	4	3	8	3	6	2	2	47	9	42
POSTRÅN	5	1	6	3	6	4	5	8	2	1	8	5	54	69	80
BUTIKSRÅN	31	30	26	32	25	26	28	16	31	24	28	28	325	43	46
TAXIRÅN	2	2	3	1	4	1	2	2	-	2	-	-	19	6	12
RÅN MOT HANDIKAPPAD	8	6	8	18	9	19	12	10	16	12	10	5	133	-1	-7
UTOMHUS	3	3	4	9	2	9	8	9	8	6	7	3	71	34	6
INOMHUS	5	3	4	9	7	10	4	1	8	6	3	2	62	-24	-18
ANNAT RÅN	164	160	193	217	241	290	282	331	279	232	217	217	2823	0	2
UTOMHUS	101	108	137	161	202	234	238	273	242	192	167	179	2234	3	6
INOMHUS	63	52	56	56	39	56	44	58	37	40	50	38	589	-11	-9
ÖVRIGA BROTT MOT 8 KAP. (8-10)	284	235	281	312	330	383	309	318	333	378	279	220	3662	-3	-2
9 KAP. BEDRÅGERI O.A. OREDLIGHET	9848	7578	9986	6952	6899	7570	9033	6630	8399	9168	7805	4870	94738	4	4
BEDRÅGERI, GROVT BEDRÅGERI, BE- DRÅGLIGT BETEENDE (1-3)	8908	6818	9062	6169	5993	6884	8230	5778	7287	7835	6868	4325	84157	7	7
MEDELST CHECK	986	1169	1285	860	882	1059	1207	1125	1392	1170	1204	697	13036	-2	11
ÖVERSKRIDET EGET CHECKKONTO	352	600	685	396	497	592	548	605	779	583	670	308	6615	-16	2
ANNAT CHECKBEDRÅGERI	634	569	600	464	385	467	659	520	613	587	534	389	6421	17	22
PÅ ANNAT SÄTT	7922	5649	7777	5309	5111	5825	7023	4653	5895	6665	5664	3628	71121	9	7
ÖVERSKRIDET EGET PERSONKONTO	565	723	825	592	715	634	964	495	544	551	703	192	7503	9	76
AN. BEDR M PERSONKONTOBLANKETT	85	120	164	117	51	199	163	146	215	97	276	62	1695	29	51
MOT BANK I ÖVR(XVEN PK-BANKEN)	320	369	398	474	307	542	859	411	948	793	655	256	6332	32	49
MOT POSTVERKET I ÖVRIGT	217	198	227	213	173	193	183	271	192	241	172	113	2393	16	4
MOT FÖRSÄKRINGSKASSA	183	286	180	281	193	286	274	163	124	179	160	193	2502	-43	-62
MED KONTO- OCH KREDITKORT	2123	2042	2675	1590	1044	1518	2364	1377	1776	2810	1605	1317	22241	59	28
MOT FÖRSÄKRINGSBOLAG	49	49	47	39	36	43	28	44	59	68	55	39	556	-29	-13
MOT HOTELL, RESTAURANG, TAXI, BUSS, TRÅG, SPÄRVAGN O.D	459	532	710	661	836	671	768	530	654	549	762	605	7737	28	4
AUTOMATMISSBRUK (SNYLTN.BROTT)	34	43	38	51	27	51	46	41	28	23	88	21	491	17	71
MOT HANDIKAPPAD	3	6	17	7	11	3	4	12	9	6	4	3	85	-13	-47
ÖVRIGT BEDRÅGERI	3884	1281	2496	1284	1718	1685	1370	1163	1346	1348	1184	827	19586	-21	-12
UTPRESSNING, OCKER (4-5)	17	21	29	22	37	21	7	23	31	27	54	28	317	43	14
HÄLERI, HÄLERIFÖRSEELSE (6-7)	888	688	837	711	842	637	781	808	1059	1200	858	499	9808	-11	-17
TILLFÄLLIGT HÄLERI	824	666	759	697	779	594	699	750	949	950	834	425	8926	6	-3
VANEHÄLERI, H. AV STOR OMFATTN.	64	22	78	14	63	43	82	58	110	250	24	74	882	-66	-66
ÖVRIGA BROTT MOT 9 KAP. (8-10)	35	51	58	50	27	28	15	21	22	106	25	18	456	-59	-37

Tabell 3.2.3 (forts) Anmällda brott i hela riket efter brottsart och månad för anmälan, 1985 samt jämförelser med föregående år

BROTTSART (SIFFROR INOM PARENTES AVSER KAPITEL- OCH PARAGRAFNUMMER)	ANTAL ANMÄLDA BROTT, MÅNAD FÖR ANMÄLAN												HELA ÅRET	PROC FÖRÄNDRING JÄMFÖRT MED	
	JAN	FEB	MARS	APRIL	MAJ	JUNI	JULI	AUG	SEPT	OKT	NOV	DEC		1984	1982-84
10 KAP. FÖRSKINGR. O.A. TROLÖSHET	918	873	855	823	826	731	965	926	987	956	810	616	10286	15	20
FÖRSKINGR. XV. GROV, UNDRANDR. (1-3)	279	268	262	220	258	194	244	226	278	250	191	183	2853	5	2
OLOVLIG FÖRFOGANDE (4)	422	400	376	417	349	312	428	426	424	398	399	271	4622	16	28
MED AVBETALNINGSGODS	41	50	43	61	49	58	56	45	55	64	88	64	674	21	28
MED ANNAN EGENDOM	381	350	333	356	300	254	372	381	369	334	311	207	3948	15	28
FYNDFÖRSEELSE (8)	28	25	26	34	27	39	44	44	33	40	42	21	403	16	4
ÖVRIGA BROTT MOT 10 KAP. (5-7)	189	180	191	152	192	186	249	230	252	268	178	141	2408	26	37
11 KAP. GÅLDENÄRSBROTT	234	233	222	230	201	212	186	133	233	226	213	167	2490	-3	4
12 KAP. SKADEGÖRELSEBROTT	4343	3465	5463	6921	7149	7252	6605	7414	6977	7453	5691	5275	74008	3	7
SKADEG., XVEN GROV, ÅVERKAN (1-3)	4340	3464	5459	6916	7132	7242	6602	7407	6974	7448	5686	5273	73943	3	7
PÅ MOTORFORDON, EJ GENOM BRAND	1069	881	1526	1982	2102	2306	1959	2387	2228	2556	1693	1454	22143	7	15
GENOM BRAND	183	128	197	268	308	208	223	229	239	282	216	237	2718	20	23
MOT STAT, KOMMUN, LANDSTING	655	466	734	1141	1150	1171	1090	1107	1003	1062	862	692	11133	-3	-1
ANNAN SKADEGÖRELSE	2433	1989	3002	3525	3572	3557	3330	3684	3504	3548	2915	2890	37949	1	3
TÄGANDE AV OLOVLIG VÄG (4)	3	1	4	5	17	10	3	7	3	5	5	2	65	-6	-19
BROTT MOT ALLMÄNHETEN (13-15 KAP.)	998	856	983	1114	1428	1038	863	845	1192	1134	1072	962	12485	-9	-8
13 KAP. ALLMÄNFÄRLIGA BROTT	530	414	428	606	955	658	531	472	500	561	556	649	6860	-11	-6
MORDBRAND, XVEN GROV (1-2)	127	84	110	121	162	131	119	93	105	122	133	145	1452	18	20
ALLMÄNFÄRLIG VÄRDSLÖSHET (6)	369	320	305	470	757	485	387	344	371	408	405	483	5104	-17	-12
VÄRLANDE AV BRAND	336	286	274	421	704	427	330	294	326	346	364	442	4550	-17	-12
ANNAN ALLMÄNFÄRLIG VÄRDSLÖSHET	33	34	31	49	53	58	57	50	45	62	41	41	554	-12	-9
ÖVR. BROTT MOT 13 KAP. (3-5A, 7-10)	34	10	13	15	36	42	25	35	24	31	18	21	304	-9	6
14 KAP. FÖRFÄLSKNINGSBROTT	299	257	273	335	270	214	195	233	513	352	330	174	3445	6	-8
URKUNDSFÖRFÄLSKNING M.M. (1-4, 9)	245	213	232	280	218	178	143	170	454	307	271	148	2859	4	-10
CHECK	4	5	7	11	3	6	8	11	234	25	8	3	325	239	190
LEGITIMATIONSHANDLING	38	54	38	95	46	29	34	25	43	45	58	31	536	24	38
SVENSKT KÖRKORT	2	7	4	6	4	4	4	2	3	6	18	5	65	41	71
SVENSKT PASS	7	10	2	13	7	4	7	7	10	8	4	4	83	-13	-2
TJÄNSTE- EL ID-KORT FR. AB ID-KORT O. AB ROLLFILMS PRID-KORT	12	19	20	20	7	6	8	8	7	17	12	11	147	7	35
ANNAN LEGITIMATIONSHANDLING	17	18	12	56	28	15	15	8	23	14	24	11	241	58	54
ANNAN URKUNDSFÖRFÄLSKNING M.M.	203	154	187	174	169	143	101	134	177	237	205	114	1998	-10	-25
SIGNATURFÖRFÄLSKNING (5, 9)	6	6	4	11	3	2	5	1	4	3	6	3	54	-19	-43
PENNINGFÖRFÄLSKNING M.M. (6, 9, 10)	21	21	9	11	11	10	18	24	22	11	24	4	186	49	28
ÖVRIGA BROTT MOT 14 KAP. (7-8)	27	17	28	33	38	24	29	38	33	31	29	19	346	5	4
15 KAP. MENED, FÄLSKT RTAL M.M.	169	185	282	173	203	166	137	140	179	221	186	139	2180	-20	-11
MENED, OSANN PARTSUTS. M.M. (1-3)	25	13	19	19	71	21	11	7	9	16	21	17	249	17	2
ÖVRIGA BROTT MOT 15 KAP. (5-13)	144	172	263	154	132	145	126	133	170	205	165	122	1931	-23	-13
BROTT MOT STATEN (16-21 KAP.)	1129	993	1352	1234	1094	1216	1041	1157	1195	1283	1259	1134	14087	2	-3
16 KAP. BR. MOT ALLMÄN ORD. (UTOM FÖRÄGELSEVÄCKANDE BETEENDE)	174	130	226	161	176	145	146	180	181	180	217	183	2099	24	16
FÄLSKT LARM (15, 1 ST)	111	80	152	97	104	59	69	106	96	99	103	111	1187	37	34
MISSBRUK AV LARMANORDN. (15, 2 ST)	17	9	9	12	6	9	6	9	11	8	9	22	127	27	-10
ÖVR. BROTT MOT 16 KAP. (1-5, 8-14)	46	41	65	52	66	77	71	65	74	73	105	50	785	8	0
17 KAP. BR. MOT ALLMÄN VERKSAMHET	598	597	790	789	708	743	655	709	705	668	709	716	8387	-3	-2
VÄLD MOT TJÄNSTEMAN (1, 5)	207	215	284	289	242	269	237	249	237	229	216	269	2943	-3	-1
MOT POLISMAN (1)	82	75	103	132	96	129	106	135	105	98	77	111	1249	-15	-14
RINGA BROTT	81	72	98	129	94	123	99	132	103	95	76	106	1208	-14	-15
EJ RINGA BROTT	1	3	5	3	2	6	7	3	2	3	1	5	41	-27	-9
MOT ORDNINGSVAKT (1)	83	102	138	125	110	98	87	79	96	95	92	128	1233	10	12
MOT ANNAN PERSON (1, 5)	42	38	43	32	36	42	44	35	36	36	47	30	461	7	12
MOT M.M. MOT TJÄNSTEMAN (1-2, 5)	99	91	108	122	132	118	112	128	121	122	190	125	1468	3	4
VÄLD SAMT MOTSTÄND (4)	183	179	237	245	218	246	222	207	211	183	196	225	2552	-5	-3
ÖVR. BROTT MOT 17 KAP. (7-13, 15)	109	112	161	133	116	110	84	125	136	134	107	97	1424	-7	-10
18 KAP. HUGMÄLSBROTT	4	9	5	5	6	1	3	1	1	1	-	4	40	25	43
19 KAP. BROTT MOT RIKETS SÄKERHET	2	-	1	-	1	1	1	-	2	1	-	1	10	-44	-41

Tabell 3.2.3 (forts) Anmällda brott i hela riket efter brottsart och månad för anmälan, 1985 samt jämförelser med föregående år

BROTTSART (SIFFROR INOM PARENTES AVSER KAPITEL- OCH PARAGRAFNUMMER)	ANTAL ANMÄLDA BROTT, MÅNAD FÖR ANMÄLAN												HELA ÅRST	PROC FÖRKÄNDING JÄMFÖRT MED	
	JAN	FEB	MARS	APRIL	MAY	JUNI	JULI	AUG	SEPT	OKT	NOV	DEC		1984	1982-84
20 KAP. MYNDIGHETSMISSBRUK M.M.	61	58	43	54	54	65	60	46	46	66	43	33	629	15	6
21 KAP. BROTT AV KRIGSMÄN (UTOM FÖRÄRGELSEVÄCKANDE BETEENDE)	290	199	287	225	149	261	176	221	260	367	290	197	2922	3	-14
UNDANHÄRLANDE, RYMNING (11,12)	181	132	188	133	92	165	123	123	149	207	201	137	1831	3	-16
ÖVRIGA BROTT MOT 21 KAP. (1-10, 13-14,18)	109	67	99	92	57	96	53	98	111	160	89	60	1091	4	-13
B. TRAFIKBROTTLÅGEN (UTOM 1 PAR.1ST. O. 2 PAR.)	5109	4548	5260	5230	5095	5410	5089	5942	5893	5894	4626	2918	61014	-9	-12
GROV VÄRDSLÖSH. I TRAFIK(1:2 ST)	40	29	49	42	52	56	64	74	62	43	42	29	582	1	-13
OLÖVLIG KÖRNING, ÖV. GROV(3:1 ST)	3036	2812	3005	2928	2922	2802	2751	3309	3462	3395	2670	1511	34603	-9	-13
TRAFIKBROTTLÅGEN 3:2 ST	17	14	25	29	20	30	17	11	16	28	18	7	232	-17	-28
TRAFIKBROTTLÅGEN 3:3 ST	227	180	190	175	189	160	154	180	186	202	166	87	2096	-11	-23
RATTFFYLLERI, RATTÖNYKTERHET (4)	1388	1179	1690	1773	1638	2082	1853	2061	1812	1819	1404	1070	19769	-10	-10
SMITNING (5)	401	334	301	283	274	280	250	307	355	407	326	214	3732	-7	-10
C. ÖVR. BROTT FÖR VILKA FÄNGELSE INGÅR I STRAFFSKALAN, UTOM BROTT ENLIGT D NEDAN	1760	1744	2339	2355	2143	1900	2115	1878	2369	2965	2274	1359	25201	-17	-28
CHECKLAGEN (1932:131;74 PAR)	3	1	1	1	1	2	1	-	1	6	-	1	18	-31	-57
VARUSMUGGLAG. (1960:418;1,3 PAR)	225	222	202	294	194	200	273	209	227	337	216	105	2704	-15	-23
NARKOTIKA (1,3)	132	142	97	184	98	137	188	102	122	187	138	70	1597	-16	-19
ANNAT (1,3,4,6)	93	80	105	110	96	63	85	107	105	150	78	35	1107	-14	-28
BROTT MOT LÅGEN OM HANDEL MED DRYCKER (1977:293)	110	336	317	421	473	314	155	156	293	320	218	222	3335	-43	-65
SKATTEBROTTLÅGEN (1971:69)	448	409	523	534	392	430	440	381	523	624	587	277	5568	-22	-28
UPPBÖRDSLÅGEN, (1953:272; 81 PAR)	199	312	522	434	245	196	319	346	446	618	617	303	4557	-17	-21
VAPENLAGEN (1973:1176)	182	125	147	154	126	164	139	138	159	182	119	121	1756	2	-2
OLAGA INNEHAV AV PISTOL, KPIST	85	46	73	71	56	77	56	64	74	73	41	55	771	18	16
OLAGA INNEHAV AV JAKTVAPEN	46	41	28	28	27	40	37	37	35	50	29	30	428	-2	-7
OLAGA INNEHAV AV ANNAT VAPEN	31	24	27	35	28	30	30	15	29	39	29	16	333	-14	-17
ANNAT BROTT MOT VAPENLAGEN	20	14	19	20	15	17	16	22	21	20	20	20	224	-5	-15
JAKTLÅGST. (JAKTL.1938:2;74), JAKTST. (1938:279)	81	44	53	64	74	41	48	74	137	327	142	60	1145	-7	-3
FISKELAGSTIFTNINGEN (1950:596)															
FISKERIST. (1954:607)	13	3	26	49	67	79	125	160	113	100	40	11	786	-33	-25
NATURVÄRDSLÅGEN (1964:822)	10	10	28	40	109	85	98	67	58	67	26	16	614	-	-
MILJÖSKYDDSLÅGEN (1969:387)	10	13	13	17	23	26	19	24	13	11	12	8	189	-	-
ARBETSMILJULÅGEN (1977:1160)	54	45	57	44	60	63	57	52	57	65	70	67	691	25	89
VALUTALÅGEN (1939:350)	9	11	8	10	9	5	3	12	10	9	7	3	96	2	30
UTLÄNNINGSLÅGEN (1980:376)	19	18	27	26	14	25	33	19	24	26	27	29	287	-	-
ÖVRIGA LÅGAR OCH FÖRFATTNINGAR UTOM NEDAN UNDER D. REDOVISADE	397	195	415	267	356	270	405	240	308	273	193	136	3455	-	-
D. BROTT MOT VISSA FÖRFATTNINGAR OM END BÖTER INGÅR I STR. SKALAN	4296	5985	3681	4239	2804	2401	1802	1435	2902	2803	3162	2228	37738	-4	-29
NARKOTIKASTRAFFLAGEN (1968:64)	4136	5918	3605	4116	2662	2326	1046	1347	2834	2739	3075	2167	35971	-6	-30
BROTT MOT REGLER ANG DEN LEG. NARKOTIKAHANTERINGEN	2	3	3	9	1	-	-	-	1	2	-	1	22	57	-33
FRÄMSTÄLLNING	4	1	5	17	6	21	17	45	33	15	7	1	172	-16	7
ÖVERLÅTELSE M.M.	2055	2633	1692	2077	1338	1176	429	480	1260	1020	1270	828	16258	-13	-34
INNEHAV	2075	3281	1905	2013	1317	1129	600	822	1540	1702	1798	1337	19519	1	-27
OLÖVLIG SPRITILLIV. (1977:292)	150	64	72	98	142	54	48	87	60	62	79	60	976	11	11
VALUTAFÖRORDNINGEN (1959:264)	10	3	4	25	-	21	708	1	8	2	8	1	791	434	158
E. SUMMA BROTT A - D	74355	64228	78554	83785	89904	92553	95051	97271	95952	99432	81631	65633	1018349	4	5

Tabell 3.2.4 Anmällda brott, uppklarade brott och uppklaringsprocent i hela riket efter brottsart, 1985 samt jämförelser med föregående år

Reported offences, cleared offences and percentage of reported offences that are cleared, by type of offence, 1985; comparison (in percent) with 1984

Anm. De procentuella förändringarna har erhållits vid jämförelse med dels antalet brott 1984, dels medelvärdet av antalet brott 1982–1984. Jämförelse har endast gjorts i den mån redovisningen av brottsarter varit oförändrade de aktuella åren.

Brottsart	Anmällda brott 1985	Proc. förändring jämfört med		Uppklarade brott 1985			Antal brott uppklarade 1985 (anmällda 1985 el- ler tidigare) i proc. av antal anm. brott 1985	
		1984	1982–1984	Absoluta tal	Procent därav anmällda			
					1985	1984	Tidigare	
Brott mot brottsbalken	894 396	6	10	244 721	68	28	4	27
Brott mot person (3–7 kap)	67 262	3	8	34 602	67	31	2	51
Brott mot liv och hälsa (3 kap)	34 304	4	9	18 365	65	33	2	54
Mord, dråp, barnadråp och misshandel med dödlig utgång	562	17	19	354	85	15	–	63
därav fullbordade brott	127	9	4	89	82	18	–	70
Misshandel, även grov, ej med dödlig utgång	31 996	4	9	17 011	64	34	2	53
mot barn 0–6 år	239	6	16	124	74	24	2	53
mot barn 7–14 år	1 050	12	12	579	69	29	2	55
mot kvinna	11 610	2	5	6 984	68	30	2	60
mot man	19 093	5	11	9 316	61	37	2	49
Vållande till annans död	344	–5	–8	243	71	26	3	71
Övriga brott mot 3e kap	1 411	–1	4	765	67	31	2	54
Brott mot frihet och frid (4 kap)	27 180	1	8	13 299	69	29	2	49
Årekränkingsbrott (5 kap)	1 348	9	9	972	76	22	2	72
Sexualbrott (6 kap)	4 098	7	8	1 720	77	22	1	42
Våldtäkt, grov våldtäkt	1 035	4	9	415	86	13	1	40
Annat	3 063	7	8	1 305	73	26	1	43
Brott mot familj (7 kap)	332	9	20	246	79	18	3	74
Brott mot förmögenhet (8–12 kap)	800 562	6	10	193 613	69	27	4	24
Stöld, rån m m (8 kap)	619 040	7	12	104 883	75	24	1	17
Tillgrepp av fortskaffningsmedel	148 940	1	3	11 536	72	26	2	8
därav bil, fullbordade brott	31 823	17	24	6 138	73	25	–	19
bil, försök	13 144	18	24	1 516	72	26	2	12
motorcykel	2 829	3	8	498	62	35	3	18
moped	5 382	–10	–27	657	62	36	2	12
cykel	89 886	–4	–3	2 104	75	24	1	2
Inbrottsstöld	144 571	2	4	16 220	66	31	3	11
i lägenhet eller villa	24 298	–1	5	2 487	77	22	1	10
i källare och vind	28 129	9	14	1 505	69	27	4	5
i fritidshus	9 108	–3	–5	899	73	24	3	10
i butik, varuhus o d	13 771	3	8	2 425	69	29	2	18
övriga inbrottsstölder	69 265	5	0	8 904	61	36	3	13
Övrig stöld, snatteri el bodräkt	317 343	13	21	73 768	77	21	2	23
fickstöld	9 264	22	29	511	86	13	1	6
väskryckning	1 045	1	–13	155	75	23	2	15
i butik, varuhus od	61 067	21	31	46 204	81	18	1	76
från motorfordon, cyklar	126 337	11	19	7 514	69	29	2	6
under yrkesmässig transport	7 407	10	4	1 133	51	44	5	15
annat	112 223	11	19	18 251	71	25	4	16
Rån, grovt rån	3 851	5	8	963	81	18	1	25
bank- o postrån	242	9	33	104	87	12	1	43
butiksrån	435	46	55	179	83	16	1	41
taxirån	24	14	4	13	85	15	–	54
rån mot äldre, handikappade m fl	148	–1	–5	49	80	20	–	33
övriga rån	3 002	0	3	618	80	19	1	21

Tabell 3.2.4 (forts) Anmällda brott, uppklarade brott och uppklaringsprocent i hela riket efter brottsart, 1985 samt jämförelser med föregående år

Brottsart	Anmällda brott 1985	Proc. förändring jämfört med		Uppklarade brott 1985			Antal brott uppklarade 1985 (anmällda 1985 el- ler tidigare) i proc. av antal anm. brott 1985	
		1984	1982–1984	Absoluta tal	Procent därav anmällda			
					1985	1984	Tidigare	
Bedrägeri och annan oredlighet (9 kap)	94 738	4	4	65 697	62	32	6	69
Bedrägeri, grovt bedrägeri, bedrägligt beteende	84 157	7	7	57 586	61	33	6	68
därav medelst check	13 036	-2	11	10 895	51	42	7	84
med konto/kreditkort	22 241	59	28	11 008	56	35	9	49
mot försäkringskassa	2 502	-43	-62	2 848	26	57	17	114
Häleri, häleriförseelse	9 808	-11	-17	7 838	71	22	7	80
Övriga brott mot 9e kap	773	-41	-23	273	62	34	4	35
Förskingring m m (10 kap)	10 286	15	20	6 058	66	29	5	59
Gäldenärsbrott (11 kap)	2 490	-3	4	2 055	29	46	25	83
Skadegörelsebrott (12 kap)	74 008	3	7	14 920	64	33	3	20
Brott mot allmänheten (13–15 kap)	12 485	-9	-8	6 369	64	30	6	51
Allmänfarliga brott (13 kap)	6 860	-11	-6	2 370	74	24	2	35
därav mordbrand	1 452	18	20	361	80	20	0	25
Förfalskningsbrott (14 kap)	3 445	6	-8	2 526	55	34	11	73
Mened falskt åtal m m (15 kap)	2 180	-20	-11	1 473	64	32	4	68
Brott mot staten (16–21 kap)	14 087	2	-3	10 137	66	32	2	72
Brott mot allmän ordning (16 kap)	2 099	24	16	491	70	26	4	23
Brott mot allmän verksamhet (17 kap)	8 387	-3	-2	6 652	63	35	2	79
därav våld m m mot tjänste- man (1,2,5 §§)	4 411	-1	1	3 487	63	35	2	79
Högmålsbrott (18 kap)	40	25	43	26	92	8	-	65
Brott mot rikets säkerhet (19 kap)	10	-44	-41	4	25	75	-	40
Myndighetsmissbruk (20 kap)	629	15	6	436	73	26	1	69
Brott av krigsmän, utom förargelse- väckande beteende (21 kap)	2 922	3	-14	2 528	72	27	1	87
Trafikbrottslagen (TBL)	61 014	-9	-12	54 782	80	20	0	90
därav rattfylleri/rattonykterhet	19 769	-10	-10	16 974	74	25	1	86
smitning	3 732	-7	-10	2 425	81	19	0	65
olovlig körning	34 603	-9	-13	33 417	82	18	0	97
Övriga lagar och författningar	62 939	-11	-29	59 531	71	22	7	96
Varusmuggingslagen	2 704	-15	-23	2 971	73	14	13	110
Narkotikastrafflagen	35 971	-6	-30	34 553	84	15	1	96
framställning	172	-16	7	119	80	19	1	69
överlåtelse m m	16 258	-13	-34	15 493	88	11	1	95
innehav	19 519	1	-27	18 924	82	17	1	97
Skattebrottslagen	5 568	-22	-28	6 263	26	46	28	112
Naturvårdslagen	614	..	..	171	100	..	..	28
Miljöskyddslagen	189	..	..	66	100	..	..	35
Övriga lagar	17 893	-15	-31	15 507	57	49	4	87
Samtliga brott	1 018 349	4	5	359 034	70	26	4	35

Tabell 3.2.5 Anmällda brott i vissa regioner 1985 fördelade per 100 000 av medelfolkmängden
 Reported offences in certain regions by type of offence, 1985, per 100 000 by the mean population

Brottsart	Stor-Stockholm		Stor-Göteborg		Stor-Malmö		Övriga riket		Hela riket	
	Antal brott	% förändr. jämf. m 1984	Antal brott	% förändr. jämf. m 1984	Antal brott	% förändr. jämf. m 1984	Antal brott	% förändr. jämf. m 1984	Antal brott	% förändr. jämf. m 1984
Fullbordade mord eller dråp samt misshandel med dödlig utgång	2	-10	3	-5	2	..	1	6	2	9
Misshandel (ej med dödlig utgång)	597	5	433	3	552	7	311	3	383	4
Olaga hot	231	-6	216	17	275	10	121	4	156	3
Ofredande	182	4	102	12	138	-11	96	-2	114	0
Våldtäkt, grov våldtäkt	21	15	21	11	19	27	9	-6	12	4
Fullbordade biltillgrepp	800	21	766	17	449	42	225	11	381	17
Inbrottsstöld	2 779	3	2 438	3	2 633	1	1 314	1	1 731	2
därav i lägenhet och villa	570	2	574	-14	521	-6	169	3	291	-1
Övrig stöld, snatteri och bodräkt	6 678	12	4 722	15	5 967	12	2 804	13	3 800	13
därav i butik och varuhus	1 224	23	782	4	1 244	12	562	25	731	21
Rån	110	7	86	19	97	6	21	-4	46	5
Bedrägeri, grovt bedrägeri, bedrägligt beteende	1 931	38	1 217	-50	1 253	24	732	15	1 008	7
Skadegörelsebrott	1 017	7	883	-1	1 144	3	834	2	886	3
Våld mot tjänsteman	77	6	38	-4	41	-9	24	-7	35	-3
Våldsamt motstånd	70	-5	25	4	31	-4	22	-6	31	-5
Olovlig körning	745	-12	490	-18	738	-12	298	-11	414	-9
Rattfylleri, rattonykterhet	230	-20	277	-10	280	-12	230	-7	237	-10
Brott mot varusmuggningslagen	6	-26	23	15	63	-24	37	-15	32	-15
Brott mot skattebrottslagen	69	-29	111	2	62	-2	61	-25	67	-22
Brott mot uppbördslagen	70	5	81	-10	41	66	49	-26	55	-17
Brott mot narkotikastrafflagen	331	-17	454	120	532	29	445	-12	431	-6
därav framställning	1	-30	1	-18	2	43	2	-16	2	-16
överlåtelse m m	111	-35	251	115	241	0	205	-18	195	-13
innehav	218	-3	201	129	289	70	237	-7	234	1
Samtliga brott (ej enbart de ovan redovisade)	18 626	8	14 869	-2	17 832	4	9 830	3	12 195	4

Tabell 3.2.6 Uppklarade brott totalt samt brott som klarats upp genom beslut på brottsanmälan efter brottsart samt beslutets innebörd, för vissa brottstyper, 1985

Selected types of offences cleared through decisions recorded on crime report forms, in totals and by grounds for decision (in percent), 1985

Brottsart	Antal uppklarade brott		Procentuell andel med följande beslut								Totalt
	Totalt	Därav genom beslut på brottsanmälan	Brott ej styrkt	Gärningen ej brott	Misstänkt minderårig, yngre än 15 år	Åtal ej påkallat ur allmän synpunkt	An-givelse saknas eller återkallad	Brott preskriberat	Rapport- eftergift	Annat	
Fullbordade mord eller dråp samt misshandel med dödlig utgång	88	13	31	15	–	–	–	–	–	54	100
Misshandel (ej med dödlig utgång)	17 011	4 622	60	17	6	0	5	0	1	11	100
Olaga hot	6 067	1 386	58	23	4	0	4	1	1	9	100
Ofredande	4 334	1 954	39	22	5	0	20	1	1	12	100
Våldtäkt, grov våldtäkt	415	118	42	34	9	1	5	1	–	8	100
Fullbordade biltillgrepp	6 138	891	12	64	10	–	2	0	0	12	100
Inbrottsstöld	16 220	1 472	23	25	43	–	1	0	1	7	100
därav i lägenhet och villa	2 487	341	33	45	12	–	2	0	1	7	100
Övrig stöld, snatteri och bodräkt	73 768	22 352	7	18	31	0	1	0	37	6	100
därav i butik och varuhus	46 204	15 650	2	3	37	0	0	0	52	6	100
Rån	963	147	37	32	16	–	1	–	–	14	100
Bedrägeri, grovt bedrägeri, bedrägligt beteende	57 586	4 651	25	23	2	0	2	1	2	45	100
Skadegörelsebrott	14 920	3 834	26	25	32	0	2	1	3	11	100
Våld mot tjänsteman	2 347	81	48	17	9	–	1	–	3	22	100
Våldsamt motstånd	2 315	56	47	21	7	–	2	–	–	23	100
Olovlig körning	33 417	13	15	8	62	–	8	–	–	7	100
Rattfylleri, rattonykterhet	16 974	2	–	50	–	–	50	–	–	–	100
Brott mot varusmuggningslagen	2 971	26	42	27	4	–	–	–	–	27	100
Brott mot skattebrottslagen	6 263	202	38	22	–	2	–	7	–	31	100
Brott mot uppbördslagen	5 121	157	14	25	1	7	3	9	–	41	100
Brott mot narkotikastrafflagen	34 533	694	27	54	3	–	–	1	1	14	100
därav framställning	119	22	23	73	–	–	–	–	–	4	100
överlåtelse m m	15 493	149	46	30	–	–	–	–	–	24	100
innehav	18 924	522	22	60	3	–	–	2	1	12	100
Samtliga brott (ej enbart de ovan redovisade)	359 034	55 353	22	26	19	0	3	1	16	13	100

Tabell 3.2.7 Brottsdeltaganden efter brottsart samt beslut i åtalsfrågan, för vissa brottstyper, 1985

Crime-participations for selected types of offences cleared through decisions as recorded on suspect report forms, by grounds for decision (in percent), 1985

Brottsart	Totalt antal	Procentuell andel med följande beslut					Ej brottsupp- klarande beslut		Totalt
		Brottsuppklarande beslut					Misstänkt oskyldig	Brott ej styrkt	
		Åtals- beslut	Straff- före- läggande	Åtals- under- låtelse	Gär- ningen ej brott	Övriga brottsupp- klarande beslut			
Fullbordade mord eller drap samt miss- handel med dödlig utgång	119	63	–	–	1	7	8	21	100
Misshandel (ej med dödlig utgång)	21 850	47	3	3	1	3	1	42	100
Olaga hot	9 787	40	0	2	2	2	1	53	100
Ofredande	4 450	29	7	8	3	11	1	41	100
Våldtäkt, grov våldtäkt	621	39	–	1	3	3	5	49	100
Fullbordade biltillgrepp	10 029	50	0	23	2	2	1	22	100
Inbrottsstöld	28 629	58	0	20	1	2	1	18	100
därav i lägenhet eller villa	4 195	59	0	7	1	2	1	30	100
Övrig stöld, snatteri och bodräkt	70 096	45	14	20	1	3	0	17	100
därav i butik och varuhus	35 707	36	25	25	1	4	0	9	100
Rån	1 669	54	–	3	2	1	3	37	100
Bedrägeri, grovt bedrägeri, bedrägligt beteende	65 928	70	1	5	1	5	0	18	100
Skadegörelsebrott	17 448	43	6	9	2	10	1	29	100
Våld mot tjänsteman	2 773	70	2	4	1	3	0	20	100
Våldsamt motstånd	2 610	65	10	9	1	5	0	10	100
Olovlig körning	34 638	60	23	13	1	1	0	2	100
Rattfylleri, rattonykterhet	19 251	63	19	1	6	1	0	10	100
Brott mot varusmuggningslagen	3 461	78	3	3	1	4	0	11	100
därav narkotika	1 912	80	4	3	1	2	0	10	100
Brott mot skattebrottslagen	8 877	60	0	2	4	9	1	24	100
Brott mot uppbördslagen	6 450	76	0	2	5	6	1	9	100
Brott mot narkotikastrafflagen	36 823	78	7	4	1	2	0	8	100
därav framställning	115	61	12	6	2	2	–	17	100
överlåtelse m m	17 006	89	1	2	0	1	0	7	100
innehav	19 695	69	13	1	1	1	0	8	100
Samtliga brott (ej enbart de ovan redovisade)	413 366	57	7	10	2	4	0	20	100

Tabell 3.2.8 Personer som misstänkts för brott efter brottsart samt medborgarskap, kyrkobokföring i Sverige och antal brottsdeltaganden, för vissa brottstyper, 1985

Persons suspected of selected types of offences, 1985; in totals and by citizenship or domicile in Sweden and by number of crime-participations

Anm. Om en person ensam misstänkts för ett brott räknas detta som ett brottsdeltagande; misstänks personen för flera brott räknas varje sådant brott som ett brottsdeltagande. Om flera personer misstänkts ha deltagit i ett och samma brott räknas ett brottsdeltagande för varje person. Se vidare avsnitt 3.2.5 sid 31.

Brottsart	Antal misstänkta personer		Medborgare i Sverige		Övriga nordiska länder				Övriga länder			
	Totalt	Därav kyrko-bokförda i Sverige	Antal perso-ner	Antal brotts-delta-ganden	Kyrko-bokförda i Sverige		Ej kyrko-bokförda i Sverige		Kyrko-bokförda i Sverige		Ej kyrko-bokförda i Sverige	
					Antal perso-ner	Antal brotts-delta-ganden	Antal perso-ner	Antal brotts-delta-ganden	Antal perso-ner	Antal brotts-delta-ganden	Antal perso-ner	Antal brotts-delta-ganden
Fullbordade mord eller dråp samt misshandel med dödlig utgång	79	73	57	59	11	14	–	–	5	9	6	6
Misshandel (ej med dödlig utgång)	9 279	9 109	7 708	10 252	697	973	60	68	704	1 038	110	192
Olaga hot	2 800	2 731	2 202	3 513	268	373	20	22	261	377	49	62
Ofredande	1 792	1 758	1 573	2 183	99	114	14	17	86	125	20	24
Våldtäkt, grov våldtäkt	207	196	152	191	13	18	2	2	31	59	9	10
Fullbordade biltillgrepp	3 499	3 450	3 117	6 880	237	503	33	41	96	183	16	20
Inbrottsstöld därav i lägenhet eller villa	8 143	8 018	7 181	20 302	552	1 557	78	143	285	635	47	193
	1 602	1 565	1 383	2 335	111	234	21	28	71	146	16	87
Övrig stöld, snatteri och bodräkt	27 386	26 164	21 929	47 436	1 675	3 548	395	594	2 560	4 831	827	1 341
därav i butik och varuhus	20 116	19 054	15 474	24 319	1 266	2 154	306	435	2 314	4 078	756	1 136
Rån	819	778	630	772	92	118	10	12	56	73	31	41
Bedrägeri, grovt bedrägeri, bedrägligt beteende	8 223	7 985	6 964	46 469	596	3 903	138	684	425	2 394	100	554
Skadegörelsebrott	8 588	8 442	7 555	10 623	614	824	76	123	273	336	70	94
Våld mot tjänsteman	1 892	1 859	1 603	1 902	134	152	13	13	122	141	20	21
Våldsam motstånd	2 033	1 986	1 717	1 973	162	187	25	26	107	119	22	22
Olovlig körning	14 587	14 322	12 282	28 800	1 275	2 896	207	308	765	1 528	58	96
Rattfylleri, ratt-onykterhet	14 041	13 723	12 233	14 043	1 023	1 217	161	170	467	529	159	165
Brott mot varusmuggningslagen	2 035	1 551	1 255	2 039	93	159	281	312	203	298	203	224
därav narkotika	918	742	656	1 278	47	95	126	145	39	121	50	62
Brott mot skattebrottslagen	1 600	1 577	1 487	5 952	45	150	9	26	45	142	14	29
Brott mot uppbördslagen	887	877	849	5 249	19	134	3	13	9	57	7	40
Brott mot narkotikastrafflagen	5 649	5 520	5 017	31 547	270	790	63	125	233	724	66	155
därav framställning	83	83	78	90	2	2	–	–	3	3	–	–
överlåtelse m m innehav	2 047	1 997	1 819	14 988	79	272	18	66	99	358	32	55
	4 641	4 556	4 161	16 463	230	516	48	59	165	363	37	100
Samtliga brott (ej enbart de ovan redovisade)	93 057	89 751	78 494	280 896	5 499	20 363	1 516	3 374	5 758	15 848	1 790	3 798

Tabell 3.2.9 Personer som misstänkts för brott efter kön, antal brott personen misstänkts för under året, medborgarskap, antal brottsdeltaganden samt ålder vid det första av dessa brott, 1985

Persons suspected of offences, by sex, number of offences during the year and age at first offence of the year, 1985; number of non-Swedish citizens and number of crime participations for each age group

Anm. Se avsnitt 3.2.5 sid 31.

KÖN ANTAL BROTT MEDBORGARSKAP	ANTAL PERSONER I ÅLDERN												
	15 ÅR	16 ÅR	17 ÅR	18 ÅR	19 ÅR	20 ÅR	21 ÅR	22 ÅR	23 ÅR	24 ÅR	25 ÅR	26 ÅR	27 ÅR
MÄN MISSTÄNKTA FÖR													
1 BROTTSDELTAGANDE UNDER ÅRET	2322	2308	2078	2019	2129	2085	1796	1497	1334	1277	1225	1123	1085
2	559	537	572	589	656	628	520	456	418	362	358	337	324
3	241	225	271	306	315	260	224	198	213	149	201	171	193
4	146	129	134	145	167	140	135	123	109	121	101	91	118
5	86	89	95	100	117	90	97	76	93	64	85	75	55
6	70	66	60	70	80	53	60	62	63	46	56	60	49
7	74	40	50	59	50	64	52	45	34	42	43	35	35
8	36	39	35	47	44	33	36	35	35	28	28	45	29
9	37	24	25	35	36	37	41	21	24	22	28	33	26
10	30	19	31	31	24	31	21	27	21	27	28	21	22
11	25	25	24	23	32	20	17	16	18	24	13	13	19
12	18	22	20	22	20	20	17	22	15	13	21	14	13
13	14	14	11	31	22	27	9	20	9	11	8	14	8
14	12	19	9	17	17	18	20	11	11	13	11	20	12
15	9	16	12	15	14	19	16	14	10	12	11	18	10
16	10	10	10	17	10	21	13	9	7	7	8	8	12
17	6	9	13	15	11	13	10	6	2	13	5	4	10
18	13	11	10	6	4	10	8	11	4	9	3	6	8
19	4	12	10	12	9	6	15	5	4	5	5	2	10
20 ELLER FLER	127	96	123	129	114	106	89	82	101	95	73	74	85
SUMMA MÄN	3839	3710	3593	3688	3871	3681	3186	2736	2525	2340	2311	2164	2123
DARAV UTLÄNDSKA MEDBORGARE	370	376	347	311	334	360	364	391	395	407	440	456	460
ANTAL BROTTSDELTAGANDEN AVSEENDE MÄN	13825	12404	13764	14931	13956	13527	11051	10636	10774	11385	10100	9380	9863
KVINNOR MISSTÄNKTA FÖR													
1 BROTTSDELTAGANDE UNDER ÅRET	668	641	527	475	430	373	308	284	262	240	231	234	226
2	137	108	141	115	102	76	79	72	60	76	75	47	61
3	60	38	33	35	39	35	36	27	20	35	31	26	35
4	30	27	43	30	19	27	15	19	13	20	17	10	11
5	21	14	14	16	13	14	8	12	12	10	4	4	7
6	7	2	12	16	14	7	11	6	5	9	5	7	6
7	5	8	9	7	7	7	4	7	8	4	5	10	8
8	8	6	5	3	8	2	5	4	3	7	3	2	5
9	4	5	1	6	7	5	1	8	4	5	8	1	5
10	3	3	3	4	4	2	2	2	3	1	6	1	3
11	3	3	1	2	3	2	3	3	3	5	6	3	2
12	3	5	2	2	3	3	2	2	1	4	3	5	1
13	-	-	1	-	1	4	1	4	4	2	2	4	-
14	-	-	1	1	4	-	-	2	-	1	2	1	2
15	-	1	1	2	3	-	1	1	2	-	1	2	2
16	-	-	1	1	1	-	2	2	2	-	3	1	-
17	1	-	-	2	2	2	-	1	-	-	-	1	1
18	-	2	1	1	1	-	3	1	-	3	-	2	1
19	-	1	-	3	1	1	1	2	-	1	2	1	2
20 ELLER FLER	4	4	6	13	23	23	22	15	19	13	16	23	12
SUMMA KVINNOR	954	868	802	734	685	583	504	474	421	436	440	385	390
DARAV UTLÄNDSKA MEDBORGARE	118	84	99	89	99	100	97	101	102	130	124	100	117
ANTAL BROTTSDELTAGANDEN AVSEENDE KVINNOR	1851	1735	1706	1992	2554	2341	1919	1739	1511	1480	1562	1704	1462

Tabell 3.2.9 (forts) Personer som misstänkts för brott efter kön, antal brott personen misstänkts för under året, medborgarskap, antal brottsdeltaganden samt ålder vid det första av dessa brott, 1985

KÖN ANTAL BROTT MEDBORGARSKAP	ANTAL PERSONER I ÅLDERN						TOTALT 15- ÅR
	28 ÅR	29 ÅR	30-39 ÅR	40-49 ÅR	50-59 ÅR	60- ÅR	
MÄN MISSTÄNKTA FÖR							
1 BROTTSDELTAGANDE UNDER ÅRET	1087	1070	9259	6113	3033	2265	45105
2	363	322	2837	1541	645	288	12312
3	183	165	1260	580	199	90	5444
4	95	87	763	327	120	51	3102
5	62	84	517	209	62	29	2075
6	50	50	354	163	43	12	1467
7	44	40	257	97	34	4	1099
8	39	30	233	69	22	5	868
9	29	14	171	48	12	5	663
10	22	20	133	48	14	2	592
11	22	17	129	45	13	4	499
12	19	8	118	39	9	1	431
13	14	9	93	26	8	1	351
14	11	10	75	31	10	2	329
15	9	11	64	13	7	2	282
16	8	5	51	22	10	2	240
17	4	7	47	16	4	-	195
18	8	7	53	15	2	1	189
19	6	6	45	12	2	-	170
20 ELLER FLER	93	59	476	172	53	16	2163
SUMMA MÄN	2168	2021	16955	9588	4302	2780	77581
DARAV UTLÄNDSKA MEDBORGARE	479	514	3529	1558	519	143	11753
ANTAL BROTTSDELTAGANDEN AVSEENDE MÄN	9529	8023	63665	28514	11244	4662	280143
KVINNOR MISSTÄNKTA FÖR							
1 BROTTSDELTAGANDE UNDER ÅRET	226	231	2025	1353	895	1047	10696
2	72	44	418	225	105	87	2100
3	27	23	156	54	18	10	738
4	18	14	99	38	12	7	469
5	13	11	63	21	7	6	270
6	6	5	49	20	4	1	192
7	8	4	21	11	6	-	139
8	7	3	19	9	4	1	104
9	2	5	19	9	1	2	98
10	2	3	16	7	1	1	67
11	2	3	15	5	1	-	65
12	1	1	8	2	-	-	48
13	1	1	9	5	-	1	40
14	1	2	12	6	1	-	36
15	1	-	11	3	-	-	31
16	1	2	3	3	2	1	25
17	2	-	10	2	-	1	25
18	3	1	5	-	-	-	24
19	1	1	6	3	-	-	26
20 ELLER FLER	13	11	83	27	6	1	334
SUMMA KVINNOR	407	365	3047	1803	1063	1166	15527
DARAV UTLÄNDSKA MEDBORGARE	104	94	714	302	156	86	2816
ANTAL BROTTSDELTAGANDEN AVSEENDE KVINNOR	1525	1310	10689	4001	1691	1432	44204

Tabell 3.2.9 (forts) Personer som misstänkts för brott efter kön, antal brott personen misstänkts för under året, medborgarskap, antal brottsdeltaganden samt ålder vid det första av dessa brott, 1985

KÖN ANTAL BROTT MEDBORGARSKAP	ANTAL PERSONER I ÅLDERN												
	15 ÅR	16 ÅR	17 ÅR	18 ÅR	19 ÅR	20 ÅR	21 ÅR	22 ÅR	23 ÅR	24 ÅR	25 ÅR	26 ÅR	27 ÅR
MÄN OCH KVINNOR MISSTÄNKTA FÖR													
1 BROTTSDELTAGANDE UNDER ÅRET	2990	2949	2605	2494	2559	2458	2104	1781	1596	1517	1476	1357	1311
2	696	645	713	704	758	704	599	528	478	438	433	384	385
3	301	263	304	341	354	295	260	225	233	184	232	197	228
4	176	156	177	175	186	167	150	142	122	141	118	101	129
5	107	103	109	116	130	104	95	88	105	74	89	79	62
6	77	68	72	86	94	60	71	68	68	55	61	67	55
7	79	48	59	66	57	71	56	52	42	46	48	45	43
8	44	45	40	50	52	35	41	39	38	35	31	47	34
9	41	29	26	41	43	42	42	29	28	27	36	34	31
10	33	22	34	35	28	33	23	29	24	28	34	22	25
11	28	28	25	25	35	22	20	19	21	29	19	16	21
12	21	27	22	24	23	23	19	24	16	17	24	19	14
13	14	14	12	31	23	31	10	24	13	13	10	18	8
14	12	19	10	18	21	18	20	13	11	14	13	21	14
15	9	17	13	17	17	19	17	15	12	12	12	20	12
16	10	10	11	18	11	21	15	11	9	7	11	9	12
17	7	9	13	17	13	15	10	7	2	13	5	5	11
18	13	13	11	7	5	10	11	12	4	12	3	8	9
19	4	13	10	15	10	7	16	7	4	6	7	3	12
20 ELLER FLER	131	100	129	142	137	129	111	97	120	108	89	97	97
SUMMA MÄN OCH KVINNOR DARAV UTLÄNDSKA MEDBORGARE	4793 488	4578 460	4395 446	4422 400	4556 433	4264 460	3690 461	3210 492	2946 497	2776 537	2751 564	2549 556	2513 577
ANTAL BROTTSDELTAGANDEN AVSEENDE MÄN OCH KVINNOR	15676	14139	15470	16923	16510	15868	12970	12375	12285	12865	10572	11084	11325

Tabell 3.2.9 (forts) Personer som misstänkts för brott efter kön, antal brott personen misstänkts för under året, medborgarskap, antal brottsdeltaganden samt ålder vid det första av dessa brott, 1985

KÖN	ANTAL PERSONER I ÅLDERN						TOTALT 15- ÅR
ANTAL BROTT MEDBORGARSKAP	28 ÅR	29 ÅR	30-39 ÅR	40-49 ÅR	50-59 ÅR	60- ÅR	
MÄN OCH KVINNOR MISSTÄNKTA FÖR							
1 BROTTSDELTAGANDE UNDER ÅRET	1313	1301	11284	7466	3928	3312	55801
2	435	366	3255	1766	750	375	14412
3	210	188	1416	634	217	100	6182
4	113	101	862	365	132	58	3571
5	75	95	580	230	69	35	2345
6	56	55	403	183	47	13	1659
7	52	44	278	108	40	4	1238
8	46	33	252	78	26	6	972
9	31	19	190	57	13	7	766
10	24	23	169	55	15	5	659
11	24	20	144	50	14	4	564
12	20	9	126	41	9	1	479
13	15	10	102	33	8	2	391
14	12	12	87	37	11	2	365
15	10	11	75	16	7	2	313
16	9	7	54	25	12	3	265
17	6	7	57	18	4	1	220
18	11	8	58	15	2	1	213
19	7	7	51	15	2	-	196
20 ELLER FLER	106	70	559	199	59	17	2497
SUMMA MÄN OCH KVINNOR	2575	2386	20002	11391	5365	3946	93108
DARAV UTLÄNDSKA MEDBORGARE	583	608	4243	1860	675	229	14569
ANTAL BROTTSDELTAGANDEN AVSEENDE MÄN OCH KVINNOR	11054	9333	74354	32515	12935	6094	324347

Tabell 3.2.10 Personer som misstänkts för brott efter brottsart samt ålder, 1985
Persons suspected of offences, by type of offence and age, 1985

Anm. Antalet personer redovisas *netto per rad*, dvs varje person kan förekomma högst en gång per rad.

Brottsart	15 år	16 år	17 år	18 år	19 år	20–24 år
Brott mot brottsbalken	3 649	3 602	3 586	3 405	3 639	12 747
Brott mot person (3–7 kap)	465	508	634	678	787	2 743
Brott mot liv och hälsa (3 kap)	238	335	451	483	588	1 990
Mord, dråp, barnadrap och						
misshandel med dödlig utgång	–	3	6	5	10	29
därav fullbordade brott	–	2	3	–	5	11
Misshandel, även grov,						
ej med dödlig utgång	218	318	430	462	550	1 900
mot barn 0–6 år	–	1	–	1	2	13
mot barn 7–14 år	41	26	13	6	3	13
mot kvinna	46	55	73	79	111	549
mot man	141	248	365	401	459	1 425
Vållande till annans död	3	1	–	14	20	37
Övriga brott mot 3e kap.	21	14	22	11	12	38
Brott mot frihet och frid (4 kap)	237	211	219	234	247	981
Årekränkingsbrott (5 kap)	2	4	5	9	11	46
Sexualbrott (6 kap)	17	12	18	13	22	106
Våldtäkt, grov våldtäkt	2	3	5	5	11	39
Annat	15	9	14	8	11	68
Brott mot familj (7 kap)	–	–	–	–	–	2
Brott mot förmögenhet (8–12 kap)	3 330	3 212	3 039	2 849	2 768	9 673
Stöld, rån m m (8 kap)	2 826	2 652	2 371	2 080	1 933	6 439
Tillgrepp av fortskaffningsmedel	518	564	592	471	455	1 278
därav bil, fullbordade brott	240	337	391	330	302	860
bil, försök	89	128	145	109	119	274
motorcykel	96	83	69	49	31	53
moped	136	98	56	26	14	45
cykel	69	72	65	55	73	205
Inbrottsstöld, inkl skjutvapen	786	681	649	654	635	1 907
i lägenhet eller villa	50	44	72	73	98	383
i källare och vind	60	55	40	64	37	144
i fritidshus	50	25	34	39	39	107
i butik, varuhus o d	174	228	234	235	209	612
övriga inbrottsstölder	611	519	460	454	435	1 181
Övrig stöld, snatteri el bodräkt	1 970	1 868	1 591	1 398	1 235	4 426
fickstöld	9	2	9	10	7	31
väskryckning	20	15	13	10	6	11
i butik, varuhus o d	1 447	1 316	1 065	725	630	2 639
från motorfordon, cyklar	205	285	292	388	338	873
under yrkesmässig transport	20	13	16	20	20	57
annat	431	411	391	432	412	1 372
Rån, grovt rån	27	35	48	60	49	174
bank- o postrån	1	1	3	5	7	29
butiksrån	2	4	14	14	4	48
taxirån	1	–	3	2	–	4
rån mot äldre, handikap-						
pade m fl	3	2	–	3	2	9
övriga rån	22	29	34	40	36	97
Övriga brott mot 8:e kap	108	124	142	133	159	461

25–29 år	30–39 år	40–49 år	50–59 år	60–	Totalt	Därav kvinnor
9 240	13 506	7 105	3 269	2 846	66 594	13 006
2 252	3 685	1 901	723	389	14 765	1 146
1 521	2 390	1 208	419	213	9 836	656
38	62	39	16	7	215	21
13	22	12	9	2	79	8
1 451	2 278	1 121	367	184	9 279	614
14	17	11	6	1	65	14
24	58	47	17	14	261	35
603	1 157	622	204	80	3 579	359
917	1 220	512	159	93	5 940	232
25	37	30	16	20	203	17
25	37	34	22	4	239	10
1 001	1 648	841	325	166	6 110	476
34	84	51	18	20	284	67
105	251	148	69	35	796	13
37	67	25	13	–	207	3
70	194	124	57	35	605	10
14	54	12	6	1	89	22
7 183	10 163	5 200	2 521	2 410	52 348	11 676
4 696	6 153	3 195	1 792	2 166	36 303	9 072
705	667	181	43	6	5 480	249
455	434	129	19	2	3 499	167
149	101	27	3	–	1 144	34
24	19	2	–	–	426	3
14	15	2	–	–	406	6
140	135	30	16	4	864	53
1 241	1 246	322	70	12	8 203	443
352	380	117	30	3	1 602	128
122	125	23	3	–	673	53
81	78	25	13	–	491	42
317	308	80	8	3	2 408	107
686	666	155	29	7	5 203	212
3 495	4 889	2 741	1 670	2 103	27 386	8 507
26	70	22	4	3	193	32
15	9	3	1	–	103	12
2 578	3 791	2 340	1 537	2 048	20 116	7 817
428	398	71	20	3	3 301	119
21	22	14	7	1	211	11
859	1 102	401	137	60	6 008	770
154	193	63	12	4	819	67
39	30	15	–	–	130	11
14	30	3	2	1	136	9
3	1	–	–	–	14	–
7	12	2	1	–	41	4
94	126	44	9	3	534	44
246	373	188	57	47	2 038	184

Tabell 3.2.10 (forts) Personer som misstänkts för brott efter brottsart samt ålder 1985

Brottsart	15 år	16 år	17 år	18 år	19 år	20–24 år
Bedrägeri och annan oredlighet (9 kap)	313	379	470	611	650	2 647
Bedrägeri, grovt bedrägeri, bedrägligt beteende	127	164	273	367	421	1 788
därav medelst check	1	5	6	37	49	241
med konto/kreditkort	–	–	4	10	14	116
mot försäkringskassa	–	1	5	20	23	164
Häleri, häleriförseelse	192	213	208	268	263	1 008
Övriga brott mot 9e kap.	3	6	4	3	1	16
Förskingring m m (10 kap)	55	57	71	99	147	623
Gäldenärsbrott (11 kap)	–	2	2	8	6	88
Skadegörelsebrott (12 kap)	498	531	564	560	614	1 942
Brott mot allmänheten (13–15 kap)	68	117	245	137	164	483
Allmänfarliga brott (13 kap)	26	21	18	20	23	73
därav mordbrand	6	6	2	9	6	24
Förfalskningsbrott (14 kap)	22	65	126	75	98	250
Mened falskt åtal m m (15 kap)	20	36	105	49	49	176
Brott mot staten (16–21 kap)	56	105	143	213	497	1 999
Brott mot allmän ordning (16 kap)	15	14	11	2	9	29
Brott mot allmän verksamhet (17 kap)	42	92	130	189	222	992
därav våld m m mot tjänsteman (1,2,5 §§)	29	59	94	117	145	610
Högmålsbrott (18 kap)	–	–	–	–	6	17
Brott mot rikets säkerhet (19 kap)	–	–	–	–	–	–
Myndighetsmissbruk (20 kap)	–	–	1	–	–	1
Brott av krigsmän, utom förargelseväckande beteende (21 kap)	–	–	1	23	268	994
Trafikbrottslagen (TBL)	1 090	1 274	1 153	1 230	1 230	4 773
därav rattfylleri/rattonykterhet	92	171	269	559	660	2 660
smitning	20	31	50	132	159	470
olovlig körning	1 035	1 189	1 052	765	602	2 518
Övriga lagar och författningar	111	167	276	356	455	2 507
Varusmuggningslagen	10	21	27	71	92	459
Narkotikastrafflagen	32	80	133	196	260	1 521
framställning	–	1	1	5	6	20
överlåtelse m m	10	25	44	68	91	578
innehav	32	73	115	172	224	1 249
Skattebrottslagen	–	1	3	2	8	61
Naturvårdslagen, miljöskyddslagen	1	4	2	16	9	35
Övriga lagar	71	73	120	107	118	682
Samtliga brott	4 498	4 511	4 380	4 313	4 581	16 977

25-29 år	30-39 år	40-49 år	50-59 år	60--	Totalt	Därav kvinnor
2 183	2 970	1 224	392	130	11 969	2 375
1 551	2 194	932	305	101	8 223	1 892
229	303	108	31	5	1 015	220
115	136	52	3	2	452	85
153	186	80	36	21	689	237
786	918	332	90	28	4 306	587
13	20	12	6	2	86	16
501	701	318	119	32	2 723	507
207	705	505	194	44	1 761	149
1 280	1 738	612	180	69	8 588	546
373	516	273	98	67	2 541	529
66	95	74	32	35	483	80
22	29	18	5	3	130	25
180	262	110	29	13	1 230	254
142	169	100	40	19	905	210
1 100	1 359	535	133	57	6 197	361
30	50	40	11	10	221	16
809	1 083	426	108	45	4 138	340
500	650	243	48	30	2 525	226
1	-	-	-	-	24	-
-	-	-	1	1	2	-
3	9	7	8	1	30	6
265	220	65	5	-	1 841	-
3 676	5 874	3 613	1 508	841	26 262	2 030
2 080	3 665	2 426	1 009	450	14 041	880
314	410	267	166	215	2 234	290
2 115	3 137	1 580	511	213	14 587	857
2 492	3 941	1 958	907	373	13 543	1 461
369	549	276	121	40	2 035	265
1 479	1 557	327	54	10	5 649	847
22	22	6	-	-	83	10
539	539	125	20	8	2 047	321
1 206	1 267	260	39	4	4 641	694
148	614	443	235	85	1 600	112
17	31	23	8	4	150	25
728	1 653	1 101	560	245	5 458	352
12 839	20 076	11 517	5 406	3 959	93 057	15 525

3.3 Anhållande, häktning och tillfälliga omhändertaganden

Arrest, detention and temporary custody

3.3.1 Anhållande och häktning

Sammanfattning av gällande rätt

Häktning och anhållande regleras i Rättegångsbalkens 24 kap. Här redogörs i korthet för dessa former av straffprocessuella frihetsberövanden.

Rätten beslutar om *häktning* ska ske. Som allmän förutsättning gäller att personen i fråga är på sannolika skäl misstänkt för brott för vilket är stadgat minst ett års fängelse.

Utöver detta fordras vissa speciella häktningsförutsättningar, nämligen:

- flyktfara, dvs fara för att den misstänkte avviker eller håller sig dold och på så sätt undandrar sig lagföringen eller straffet
- kollusionsfara, dvs fara för att den misstänkte undanröjer bevis eller på annat sätt försvårar utredningen
- recidivfara, dvs fara för fortsatt brottslig verksamhet från den misstänktes sida.

Häktning är inte i något fall obligatorisk men vid de grövsta brotten (lägst två års fängelse) ska häktning ske, om det inte är uppenbart att det saknas anledning till det. Undantagsvis kan häktning ske för brott som har lägre straffmaximum än ett års fängelse. I fall där häktning framstår som ett onödigt hårt ingrepp i friheten kan den misstänkte i stället få reseförbud. Det finns restriktioner angående vilka som får häktas, t ex den som är under 18 år får häktas bara om det finns synnerliga skäl.

Anhållande, som är ett provisoriskt frihetsberövande i väntan på häktning, kan tillgripas i två olika situationer, nämligen dels då det finns häktningsskäl och dels då det inte finns fulla skäl till häktning men det är av synnerlig vikt att den misstänkte tas i förvar i väntan på ytterligare utredning. Åklagarens beslut om anhållande föregås i de flesta fall av att den misstänkte gripits av polisen. *Gripande* ska skyndsamt anmälas till åklagaren, så att denna så snart som möjligt kan besluta om den gripne ska anhållas eller frigges. Detta beslut fattas efter det att anhållningsförhör hållits.

Om den anhållne inte frigges skall framställan om häktning som regel göras dagen efter anhållningsbeslutet, dock senast på femte dagen. Vid häktningsförhandling fattas beslut om den misstänkte ska häktas eller frigges. Häktningsförhandling ska hållas senast på fjärde dagen efter det att häktningsframställningen inkommit till rätten. Denna regel får frångås endast om synnerliga skäl föreligger. Någon exakt angivelse av hur lång tid en person som längst får sitta häktad finns dock inte i lagen. I princip ska dock åtal vara väckt inom två veckor från häktningsbeslutet och huvudförhandling i målet hållas inom en vecka från den dag då åtalet väcktes.

Statistik över anhållande och häktning

Statistiken när det gäller de personella tvångsmedlen är mycket ofullständig. Inom åklagarväsendet förs kvartalsvis uppgifter om antalet anhållna och häktningsframställningar. Dessa uppgifter har redovisats sedan 1965. Uppgifterna omfattar samtliga anhållningsbeslut, förutom de som före 1979 fattades på länsåklagarmyndigheterna. Kriminalvårdsstyrelsen (KVS) redovisar i sin årsstatistik uppgifter om beläggning på häktena. KVS redovisar också vissa uppgifter om antalet intagningar på allmänna häkten och på de polis-arrester som förvaltas av KVS. I domstolsverkets statistik finns vidare uppgifter om mål i vilka häktningsförhandling har hållits. Slutligen förs av rikspolisstyrelsen löpande uppgifter över antalet anhållna och häktade i narkotikamål.

Enkätundersökningar

1974 års häktningsutredning genomförde en enkätundersökning hos åklagarmyndigheterna som omfattade samtliga anhållningsbeslut under tiden september–november 1975. För att kartlägga polispraxis när det gäller tvångsåtgärder i samband med misstanke om brott genomförde utredningen också en enkätundersökning hos landets polismyndigheter.

1983 års häktningsutredning gjorde bedömningen att det efter 1975 hade skett sådana förändringar när det gäller brottsutvecklingen i stort och tvångsmedelsanvändningen att en förnyad kartläggning var nödvändig.

Den nya kartläggningen avsåg i huvudsak samma förhållanden som 1975 års enkät till åklagarmyndigheterna. Den viktigaste skillnaden är att frågorna nu har delats upp på två enkäter och två olika urval. Båda urvalen riktade sig till samtliga åklagarmyndigheter.

En enkät utgick från sådan information som kan hämtas från åklagarmyndigheternas diariet. Beslut i åtalsfrågan, påföljd och olika handläggningsskedens varaktighet kartlades sålunda genom var tionde anhållningsbeslut under 1982. Enkäten genomfördes i början av 1984. Genom att välja 1982 som undersökningsår erhöles en relativt lång uppföljningsperiod.

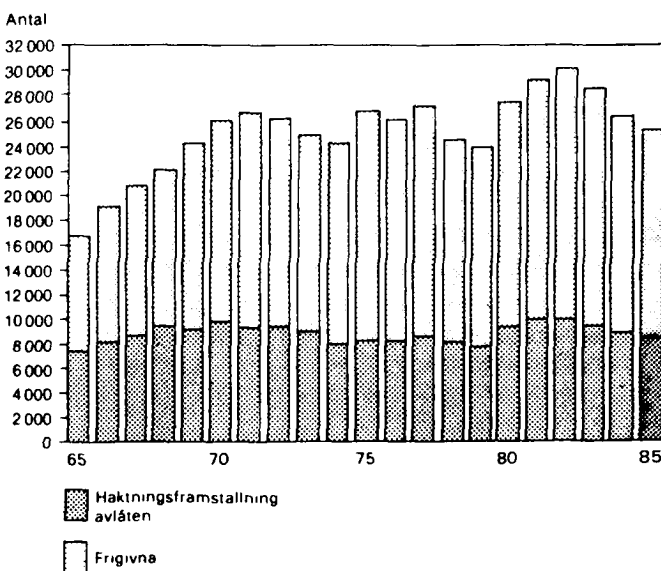
Grunderna för frihetsberövandet, den anhållnes personliga förhållanden och tidigare belastning kartlades genom en enkät som omfattade samtliga anhållningsbeslut under sju veckor, från den 30 januari till den 16 mars 1984. Enkäten var upplagd så att en blankett skulle upprättas vid anhållningsbeslutet för att sedan följa ärendet längst till och med häktningförhandlingen. Nedan följer vissa resultat.

Utvecklingen 1965–1985

Antalet anhållanden ökade kraftigt under perioden 1965 till 1972. Därefter var trenden minskande – med en tillfällig uppgång i mitten på 1970-talet – till 1979 då antalet ånyo ökade kraftigt till 1982. Därefter har anhållandena minskat.

Antalet häktningsframställningar uppvisar samma utvecklingsmönster, men har inte ökat i samma omfattning. Detta

Anhållanden och häktningsframställningar 1965–1985

innebär att *andelen* häktade successivt minskat under perioden 1965 till 1975 för att därefter öka något.

Utvecklingen av tvångsmedelstillämpningen sammanhänger med ett flertal faktorer, såsom utvecklingen av olika typer av brott, polisens insatser, de misstänkta ålder och tidigare belastning, åklagarnas praxis m m.

Jämförelser med utvecklingen av antalet domar under perioden visar att utvecklingen av de straffprocessuella tvångsmedlen rätt väl följer utvecklingen av domarna.

Åren 1979 till 1982 kännetecknas av kraftiga ökningar av måltillströmningen inom rättsväsendet. Delvis förklaras detta av ökade insatser av polisen – främst mot narkotika. Såväl domar som anhållanden och häktningsframställningar ökade kraftigt. Fängelsedomarna ökade mer än häktningsframställningarna vilket kan tyda på en ökad användning av fängelsestraff snarare än en förändring av tvångsmedelsreglerna.

Efter 1982 har anhållandena och häktningsframställningarna åter minskat liksom domarna efter 1983.

Tabell 3.3.1

Anhållna och häktningsframställningar, 1965–1985. Absoluta tal och index

Arrests and applications for detention orders, 1965–1985. Absolute numbers and index

År	Anhållna		Häktningsframställning		Andel häktningsframställningar, procent
	Antal	Index 1965=100	Antal	Index 1965=100	
1965	16 671	100	7 380	100	44
1966	19 062	114	8 134	110	43
1967	20 733	124	8 706	118	42
1968	22 094	133	9 468	128	43
1969	24 158	145	9 290	126	38
1970	26 049	156	9 755	132	37
1971	26 712	160	9 429	128	35
1972	26 228	157	9 418	128	36
1973	24 901	149	9 073	123	36
1974	24 347	146	8 077	109	33
1975	26 962	162	8 297	112	31
1976	26 135	157	8 341	113	32
1977	27 272	164	8 641	117	32
1978	24 569	147	8 122	110	33
1979	23 955	144	7 804	106	33
1980	27 559	165	9 362	127	34
1981	29 271	176	9 920	134	34
1982	30 360	182	9 914	134	33
1983	28 747	172	9 455	128	33
1984	26 388	158	8 855	120	34
1985	25 448	153	8 720	118	34

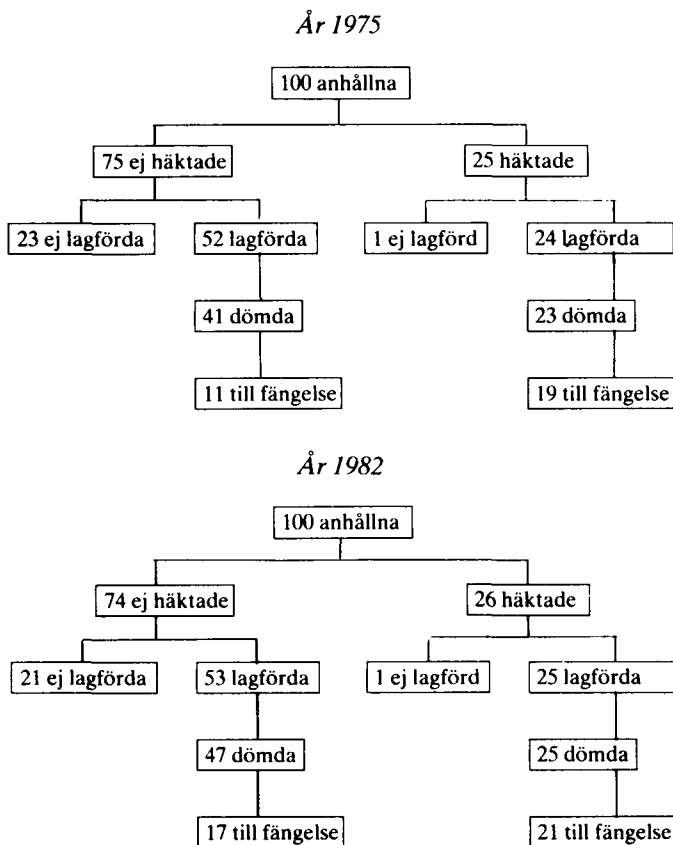
Källa: Åklagarväsendets arbetarstatistik för resp år.

Jämförelse av enkätresultaten 1975 och 1982 resp 1984

Figuren ger en schematisk beskrivning av vad 100 anhänganden ledde till för åtgärder 1975 resp 1982. Andelen som blev häktade var en fjärdedel vid båda tillfällena. Likaså var andelen som blev lagförda bland de häktade resp ej häktade oförändrad. En påtaglig skillnad är att andelen dömda var högre 1982 och särskilt markant var denna ökning bland de ej häktade. Den största ökningen noteras för andelen dömda till fängelse bland de ej häktade.

Ökningen av antalet dömda till fängelse torde delvis vara en följd av en ökad användning av fängelsestraffet totalt sett och en motsvarande minskning av användningen av åtalsunderlåtelse. Delvis hänger detta samman med förändringar beträffande åldersfördelningen – andelen ungdomar har minskat medan andelen över 30 år har ökat.

Påföljdsvalet hänger även samman med utvecklingen av olika typer av brott. Andelen anhållna för brott mot person eller narkotikabrott var högre 1982 jämfört med 1975 medan andelen anhållna för förmögenhetsbrott hade minskat.

100 anhållanden år 1975 resp 1982**Grunder för frihetsberövandena**

Den vanligaste grunden för *anhållande* är kollusionsfara. Näst vanligast är recidivfara medan flyktfara mera sällan åberopas som grund. En jämförelse visar att flyktfara och kollusionsfara tillämpades mera sällan 1984 än 1975.

Vid *häktningsframställningen* är recidivfara den vanligaste grunden följt av kollusionsfara och flyktfara. Den mest påfallande skillnaden mellan 1975 och 1984 är den minskande tillämpningen av flyktfara som grund.

Andelen *häktade* för recidivfara var ungefär lika stor 1975 och 1984, trots att det av kriminalstatistiken framgår att andelen högbelastade personer ökat under senare år. Detta antyder en mer återhållsam praxis då det gäller häktning pga recidivfara.

Kön

Andelen kvinnor av de anhållna var ca 10 procent såväl 1975 som 1984. Av samtliga dömda till kriminalregisterpåföljd ökade andelen kvinnor under samma period från 8 till 10 procent.

Av de häktade utgjorde kvinnorna 7 procent 1975 och 8 procent 1984.

Ålder

Andelen 15–20-åringar av de anhållna sjönk från 32 procent till 22 procent mellan 1975 och 1984. I stället ökade andelen som var äldre än 30 år.

Övriga personliga förhållanden

Andelen av de anhållna som saknade stadigvarande anställning/utbildning ökade från 47 procent till 55 procent mellan åren 1975 och 1984.

Andelen missbrukare bland de anhållna ökade från knappt 40 procent 1975 till knappt 50 procent 1984. Dessa uppgifter som är baserade på anhållningsförhöret bör anses relativt osäkra, då en betydande andel ej svarat på frågan om missbruk.

Bland de anhållna var andelen tidigare straffade personer oförändrat ca två tredjedelar mellan åren 1975 och 1984. Av samtliga dömda har däremot andelen tidigare straffade ökat.

Den ökade arbetsbelastningen inom rättsväsendet synes bl a ha lett till att tiden för frihetsberövandena ökat. I ett internationellt perspektiv är dock exempelvis häktningstiderna korta i Sverige.

Häktningsutredningens förslag

Häktningsutredningens betänkande innehåller förslag till nya regler på tre områden, nämligen

- kortare anhållningstider än idag
- vissa skärpningar i häktningsföresättningar
- vissa alternativ till frihetsberövande som tvångsmedel

Anhållningstiderna

I två uppmärksammade fall har Europadomstolen tidigare kritiserat Sverige för att inte tillräckligt snabbt ställa frihetsberövade personer inför domstol. Detta är bakgrunden till de nya reglerna om kortare anhållningstider. Enligt dessa skall åklagaren så snart som möjligt efter det faktiska frihetsberövandet – i praktiken samma dag som gripandet eller dagen därefter – hos domstolen begära den misstänkte häktad. Endast i undantagsfall skall den tid på 4 dagar som tillåts enligt Europakommissionens praxis kunna tillåtas.

Häktningsföresättningar

Ett av syftena med häktningsutredningen var att försöka begränsa användningen av häktning pga risk för fortsatt brottslighet. Enligt förslaget får häktning pga recidivfara endast ske då det gäller vissa typer av brott – främst våldsbrott – eller då brottet är av annan farlighet eller brottsligheten är av stor omfattning och det finns risk för återfall i samma brott.

Alternativ till nuvarande tvångsmedel

Med bl a syftet att förhindra fortsatt brottslighet har utredningen föreslagit *ranssakningsövervakning* som alternativ till frihetsberövande. Detta innebär att skyldighet för den misstänkte att under de tider som åklagaren eller rätten bestämmer, vara tillgänglig i sin bostad, på sin arbetsplats eller på annan anvisad plats.

Som ytterligare alternativ till häktning föreslås att den misstänkte tvingas vistas på *häkte t ex endast nattetid*. Detta skulle göra det möjligt för den misstänkte att exempelvis kunna fortsätta sitt arbete, sin skolgång, besöka sin familj. Den misstänkte, som fortfarande betraktas som häktad, får sålunda under vissa tider och på de villkor som föreskrivits vistas utanför häktet. Medgivandet kan när som helst återkallas.

3.3.2 Tillfälliga omhändertaganden

Till denna grupp räknas omhändertaganden enligt polislagen (1984:387) och lagen om omhändertaganden av berusade personer (LOB). Bestämmelserna i polislagen 11–18 §§ ersätter, med vissa ändringar, de bestämmelser om tillfälligt

omhändertagande som tidigare ingick i den särskilda lagen om tillfälligt omhändertagande (LTO). Den senare lagen upphörde att gälla 1984.

Enligt 13 § polislagen får polisman omhänderta den som genom sitt uppträdande stör den allmänna ordningen eller utgör en omedelbar fara för denna, om det är nödvändigt för att upprätthålla ordningen. Omhändertagande ska också kunna ske när det behövs för att avvärja en straffbelagd gärning.

Enligt 11 § polislagen ges polisman befogenhet att – i avvaktan på polismyndighets beslut – omhänderta den som enligt särskild föreskrift polismyndigheten givits befogenhet att besluta om omhändertagande. Omhändertagandet får ske om föreskrivna förutsättningar för omhändertagandet föreligger och om dröjsmål med omhändertagandet innebär fara för liv eller hälsa eller någon annan fara.

Polislagen innehåller även bestämmelser om följande:

- omhändertagande av barn i skadliga miljöer (12 §)
- omhändertagande av okänd person för identifiering, där det finns anledning att anta att denne är efterspanad eller efterlyst och vid anträffandet med stöd av lag skall berövas friheten (14 §)
- varaktigheten av ett omhändertagande (16 §) – högst 6 timmar beträffande 13 §-fallen, högst 6 timmar eller i särskilda fall högst 12 timmar beträffande 14 §-fallen.

Statistiken över kortvariga frihetsberövanden är mycket bristfällig. Uppgifter angående tillämpningen av bestämmelserna i LTO sammanställdes av rikspolisstyrelsen för åren 1973–1979. Därefter upphörde denna statistik helt.

Summariska uppgifter över omhändertaganden enligt LTO åren 1973–79 finns redovisade i Rättsstatistisk årsbok 1984 sid 63–64.

Lagen om omhändertagande av berusade personer m m (LOB)

Fylleriet är fr o m den 1 januari 1977 avkriminaliserat. Bestämmelserna i lagen (LOB 1976:511) om omhändertagande av berusade personer m m har ersatt tidigare bestämmelser i brottsbalken om fylleri (BrB 16:15).

Lagen innebär bl a att en person får omhändertas, om han på allmän plats är så berusad att han inte kan ta vård om sig eller utgör en fara för sig själv eller andra. Om den omhändertagnes tillstånd ger anledning till det, ska han föras till sjukhus eller också ska läkare tillkallas. Den omhändertagne ska frigges så snart det kan ske utan men för honom själv

och anledning till omhändertagande inte längre finns. Frigivandet ska i allmänhet ske inom åtta timmar efter omhändertagandet.

Tabell 3.3.2 visar antalet omhändertagande för fylleri 1976 samt enligt LOB 1977–1985.

Antalet ungdomar kan vara högre än vad som framgår av tabell 3.3.2. Anledningen till detta är att vissa omhändertagna ej kunnat identifieras, därför att polisen inte har befogenhet att kvarhålla den omhändertagne till dess att identitet är fastställd. De ej identifierades andel av samtliga omhändertagna var tidigare omkring 3 procent för att under senare år öka till 9 procent 1985.

Antalet personer som överlämnats för vård har successivt ökat, och utgjorde ca 18 procent av samtliga omhändertagna 1985.

	År	Antal	Procent
Ej identifierade	1977	7 495	9
	1978	9 898	9
	1979	4 269	3
	1980	3 403	3
	1981	3 884	3
	1982	5 233	4
	1983	6 948	6
	1984	8 866	8
	1985	8 136	9
Överlämnade för vård	1977	4 580	6
	1978	5 065	5
	1979	9 033	7
	1980	13 320	11
	1981	18 722	16
	1982	21 824	17
	1983	20 425	17
	1984	20 198	18
	1985	16 678	18

1978 års utredning

1978 tillsattes en utredning med uppdrag att göra en utvärdering av tillämpningen av LTO och LOB. 1982 förelåg resultatet av utvärderingen genom betänkandet Frihetsberövande vid bråk och berusning (SOU 1982:64).

Utredningen föreslog bl a att LTO upphävdes som särskild lag. Vissa delar (3, 8 §§) upptogs i ändrad form i en ny polislag. Andra delar (6 §) föreslogs utgå medan några (1, 2 §§) delar föreslogs flyttas till annan lagstiftning. LOB borde enligt utredningen däremot behållas som särskild lag efter vissa ändringar. Resultatet blev att LTO upphävdes som särskild lag den 1 oktober 1984. Motsvarande bestämmelser, med smärre ändringar, ingår numera i polislagen 11–18 §§. LOB har däremot behållits som särskild lag.

Tabell 3.3.2

Personer som omhändertagits för fylleri 1976 samt personer som omhändertagits enligt LOB 1977–1985, med särredovisning av kvinnor och ungdomar under 20 år
Persons taken into custody for drunkenness 1976–1985; of whom were women and youth under 20

Polisdistrikt/år	Samtliga omhändertaganden				därav ungdom under 20 år	
			därav kvin- nor		Antal	Proc
		Antal	Antal	Proc	Antal	Proc
Stockholm	1976	22 117	1 365	6	702	3
	1977	11 566	795	7	248	2
	1978	19 486	1 290	7	543	3
	1979	23 411	1 662	7	702	3
	1980	24 873	1 649	7	693	3
	1981	19 988	1 167	6	460	2
	1982	21 940	1 548	7	508	2
	1983	21 346	1 398	7	450	2
	1984	17 833	1 381	8	373	2
	1985	16 149	1 105	7	411	3
Göteborg	1976	16 784	754	4	1 106	7
	1977	13 785	791	6	616	4
	1978	17 235	935	5	669	4
	1979	19 141	1 020	5	1 044	5
	1980	18 704	1 042	6	937	5
	1981	17 511	1 034	6	741	4
	1982	18 696	1 006	5	749	4
	1983	17 456	992	6	682	4
	1984	16 826	1 086	6	709	4
	1985	14 092	909	7	387	3
Malmö	1976	4 302	185	4	188	4
	1977	3 999	206	5	176	4
	1978	4 303	249	6	253	6
	1979	4 813	237	5	162	3
	1980	4 438	298	7	154	3
	1981	4 738	320	7	144	3
	1982	5 077	356	7	192	4
	1983	5 013	353	7	189	4
	1984	4 775	345	7	110	2
	1985	4 154	271	7	99	2
Övriga polis- distrikt	1976	66 984	2 902	3	7 230	11
	1977	53 616	2 675	4	5 336	10
	1978	71 215	3 824	5	7 240	10
	1979	76 913	3 912	5	7 393	10
	1980	78 621	4 503	6	7 207	9
	1981	77 748	4 290	6	6 730	9
	1982	80 120	4 486	6	7 426	9
	1983	74 185	4 539	6	6 904	9
	1984	70 851	4 173	6	6 389	9
	1985	62 317	3 656	6	5 668	9
Hela riket	1976	110 187	5 206	5	9 226	8
	1977	82 966	4 467	5	6 376	8
	1978	112 239	6 298	6	8 705	8
	1979	124 278	6 831	5	9 301	7
	1980	126 636	7 492	6	8 991	7
	1981	119 985	6 811	6	8 095	7
	1982	125 833	7 396	6	8 875	7
	1983	118 000	7 282	6	8 225	7
	1984	110 285	6 985	6	7 581	7
	1985	90 771	5 941	7	6 565	7

Källa: Socialstyrelsen, Alkoholbyrån.

3.3.3 Hittillsvarande uppgiftsinsamling och publicering

Statistiken över kortvariga frihetsberövanden är överhuvudtaget mycket knapphändig. Någon större förändring till det bättre är inte heller i sikte. Snarare är det så att det skett försämringar under senare år. LTO-statistiken t ex har inte gått att uppdatera efter 1979. LOB-statistikens personredovisning är mycket sparsam jämfört med statistiken över fylleri. Den har också kvalitetsbrister eftersom identifieringskravet slopats.

Straffprocessuella frihetsberövanden

Till de straffprocessuella frihetsberövandena räknas häktning, anhållande, gripande samt hämtande eller medtagande till förhör.

I Kriminalvården (SOS) samt i Månadsstatistik redovisar kriminalvårdsstyrelsen uppgifter om antalet häktade personer som intagits i kriminalvårdsanstalter och allmänna häkten.

Sedan 1965 samlar riksåklagaren (RÅ) löpande in uppgifter om antalet anhållna personer respektive antalet häktningsframställningar från de olika åklagardistrikten. Dessa uppgifter sammanställs inom RÅ och används som intern arbetsstatistik.

Därutöver gjorde RÅ 1973 en särskild undersökning för att få en samlad bild av de straffprocessuella frihetsberövandenas antal och varaktighet. Resultatet av denna undersökning har publicerats i Häktning, Anhållande – En kartlägg-

ning, utgiven av RÅ 1974. Vissa resultat från undersökningen ingår i Rättsstatistisk årsbok 1975 och 1976, avsnitt 3.3 Anhållande och häktning.

En utredning tillsattes 1974 med uppdrag att göra en översyn av häktningsbestämmelserna. Utredningen framlade betänkandet Häktning och anhållande, SOU 1977:50, som bl a redovisar resultatet av två enkätundersökningar avseende 1975. Några resultat redovisas i detta avsnitt. En utförligare redovisning ingick i Rättsstatistisk årsbok 1977 och 1978, avsnitt 3.3 Anhållande och häktning. År 1983 tillsattes en ny häktningsutredning som i juni 1985 framlade betänkandet Gripen, anhållen, häktad, SOU 1985:27. Utredningen genomförde två enkätundersökningar vilka kortfattat redovisas i detta avsnitt.

Tillfälliga omhändertaganden

Till denna grupp räknas omhändertaganden dels enligt polislagen (tidigare enligt lagen om tillfälligt omhändertagande, LTO), dels lagen om omhändertagande av berusade personer (LOB). Rikspolisstyrelsen har gjort fyra undersökningar avseende tillämpningen av LTO och LOB, som avser fem olika tidpunkter under perioden 1973–1978. Efter framställning från LTO/LOB-utredningen (Ju 1978:03) har rikspolisstyrelsen även samlat in uppgifter avseende första halvåret 1979. Socialstyrelsens alkoholbyrå samlar fortlöpande in uppgifter om omhändertagande enligt LOB. Vidare kan nämnas att Brottsförebyggande rådet gjort en urvalsundersökning av omhändertaganden enligt 3 § LTO i Stockholm 1974 (Rapport 1976:1).

3.4 För brott lagförda personer

Persons found guilty of criminal offences

3.4.1 Några resultat

Antalet lagföringar fortsätter att minska

Under 1985 registrerades ca 350 000 lagföringar för brott. Detta är en minskning med 9 procent jämfört med 1984. Minskningen under 1985 är procentuellt sett ungefär lika stor för samtliga lagföringstyper med undantag för åtalsunderlåtelse som på grund av en lagändring har ökat. Lagändringen innebar, att åtalsunderlåtelse nu kan ges i större utsträckning än tidigare.

Att domarna blivit färre hänger bl a ihop med att trafikbrotten på grund av inskränkt trafikövervakning minskar. Även rationaliseringsåtgärder inom rättsväsendet spelar in: fler brott leder till åtalsunderlåtelse och strafföreläggande. Att strafföreläggandena minskar totalt sett beror på att trafikbrotten blivit allt färre.

Lagföringstyp	Antal 1980	1981	1982	1983	1984	1985
Domar	71 855	75 280	78 969	79 287	73 569	67 069
Åtalsunderlåtelse	19 614	21 231	21 820	22 594	20 867	23 149
Strafföreläggande (SF)	94 544	101 380	93 190	90 267	83 744	77 900
Ordningsbot (OF)	202 559	215 801	223 176	218 428	200 875	177 138
Summa lagföringar	388 572	413 692	417 155	410 576	379 055	345 256
Index 1980 = 100	100	106	107	106	98	89

Böter är den vanligaste påföljden

I drygt 80 procent av lagföringarna 1985 blev påföljden böter. Vanligast är *ordningsbot* som nästan uteslutande avser lindriga vägtrafikbrott. *Dagsböterna* utgjorde 27 procent av alla böter och uppgick i 60 procent av fallen till högst 29 dagsböter. Endast 2 procent uppgick till 100 eller fler.

Minskningen av villkorlig dom 1985 är en följd av en lagändring som ger åklagaren möjlighet att ge åtalsunderlåtelse när den förväntade påföljden för brottet är villkorlig dom. 728 dylika åtalsunderlåtelse meddelades.

Huvudpåföljd	Antal lagföringar 1980	1981	1982	1983	1984	1985
Böter genom dom, SF, OF	335 793	356 276	357 363	349 214	321 070	286 810
Åtalsunderlåtelse	19 614	21 231	21 820	22 594	20 867	23 149
Fängelse	13 505	14 405	14 921	15 320	14 714	13 959
Villkorlig dom	7 759	9 180	10 169	11 174	11 043	10 432
Skyddstillsyn	6 029	6 657	7 079	6 472	5 946	6 133
Övriga påföljder	5 872	5 943	5 803	5 802	5 415	4 773
Summa lagföringar	388 572	413 692	417 155	410 576	379 055	345 256

Huvudbrott	Antal lagföringar					
	1980	1981	1982	1983	1984	1985
Brottsbalksbrott	60 108	64 954	69 296	72 736	70 256	68 856
Brott mot person	8 029	8 073	9 236	10 460	10 717	10 232
Brott mot förmögenhet	44 527	48 491	51 279	53 166	51 453	51 432
Brott mot allmänheten och staten	7 552	8 390	8 781	9 110	8 086	7 192
Brott mot andra lagar	328 464	348 738	347 859	337 840	308 799	276 400
Trafikbrottslagen	38 296	38 713	38 582	39 159	36 464	34 238
Övriga vägtrafikbrott	254 412	273 682	271 015	263 914	239 893	213 594
Narkotikastrafflagen	4 031	5 322	5 997	4 954	4 311	4 052
Varusmugglingslagen	16 954	16 570	17 112	13 346	13 535	12 576
Skattebrottslagen	515	619	984	1 207	1 072	936
Övriga	14 256	13 832	14 169	15 260	13 524	11 004
Samtliga lagföringar	388 572	413 692	417 155	410 576	379 055	345 256

De korta strafftiderna vanligast, men domar med långa strafftider ökar

57 procent av fängelsedomarna har korta strafftider på mellan 14 dagar och 2 månader. Nästan hälften av dessa avser rattfylleri och rattonykterhet. 8 procent av fängelsedomarna har längre strafftider än 1 år. Drygt hälften av dessa avser grova våldsbrott samt narkotika- och varusmugglingsbrott. Domar med strafftider över två år har mellan 1980 och 1985 ökat från 329 till 521. 2/3 av ökningen faller på narkotika-brott.

Ingen markerad straffskärpning jämfört med 1983

Sedan den 1 juli 1983 friges i regel alla med strafftider från 2 månader upp till 2 år efter halva tiden i stället för, som tidigare, efter 2/3 av tiden. Antagandet har framförts att detta kunde leda till en straffskärpning. Genom ändrad praxis skulle domstolarna söka hålla tiden i fängelse konstant, trots lagändringen. Statistiken ger inte stöd för detta. De ådömda strafftiderna har i stort sett varit oförändrade under hela 80-talet och uppgår i genomsnitt till ca 5 månader.

Trafikbrott är den vanligaste brottstypen och förmögenhetsbrott den näst vanligaste

Brott mot trafikförfattningar inkl trafikbrottslagen var huvudbrott i drygt 70 procent av lagföringarna 1985. 15 procent av de som lagfördes hade förmögenhetsbrott, t ex stöld eller bedrägeri, som sitt grövsta brott. Brott mot person, där bl a våldsbrotten ingår, svarade för 3 procent. 1 procent lagfördes för brott mot narkotikastrafflagen.

Påtaglig ökning av antalet lagförda för snatteri

Antalet personer som lagförts för förmögenhetsbrott har mellan 1980 och 1985 ökat med 16 procent från 44 500 till 51 500. Hela ökningen faller emellertid på snatterilagföringar, som ökat sin andel bland förmögenhetsbrotten från 19 till 32 procent. Värdegränsen för att ett tillgreppsbrott bedöms som snatteri ligger idag vid 600 kronor.

Ökningen av antalet lagförda för skattebrott bryts

Sedan mitten av 70-talet har skattebrotten och andra ekonomiska brott tilldragit sig ett stort intresse. Ökade kontrollinsatser från myndigheterna har resulterat i att fler brott registreras och fler personer lagförs. 1985 minskade antalet registrerade skattebrott för första gången, vilket också framkommer i lagföringsstatistiken. En förklaring till nedgången är att kontrollinsatserna numera koncentreras till större utredningar vilket innebär att färre enkla fall tas upp till behandling. Detta styrks bl a av att tiderna för skatterevisio-ner har fördubblats jämfört med för några år sedan.

Minskning av antalet lagförda för narkotikabrott

Under 1980–82 ökade lagföringarna för narkotikabrott kraftigt, främst på grund av ändrad praxis från polis- och åklagar-sidan. Därefter har en avsevärd minskning inträffat. Mot-svarande kan även noteras i brottsstatistiken som redovisar polisanmälda brott. Se vidare avsnitt 3.7.

Kvinnornas andel av de lagförda ökar långsamt

Kvinnornas andel av de lagförda var 14 procent 1984 och 1985 jämfört med 13 procent åren innan. Sett i ett längre perspek-tiv har kvinnornas andel ökat. En utförlig redovisning av

kvinnobrottsligheten finns nu i SCB:s skrift "Kvinnors rätt och orätt" (Stockholm 1986).

Nära 40 procent av dem som lagförs är ungdomar 15–24 år
Ungdomar lagförs oftare för traditionella brott, speciellt för-

mögenhetsbrott, än vuxna. Tabblån visar procentuell andel lagförda i olika åldersgrupper.

Tendensen sedan mitten av 70-talet att färre ungdomar lagförs kvarstår även på 80-talet. Mellan 1980 och 1985 sjönk andelen ungdomar 15–24 år från 41 till 39 procent.

Huvudbrott	15–17	18–20	21–24	25–39	40–	Totalt
Brott mot brottsbalken	15	16	15	35	19	100
Brott mot andra lagar	6	12	14	38	30	100
Samtliga brott	10	14	15	36	25	100

Anm.: Ordningsbot ingår inte i redovisningen.

3.4.2 Statistikens syfte och omfattning

Syftet med statistiken över för brott lagförda personer är främst att för ett visst år ge en bild av tillämpningen av olika påföljder och åtalsunderlåtelse. Fr o m 1973 ges även en redovisning av tillämpade brottslagrum. Dessutom belyser statistiken i viss mån sambandet mellan brott och påföljd och beskriver olika kategorier av lagförda personer. Statistiken över för brott lagförda personer är också underlag för statistiken över återfall i brott (avsnitt 3.6).

Statistikens omfattning

I statistiken över lagförda personer ingår *personer som*:

- *dömts* i brottmål i första instans
- *meddelats åtalsunderlåtelse*, dvs de har inte åtalats av olika skäl (oftast p g a sin ungdom), trots att åklagaren funnit dem skyldiga till brott
- *godkänt strafföreläggande*, dvs böter som utfärdas av åklagare utan domstolsförhandling
- *godkänt föreläggande av ordningsbot*, dvs böter som utfärdas direkt av polisman

Förelägganden av ordningsbot (ca 177 000 år 1985) avser till allra största delen förseelser mot vägtrafikförfattningar. Ordningsbot redovisas summariskt till SCB och ingår därför *endast* i tabellerna 3.4.1, 3.4.3 – 3.4.5.

Frikända personer ingår inte i redovisningen och inte heller personer under 15 år (de får inte straffas). Utländska medborgare, både kyrkobokförda och ej kyrkobokförda i Sverige, ingår.

Domar i högre instans liksom domar i tvistemål redovisas i statistiken över domstolarnas verksamhet, se avsnitt 4.

Redovisningsenhet i tabellerna är den *person* som lagförts för brott under kalenderåret. Om *samma* person lagförs flera gånger under året räknas denne som en person varje gång.

Om flera *olika* personer ingår i en och samma lagföring redovisas var och en av dessa personer som en enhet för sig. Se vidare Brutto- och nettoredovisning, sid 00.

Brottsredovisningen

Brottsredovisningen omfattar brottsbalken samt s k specialstraffrättsliga författningar som innehåller en straffparagraf. Varje år görs en uppdatering av redovisningen där nya lagar med straffparagraf samt ändringar i gällande lagar som tillkommit under året läggs till. Lagar som trätt ur kraft tas bort efter viss tid. Brottsredovisningen omfattar alltså inte exakt samma författningar år från år.

Försök, förberedelse, stämpling och medverkan till brott ingår, men särredovisas inte.

I de fall en person vid ett tillfälle dömts för flera brott väljs det brott som har det svåraste straffet i sin straffskala till s k huvudbrott. (Se vidare avsnitt 3.4.5.)

Påföljdsredovisningen

I denna statistik ingår de påföljder som framgår av t ex tabell 3.4.8. Dessutom ges i tabell 3.4.9 en redovisning efter huvudbrott av utländska medborgare som av domstolen utvisats ur riket. Beslut om skadestånd, beslag m m ingår där emot ej i redovisningen. Ej heller ingår förordnanden med undantag av BrB 34 kap 1 § punkt 1 (se avsnitt 3.4.5). I påföljdsredovisningen förekommer i huvudsak den s k huvudpåföljden (se avsnitt 3.4.4 och 3.4.5).

Statistikens avgränsning i tiden

I denna årsbok redovisas i huvudsak personer som lagförts under kalenderåret 1985. Uppgifter om dessa personer har redovisats till SCB mellan januari 1985 och mars 1986. Därutöver redovisas några tidsserier i tabell 3.4.1–3.4.4.

3.4.3 Insamling och bearbetning

Insamling

Fr o m 1972 har SCB fått uppgifter om lagförda personer (åtalesunderlåtelse fr o m 1973) från rättsväsendets informationssystem (RI). Det är ett ADB-system som är gemensamt för rättsväsendets myndigheter. Den del av RI varifrån uppgifterna om lagförda personer hämtas, sköts av Rikspolisstyrelsen (RPS). Uppgiftslämnandet till statistiken regleras genom olika kungörelser, kungörelsen (1970:517) om rättsväsendets informationssystem (RI), rättsstatistikkungörelsen (1971:933), strafföreläggandekungörelsen (1970:60) och ordningsbetskungörelsen (1968:199).

Uppgifter om åtalesunderlåtelse för vissa lindriga brott insamlas direkt till SCB på särskild blankett.

Bearbetning hos rikspolisstyrelsen (RPS)

De blanketter som kommer in från polis, åklagare och domstolar granskas till en början manuellt hos RPS. Vidare görs kompletteringar av uppgifterna. Därefter stansas och databehandlas uppgifterna. I databehandlingen av uppgifterna ingår maskinella kontroller samt upprättning av de fel som då upptäcks.

Varje månad skickar RPS magnetband till SCB, med uppgifter om domar och strafförelägganden. Åtalesunderlåtelse levereras varannan månad. Domar som lett till påföljd som skall antecknas i kriminalregistret och åtalesunderlåtelse avseende grövre brott har före uttaget till SCB kompletterats med uppgifter om tidigare kriminell belastning från person- och belastningsregistret inom RI.

Bearbetning hos SCB

Uppgifter från RPS databehandlas hos SCB i ett antal program i vilka bl a granskning, bestämning av huvudbrott, rättning och dubblettkontroll sker. Materialet kompletteras med uppgifter om kyrkobokföring för utländska medborgare. Detta material utgör sedan grunden för tabellproduktionen. Uppgifter om personer som meddelats åtalesunderlåtelse för vissa lindrigare brott ingick tidigare inte i den maskinella bearbetningen. De redovisades därför i separata tabeller. Men fr o m statistikåret 1979 bearbetas och redovisas de tillsammans med övriga åtalesunderlåtelse.

3.4.4 Kvalitet och jämförbarhet

Allmänt

Ingen systematisk kontroll av kvalitén på uppgifterna i lagfördastatistiken har gjorts. I och med anslutningen till RI 1972 ligger primärhandlingen direkt till grund för statistiken,

vilket innebär en förbättring jämfört med tidigare rutiner. Dessutom har möjligheterna att påträffa och åtgärda fel utökats p g a att många myndigheter (användare) utnyttjar uppgifter från RI i sin verksamhet.

När man gör jämförelser över tid måste man känna till om det skett förändringar i lagarnas innehåll och tillämpning eller i de statistiska insamlings- och bearbetningsrutinerna under den period man studerar. I »Nordisk kriminalstatistik 1950–1980« diskuteras detta närmare (NUK, Stockholm 1982). Där finns också en utförlig beskrivning av bl a den svenska statistiken över lagförda personer under nästan 30 år samt över hur påföljdssystemet varit utformat under samma period. I Rättsstatistisk årsbok ingick också t o m 1981 års årgång förteckningar över var man kan läsa om statistikomläggningar och viktigare lagändringar från 1949 och framåt. Dessa kvalitetsaspekter behandlas också nedan, men mycket kortfattat.

Omläggningar av statistiken

År 1949 genomfördes en större omläggning av statistiken. Statistikomläggningen beskrivs utförligt i publikationen *Brottsligheten åren 1949 och 1950*, sid 1 ff.

Mellan åren 1951 och 1960 förekom endast mindre förändringar i rutinerna.

Åren 1961 och 1965 genomfördes större förändringar vilka beskrivs utförligt i:

Brottsligheten 1961, sid 20 – 34.

Brottsligheten 1965 och 1966, sid 19, 25 – 28.

I samband med omläggningen av statistiken 1961 infördes begreppet »Grövre brott« i den statistiska redovisningen. En allmän bakgrund till detta begrepp ges i Rättsstatistisk årsbok 1975 t o m 1980. I föreliggande publikation redovisas inte den grövre brottsligheten särskilt. Detta sker sedan 1965 i serien *Statistiska meddelanden*, »Den grövre brottsligheten«.

Anslutningen till RI fr o m 1972 (åtalesunderlåtelse fr o m 1973) innebar en omfattande omläggning av statistiken. Den beskrivs utförligt i *SOS Kriminalstatistik del 2, 1972 resp 1973*. Även sättet att bestämma huvudbrott ändrades.

Fr o m statistikår 1979 ingår uppgifter om åtalesunderlåtelse för vissa lindriga brott tillsammans med övriga åtalesunderlåtelse i samtliga aktuella tabeller. Undantag är dock de fåtaliga fall av åtalesunderlåtelse enligt rättegångsbalken 20:7 1 st 3 p (gammal lydelse). En närmare beskrivning av denna omläggning gavs i Rättsstatistisk årsbok 1980.

År 1982 genomfördes ändringar i redovisningen av påföljder och åtalesunderlåtelse, se Rättsstatistisk årsbok 1984, sid 69–71.

Utländska medborgare

Uppgifterna om nationalitet och kyrkobokföring för de utländska medborgare som lagförts kontrollerades t o m statistikår 1981 mot registret över totalbefolkningen, RTB. Det visade sig att denna kontroll inte var tillräcklig. Därför körs fr o m 1982 samtliga lagförda mot RTB, dvs även de som är markerade som svenskar. I stora drag innebär dessa ändrade kontroller att uppgifterna om lagförda utländska medborgare är något underskattade t o m 1981. Mer information om detta kan fås från SCB.

Förändringar i lagstiftningen

Den 1 juli 1984 ändrades lagstiftningen rörande sexualbrotten i Brottsbalkens sjätte kapitel (SFS 1984: 399), se Rättsstatistisk årsbok 1985, sid 72. I helårsredovisningen för 1984 har de nya brottslagrummen inordnats enligt den gamla redovisningen. En halvårsredovisning enligt den nya lagstiftningen publicerades i Rättsstatistisk årsbok 1985, sid 102. I helårsredovisningen för 1985 redovisas de personer som begått brottet före den 1 juli 1984 enligt de *nya* bestämmelserna.

Den 1 april 1985 ändrades reglerna ang åtalsunderlåtelse enligt Rättegångsbalken 20 kap 7 §. Dessa beskrivs utförligt i avsnitt 3.4.5 nedan. Lagändringen förorsakade en del kvalitetsproblem i den statistiska redovisningen. I helårsredovisningen för 1985 har de gamla åtalsunderlåtelaselagrummen inordnats enligt den *nya* redovisningen.

3.4.5 Definitioner och begrepp

BrB 33 kap 2 §. Enligt denna paragraf skall för brott som någon begått under inflytande av sinnessjukdom eller motsvarande ej tillämpas annan påföljd än överlämnande till särskild vård enligt BrB 31 kap, eller i vissa fall, böter eller skyddstillsyn. Om nämnda påföljder inte anses kunna användas ska personen vara fri från påföljd. I tabellerna särredovisas BrB 33:2 endast i kombination med skyddstillsyn och på raden »fri från påföljd«.

BrB 34 kap 1 § punkt 1. Detta lagrum tillämpas i de fall en person som dömts till fängelse, skyddstillsyn eller villkorlig dom, under tiden före domen eller innan påföljden helt verkställts, begått annat brott. Enligt lagrummet kan rätten förordna att den tidigare ådömda påföljden även skall avse det nya brottet. Förordnande enligt BrB 34:1 p 1 betraktas som en självständig påföljd i statistiken fr o m 1972. I tabell 3.4.4 redovisas också vilka tidigare ådömda påföljder som åberopats vid förordnandet. Då förordnandet enligt BrB 34:1 p 1 förekommer i kombination med andra påföljder, och refe-

renser saknas, redovisas förordnandet som huvudpåföljd.

En tabell avseende förordnanden enligt BrB 34:1 p 1 efter dels huvudbrott vid förordnandet och dels den tidigare ådömda påföljden som avses vid förordnandet finns att få från SCB.

Brutto- och netto-redovisning. I de flesta tabellerna redovisas en person vid varje tillfälle som denne under redovisningsåret lagförts för brott – bruttoredovisning. I tabell 3.4.11 redovisas dock personen endast en gång under redovisningsåret, oavsett hur många gånger personen lagförts för brott under året – nettoredovisning. I tabell 3.4.8 ges en kolumn med »Netto per rad«, där en person endast redovisas en gång per påföljd, se vidare förklaring i anslutning till tabellen.

Det kan förekomma att en person begått flera brott av olika slag antingen samtidigt eller vid olika tillfällen och att denne blir lagförd för dessa vid ett och samma tillfälle. I samtliga tabeller i denna årsbok redovisas dylika personer på endast ett av dessa brott, det s k *huvudbrottet*, se nedan.

Böter. Dagsböter utdöms till ett antal av minst en och högst etthundratjugo eller, när böter avser gemensamt straff för flera brott, till högst etthundraåttio. Beloppet för varje dagsbot är beroende av den tilltalades ekonomiska situation. Det fastställs till mellan 10 kronor och 1 000 kronor.

Vid s k penningböter är ett visst högsta belopp bestämt, fr o m 1 000 kronor. Avser penningböterna fler brott får de som mest uppgå till 2 000 kronor. Därutöver kan böter för vissa brott bestämmas efter särskilda beräkningsgrunder, s k normerade böter. Detta är mycket ovanligt.

Böter kan utdömas av domstol. Betydligt vanligare är att de utfärdas direkt av åklagare i form av ett strafföreläggande eller av polis i form av ett ordningsbot (se vidare »Ordningsbot«).

Dom. Härmed avses fällande dom i brottmål som en person meddelats i första instans. Överklagande ingår alltså inte.

Fängelse. Fängelse utdöms på viss tid beroende på vilka straffgränser som är stadgade för brottet. Kortaste tid är 14 dagar och längsta tio år (under speciella omständigheter 16 år) eller livstid. Vanligen är det skillnad mellan den tid som dömts ut och den tid som faktiskt avtjänas. När strafftiden överstiger 2 månader avtjänas i regel inte hela den utdömda tiden utan villkorlig frigivning sker.

Den som är under arton år får ej dömas till fängelse annat än när det finns speciella skäl till detta. Den som är mellan arton och tjuogoett år får endast dömas till fängelse antingen

när det är påkallat av hänsyn till allmän laglydnad eller när fängelse anses lämpligare än annan påföljd.

Huvudbrott. Om en lagföring avser flera brott av varierande svårhetsgrad räknas som huvudbrott det brott som har det strängaste straffet i sin straffskala. I de fall lagföringen gäller flera brott med samma straffskala väljs ettdera av dessa brott som huvudbrott, om inget annat brott ingår som har ett strängare straff i sin straffskala.

För att avgöra vilken straffskala som är strängast används ett s k rangnummer som är baserat på de straffgränser mellan vilka en påföljd kan utdömas. Vid bestämningen av rangnumret har i första hand hänsyn tagits till maximigränsen i straffskalan.

Huvudbrott under året. Om en person lagförts mer än en gång under ett år har huvudbrottet under året bestämts på motsvarande sätt som huvudbrottet i en lagföring. Dvs, av samtliga brott som ingår i lagföringarna under året räknas det som har det strängaste straffet i sin straffskala som huvudbrott.

Huvudpåföljd. Om en och samma dom innehåller flera olika påföljder och referenser saknas mellan påföljd och brott, räknas som huvudpåföljd den strängaste påföljden i domen. Vid bestämningen av huvudpåföljden, vilken sker maskinellt, följs nedanstående prioriteringsordning (från högsta till lägsta prioritet):

- fängelse
- slutet psykiatrisk vård
- vård i specialsjukhus för psykiskt utvecklingsstörda
- öppen psykiatrisk vård
- skyddstillsyn
- villkorlig dom
- vård enligt socialtjänstlagen
- vård enligt lagen om vård av missbrukare i vissa fall
- böter
- disciplinstraff
- fri från påföljd
- påföljd eftergiven.

I de fall en person meddelats förordnande enligt brottsbalken 34 kap 1 § punkt 1 och referenser saknas, räknas detta alltid som huvudpåföljd. I tabell 3.4.12 ges en redovisning av de påföljdskombinationer som utdömts under kalenderåret.

I ca 1 procent av domarna finns referenser angivna mellan huvudbrott och påföljd. I dessa fall redovisas den påföljd som huvudbrottet lett till som huvudpåföljd, även om det i domen finns en annan påföljd med högre rang.

Exempel: Någon döms till skyddstillsyn för stöld och till

fängelse för rattfylleri. Tidigare, innan referenserna infördes, redovisades ett sådant fall med huvudbrottet stöld (högst rang) och »felaktigt« med huvudpåföljden fängelse (högst prioritet). Med referensernas hjälp kan domen alltså redovisas på »rätt« sätt. Det blir alltså *huvudbrottets påföljd* (dvs skyddstillsyn) och inte domens huvudpåföljd som kommer att redovisas.

Kriminalregistret. I kriminalregistret antecknas de personer som dömts till följande påföljder:

- fängelse
- skyddstillsyn
- villkorlig dom
- överlämnande till slutet psykiatrisk vård eller vård i specialsjukhus för psykiskt utvecklingsstörda
- överlämnande till öppen psykiatrisk vård samt
- vård enligt lag om vård av missbrukare, om för brottet är stadgat fängelse

Tillämpningar av BrB 34:1 p 1 räknas också hit eftersom dessa refererar till någon av påföljderna fängelse, skyddstillsyn eller villkorlig dom.

Kyrkobokföring. Uppgifterna om kyrkobokföring avseende utländska medborgare är baserade på uppgifter ur registret över totalbefolkningen (RTB).

Lagföring. Sammanfattande benämning för meddelad åtalsunderlåtelse, godkänt föreläggande av ordningsbot eller strafföreläggande eller dom i brottmål. I statistiken över lagförda personer ingår endast domar i tingsrätt. Vidare ingår ej frikännande domar i den statistiska redovisningen.

Medelfolkmängd. Medelfolkmängden beräknas här som ett genomsnitt av antalet straffmyndiga (dvs 15 år eller äldre) i början och slutet av statistikåret. År 1985 var medelfolkmängden för den straffmyndiga befolkningen 6 833 815 personer.

Ordningsbot. Detta är en typ av böter som i regel utfärdas direkt av polisen för brott av lindrigare slag. Riksåklagaren bestämmer i samråd med rikspolisstyrelsen vilka brottsarter föreläggande av ordningsbot skall omfatta. Riksåklagaren bestämmer även med vilka belopp ordningsbot skall utgå. Högsta belopp är 600 kronor för enkelt brott. Endast förelägganden av ordningsbot som godkänts av den misstänkte under 1985 ingår.

Övervägande delen av förelägganden av ordningsbot gäller brott mot vägtrafikförfattningar. Ordningsbot redovisas

endast summariskt till SCB och ingår därför endast i tabellerna 3.4.1 och 3.4.3–3.4.5.

Person. I de flesta tabellerna räknas varje lagförd person som en person vid varje tillfälle som vederbörande lagförts under redovisningsåret 1985. Se ovan *Brutto- och netto-redovisning*.

Strafföreläggande. Detta är en form av böter som utfärdas direkt av åklagare utan domstolsförhandling. Strafföreläggande får utfärdas för brott som inte har strängare straff än böter i sin straffskala eller i vissa fall för brott i vilkas straffskalor ingår fängelse i högst sex månader, t ex snatteri och skadegörelse. Högsta straff som kan ges genom strafföreläggande är 100 dagsböter. Endast strafföreläggande som godkänts av den misstänkte under 1985 ingår.

Ålder. Uppgifterna om ålder avser åldern vid tiden för åklagarbeslutet, strafföreläggandet respektive domen. Före 1972 redovisades åldern vid tiden för brottet.

Åtalsunderlåtelse. Åklagaren kan besluta att inte åtala trots att en person funnits skyldig till brott. Detta beslut om åtalsunderlåtelse fattas enligt någon av följande lagar:

- LUL (lag med särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare, 1964:167), 1 §. Åklagaren kan enligt detta lagrum ge åtalsunderlåtelse till ungdomar under 18 år om den underårige får vård enligt LVU (lag med särskilda bestämmelser om vård av unga) eller brottet uppenbarligen skett av okynne e d.
- LUL, 6 §. Enligt detta lagrum kan åklagaren ge åtalsunderlåtelse för brott som begåtts av ungdomar som vistas i hem som avses i 12 § LVU.
- LVM (lag om vård av missbrukare i vissa fall, 1981:1243), 31 §. Lagrummet avser personer som begått lindrigare brott under tiden de undergår vård för sitt missbruk.
- rättegångsbalken 20 kap 7 §, som ändrades den 1 april 1985. De nya reglerna innebär att åklagarnas möjligheter att underlåta åtal vidgas. Här sägs att åklagare får besluta om åtalsunderlåtelse under förutsättning att något väsentligt allmänt eller enskilt intresse inte åsidosätts:
 1. om det kan antas att brottet inte skulle föranleda annan påföljd än böter (20:7 1 st 1 p – ingen ändring);
 2. om det kan antas att påföljden skulle bli villkorlig dom

och det finns särskilda skäl för åtalsunderlåtelse (20:7 1 st 2 p – ny bestämmelse);

3. om den misstänkte *begått annat brott* och det utöver påföljden för detta brott inte krävs påföljd med anledning av det föregående brottet (20:7 1 st 3 p – jämför tidigare p 2);
4. om brottet uppenbarligen begåtts under inflytande av sådan *själslig abnormitet*, som avses i 33 kap 2 § brottsbalken, samt psykiatrisk vård eller vård enligt lagen (1967:940) angående omsorger om vissa psykiskt utvecklingsstörda kommer till stånd utan lagföring (20:7 1 st 4 p – ingen ändring);
5. om det av *särskilda skäl* är uppenbart att det inte krävs någon påföljd för att avhålla den misstänkte från vidare brottslighet och att det med hänsyn till omständigheterna inte heller krävs av andra skäl att åtal väcks (20:7 2 st – tidigare p 3).

Som en följd av de nya reglerna ökar också utrymmet för *förundersökningsbegränsning*. Förundersökning får enligt rättegångsbalken 23:4a 2 st nedläggas om det kan antas att åtal för brott inte skulle komma att ske till följd av bestämmelser om åtalsunderlåtelse i 20 kap rättegångsbalken eller om särskild åtalsprövning samt något väsentligt allmänt eller enskilt intresse ej åsidosätts genom att förundersökningen läggs ned. Dylika beslut redovisas emellertid inte i föreliggande statistik, utan i brottsstatistiken (se ovan avsnitt 3.2).

3.4.6 Tidigare publicering

Den officiella statistiken över för brott lagförda personer påbörjades år 1830. Rapporterna för åren 1830 t o m 1912 har publicerats i *Bidrag till Sveriges Officiella Statistik* under titeln *B. Rättsväsendet. Ny följd. Sammandrag af Justitie-Statsministerns underdåniga Embetsberättelser för år* utgiven i Stockholm 1861 f.f.

Fr o m 1913 finns denna statistik publicerad i *Sveriges Officiella Statistik* under titeln *Rättsväsen. Brottsligheten är* utgiven av Kungliga Statistiska Centralbyrån fr o m 1920 f.f.

Sedan 1967 ingår dessa uppgifter i *Sveriges Officiella Statistik* under titeln *Kriminalstatistik år Del 2. Domstols- och åklagarstatistik* utgiven av Statistiska centralbyrån.

Vissa sammanfattande och översiktliga tabeller har publicerats i *Statistisk tidskrift*, årgångarna 1871 t o m 1913, under rubriken *Sveriges Officiella Statistik i sammandrag*, och fr o m 1914 i *Statistisk årsbok* under rubriken *Rättsväsen*.

Vissa längre tidsserier för tiden före 1950 har publicerats i

Historisk statistik för Sverige utgiven av Statistiska centralbyrån 1960.

Vidare finns uppgifter över brottslighetens utveckling åren 1913–1947 publicerade av SCB i *Statistiska meddelanden, serie A* år 1949.

Utöver dessa publikationer har SCB från 1965 i serien *Statistiska meddelanden (SM)* redovisat uppgifter om den sk grovre brottsligheten.

En sammanfattning av den historiska kriminalstatistiken finns nu i SCB:s publikation "Brott och straff i Sverige" (Urval nr 18), se ovan avsnitt 3.1.

Från 1972 i statistikomläggningen 1972 publiceras dels uppgifter om *huvudbrott och huvudpåföljd* och dels uppgifter om de enskilda *brottslagrum* som tillämpats under det aktuella året. Dessutom finns för 1974 en publikation med uppgifter om vissa påföljder. Motsvarande uppgifter för åren därefter återfinns i publikationen med uppgifter om huvudbrott och huvudpåföljd för respektive år. Närmare uppgifter om aktuella publikationer nämns i nästföljande avsnitt.

3.4.7 Förändringar i tabellredovisningen

På grund av lagändringen avseende *sexualbrotten* (se ovan 3.4.4) redovisas de personer som begått brottet *före den 1 juli 1984* enligt de nya bestämmelserna.

Vad gäller reformen ang *åtalsunderlåtelse* enligt RB 20:7 (se ovan 3.4.5) redovisas de åtalsunderlåtelse som utfärdats under tiden 1 januari – 31 mars 1985 enligt de nya bestämmelserna.

Diagrammen och översiktstabellerna 3.4.1–4 har delvis ändrats.

3.4.8 Ytterligare statistik inom området

Utöver uppgifterna i denna bok finns ytterligare uppgifter om lagförda personer publicerade i *Statistiska meddelanden (SM)* och *RS promemorior*. I följande översikt framgår vilka

uppgifter som finns samt var dessa eventuellt finns publicerade.

A Publicering i Statistiska meddelanden (SM)

Serie R11 *Kriminalstatistik.*

Huvudbrott och huvudpåföljd 1985

Den grovre brottsligheten 1985

B Publicering i RS promemorior

Brottslagrum och samtliga lagrum, 1985

För narkotikabrott lagförda personer, 1985.

C Opublicerat tabellmaterial

Alla tabeller publiceras inte men kan beställas från SCB. Tidigare ingick de flesta av dessa i Appendix till Rättsstatistisk årsbok (t o m statistikår 1979). Opublicerade tabeller finns inom följande områden.

Kvinnor

Redovisningen av kvinnor i årsboken har från 1979 gjorts utförligare. Fortfarande finns dock vissa opublicerade tabeller. Dessutom kan ytterligare tabeller tas fram på beställning.

Utländska medborgare

Särredovisning av utländska medborgare efter brott, påföljd, ålder, kön och kyrkobokföring. Ytterligare tabeller kan tas fram på beställning.

Övrigt

- Nettoredovisning av åtalsunderlåtelse och domar efter brott och ålder.
- Åtalsunderlåtelse efter brott och lagrum.
- BrB 34:1, punkt 1, efter huvudbrott i den aktuella domen och huvudpåföljd i den tidigare domen.
- Samtliga påföljder, dvs motsvarande tabell 3.4.9 men i stället för huvudpåföljd redovisas alla påföljder.

Diagram 3.4.1 Personer som dömts till kriminalregisterpåföljd¹, per 100 000 av den straffmyndiga medelfolkmängden, 1950–1985

Antal personer/100 000 av medelfolkmängden

Persons sentenced to sanctions registered in the General Criminal Register, 1950–1985, per 100 000 of the mean population 15 years of age and over

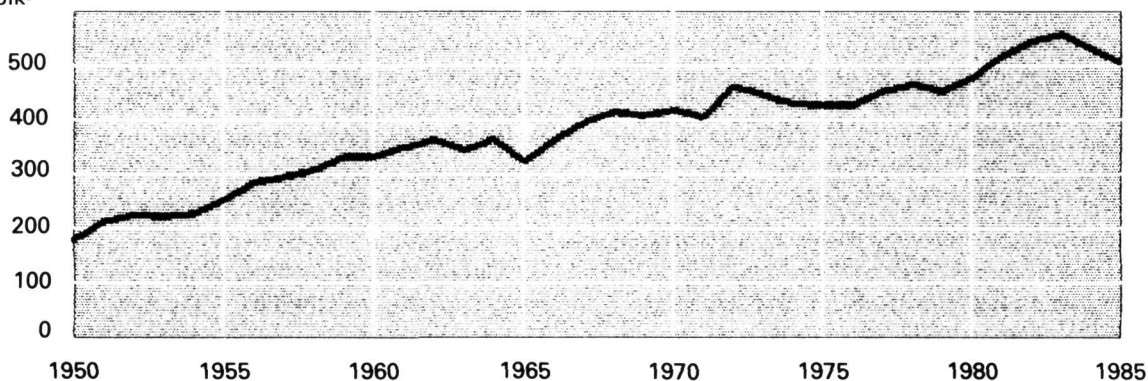
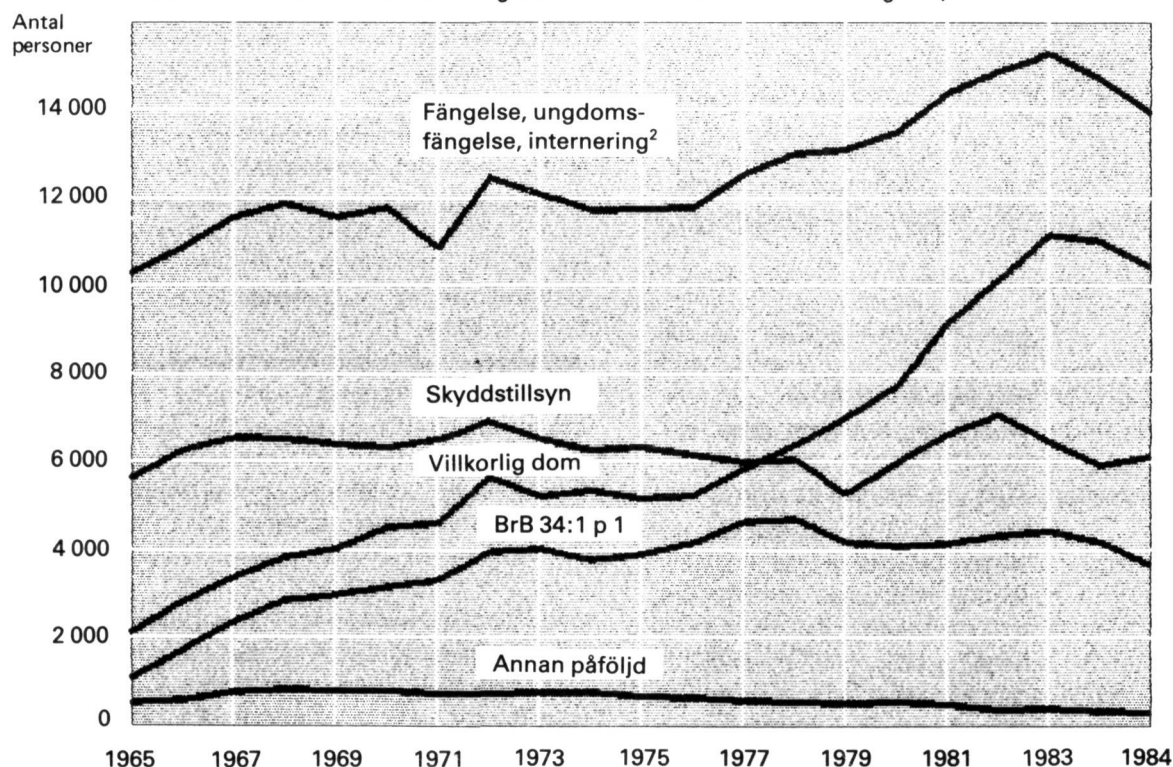

Diagram 3.4.2 Personer som dömts till kriminalregisterpåföljd¹, 1965–1985

Persons sentenced to sanctions registered in the General Criminal Register, 1965–1985

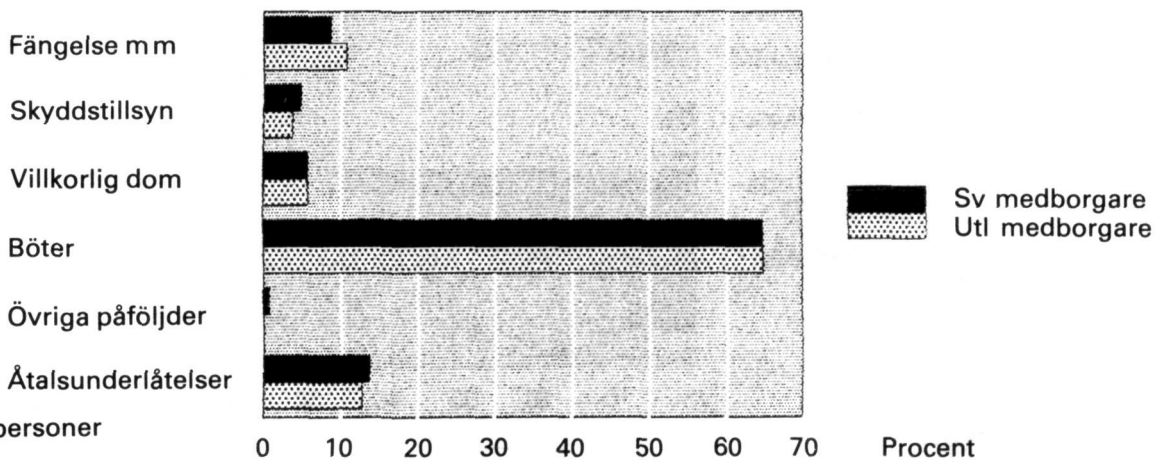
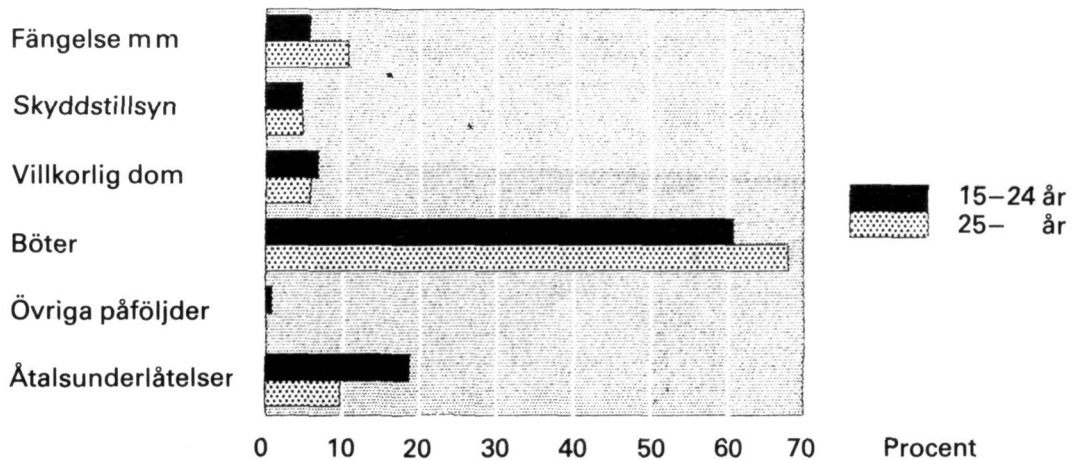
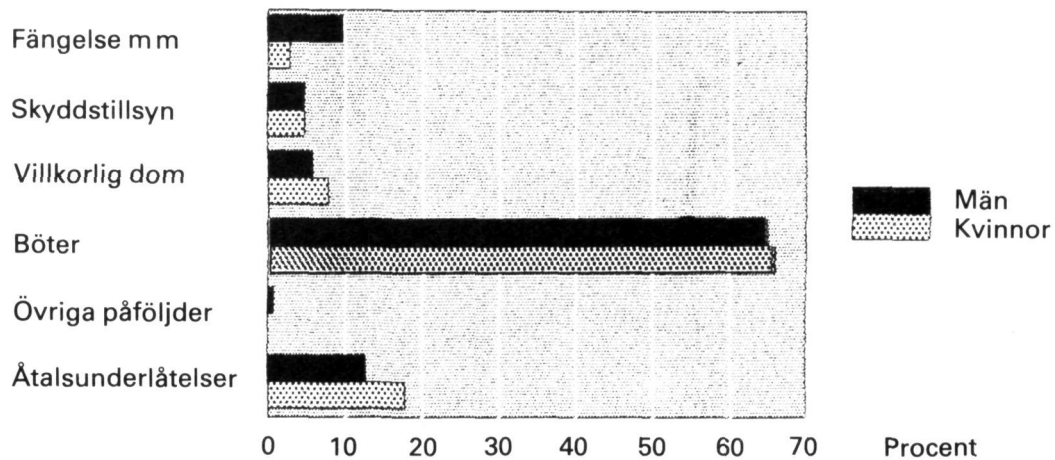

1) I kriminalregistret antecknas i stort sett alla påföljder utom böter, se sid 73.

2) Ungdomsfängelse avskaffades den 1 januari 1980. Internering avskaffades den 1 juli 1981.

Diagram 3.4.3 Personer som lagförts, efter huvudpåföljd, 1985. Påföljderna fördelade efter kön, ålder och medborgarskap. Procentuell fördelning

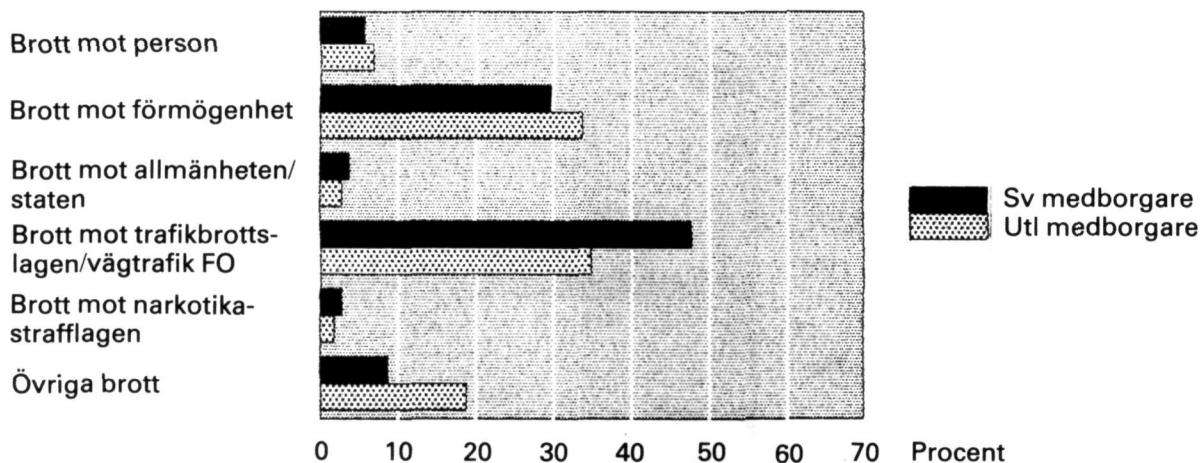
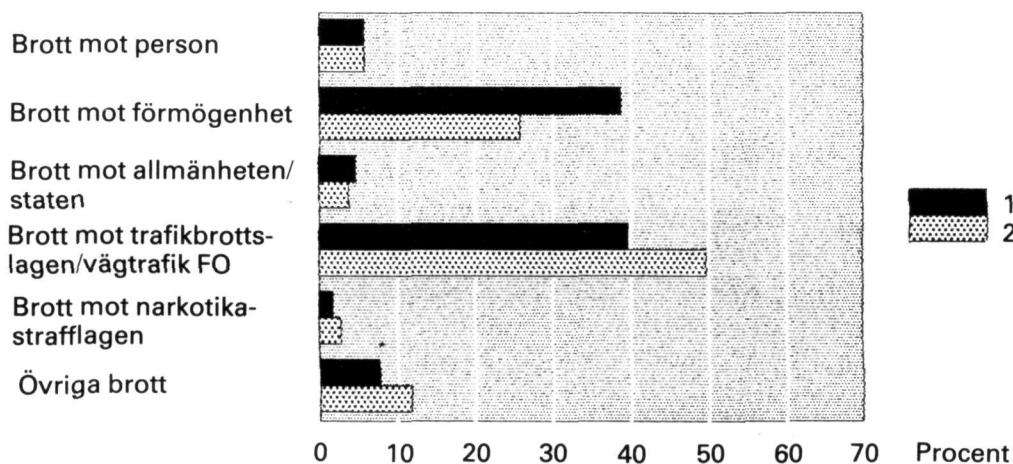
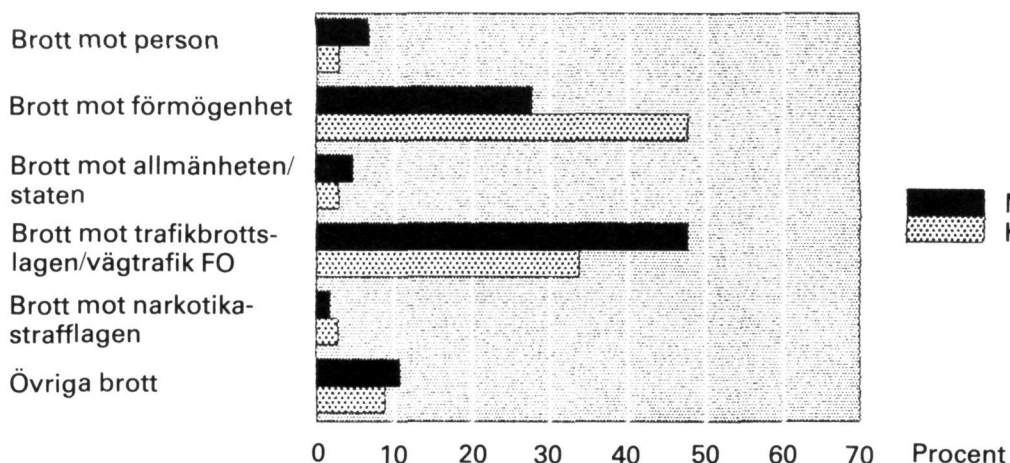
Persons found guilty, by principal sanction, 1985. Sanction categories distributed by sex, age and citizenship. In percent

Totalt 168 118 personer

Diagram 3.4.4 Personer som lagförts, efter huvudbrott, 1985. Brottsgrupperna fördelade efter kön, ålder och medborgarskap. Procentuell fördelning

Persons found guilty, by principal crime, 1985. Crime categories distributed by sex, age and citizenship. In percent

Totalt 168 118 personer

Diagram 3.4.5 Personer som lagförts, efter kön och ålder vid lagföringen, per 100 000 av den straffmyndiga medelfolkmängden, 1985

Persons found guilty, by sex and age at the time of the decision. Per 100 000 of the mean population 15 years of age and over, 1985

Per 100 000
av medelfolkmängden

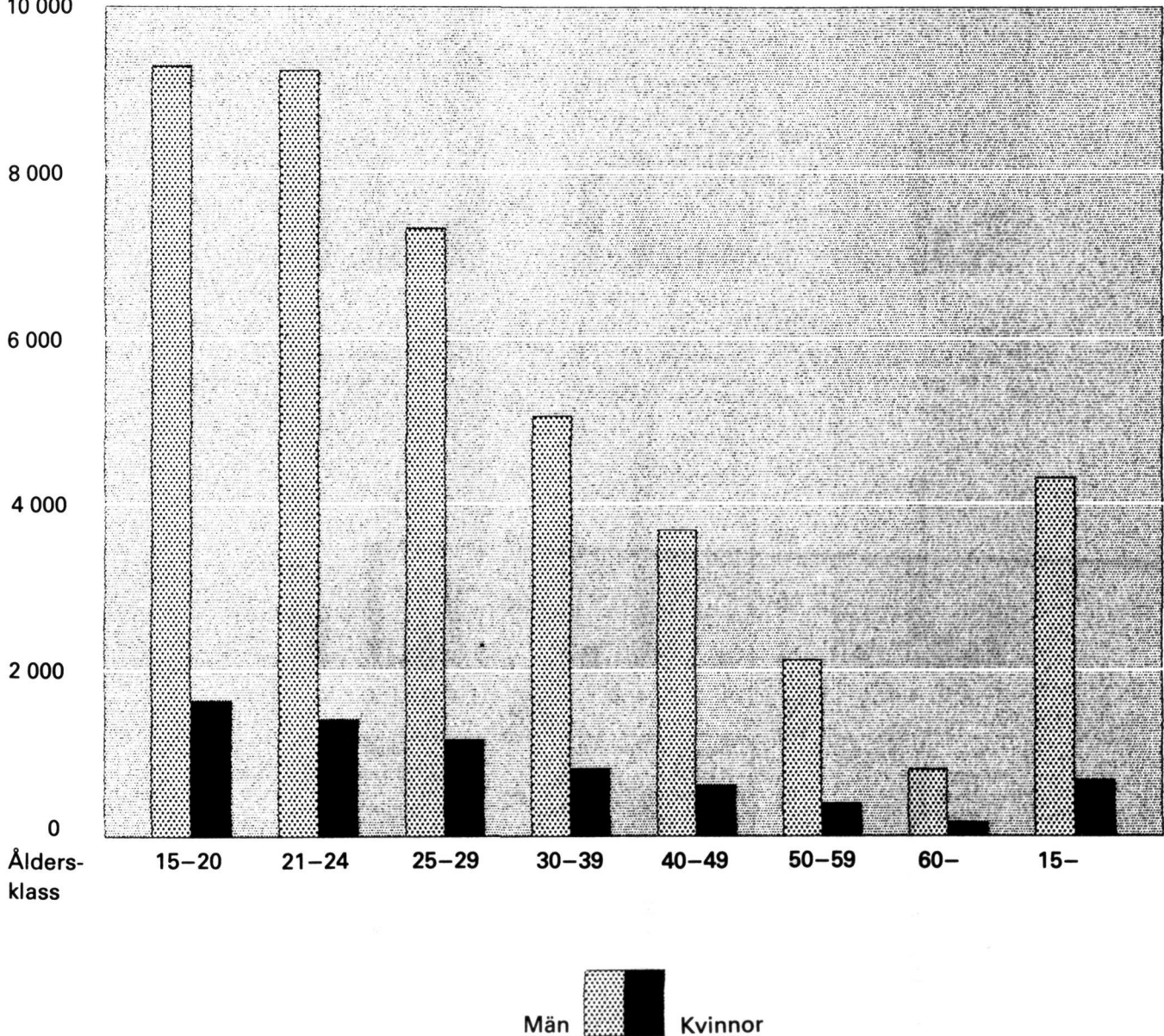
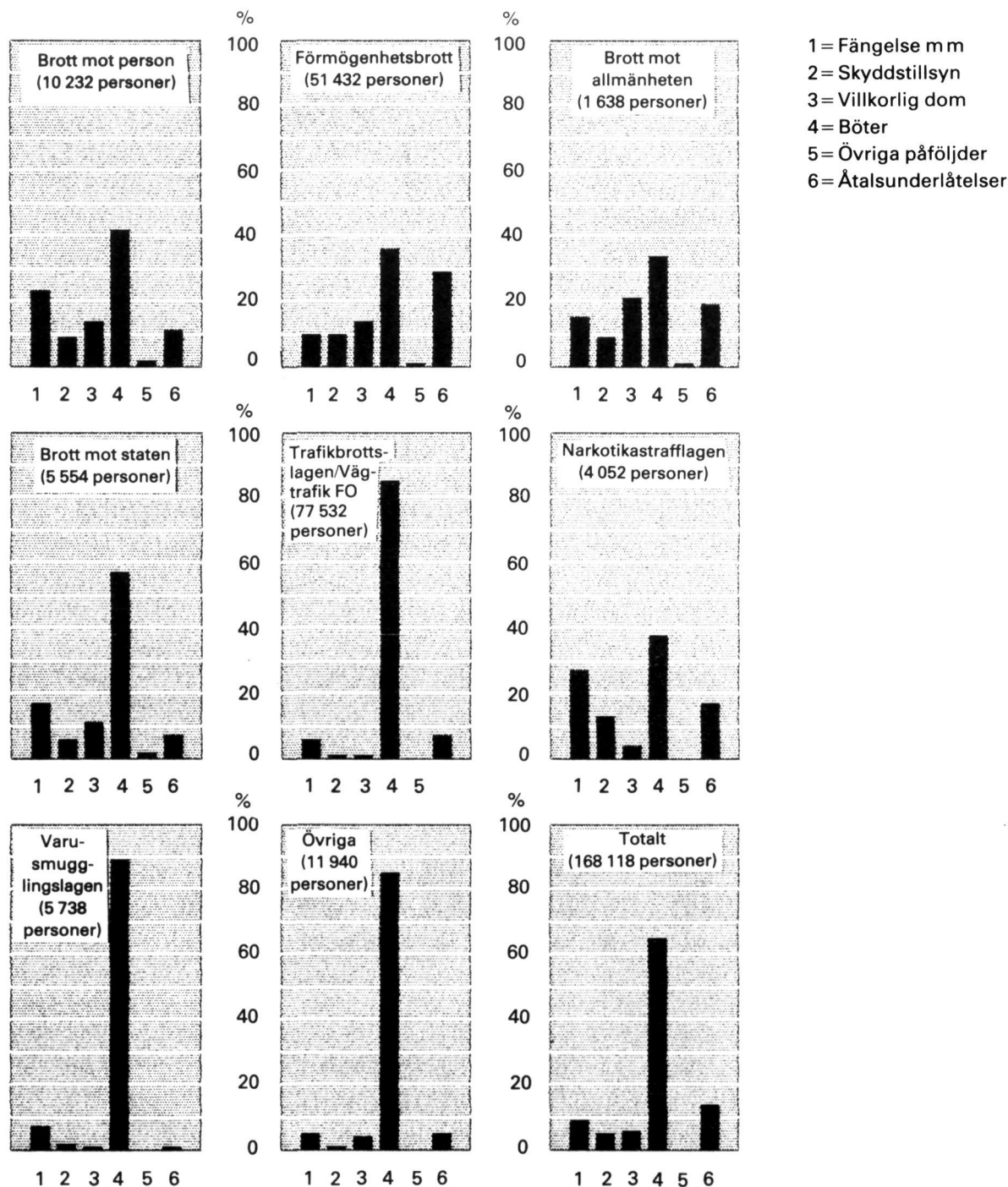

Diagram 3.4.6 Personer som lagförts, efter huvudpåföljd, i olika brottsgrupper, 1985. Procentuell fördelning
 Persons found guilty, by principal sanction in different crime categories, 1985. In percent

Tabell 3.4.1, se nästa uppslag

Tabell 3.4.1 Personer som lagförts för brott, 1831–1985, efter påföljd
 Persons found guilty of criminal offences, 1831–1985, by sanctions

Anm. Samtliga påföljder ingår.

År ¹	Antal lagförda personer	Per 100 000 av befolkningen 15–69 år	Därav andel (i procent)		Övriga påföljder
			Frihets- straff	Böter	
1831–35	21 817	1 197	..	..	..
1836–40	23 120	1 197	..	..	..
1841–45	30 583	1 482	..	..	..
1846–50	31 272	1 431	..	..	..
1851–55	40 285	1 762	..	..	..
1856–60	43 145	1 801	5	95	0
1861–65	39 033	1 547	6	94	0
1866–70	32 264	1 239	9	90	1
1871–75	39 825	1 478	6	93	1
1876–80	53 199	1 868	4	95	1
1881–85	53 963	1 830	5	95	0
1886–90	53 857	1 809	4	95	1
1891–95	58 183	1 927	5	95	0
1896–00	74 376	2 377	4	95	1
1901–05	79 225	2 432	4	95	1
1906–10	89 704	2 644	4	95	1
1911–15	97 936	2 753	3	95	2
1916–20	89 985	2 399	6	91	3
1921–25	86 062	2 171	3	95	2
1926–30	91 585	2 199	3	95	2
1931–35	120 362	2 752	3	95	2
1936–40	139 190	3 032	3	95	2
1941–45	167 881	3 528	4	91	5
1946–50	161 238	3 303	3	90	7
1951–55	233 797	4 679	3	89	8
1956–60	417 821	8 093	3	90	7
1961–65	399 920	7 416	3	87	10
1966–70	446 557	7 974	3	87	10
1971–75	483 180	8 489	3	87	10
1976–80	413 982	7 210	3	86	11
1981–85	393 154	6 759	4	85	11

1) Årsgenomsnittsvärden.

Källa: Brott och straff i Sverige. Historisk kriminalstatistik. Urval Nummer 18. Statistiska centralbyrån.
 Stockholm 1985. Tab 5.1 och 6.3.

Tabell 3.4.2 Personer som lagförts för grövre brott, 1857–1985, efter kön, ålder, medborgarskap och tidigare belastning

Persons found guilty of serious offences, 1857–1985, by sex, age, citizenship and previous sentences

Anm.: Med grövre brott avses i princip brott som lett till strängare påföljd än böter samt vissa åtalsunderlåtelse.

År ¹	Antal lagförda personer	Per 100 000 av befolkningen 15–69 år	Därav andel (i procent)		Utl medborgare	Tidigare dömda ³
			Kvinnor	15–20 år ²		
1857–60	2 270	95	17	12	..	..
1861–65	2 581	102	15	11	..	..
1866–70	3 663	141	18	13	..	..
1871–75	2 912	108	15	16	..	..
1876–80	2 763	97	14	21	..	..
1881–85	2 871	97	14	21	..	..
1886–90	2 561	86	12	20	..	..
1891–95	2 944	97	12	25	..	..
1896–00	3 316	106	10	26	..	..
1901–05	3 634	112	9	25	..	..
1906–10	3 731	110	9	25	..	..
1911–15	3 841	108	10	25	..	..
1916–20	7 608	203	10	38	..	..
1921–25	3 804	96	9	29	..	36
1926–30	4 448	107	9	31	..	32
1931–35	5 630	129	10	29	..	30
1936–40	7 002	153	8	31	..	28
1941–45	11 760	247	12	31	..	31
1946–50	10 023	205	9	27	..	..
1951–55	15 395	308	7	30	..	..
1956–60	23 577	457	6	38	5	..
1961–65	26 913	499	6	43	7	44
1966–70	32 596	582	7	41	11	46
1971–75	37 348	656	8	42	13	46
1976–80	37 115	646	9	36	16	50
1981–85	42 223	726	11	32	14	52

1) Årsgenomsnittsvärden.

2) Ålder vid brottet.

3) Avser domar för grövre brott.

Källa: Brott och straff i Sverige. Historisk kriminalstatistik. Urval Nummer 18. Statistiska centralbyrån. Stockholm 1985. Tab 5.5 – 5.8.

Tabell 3.4.3 Personer som godkänt föreläggande av ordningsbot eller strafföreläggande eller som dömts 1950–1985, efter huvudbrott

Persons who consented to summary fines by police or prosecutor or who were sentenced 1950–1985, by principal offence

Anm.: Åtalsunderlåtelse ingår inte. 1-års uppgifter finns publicerade i RSÅ 1977 och 1985.

Brottsart	År ¹							
	1950–54 ²	1955–59 ²	1960–64 ²	1965–69 ⁴	1970–74	1975–79	1980–84	1985
Strafflagen/Brottsbalken³								
3 kap Brott mot liv och hälsa	3 259	3 306	3 252	4 229	4 705	4 671	5 883	6 446
därav Mord och dråp	7	14	15	51	55	83	95	76
Barnadrap	3	2	1	1	–	–	–	–
Misshandel, inkl grov	2 922	2 908	2 835	3 696	4 174	4 221	5 415	6 028
Vållande till annans död	201	257	303	363	277	203	152	136
4 kap Brott mot frihet och frid	255	309	292	1 237	1 491	1 512	2 112	2 110
5 kap Ärekränkning	57	34	18	16	10	22	35	24
6 kap Sexualbrott	542	614	747	570	445	369	446	533
därav Våldtäkt, inkl grov	30	51	63	91	94	93	111	127
Otukt mot person under 15 år	..	..	..	172	116	76	83	135
Otukt mot person 15 år eller äldre	..	..	..	119	107	114	142	166
Sexuellt ofredande	269	280	303	262	202	144	198	226
7 kap Brott mot familj	2	0	–	5	6	6	8	26
8 kap Tillgreppsbrott	7 075	9 533	13 742	18 365	19 002	20 164	23 050	24 415
därav Stöld, inkl grov	4 007	5 525	7 950	10 595	9 516	8 829	10 032	9 743
Rån, inkl grovt	50	87	148	198	335	419	441	471
9 kap Bedrägeri och annan oredlighet	2 611	3 549	4 792	5 855	6 267	6 019	7 681	6 436
10 kap Förskingring och annan trolöshet	1 217	1 232	1 126	936	896	731	889	992
11 kap Galdenärsbrott	149	192	183	173	227	168	660	1 060
12 kap Skadegörelsebrott	486	805	1 098	1 266	1 895	3 102	4 044	3 644
13 kap Allmänfarliga brott	498	562	472	295	232	243	254	230
därav Mordbrand, inkl grov	9	15	17	36	55	79	76	80
14 kap Förfalskningsbrott	277	344	362	291	339	481	664	722
15 kap Mened, falskt åtal m m	232	338	615	513	491	233	368	374
16 kap Brott mot allmän ordning ⁴	38 776	67 170	69 762	70 682	65 450	26 680	1 588	1 055
därav Fylleri	34 871	63 097	64 616	66 102	62 810	25 239 ⁵	..	..
Förargelseväckande beteende	3 766	3 948	5 029	3 836	2 536	1 323	1 401	930
17 kap Brott mot allmän verksamhet	2 592	2 708	2 675	2 440	2 556	2 431	2 862	2 651
därav Våld eller hot mot tjänsteman	1 014	986	970	786	1 027	1 303	1 643	1 589
Våldsam motstånd	1 438	1 516	1 487	1 104	900	745	834	787
18 kap Högmålsbrott	29	36	35	32	21	22	12	10
19 kap Brott mot rikets säkerhet				4	3	1	2	–
20 kap Myndighetsmissbruk	177	151	122	106	86	19	19	46
21 kap Brott av krigsmän	1 516	1 494	1 504	1 543	1 958	2 074	1 967	1 413
Summa brott mot strafflagen/brottsbalken	59 750	92 377	100 798	108 560	106 079	68 950	52 542	52 187
Trafikbrottslagen	23 306	43 732	44 152	35 727	36 950	36 063	35 497	31 241
därav Rattfylleri och rattonykterhet	2 720	6 974	7 554	9 634	10 978	11 711	11 631	10 622
Övriga brott	20 586	36 758	36 598	26 093	25 972	24 352	23 866	20 619
Andra lagar och författningar	119 102	223 799	245 309	262 379	291 482	305 618	292 546	238 679
därav Vägtrafikförfattningar	68 698	117 504	190 646	211 366	246 289	267 236	258 688	211 469
SkattestStraff-/Skattebrottslagen	..	2 284	3 128	4 386	3 992	613	835	876
Övriga stadganden	50 404	44 011	51 535	46 627	41 201	37 769	33 023	26 334
Totalt	202 158	359 908	390 259	406 666	434 511	410 631	380 585	322 107

1) Årsgenomsnittsvärden. Avrundningsfel kan förekomma.

2) T o m 1964 ingår inte personer som dömts till sinnessjukvård enl SL 5:5.

3) Brottsbalken jämte följdförfattningar ersatte strafflagen den 1 jan 1965. Brotsbenämningarna för åren 1950–1964 har därför anpassats till den nya lagstiftningen.

4) Uppgifterna t o m 1971 sticksprovsberäknade.

5) Fylleri avkriminaliserades 1 jan 1977.

Tabell 3.4.4 Personer som meddelats åtalsunderlåtelse, godkänt föreläggande av ordningsbot eller strafföreläggande eller som dömts 1950–1985, efter huvudpåföljd

Persons against whom prosecution was waived, who consented to summary fines by police or prosecutor or who were sentenced 1950–1985, by principal sanction

Anm.: 1-års uppgifter finns publicerade i RSÅ 1977 och 1985.

Lagrum enligt vilket åklagarens beslut meddelats/huvudpåföljd ¹	År ² 1950–54	1955–59	1960–64	1965–69 ³	1970–74	1975–79	1980–84	1985
Åtalsunderlåtelse enligt								
RB 20:7 st 1 p 1	6 408	10 445	12 235	7 918	6 689	7 704	4 470	6 722
RB 20:7 st 1 p 2	..	..	..	..	..	..	..	728
RB 20:7 st 1 p 3 ⁴	..	..	..	..	5 286	8 637	8 527	9 496
RB 20:7 st 1 p 4	..	..	709	741	841	667	474	452
RB 20:7 st 2 ⁵	..	..	..	6	16	17	10	7
LUL, 1 par ⁶	3 582	4 693	5 086	6 255	8 242	6 744	6 915	5 330
LUL, 6 par ⁷	841	1 435	1 620	2 136	2 393	1 631	781	390
under vård i ungdomsfängelse ⁸	206	325	537	597	605	402	..	..
LVM, 31 par ⁹	1 160	5 013	8 835	9 569	5 870	2 116	58	24
Summa åtalsunderlåtelser	12 197	21 911	29 022	27 221	29 938	27 918	21 235	23 149
Dömda till								
Fängelse ¹⁰	5 669	9 615	11 309	11 090	11 872	12 773	15 118	14 464
därav BrB 34:1 p 1	..	..	..	272	323	417	545	505
Ungdomsfängelse ¹¹	155	252	417	506	405	225	2	..
därav BrB 34:1 p 1	..	..	..	188	213	156	2	..
Internering ¹²	253	328	460	676	577	392	82	..
därav BrB 34:1 p 1	..	..	..	551	517	362	78	..
Sluten psykiatrisk vård/ vård i specialsjukhus ¹³	398	502	535	394	437	375	340	290
Öppen psykiatrisk vård	..	..	..	60	27	14	16	17
Villkorlig dom	..	..	..	3 273	5 130	6 008	10 006	10 600
därav BrB 34:1 p 1	..	..	..	19	40	65	141	168
Skyddstillsyn	5 082	5 686	7 693	7 484	9 109	9 317	9 923	9 150
därav BrB 34:1 p 1	..	..	..	1 189	2 578	3 331	3 486	3 017
med fängelse ¹⁴	..	..	..	456	362	315	894	803
Vård enl Socialtjänstlagen ¹⁵	12	223	456	944	985	796	835	601
Vård enl LVM ¹⁶	..	..	..	271	349	241	101	25
Böter ¹⁷	189 870	342 596	368 871	381 070	405 144	381 222	343 943	286 810
därav genom dom	75 473	84 870	100 376	89 638	58 412	48 617	39 150	31 772
strafföreläggande	114 397	257 726	268 495	230 842	174 562	149 435	92 625	77 900
ordningsbot ¹⁸	..	..	..	60 590	172 170	182 170	212 168	177 138
Disciplinstraff	1 108	1 186	1 039	795	377	176	120	73
Avsättning/suspension ¹⁹	9	22	15	18	16	3	..	..
Fri från påföljd	..	..	..	25	14	12	13	9
Påföljd eftergiven	..	..	..	61	67	75	86	68
Summa domar, strafföreläggande, ordningsbot	202 556	360 411	390 794	406 666	434 511	410 631	380 585	322 107
därav BrB 34:1 p 1	..	..	..	2 218	3 671	4 332	4 252	3 690
Totalt	214 753	382 321	419 816	433 887	464 449	438 548	401 820	345 256
därav domar	88 171	102 684	122 299	115 234	87 779	79 025	75 792	67 069
åtalsunderlåtelser/ strafförelägganden	126 594	279 637	297 517	258 063	204 500	177 353	113 860	101 049
ordningsbot	..	..	..	60 590	172 170	182 170	212 168	177 138

1) Senaste lydelse. 2) Årsgenomsnittsvärden. Avrundningsfel kan förekomma. 3) Brottsbalken jämte följdförfattningar ersatte Strafflagen den 1 januari 1965. 4) T o m 31 mars 1985 RB 20:7 p 2. 5) T o m 31 mars 1985 RB 20:7 p 3. 6) Lag om unga lagöverträdare. T o m 1981 kallades den 1964 års lag. T o m 1964 gällde Lagen 19 maj 1944 eftergift av åtal mot vissa underåriga. 7) Lag om unga lagöverträdare. T o m 1981 gällde Barnavårdslagen, 69 par. T o m 1960 gällde Lagen 6 juni 1924 om samhällets barnavård. 8) RB 20:7 p 2 (äldre lydelse). 9) Lag om vård av missbrukare. T o m 1981 gällde Nykterhetsvårdslagen, 57 par. Före 1 oktober 1955 gällde Lagen 12 juni 1931 om behandling av alkoholister. 10) T o m 1964 inkl straffarbete. 11) Ungdomsfängelse avskaffades 1 januari 1980. 12) Internering avskaffades den 1 juli 1981. T o m 1964 inkl förvaring. 13) T o m 1964 gällde strafflagen 5:5 samt Lagen 19 september 1929, sinnessjuklagen. 14) Skyddstillsyn med anstaltsbehandling ersattes 1 januari 1980 av skyddstillsyn med fängelse. 15) T o m 1960 avser uppgiften personer som överlämnats för samhällsvård resp skyddsuppfostran, därefter t o m 1981 gällde vård enligt Barnavårdslagen. 16) T o m 1981 gällde Nykterhetsvårdslagen. 17) T o m 1971 är uppgifterna ang BrB 16 kap (motsv) stickprovsberäknade. 18) Ordningsbot infördes genom Lag 28 maj 1968 som trädde i kraft i juli samma år. Uppgifterna inkluderar samtliga ordningsbot. 19) Fr o m 1 januari 1976 har avsättning och suspension genom lagändring tagits bort som påföljd för brott. 20) Fylleri avkriminaliserades 1 januari 1977.

Tabell 3.4.5 Personer som meddelats åtalsunderlåtelse, godkänt föreläggande av ordningsbot eller strafföreläggande eller som dömts, efter kön och huvudbrott 1985, totalt och per 100 000 av den straffmyndiga medelfolkmängden

Persons against whom prosecution was waived, who consented to summary fines by police or prosecutor, or who were sentenced 1985, by sex and principal offence, in totals and per 100 000 of mean population 15 years of age and over

Huvudbrott	Åtalsunderlåtelse		Ordningsbot		Strafföreläggande		Dom		Totalt	
	M+Kv	Kv	M+Kv	Kv	M+Kv	Kv	M+Kv	Kv	M+Kv	Kv
<i>Brottsbalken</i>										
Brott mot person	1 093	115	–	–	1 121	100	8 018	484	10 232	699
därav										
Mord, dråp, barnadrap	3	3	–	–	–	–	76	4	79	7
Misshandel, inkl grov	448	58	–	–	569	37	5 459	303	6 476	398
Våldtäkt	2	–	–	–	–	–	127	–	129	–
Övriga sexualbrott	51	–	–	–	1	–	405	2	457	2
Förmögenhetsbrott	14 885	3 298	–	–	11 435	4 055	25 112	3 958	51 432	11 311
därav										
Stöld, inkl grov	3 971	424	–	–	–	–	9 743	1 363	13 714	1 787
Tillgrepp av fortskaffningsmedel	955	45	–	–	24	1	1 623	54	2 602	100
Rån, inkl grovt	33	–	–	–	–	–	471	32	504	32
Bedrägeri och annan oredlighet	1 553	292	–	–	552	114	5 884	1 266	7 989	1 672
Brott mot allmänheten	312	99	–	–	193	64	1 133	243	1 638	406
Brott mot staten	379	21	–	–	1 187	35	3 988	230	5 554	286
<i>Summa brott mot BrB</i>	16 669	3 533	–	–	13 936	4 254	38 251	4 915	68 856	12 702
Trafikbrottslagen	2 997	244	–	–	18 442	2 905	12 799	1 161	34 238	4 310
därav										
Rattfylleri, rattonykerhet	162	3	–	–	3 372	267	7 250	466	10 784	736
Övriga vägtrafikförfattningar	2 125	151	170 300	25 971	33 710	3 080	7 459	550	213 594	29 752
Narkotikastrafflagen,	709	151	–	–	1 065	167	2 278	381	4 052	699
Varusmuggningslagen	60	13	6 838	..*	4 042	557	1 636	225	12 576	795*
Skattebrottslagen	60	4	–	–	6	–	870	63	936	67
Övriga stadganden	529	66	–	–	6 699	800	3 776	314	11 004	1 180
Totalt	23 149	4 162	177 138	25 971*	77 900	11 763	67 069	7 609	345 256	49 505*
<i>Per 100 000 av den straff-</i>										
<i>myndiga medelfolkmängden</i>										
<i>Brottsbalken</i>										
Brott mot person	16	3	–	–	16	3	117	14	150	20
därav										
Mord, dråp, barnadrap	0	0	–	–	–	–	1	0	1	0
Misshandel, inkl grov	7	2	–	–	8	1	80	9	95	11
Våldtäkt	0	–	–	–	–	–	2	–	2	–
Övriga sexualbrott	1	–	–	–	0	–	6	0	7	0
Förmögenhetsbrott	218	95	–	–	167	116	367	114	753	324
därav										
Stöld, inkl grov	58	12	–	–	–	–	143	39	201	51
Tillgrepp av fortskaffningsmedel	14	1	–	–	0	0	24	2	38	3
Rån, inkl grovt	0	–	–	–	–	–	7	1	7	1
Bedrägeri och annan oredlighet	23	8	–	–	8	3	86	36	117	48
Brott mot allmänheten	5	3	–	–	3	2	17	7	24	12
Brott mot staten	6	1	–	–	17	1	58	7	81	8
<i>Summa brott mot BrB</i>	244	101	–	–	204	122	560	141	1 008	364
Trafikbrottslagen	44	7	–	–	270	83	187	33	501	124
därav										
Rattfylleri, rattonykerhet	2	0	–	–	49	8	106	13	158	21
Övriga vägtrafikförfattningar	31	4	2 492	745	493	88	109	16	3 126	853
Narkotikastrafflagen,	10	4	–	–	16	5	33	11	59	20
Varusmuggningslagen	1	0	100	..*	59	16	24	6	184	23*
Skattebrottslagen	1	0	–	–	0	–	13	2	14	2
Övriga stadganden	8	2	–	–	98	23	55	9	161	34
Totalt	339	119	2 592	745*	1 140	337	981	218	5 052	1 420*

* Vid ordningsbot för ringa varusmuggling saknas uppgift om kön.

Tabell 3.4.6 Översiktstabell. Lagförda personer efter kön, ålder, medborgarskap m m, 1985

A Summary table. Persons found guilty 1985, by sex, age etc.

Anm. Ordningsbot ingår ej. Till de frihetsberövande påföljderna räknas alla påföljder som innebär fängelse, antingen enbart eller i kombination med annan påföljd, samt sluten psykiatrisk vård. Antalet frihetsberövade är inte helt jämförbart med motsvarande antal 1984.

HUVUDBROTT	TOTALT	DÄRAV										
		KVINNOR		UNGDOMAR 15-20 ÅR		UTLÄNDSKA MEDBORGARE		UT- VISADE	I STORSTADS- LÄNEN		FRIHETS- BERÖVADE	
		ANTAL	%	ANTAL	%	ANTAL	%		ANTAL	%	ANTAL	%
BROTT MOT BROTTSBALKEN	68856	12702	18	21608	31	10026	15	125	32565	47	8595	12
BROTT MOT PERSON (3-7 KAP)	10232	699	7	2432	24	1506	15	29	4393	43	2325	23
BROTT MOT LIV OCH HÄLSA (3 KAP)	6930	442	6	1691	24	1069	15	21	2932	42	1890	27
DÄRAV MORD OCH DRÄP	79	7	9	6	8	17	22	4	49	62	75	95
MISSHANDEL INKL GROV	6476	398	6	1605	25	1016	16	17	2736	42	1779	27
VÄLLANDE TILL ANNANS DÖD	143	19	13	27	19	15	10	-	41	29	21	15
BROTT MOT FRIHET O FRID (4 KAP)	2649	240	9	668	25	331	12	1	1168	44	204	8
ÄREKRÄNKNING (5 KAP)	39	8	21	5	13	2	5	-	25	64	-	-
SEXUALBROTT (6 KAP)	586	2	-	68	12	93	16	7	256	44	221	38
DÄRAV VÄLDTÄKT	129	-	-	19	15	39	30	6	72	56	117	91
BROTT MOT FAMILJ (7 KAP)	28	7	25	-	-	11	39	-	12	43	10	36
BROTT MOT FÖRMÖGENHET (8-12 KAP)	51432	11311	22	17286	34	7774	15	89	24744	48	5080	10
TILLGREPPSBROTT (8 KAP)	36519	8967	25	13339	37	6084	17	74	17932	49	3510	10
DÄRAV SNATTERI	16452	6525	40	4715	29	3346	20	-	8985	55	33	-
STÖLD	11966	1635	14	5620	47	1794	15	28	5261	44	1570	13
GROV STÖLD	1748	152	9	473	27	241	14	17	961	55	997	57
TILLGREPP AV FORTSK.MEDEL	2602	100	4	1542	59	262	10	3	1032	40	503	19
RÄN, GROVT RÄN	504	32	6	172	34	115	23	26	302	60	384	76
BEDRÅGERI O OREDLIGHET (9 KAP)	7989	1672	21	1892	24	1060	13	15	4047	51	1247	16
DÄRAV BEDRÅGERIBROTT (1-3 PAR)	5307	1280	24	1020	19	698	13	10	2790	53	767	14
HÄLERI, HÄLERIFÖRSEELSE	2637	385	15	861	33	357	14	5	1243	47	472	18
FÖRSKINGRING M1 (10 KAP)	1359	291	21	299	22	110	8	-	620	46	110	8
GÄLDENÄRSBROTT (11 KAP)	1131	81	7	4	-	65	6	-	499	44	164	15
SKADEGÖRELSEBROTT (12 KAP)	4434	300	7	1752	40	455	10	-	1646	37	49	1
BROTT MOT ALLMÄNHETEN (13-15 KAP)	1638	406	25	550	34	199	12	4	820	50	250	15
ALLMÄNFARLIGA BROTT (13 KAP)	277	43	16	56	20	25	9	1	107	39	72	26
DÄRAV MORDBRAND	102	16	16	23	23	14	14	1	46	45	58	57
FÖRFALSKNINGSBROTT (14 KAP)	894	215	24	324	36	110	12	2	497	56	79	9
MENED, FALSKT ÅTAL M1 (15 KAP)	467	148	32	170	36	64	14	1	216	46	99	21
BROTT MOT STATEN (16-21 KAP)	5554	286	5	1340	24	547	10	3	2608	47	940	17
BROTT M ALLMÄN ORDNING (16 KAP)	1090	31	3	405	37	88	8	-	496	46	7	1
BROTT M ALLM VERKSAMHET (17 KAP)	2958	234	8	567	19	459	16	3	1533	52	605	20
DÄRAV VÄLD M TJM (1-2,4-5 PAR)	2698	206	8	533	20	393	15	2	1401	52	576	21
HÖGNÄLSBROTT (18 KAP)	10	-	-	6	60	-	-	-	2	20	1	10
BROTT M RIKETS SÄKERHET (19 KAP)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
MYNDIGHETSMISSBRUK (20 KAP)	46	21	46	1	2	-	-	-	12	26	1	2
BROTT AV KRIGSMÄN (21 KAP)	1450	-	-	361	25	-	-	-	565	39	326	22
BROTT MOT ANDRA LAGAR	99262	10832	11	17808	18	12898	13	64	42876	43	6962	7
TRAFIKBROTTSLAGEN	34238	4310	13	7057	21	3702	11	-	13058	38	4828	14
DÄRAV RATTFYLLERI, RATTONYKTERH.	10784	736	7	1594	15	1271	12	-	4451	41	4318	40
SMITNING	1444	209	14	334	23	136	9	-	625	43	97	7
OLOVLIG KÖRNING	9288	823	9	2358	25	1506	16	-	4478	48	325	3
NARKOTIKASTRAFFLAGEN	4052	699	17	548	14	397	10	21	2194	54	1107	27
VARUSMUGGLINGSLAGEN	5738	795	14	894	16	2492	43	43	4257	74	392	7
TILLVERKNING AV/HANDEL M DRYCKER	767	59	8	66	9	110	14	-	340	44	107	14
SKATTEBROTTSLAGEN	936	67	7	-	-	48	5	-	412	44	256	27
MILJÖSKYDDSLAGEN	14	1	7	-	-	-	-	-	3	21	-	-
NATURVÄRDSLAGEN	188	13	7	56	30	11	6	-	32	17	-	-
VÄGTRAFIKFÖRFATTNINGAR	43294	3781	9	7565	17	4437	10	-	17767	41	5	-
ÖVRIGT	10035	1107	11	1622	16	1701	17	-	4813	48	267	3
TOTALT	168118	23534	14	39416	23	22924	14	189	75441	45	15557	9

Tabell 3.4.7 a Personer som meddelats åtalsunderlåtelse, godkänt strafföreläggande eller som dömts, efter huvudbrott och ålder, 1985

Persons against whom prosecution was waived, who consented to summary fines by prosecutor or who were sentenced, 1985, by principal offence and age

HUVUDBROTT	ÅLDER VID TIDEN FÖR ÅKLAGARBESLUTET/FÖRELÄGGANDET/DOMEN								TOTALT
	15-17	18-20	21-24	25-29	30-39	40-49	50-59	60-	
BROTT MOT BROTTSBALKEN	10382	11226	10607	9898	13704	7112	3230	2697	68856
BROTT MOT PERSON (3-7 KAP)	957	1475	1511	1528	2494	1413	556	298	10232
BROTT MOT LIV OCH HÄLSA (3 KAP)	611	1080	1117	1051	1679	891	323	178	6930
DÄRAV MORD OCH DRÅP	3	3	14	11	22	16	8	2	79
MISSHANDEL INKL GROV	579	1026	1053	992	1577	826	285	138	6476
VÄLLANDE TILL ANNANS DÖD	4	23	18	22	31	14	13	18	143
BROTT MOT FRIHET O FRID (4 KAP)	316	352	331	395	614	376	177	83	2649
ÅREKRÄNKNING (5 KAP)	-	5	4	10	9	5	4	2	39
SEXUALBROTT (6 KAP)	30	38	57	68	176	137	50	30	586
DÄRAV VÄLDTÅKT	9	10	18	25	40	19	8	-	129
BROTT MOT FAMILJ (7 KAP)	-	-	2	4	16	4	2	-	28
BROTT MOT FÖRMÖGENHET (8-12 KAP)	8918	8368	7478	7125	9754	5029	2465	2295	51432
TILLGREPPSBROTT (8 KAP)	7325	6014	5096	4754	6235	3224	1796	2075	36519
DÄRAV SNATTERI	3045	1670	1517	1821	2975	2058	1451	1915	16452
STÖLD	2998	2622	1975	1646	1865	618	175	67	11966
GROV STÖLD	148	325	371	369	392	113	27	3	1748
TILLGREPP AV FORTSK.MEDEL	826	716	447	284	259	58	11	1	2602
RÅN, GROVT RÅN	62	110	91	100	109	27	5	-	504
BEDRÅGERI O OREDLIGHET (9 KAP)	717	1175	1373	1427	1992	910	295	100	7989
DÄRAV BEDRÅGERIBROTT (1-3 PAR)	323	697	910	974	1422	685	220	76	5307
HÅLERI, HÅLERIFÖRSEELSE	388	473	458	448	555	218	73	24	2637
FÖRSKINGRING MM (10 KAP)	113	186	224	203	348	186	73	26	1359
GÄLDENÄRSBROTT (11 KAP)	-	4	9	79	377	414	190	58	1131
SKADEGÖRELSEBROTT (12 KAP)	763	989	776	662	802	295	111	36	4434
BROTT MOT ALLMÄNHETEN (13-15 KAP)	243	307	242	238	305	185	77	41	1638
ALLMÄNFÄRLIGA BROTT (13 KAP)	28	28	39	38	56	45	21	22	277
DÄRAV MORDBRAND	9	14	17	19	24	14	4	1	102
FÖRFÄLSKNINGSBROTT (14 KAP)	135	189	141	126	176	95	24	8	894
MENED, FÄLSKT ÅTAL MM (15 KAP)	80	90	62	74	73	45	32	11	467
BROTT MOT STATEN (16-21 KAP)	264	1076	1376	1007	1151	485	132	63	5554
BROTT M ALLMÄN ORDNING (16 KAP)	106	299	234	140	163	94	37	17	1090
BROTT M ALLM VERKSAMHET (17 KAP)	158	409	560	610	790	315	79	37	2958
DÄRAV VÅLD M TJM (1-2,4-5 PAR)	149	384	525	560	708	277	64	31	2698
HÖGMÅLSBROTT (18 KAP)	-	6	4	-	-	-	-	-	10
BROTT M RIKETS SÄKERHET (19 KAP)	-	-	-	-	-	-	-	-	-
MYNDIGHETSMISSBRUK (20 KAP)	-	1	-	4	9	8	15	9	46
BROTT AV KRIGSMÅN (21 KAP)	-	361	578	253	189	68	1	-	1450
BROTT MOT ANDRA LAGAR	6209	11599	13906	14420	23492	16184	7679	5773	99262
TRAFIKBROTTSLAGEN	2030	5027	4875	4350	7086	4928	2639	3303	34238
DÄRAV RATTFYLLERI, RATTONYKTERH.	370	1224	1469	1462	2794	2070	936	459	10784
SMITNING	50	284	224	187	246	164	112	177	1444
OLOVLIG KÖRNING	1237	1121	1377	1527	2212	1180	407	227	9288
NARKOTIKA STRAFFLAGEN	95	453	809	1120	1241	283	42	9	4052
VARUSMUGGLINGSLAGEN	178	716	797	900	1479	980	468	220	5738
TILLVERKNING AV/HANDEL M DRYCKER	16	50	80	104	200	165	104	48	767
SKATTEBROTTSLAGEN	-	-	5	41	264	311	192	123	936
MILJÖSKYDDSLAGEN	-	-	-	-	2	10	2	-	14
NATURVÅRDSLAGEN	9	47	30	17	34	32	8	11	183
VÄGTRAFIKFÖRFATTNINGAR	3321	4244	6041	6514	10650	7704	3340	1480	43294
ÖVRIGT	560	1062	1269	1374	2536	1771	884	579	10035
TOTALT	16591	22825	24513	24318	37196	23296	10909	8470	168118

Tabell 3.4.7 b Kvinnor som meddelats åtalsunderlåtelse, godkänt strafföreläggande eller som dömts, efter huvudbrott och ålder, 1985

Women against whom prosecution was waived, who consented to summary fines by prosecutor or who were sentenced, 1985, by principal offence and age

HUVUDBROTT	ÅLDER VID TIDEN FÖR ÅKLAGARBESLUTET/FÖRELÄGGANDET/DOMEN								TOTALT
	15-17	18-20	21-24	25-29	30-39	40-49	50-59	60-	
BROTT MOT BROTTSBALKEN	2245	1637	1601	1638	2309	1394	887	991	12702
BROTT MOT PERSON (3-7 KAP)	98	95	86	87	158	108	47	20	699
BROTT MOT LIV OCH HÄLSA (3 KAP)	62	63	61	56	103	68	19	10	442
DÄRAV MORD OCH DRÄP	-	-	2	-	3	2	-	-	7
MISSHANDEL INKL GROV	60	56	53	49	94	63	17	6	398
VÄLLANDE TILL ANNANS DÖD	-	5	2	2	5	-	2	3	19
BROTT MOT FRIHET O FRID (4 KAP)	36	32	24	28	49	36	27	8	240
ÄREKRÄNKNING (5 KAP)	-	-	1	1	2	1	1	2	8
SEXUALBROTT (6 KAP)	-	-	-	-	1	1	-	-	2
DÄRAV VÄLDTÅKT	-	-	-	-	-	-	-	-	-
BROTT MOT FAMILJ (7 KAP)	-	-	-	2	3	2	-	-	7
BROTT MOT FÖRMÖGENHET (8-12 KAP)	2030	1408	1429	1431	2017	1223	815	958	11311
TILLGREPPSBROTT (8 KAP)	1812	1063	972	1033	1469	977	716	925	8967
DÄRAV SNATTERI	1388	665	553	598	1014	756	652	899	6525
STÖLD	348	274	235	286	298	136	40	18	1635
GROV STÖLD	12	19	42	36	34	8	1	-	152
TILLGREPP AV FORTSK.MEDEL	38	25	15	12	9	1	-	-	100
RÅN, GROVT RÅN	4	6	4	10	7	1	-	-	32
BEDRÅGERI O OREDLIGHET (9 KAP)	143	253	342	308	377	166	61	22	1672
DÄRAV BEDRÅGERIBROTT (1-3 PAR)	86	182	258	239	297	144	53	21	1280
HÅLERI, HÅLERIFÖRSEELSE	57	70	83	67	79	20	8	1	385
FÖRSKINGRING MM (10 KAP)	14	41	66	32	80	39	14	5	291
GÄLDENÄRSEBROTT (11 KAP)	-	2	2	9	29	23	14	2	81
SKADEGÖRELSEBROTT (12 KAP)	61	49	47	49	62	18	10	4	300
BROTT MOT ALLMÄNHETEN (13-15 KAP)	94	92	50	53	68	29	10	10	406
ALLMÄNFÄRLIGA BROTT (13 KAP)	2	1	7	4	14	5	6	4	43
DÄRAV MORDBRAND	1	-	4	3	6	1	1	-	16
FÖRFÄLSKNINGSBROTT (14 KAP)	43	50	25	35	39	20	1	2	215
MENED, FÄLSKT ÅTAL MM (15 KAP)	49	41	18	14	15	4	3	4	148
BROTT MOT STATEN (16-21 KAP)	23	42	36	67	66	34	15	3	286
BROTT M ALLMÄN ORDNING (16 KAP)	3	8	4	4	5	5	2	-	31
BROTT M ALLM VERKSAMHET (17 KAP)	20	33	32	59	57	26	6	1	234
DÄRAV VÄLD M TJM (1-2,4-5 PAR)	19	31	28	53	51	20	3	1	206
HÖGHÄLSBROTT (18 KAP)	-	-	-	-	-	-	-	-	-
BROTT M RIKETS SÄKERHET (19 KAP)	-	-	-	-	-	-	-	-	-
MYNDIGHETSMISSBRUK (20 KAP)	-	1	-	4	4	3	7	2	21
BROTT AV KRIGSMÄN (21 KAP)	-	-	-	-	-	-	-	-	-
BROTT MOT ANDRA LAGAR	445	1331	1525	1589	2658	1801	847	636	10832
TRAFIKBROTTSLAGEN	100	602	611	549	955	693	389	411	4310
DÄRAV RATTFYLLERI, RATTONYKTERH.	17	86	113	124	192	147	46	11	736
SMITNING	2	28	34	28	42	32	19	24	209
OLOVLIG KÖRNING	49	110	123	162	227	111	27	14	823
NARKOTIKA STRAFFLAGEN	27	104	127	178	201	54	6	2	699
VARUSMUGGLINGSLAGEN	21	102	90	120	209	117	80	56	795
TILLVERKNING AV/HANDEL M DRYCKER	1	1	7	7	21	13	8	1	59
SKATTEBROTTSLAGEN	-	-	-	1	24	18	12	12	67
MILJÖSKYDDSLAGEN	-	-	-	-	-	1	-	-	1
NATURVÄRDSLAGEN	1	1	1	-	2	7	-	1	13
VÄGTRAFIKFÖRFATTNINGAR	211	423	532	560	947	735	274	99	3781
ÖVRIGT	84	98	157	174	299	163	78	54	1107
TOTALT	2690	2968	3126	3227	4967	3195	1734	1627	23534

Tabell 3.4.8 a Personer som meddelats åtalsunderlåtelse, godkänt strafföreläggande eller som dömts, efter huvud-påföljd och ålder, 1985

Persons against whom prosecution was waived, who consented to summary fines or who were sentenced, by principal sanction and age, 1985

LAGRUM ENLIGT VILKET ÅKLAGARENS BESLUT MEDDELATS/HUVUDPÅFÖLJD	ÅLDER VID TIDEN FÖR ÅKLAGARBESLUTET/FÖRELÄGGANDET/DOMEN								TOTALT	NETTO PER RAD ¹
	15-17	18-20	21-24	25-29	30-39	40-49	50-59	60-		
ÅTALSUNDERLÅTELSE ENLIGT										
LUL, 1 PAR	4986	343	1	-	-	-	-	-	5330	4874
LUL, 6 PAR	243	147	-	-	-	-	-	-	390	220
RB 20:7 ST 1 P 1	1765	605	526	593	1056	760	544	873	6722	6018
RB 20:7 ST 1 P 2	30	146	110	134	187	84	27	10	728	693
RB 20:7 ST 1 P 3	512	1195	1569	2019	2667	1076	323	135	9496	6614
RB 20:7 ST 1 P 4	6	27	57	89	166	83	16	8	452	396
RB 20:7 ST 2	-	1	-	2	1	1	-	2	7	7
LVM, 31 PAR	-	1	-	5	14	2	2	-	24	24
SUMMA ÅTALSUNDERLÅTELSE	7542	2465	2263	2842	4091	2006	912	1028	23149	17861
DÖMDA TILL										
FÄNGELSE	20	946	2422	2948	4297	2256	799	271	13959	12560
SLUTEN PSYK VÄRD	3	21	33	71	82	56	16	5	287	283
VÄRD I SPEC.SJH F PSYK UTV.STÖRDA	-	2	-	1	-	-	-	-	3	3
ÖPPEN PSYK VÄRD	-	2	1	2	5	4	2	1	17	17
SKYDDSTILLSYN	111	1245	1165	1139	1555	665	199	54	6133	6131
DÄRAV MED FÄNGELSE	8	182	196	161	190	55	10	1	803	803
BRB 33:2 TILLÄMPAD	1	2	9	7	18	9	2	2	50	50
VILLKORLIG DOM	179	2023	2028	1542	2318	1370	612	360	10432	10396
VÄRD ENLIGT SOCIALTJÄNSTLAGEN	451	150	-	-	-	-	-	-	601	567
VÄRD ENL LAG OM VÄRD AV MISSBRUKARE	-	-	2	4	12	4	3	-	25	25
BÖTER GENOM DOM	1612	4106	4562	4671	7658	5142	2379	1642	31772	30894
BÖTER GENOM STRAFFÖRELÄGGANDE(SF)	6651	11051	11135	10325	16273	11474	5909	5082	77900	..
DISCIPLINSTRAFF	-	41	21	6	3	1	1	-	73	72
BRB 34:1 P1 TILLÄMPAD	19	763	873	763	883	300	71	18	3690	3401
FRI FRÅN PÅFÖLJD	-	1	-	-	3	3	-	2	9	9
PÅFÖLJD EFTERGIVEN	3	9	8	4	16	15	6	7	68	68
SUMMA DOMAR OCH SF	9049	20360	22250	21476	33105	21290	9997	7442	144969	..
DÄRAV DOMAR	2398	9309	11115	11151	16832	9816	4088	2360	67069	61068
SUMMA ÅTALSUNDERLÅTELSE										
DOMAR OCH SF	16591	22825	24513	24318	37196	23296	10909	8470	168118	..
DÄRAV ÅTALSUNDERLÅTELSE										
OCH DOMAR	9940	11774	13378	13993	20923	11822	5000	3388	90218	73601

1) I denna kolumn redovisas en person som dömts till samma påföljd flera gånger under året endast en gång. Har personen under året dömts till olika påföljder, redovisas denne en gång per påföljd. I summaraden redovisas dock personerna endast en gång.

Tabell 3.4.8 b Kvinnor som meddelats åtalsunderlåtelse, godkänt strafföreläggande eller som dömts, efter huvudpåföljd och ålder, 1985

Women against whom prosecution was waived, who consented to summary fines or who were sentenced, by principal sanction and age, 1985

LAGRUM ENLIGT VILKET ÅKLAGARENS BESLUT MEDDELATS/HUVUDPÅFÖLJD	ÅLDER VID TIDEN FÖR ÅKLAGARBESLUTET/FÖRELÄGGANDET/DOMEN								TOTALT	NETTO PER RAD ¹
	15-17	18-20	21-24	25-29	30-39	40-49	50-59	60-		
ÅTALSUNDERLÅTELSE ENLIGT										
LUL, 1 PAR	922	47	-	-	-	-	-	-	969	937
LUL, 6 PAR	23	22	-	-	-	-	-	-	45	36
RB 20:7 ST 1 P 1	666	154	112	128	225	173	172	326	1956	1923
RB 20:7 ST 1 P 2	3	10	15	22	26	13	4	2	95	91
RB 20:7 ST 1 P 3	103	86	180	248	267	85	29	29	1027	817
RB 20:7 ST 1 P 4	-	5	9	9	27	12	2	2	66	61
RB 20:7 ST 2	-	1	-	-	1	-	-	-	2	2
LVM, 31 PAR	-	-	-	-	2	-	-	-	2	2
SUMMA ÅTALSUNDERLÅTELSE	1717	325	316	407	548	283	207	359	4162	3775
DÖMDA TILL										
FÄNGELSE	-	21	110	136	177	96	21	6	567	528
SLUTEN PSYK VÅRD	-	-	4	6	7	7	1	-	25	25
VÅRD I SPEC.SJH F PSYK UTV.STÖRDA	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ÖPPEN PSYK VÅRD	-	2	-	1	1	2	-	-	6	6
SKYDDSTILLSYN	8	160	182	213	243	91	26	2	925	925
DÄRAV MED FÄNGELSE	-	9	17	24	20	4	-	-	74	74
BRB 33:2 TILLÄMPAD	-	-	1	1	3	2	-	-	7	7
VILLKORLIG DOM	9	285	367	355	467	260	104	44	1891	1885
VÅRD ENLIGT SOCIALTJÄNSTLAGEN	43	19	-	-	-	-	-	-	62	61
VÅRD ENL LAG OM VÅRD AV MISSBRUKARE	-	-	1	1	2	-	-	-	4	4
BÖTER GENOM DOM	201	475	492	522	937	572	288	189	3676	3623
BÖTER GENOM STRAFFÖRELÄGGANDE(SF)	709	1626	1553	1458	2472	1839	1082	1024	11763	..
DISCIPLINSTRAFF	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
BRB 34:1 P1 TILLÄMPAD	2	53	99	128	110	40	2	1	435	401
FRI FRÅN PÅFÖLJD	-	-	-	-	1	1	-	1	3	3
PÅFÖLJD EFTERGIVEN	1	2	2	-	2	4	3	1	15	15
SUMMA DOMAR OCH SF	973	2643	2810	2820	4419	2912	1527	1268	19372	..
DÄRAV DOMAR	264	1017	1257	1362	1947	1073	445	244	7609	7212
SUMMA ÅTALSUNDERLÅTELSE										
DOMAR OCH SF	2690	2968	3126	3227	4967	3195	1734	1627	23534	..
DÄRAV ÅTALSUNDERLÅTELSE OCH DOMAR	1981	1342	1573	1769	2495	1356	652	603	11771	10455

1) I denna kolumn redovisas en person som dömts till samma påföljd flera gånger under året endast en gång. Har personen under året dömts till olika påföljder, redovisas denne en gång per påföljd. I summeraden redovisas dock personerna endast en gång.

Tabell 3.4.9 a Personer som meddelats åtalsunderlåtelse, godkänt strafföreläggande eller som dömts, efter huvudbrott och huvudpåföljd samt utländskt medborgarskap, 1985

Persons against whom prosecution was waived, who consented to summary fines by prosecutor or who were sentenced 1985, by principal offence and principal sanction; and number of whom who were foreign nationals

Anm. Motsvarande tabell men med utförligare brottsredovisning finns i Statistiskt meddelande, serie R, »Huvudbrott och huvudpåföljd«.

HUVUDBROTT		DÖMDA TILL										
		FÄNG- ELSE	SLU- TEN PSYK VÄRD	VÄRD I SPEC SJUKH F PSYK UTV.- STÖRDA	ÖP- PEN PSYK VÄRD	SKYDDSTILLSYN			VILL- KOR- LIG DOM	VÄRD ENLIGT		
						TO- TALT	DÄRAV MED FÄNG- ELSE	BRB 33:2 TILL- LÄM- PAD		SOCIAL- TJÄNST- LAGEN	LAGEN OM VÄRD AV MISS- BRUKARE	
1	BROTT MOT BROTTSBALKEN	7357	275		3	14	4789	646	40	9314	571	22
2	BROTT MOT PERSON (3-7 KAP)	1996	133		-	6	781	159	19	1406	137	4
3	BROTT MOT LIV OCH HÄLSA (3 KAP)	1636	88		-	2	603	137	9	1253	122	3
4	DÄRAV MORD OCH DRAP	44	31		-	-	1	-	1	-	-	-
5	MISSHANDEL INKL GROV	1558	55		-	2	590	137	8	1145	120	3
6	VÄLLANDE TILL ANNANS DÖD	20	1		-	-	6	-	-	94	2	-
7	BROTT MOT FRIHET O FRID (4 KAP)	163	18		-	4	108	15	1	97	9	1
8	ÅREKRÄNKNING (5 KAP)	-	-		-	-	-	-	-	-	-	-
9	SEXUALBROTT (6 KAP)	187	27		-	-	70	7	9	50	6	-
10	DÄRAV VÄLDTÄKT	95	17		-	-	11	5	2	-	4	-
11	BROTT MOT FAMILJ (7 KAP)	10	-		-	-	-	-	-	6	-	-
12	BROTT MOT FÖRMÖGENHET (8-12 KAP)	4314	88	2	7	3652	431	15	6940	384	16	16
13	TILLEGREPPSBROTT (8 KAP)	2994	63	2	5	2458	302	10	3741	335	12	12
14	DÄRAV SNATTERI	13	-	-	1	11	-	-	-	4	1	3
15	STÖLD	1340	20	-	3	1616	117	3	3268	163	9	9
16	GROV STÖLD	858	16	-	1	386	112	4	104	46	-	-
17	TILLEGREPP AV FORTSK.MEDEL	426	5	1	-	387	50	1	321	94	-	-
18	RÄN, GROVT RÄN	339	22	1	-	49	22	2	16	31	-	-
19	BEDRÄGERI O OREDLIGHET (9 KAP)	1045	20	-	2	1058	121	4	2151	34	2	2
20	DÄRAV BEDRÄGERIBROTT (1-3 PAR)	639	17	-	1	754	86	4	1566	13	1	1
21	HÄLERI, HÄLERIFÖRSEELSE	402	2	-	1	298	32	-	576	19	1	1
22	FÖRSKINGRING MM (10 KAP)	96	1	-	-	90	4	-	356	-	2	2
23	GÄLDENÄRSBROTT (11 KAP)	162	-	-	-	13	-	-	671	-	-	-
24	SKADEGÖRELSEBROTT (12 KAP)	17	4	-	-	33	4	1	21	15	-	-
25	BROTT MOT ALLMÄNHETEN (13-15 KAP)	191	36	1	1	113	11	4	343	12	1	1
26	ALLMÄNFÄRLIGA BROTT (13 KAP)	32	36	1	-	23	3	4	7	6	-	-
27	DÄRAV MORDBRAND	22	34	1	-	16	1	4	1	6	-	-
28	FÖRFÄLSKNINGSBROTT (14 KAP)	67	-	-	1	76	7	-	289	3	1	1
29	MENED, FÄLSKT ÅTAL MM (15 KAP)	92	-	-	-	14	1	-	47	3	-	-
30	BROTT MOT STATEN (16-21 KAP)	856	18	-	-	243	45	2	625	38	1	1
31	BROTT M ALLMÄN ORDNING (16 KAP)	6	-	-	-	3	-	1	7	-	-	-
32	BROTT M ALLM VERKSAMHET (17 KAP)	531	18	-	-	205	41	1	203	38	1	1
33	DÄRAV VÄLD M TJM (1-2,4-5 PAR)	508	17	-	-	203	41	1	198	35	1	1
34	HÖGMÅLSBROTT (18 KAP)	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
35	BROTT M RIKETS SÄKERHET (19 KAP)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
36	MYNDIGHETSMISSBRUK (20 KAP)	1	-	-	-	-	-	-	5	-	-	-
37	BROTT AV KRIGSMÄN (21 KAP)	317	-	-	-	35	4	-	405	-	-	-
38	BROTT MOT ANDRA LAGAR	6602	12	-	3	1344	157	10	1118	30	3	3
39	TRAFIKBROTTSLAGEN	4682	4	-	3	777	21	8	431	8	2	2
40	DÄRAV RATTFYLLERI, RATTONYKTERH.	4257	3	-	2	723	14	5	393	8	2	2
41	SMITNING	87	-	-	1	18	2	-	9	-	-	-
42	OLOVLIG KÖRNING	257	1	-	-	22	1	1	8	-	-	-
43	NARKOTIKASTRAFFLAGEN	952	8	-	-	436	105	1	153	17	1	1
44	VARUSMUGGLINGSLAGEN	355	-	-	-	99	29	-	66	3	-	-
45	TILLVERKNING AV/HANDEL M DRYCKER	100	-	-	-	17	1	1	30	-	-	-
46	SKATTEBROTTSLAGEN	254	-	-	-	7	1	-	290	-	-	-
47	MILJÖSKYDDSLAGEN	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
48	NATURVÄRDSLAGEN	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
49	VÄGTRAFIKFÖRFATTNINGAR	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
50	ÖVRIGT	258	-	-	-	8	-	-	148	2	-	-
51	TOTALT	13959	287	3	17	6133	803	50	10432	601	25	25

BÖTER GENOM STRAFF- FÖRE- LÄGG- ANDE (=SF)	DOM	DISCI- PLIN- STRAFF	BRB 34:1 TILL- LÄM- PAD	FRI FRÅN PÅ- FÖLJD	PÅ- FÖLJD EFTER- GIVEN	ÅTALS- UNDER- LÄTEL- SER (=ÅU)	SUMMA DOMAR, SF OCH ÅU	DÄRAV DOMAR	DOMAR, SF OCH ÅU AV- SEENDE UTL. MEDB.	
13936	12742	70	3051	6	37	16669	68856	38251	10026	1
1121	3220	1	315	2	17	1093	10232	8018	1506	2
587	1890	1	250	1	10	484	6930	5859	1069	3
-	-	-	-	-	-	3	79	76	17	4
569	1726	1	249	1	9	448	6476	5459	1016	5
1	12	-	-	-	-	7	143	135	15	6
523	1123	-	57	1	6	539	2649	1587	331	7
10	13	-	-	-	1	15	39	14	2	8
1	184	-	8	-	-	53	586	532	93	9
-	-	-	-	-	-	2	129	127	39	10
-	10	-	-	-	-	2	28	26	11	11
11435	7190	13	2486	3	17	14885	51432	25112	7774	12
9792	3265	4	1732	1	11	12104	36519	14623	6084	13
7921	1771	1	87	-	2	6637	16452	1894	3346	14
-	584	-	1151	-	2	3810	11966	8156	1794	15
-	5	-	170	1	-	161	1748	1587	241	16
24	88	1	300	-	-	955	2602	1623	262	17
-	2	-	11	-	-	33	504	471	115	18
552	967	-	601	2	2	1553	7989	5884	1060	19
448	526	-	373	1	-	968	5307	3891	698	20
104	431	-	223	1	2	577	2637	1956	357	21
57	327	8	55	-	-	367	1359	935	110	22
92	102	-	20	-	-	71	1131	968	65	23
942	2529	1	78	-	4	790	4434	2702	455	24
193	370	-	65	-	-	312	1638	1133	199	25
50	74	-	1	-	-	47	277	180	25	26
-	-	-	-	-	-	22	102	80	14	27
65	168	-	52	-	-	172	894	657	110	28
78	128	-	12	-	-	93	467	296	64	29
1187	1962	56	185	1	3	379	5554	3988	547	30
815	219	-	4	-	1	35	1090	240	88	31
280	1219	-	149	1	1	307	2958	2371	459	32
276	1050	-	138	1	-	271	2698	2151	393	33
-	7	1	1	-	-	-	10	10	-	34
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	35
1	39	-	-	-	-	-	46	45	-	36
91	478	55	31	-	1	37	1450	1322	-	37
63964	19030	3	639	3	31	6480	99262	28818	12898	38
18442	6557	1	319	2	13	2997	34238	12799	3702	39
3372	1680	-	182	-	-	162	10784	7250	1271	40
-	1186	-	14	1	1	127	1444	1317	136	41
5362	1255	1	113	-	4	2265	9288	1661	1506	42
1065	484	-	227	-	-	709	4052	2278	397	43
4042	1070	-	40	-	3	60	5738	1636	2492	44
18	558	-	13	-	-	31	767	718	110	45
6	313	-	6	-	-	60	936	870	48	46
-	14	-	-	-	-	-	14	14	-	47
132	37	-	-	-	-	19	188	37	11	48
33710	7442	1	6	-	9	2125	43294	7459	4437	49
6549	2555	1	28	1	6	479	10035	3007	1701	50
77900	31772	73	3690	9	68	23149	168118	67069	22924	51

Tabell 3.4.9 b Kvinnor som meddelats åtalsunderlåtelse, godkänt strafföreläggande eller som dömts, efter huvudbrott och huvudpåföljd samt utländskt medborgarskap, 1985

Women against whom prosecution was waived, who consented to summary fines by prosecutor or who were sentenced 1985, by principal offence and principal sanction; and number of whom who were foreign nationals

Anm. Motsvarande tabell men med utförligare brottsredovisning kan rekvideras från SCB.

HUVUDBROTT	DÖMDA TILL									
	FÄNG- ELSE	SLU- TEN PSYK VÄRD	VÄRD I SPEC SJKH F PSYK UTV.- STÖRDA	ÖP- PEN PSYK VÄRD	SKYDDSTILLSYN TO- TALT	DÄRAV MED FÄNG- ELSE	BRB 33:2 TILL- LÄM- PAD	VILL- KOR- LIG DOM	VÄRD ENLIGT SOCIAL- TJÄNST- LAGEN	LAGEN OM VÄRD AV MISS- BRUKARE
1 BROTT MOT BROTTSBALKEN	269	22	-	5	663	52	6	1732	58	3
2 BROTT MOT PERSON (3-7 KAP)	27	10	-	-	49	11	1	77	6	-
3 BROTT MOT LIV OCH HÄLSA (3 KAP)	23	9	-	-	42	10	1	69	5	-
4 DÄRAV MORD OCH DRÄP	-	4	-	-	-	-	-	-	-	-
5 MISSHANDEL INKL GROV	20	5	-	-	42	10	1	54	5	-
6 VÄLLANDE TILL ANNANS DÖD	2	-	-	-	-	-	-	14	-	-
7 BROTT MOT FRIHET O FRID (4 KAP)	2	1	-	-	7	1	-	4	1	-
8 ÄREKRÄNKNING (5 KAP)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
9 SEXUALBROTT (6 KAP)	-	-	-	-	-	-	-	2	-	-
10 DÄRAV VÄLDTÄKT	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
11 BROTT MOT FAMILJ (7 KAP)	2	-	-	-	-	-	-	2	-	-
12 BROTT MOT FÖRMÖGENHET (8-12 KAP)	220	5	-	4	567	38	2	1532	42	3
13 TILLGREPPSBROTT (8 KAP)	139	2	-	3	290	24	1	744	36	3
14 DÄRAV SNATTERI	2	-	-	1	1	-	-	3	-	1
15 STÖLD	67	1	-	2	214	9	1	711	24	2
16 GROV STÖLD	44	1	-	-	55	12	-	14	2	-
17 TILLGREPP AV FORTSK.MEDEL	8	-	-	-	14	-	-	12	7	-
18 RÄN, GROVT RÄN	17	-	-	-	5	3	-	2	3	-
19 BEDRÄGERI O OREDLIGHET (9 KAP)	70	2	-	1	249	14	1	608	4	-
20 DÄRAV BEDRÄGERIBROTT (1-3 PAR)	54	2	-	-	201	14	1	515	3	-
21 HÄLERI, HÄLERIFÖRSEELSE	15	-	-	1	48	-	-	92	1	-
22 FÖRSKINGRING MM (10 KAP)	9	-	-	-	25	-	-	126	-	-
23 GÄLDENÄRSBROTT (11 KAP)	2	-	-	-	1	-	-	51	-	-
24 SKADEGÖRELSEBROTT (12 KAP)	-	1	-	-	2	-	-	3	2	-
25 BROTT MOT ALLMÄNHETEN (13-15 KAP)	11	6	-	1	22	3	2	99	2	-
26 ALLMÄNFÄRLIGA BROTT (13 KAP)	-	6	-	-	4	-	2	-	1	-
27 DÄRAV MORDBRAND	-	6	-	-	3	-	2	-	1	-
28 FÖRFALSKNINGSBROTT (14 KAP)	1	-	-	1	17	3	-	80	-	-
29 MENED, FALSKT ÅTAL MM (15 KAP)	10	-	-	-	1	-	-	19	1	-
30 BROTT MOT STATEN (16-21 KAP)	11	1	-	-	25	-	1	24	8	-
31 BROTT M ALLMÄN ORDNING (16 KAP)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
32 BROTT M ALLM VERKSAMHET (17 KAP)	10	1	-	-	25	-	1	24	8	-
33 DÄRAV VÄLD M TJM (1-2,4-5 PAR)	10	1	-	-	25	-	1	22	7	-
34 HÖGMÅLSBROTT (18 KAP)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
35 BROTT M RIKETS SÄKERHET (19 KAP)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
36 MYNDIGHETSMISSBRUK (20 KAP)	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-
37 BROTT AV KRIGSMÄN (21 KAP)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
38 BROTT MOT ANDRA LAGAR	298	3	-	1	262	22	1	159	4	1
39 TRAFIKBROTTSLAGEN	159	1	-	1	125	1	1	83	1	-
40 DÄRAV RATTFYLLERI, RATTONYKTERH.	143	1	-	1	122	1	1	81	1	-
41 SMITNING	1	-	-	-	1	-	-	-	-	-
42 OLOVLIG KÖRNING	13	-	-	-	2	-	-	-	-	-
43 NARKOTIKASTRAFFLAGEN	102	2	-	-	109	15	-	28	3	1
44 VARUSMUGGLINGSLAGEN	26	-	-	-	25	6	-	14	-	-
45 TILLVERKNING AV/HANDEL M DRYCKER	1	-	-	-	-	-	-	9	-	-
46 SKATTEBROTTSLAGEN	7	-	-	-	1	-	-	21	-	-
47 MILJÖSKYDDSLAGEN	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
48 NATURVÄRDSLAGEN	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
49 VÄGTRAFIKFÖRFATTNINGAR	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
50 ÖVRIGT	3	-	-	-	2	-	-	4	-	-
51 TOTALT	567	25	-	6	925	74	7	1891	62	4

BÖTER GENOM	DISCI- PLIN- STRAFF	BRB 34:1 TILL- LÄM- PAD	FRI FRÅN PÅ- FÖLJD	PÅ- FÖLJD EFTER- GIVEN	ÅTALS- UNDER- LÄTEL- SER (=ÅU)	SUMMA DOMAR, SF OCH ÅU	DÄRAV DOMAR	DOMAR, SF OCH ÅU AV- SEENDE UTL. MEDB.		
STRAFF- FÖRE- LÄGG- ANDE (=SF)	DOM									
4254	1790	-	360	2	11	3533	12702	4915	2310	1
100	290	-	19	1	5	115	699	484	98	2
40	170	-	15	1	3	65	442	337	68	3
-	-	-	-	-	-	3	7	4	1	4
37	158	-	15	1	3	58	398	303	63	5
-	1	-	-	-	-	2	19	17	1	6
59	116	-	4	-	1	45	240	136	27	7
1	3	-	-	-	1	3	8	4	-	8
-	-	-	-	-	-	-	2	2	1	9
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	10
-	1	-	-	-	-	2	7	5	2	11
4055	1267	-	312	-	6	3298	11311	3958	2122	12
3882	798	-	193	-	5	2872	8967	2213	1836	13
3529	605	-	31	-	1	2351	6525	645	1333	14
-	80	-	125	-	1	408	1635	1227	422	15
-	-	-	20	-	-	16	152	136	22	16
1	4	-	9	-	-	45	100	54	11	17
-	-	-	5	-	-	-	32	32	6	18
114	220	-	111	-	1	292	1672	1266	229	19
88	130	-	77	-	-	210	1280	982	175	20
26	87	-	32	-	1	82	385	277	54	21
10	65	-	4	-	-	52	291	229	17	22
6	12	-	2	-	-	7	81	68	3	23
43	172	-	2	-	-	75	300	182	37	24
64	87	-	15	-	-	99	406	243	40	25
16	4	-	-	-	-	12	43	15	7	26
-	-	-	-	-	-	6	16	10	6	27
12	43	-	14	-	-	47	215	156	22	28
36	40	-	1	-	-	40	148	72	11	29
35	146	-	14	1	-	21	286	230	50	30
18	13	-	-	-	-	-	31	13	5	31
16	114	-	14	1	-	21	234	197	45	32
16	94	-	13	1	-	17	206	173	36	33
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	34
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	35
1	19	-	-	-	-	-	21	20	-	36
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	37
7509	1886	-	75	1	4	629	10832	2694	1288	38
2905	768	-	22	1	-	244	4310	1161	341	39
267	107	-	10	-	-	3	736	466	61	40
-	197	-	1	-	-	9	209	200	13	41
511	105	-	10	-	-	182	823	130	134	42
167	89	-	47	-	-	151	699	381	50	43
557	156	-	3	-	1	13	795	225	351	44
2	40	-	1	-	-	6	59	51	11	45
-	34	-	-	-	-	4	67	63	2	46
-	1	-	-	-	-	-	1	1	-	47
8	5	-	-	-	-	-	13	5	-	48
3080	549	-	-	-	1	151	3781	550	279	49
790	244	-	2	-	2	60	1107	257	254	50
11763	3676	-	435	3	15	4162	23534	7609	3598	51

Tabell 3.4.10 a Personer som dömts till fängelse, efter brott och fängelsetidens längd, 1985

Persons sentenced to imprisonment, by offence and duration of imprisonment, 1985

Anm. I denna tabell redovisas samtliga personer som dömts till fängelse, antingen enbart eller i kombination med annan påföljd.

BROTT	FÄNGELSETIDENS LÄNGD I MÅNADER												TOTALT	GENOMSnittlig FÄNGELSE I MÅNADER
	MINDRE ÄN 1	EXAKT 1	MER ÄN 1 HÖGST 2	MER ÄN 2 HÖGST 3	MER ÄN 3 HÖGST 4	MER ÄN 4 HÖGST 5	EXAKT 6	MER ÄN 6 HÖGST 12	EXAKT 12	MER ÄN 12 HÖGST 24	MER ÄN 24 HÖGST 48	MER ÄN 48		
BROTT MOT BROTTSBALKEN	252	1664	1494	1133	767	127	888	1005	433	519	174	65	8521	6.2
BROTT MOT PERSON (3-7 KAP)	49	642	444	259	157	25	144	137	103	168	79	37	2244	7.1
BROTT MOT LIV OCH HÄLSA (3 KAP)	42	589	389	211	133	21	117	108	75	110	22	32	1049	6.0
DÄRAV MORD OCH DRÅP	-	-	-	-	-	-	-	1	-	3	9	31	44	80.4
MISSHANDEL INKL GROV	39	585	378	210	127	21	114	102	74	105	13	1	1769	4.2
VÄLLANDE TILL ANNANS DÖD	-	2	7	1	4	-	2	4	1	-	-	-	21	4.5
BROTT MOT FRIHET O FRID (4 KAP)	7	47	43	36	14	3	11	10	5	6	6	2	190	5.1
ÄREKRÄNKNING (5 KAP)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
SEXUALBROTT (6 KAP)	-	6	8	12	10	1	16	18	22	48	51	3	195	19.0
DÄRAV VÄLDTÄKT	-	2	1	5	-	-	3	7	9	32	39	2	100	24.4
BROTT MOT FAMILJ (7 KAP)	-	-	4	-	-	-	-	1	1	4	-	-	10	9.6
BROTT MOT FÖRMÖGENHET (8-12 KAP)	43	679	847	743	481	90	682	815	314	326	86	28	5134	6.4
TILLGREPPSBROTT (8 KAP)	30	472	611	534	338	60	472	517	224	243	68	25	3594	6.6
DÄRAV SNATTERI	3	8	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	13	1.0
STÖLD	22	322	399	306	232	40	178	103	15	12	-	-	1629	3.4
GROV STÖLD	1	30	71	111	29	5	226	338	117	100	12	2	1042	8.3
TILLGREPP AV FORTSK.MEDEL	4	102	127	100	70	13	50	47	11	2	-	-	526	3.6
RÄN, GROVT RÄN	-	4	8	16	5	1	16	28	81	127	56	23	365	20.5
BEDRÄGERI O OREDLIGHET (9 KAP)	5	111	190	186	125	26	176	274	75	67	13	3	1251	6.4
DÄRAV BEDRÄGERIBROTT (1-3 PAR)	2	55	103	101	57	9	113	210	62	61	13	3	789	7.5
HÄLERI, HÄLERIFÖRSEELSE	3	55	85	83	67	17	62	63	13	6	-	-	454	4.5
FÖRSKINGRING MM (10 KAP)	2	9	13	8	6	3	19	15	11	13	3	-	102	8.0
GÄLDENÄRSBROTT (11 KAP)	5	82	30	11	12	1	11	6	2	3	1	-	164	2.8
SKADEGÖRELSEBROTT (12 KAP)	1	5	3	4	-	-	4	3	2	-	1	-	23	5.5
BROTT MOT ALLMÄNHETEN (13-15 KAP)	4	32	39	30	23	1	24	20	7	21	9	-	210	6.7
ALLMÄNFÄRLIGA BROTT (13 KAP)	-	1	3	2	2	-	-	2	2	14	9	-	35	17.8
DÄRAV MORDBRAND	-	-	-	1	1	-	-	2	2	11	6	-	23	20.3
FÖRFALSKNINGSBROTT (14 KAP)	-	15	15	10	4	-	16	16	3	1	-	-	80	4.9
MENED, FALSKT ÅTAL MM (15 KAP)	4	16	21	18	17	1	8	2	2	6	-	-	95	4.1
BROTT MOT STATEN (16-21 KAP)	156	311	164	101	106	11	38	33	9	4	-	-	933	2.4
BROTT M ALLMÄN ORDNING (16 KAP)	1	1	1	-	-	1	-	1	-	1	-	-	6	5.1
BROTT M ALLM VERKSAMHET (17 KAP)	22	211	134	82	55	10	38	32	9	2	-	-	595	2.8
DÄRAV VALD M TJM (1-2,4-5 PAR)	22	203	130	82	48	10	37	31	7	1	-	-	571	2.7
HÖGMÅLSBROTT (18 KAP)	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	0.5
BROTT M RIKETS SÄKERHET (19 KAP)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
MYNDIGHETSMISSBRUK (20 KAP)	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	2.0
BROTT AV KRIGSMÄN (21 KAP)	132	99	28	19	51	-	-	-	-	1	-	-	330	1.5
BROTT MOT ANDRA LAGAR	309	3922	1281	333	212	51	184	208	103	168	199	83	7053	4.2
TRAFIKBROTTSLAGEN	234	3487	965	162	51	14	17	5	1	1	-	-	4937	1.3
DÄRAV RATTIFYLLERI, RATTONYKTERH.	192	3262	846	118	38	7	10	1	-	-	-	-	4474	1.3
SMITNING	1	31	41	12	2	2	1	-	-	-	-	-	90	1.9
OLÖVLIG KÖRNING	39	172	52	13	4	1	1	1	-	-	-	-	233	1.3
NARKOTIKA STRAFFLAGEN	30	153	137	97	76	23	100	125	64	113	137	46	1101	12.9
VARUSMUGGLINGSLAGEN	10	59	69	37	25	9	19	24	19	27	57	37	392	16.4
TILLVERKNING AV/HANDEL M DRYCKER	5	30	22	10	7	4	11	10	1	2	-	-	102	3.4
SKATTEBROTTSLAGEN	1	43	41	19	26	-	34	42	18	25	5	-	254	6.8
MILJÖSKYDDSLAGEN	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
NATURVÅRDSLAGEN	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
VÄGTRAFIKFÖRFATTNINGAR	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1.0
ÖVRIGT	29	149	47	8	27	1	3	2	-	-	-	-	266	1.6
TOTALT	561	5586	2775	1466	979	178	1072	1213	536	687	373	148	15574	5.3

Tabell 3.4.10 b Kvinnor som dömts till fängelse, efter brott och fängelsetidens längd, 1985
 Women sentenced to imprisonment, by offence and duration of imprisonment, 1985

Anm. I denna tabell redovisas samtliga personer som dömts till fängelse, antingen enbart eller i kombination med annan påföljd.

BROTT	FÄNGELSETIDENS LÄNGD I MÅNADER												TOTALT	GENOMSnittlig FÄNGELSE- TID I MÅNADER
	MINDRE ÄN 1	EXAKT 1	MER ÄN 1 HÖGST 2	MER ÄN 2 HÖGST 3	MER ÄN 3 HÖGST 4	MER ÄN 4 MINDRE ÄN 6	EXAKT 6	MER ÄN 6 MINDRE ÄN 12	EXAKT 12	MER ÄN 12 HÖGST 24	MER ÄN 24 HÖGST 48	MER ÄN 48		
BROTT MOT BROTTSBALKEN	7	76	77	51	22	2	38	48	25	20	2	2	370	5.4
BROTT MOT PERSON (3-7 KAP)	1	14	11	3	2	-	-	3	3	4	-	-	41	4.6
BROTT MOT LIV OCH HÄLSA (3 KAP)	1	12	9	2	2	-	-	3	3	4	-	-	36	5.0
DÄRAV MORD OCH DRÅP	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
MISSHANDEL INKL GROV	1	12	8	2	2	-	-	2	3	3	-	-	33	4.5
VÄLLANDE TILL ANNANS DÖD	-	-	1	-	-	-	-	1	-	-	-	-	2	5.0
BROTT MOT FRIHET O FRID (4 KAP)	-	2	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	3	1.7
ÄREKRÄNKNING (5 KAP)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
SEXUALBROTT (6 KAP)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
DÄRAV VÄLOTÄKT	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
BROTT MOT FAMILJ (7 KAP)	-	-	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	2.0
BROTT MOT FÖRMÖGENHET (8-12 KAP)	5	52	61	45	15	2	36	44	22	16	2	2	302	5.8
TILLGREPPSBROTT (8 KAP)	5	40	36	28	13	2	22	18	9	11	1	1	186	5.2
DÄRAV SNATTERI	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	0.8
STÖLD	4	28	24	13	11	1	5	2	-	-	-	-	88	2.4
GROV STÖLD	-	6	10	9	-	1	14	15	3	5	-	-	63	6.3
TILLGREPP AV FORTSK.MEDEL	-	4	-	4	1	-	1	-	-	-	-	-	10	2.6
RÄN, GROVT RÄN	-	1	2	2	-	-	2	1	6	6	1	1	22	14.9
BEDRÅGERI O OREDLIGHET (9 KAP)	-	11	25	15	1	-	12	24	11	4	1	1	105	6.7
DÄRAV BEDRÅGERIBROTT (1-3 PAR)	-	8	18	13	-	-	12	19	11	3	1	1	86	7.1
HÄLERI, HÄLERIFÖRSEELSE	-	3	7	2	1	-	-	4	-	1	-	-	18	4.4
FÖRSKINGRING MM (10 KAP)	-	-	-	1	1	-	2	2	2	1	-	-	9	8.6
GÄLDENÄRSBROTT (11 KAP)	-	1	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	2	2.0
SKADEGÖRELSEBROTT (12 KAP)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
BROTT MOT ALLMÄNHETEN (13-15 KAP)	-	6	3	2	2	-	2	-	-	-	-	-	15	2.5
ALLMÄNFÄRLIGA BROTT (13 KAP)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
DÄRAV MORDBRAND	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
FÖRFALSKNINGSBROTT (14 KAP)	-	3	1	-	-	-	1	-	-	-	-	-	5	2.2
MENED, FALSKT ÅTAL MM (15 KAP)	-	3	2	2	2	-	1	-	-	-	-	-	10	2.7
BROTT MOT STATEN (16-21 KAP)	1	4	2	1	3	-	-	1	-	-	-	-	12	2.6
BROTT M ALLMÄN ORDNING (16 KAP)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
BROTT M ALLM VERKSAMHET (17 KAP)	1	4	1	1	3	-	-	1	-	-	-	-	11	2.7
DÄRAV VÄLD M TJM (1-2,4-5 PAR)	1	4	1	1	3	-	-	1	-	-	-	-	11	2.7
HÖGMÅLSBROTT (18 KAP)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
BROTT M RIKETS SÄKERHET (19 KAP)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
MYNDIGHETSMISSBRUK (20 KAP)	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	2.0
BROTT AV KRIGSMÄN (21 KAP)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
BROTT MOT ANDRA LAGAR	13	150	44	27	8	2	15	19	12	20	20	3	333	6.2
TRAFIKBROTTSLAGEN	11	129	20	5	2	-	-	-	-	-	-	-	167	1.2
DÄRAV RATTFYLLERI, RATTONYKTERH.	9	120	17	2	2	-	-	-	-	-	-	-	150	1.2
SMITNING	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	2.0
OLOVLIG KÖRNING	2	7	2	3	-	-	-	-	-	-	-	-	14	1.5
NARKOTIKA-TRAFFLAGEN	2	12	15	13	5	2	12	18	8	17	16	2	122	11.9
VARUSMUGGLINGSLAGEN	-	5	6	9	1	-	1	-	3	3	4	1	33	11.7
TILLVERKNING AV/HANDEL M DRYCKER	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	2.0
SKATTEBROTTSLAGEN	-	1	2	-	-	-	2	1	1	-	-	-	7	5.6
MILJÖSKYDDSLAGEN	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
NATURVÄRDSLAGEN	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
VÄGTRAFIKFÖRFATTNINGAR	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ÖVRIGT	-	3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	1.0
TOTALT	20	226	121	78	30	4	53	67	37	40	22	5	703	5.8

Tabell 3.4.11 a I Sverige kyrkobokförda utländska medborgare som meddelats åtalsunderlåtelse eller som dömts, efter medborgarskap, huvudbrott under året och ålder, 1985. Netto-redovisning

Foreign nationals, registered for domicile in Sweden, against whom prosecution was waived or who were sentenced 1985, by nationality, principal offence during the year and age. Net figures

Anm. Urvalet av nationaliteter har skett efter principen att de med flest lagföringar redovisas. Motsvarande uppgifter för de nationaliteter som inte redovisas i tabellen samt för kvinnor kan fås från SCB.

Netto-redovisning innebär att en person endast förekommer en gång i tabellen, oavsett hur många gånger personen lagförts under året. I övriga tabeller i detta avsnitt kan en person förekomma flera gånger, om denne lagförts vid flera tillfällen under året.

MEDBORGARE I	HUVUDBROTT UNDER ÅRET				BROTT MOT ANDRA LAGAR			TOTALT	ÅLDER VID TIDEN FÖR ÅKLAGAR-BESLUTET/DÖMEN					SAMTL I SVERIGE KYRKO-BOKF STRAFF-MYNDIGA AV RESP MEDBOR-GARSKAP
	BROTT MOT BROTTSBALKEN				SAMT-LIGA	DÄRAV			15-17	18-20	21-24	25-39	40-	
	BROTT MOT PERSON	FÖR-MÖGEN-HETS-BROTT	BROTT MOT ALLM O STATEN	SUMMA		RATT-FYLLE-RI OCH RATT-ÖNYK-TERHET	NARKO-TIKA-BROTT							
DANMARK	62	217	24	303	187	43	17	490	49	53	70	195	123	20509
FINLAND	473	1521	195	2189	970	392	55	3159	322	219	317	1702	599	109310
ISLAND	8	24	5	37	12	5	-	49	2	12	6	24	5	2272
NORGE	50	200	30	280	158	39	19	438	50	47	72	179	90	21546
GREKLAND	12	80	3	95	59	4	2	154	20	11	26	71	26	7700
ITALIEN	7	27	3	37	31	7	4	68	6	5	7	31	19	3449
JUGOSLAVIEN	125	464	44	633	328	59	12	961	98	51	91	408	313	28591
NEDERLÄNDERNA	2	14	1	17	18	-	-	35	8	2	3	11	11	1954
POLEN	24	252	17	293	119	27	8	412	38	31	43	228	72	12248
SPANIEN	7	31	4	42	14	1	1	56	6	4	5	26	15	2468
STORBRITANNIEN	18	38	6	62	33	1	5	95	14	11	12	39	19	7372
TJECKOSLOVAKIEN	3	43	-	46	16	4	3	62	9	7	10	25	11	904
UNGERN	9	36	4	49	15	2	5	64	4	4	5	36	15	1711
VÄSTTYSKLAND	13	73	8	94	71	12	3	165	24	15	14	52	60	10253
ÖSTERRIKE	3	15	1	19	26	-	1	45	2	3	5	17	18	2471
ETIOPIEN	9	19	8	36	6	1	1	42	-	3	8	30	1	1315
LIBANON	6	25	2	33	6	-	2	39	3	7	10	16	3	1191
MAROCKO	15	34	2	51	13	-	3	64	2	5	10	42	5	855
TUNISIEN	11	35	7	53	15	-	1	68	-	1	8	54	5	625
USA	6	12	5	23	29	7	3	52	5	5	6	22	14	5476
BOLIVIA	4	22	1	27	9	2	-	36	5	5	5	17	4	964
CHILE	40	185	15	240	53	3	5	293	48	31	33	147	34	6946
IRAK	21	52	12	85	18	-	2	103	5	2	20	73	3	2404
IRAN	31	111	11	153	46	1	7	199	4	6	31	144	14	5792
SYRIEN	5	15	2	22	10	2	2	32	4	-	9	16	3	1034
TURKIET	90	153	16	259	111	16	7	370	47	37	71	162	53	13284
STATSLÖSA	12	37	2	51	16	3	2	67	6	15	10	25	11	966
ÖVRIGA FRÄMMANDE LÄNDER	92	254	30	376	149	28	14	525	34	32	57	328	74	27369
SAMTL FRÄMMANDE LÄNDER	1158	3989	458	5605	2538	659	184	8143	815	624	964	4120	1620	300979
SVERIGE	6770	27550	4586	38906	24408	5956	2061	63314	7438	8441	9259	22221	15955	6532836

Tabell 3.4.11 b I Sverige ej kyrkobokförda utländska medborgare som meddelats åtalsunderlåtelse eller som dömts, efter medborgarskap, huvudbrott under året och ålder, 1985. Netto-redovisning
 Foreign nationals, not registered for domicile in Sweden, against whom prosecution was waived or who were sentenced 1985, by nationality, principal offence during the year and age. Net figures

Anm. Urvalet av nationaliteter har skett efter principen att de med flest lagföringar redovisas. Motsvarande uppgifter för de nationaliteter som inte redovisas i tabellen kan fås från SCB.
 Netto-redovisning innebär att en person endast förekommer en gång i tabellen, oavsett hur många gånger personen lagförts under året. I övriga tabeller i detta avsnitt kan en person förekomma flera gånger, om denna lagförts vid flera tillfällen under året.

MEDBORGARE I	HUVUDBROTT UNDER ÅRET				BROTT MOT ANDRA LAGAR			TOTALT	ÅLDER VID TIDEN FÖR ÅKLAGAR- BESLUTET/DÖMEN				
	BROTT MOT BROTTSBALKEN				SAMT- LIGA				15-17	18-20	21-24	25-39	40-
	BROTT MOT PERSON	FÖR- MÖGEN- HETS- BROTT	BROTT MOT ALLM O STATEN	SUMMA	DÄRAV RATT- FYLLE- RI OCH RATT- ÖNYK- TERHET	NARKO- TIKA- BROTT							
DANMARK	4	40	10	54	239	21	8	293	16	15	34	155	73
FINLAND	38	245	31	314	231	24	13	545	32	59	84	275	95
ISLAND	-	2	-	2	3	1	-	5	-	2	2	1	-
NORGE	16	96	5	117	327	24	8	444	16	47	73	206	102
GREKLAND	1	4	-	5	9	-	1	14	-	1	3	6	4
ITALIEN	1	7	3	11	13	2	1	24	-	3	1	14	6
JUGOSLAVIEN	3	41	5	49	18	3	-	67	4	7	13	36	7
NEDERLÄNDERNA	1	1	2	4	34	2	3	38	1	-	-	23	14
POLEN	3	64	1	68	44	4	-	112	1	8	12	70	21
SPANIEN	1	8	-	9	7	-	-	16	-	3	3	10	-
STORBRITANNIEN	3	8	5	16	23	6	2	39	-	3	10	20	6
TJECKOSLOVAKIEN	-	7	1	8	5	1	1	13	1	-	1	5	6
UNGERN	-	5	1	6	7	2	-	13	-	-	2	6	5
VÄSTTYSKLAND	8	33	4	45	107	8	3	152	12	10	18	55	57
ÖSTERRIKE	-	4	-	4	18	3	-	22	-	-	4	11	7
ETIOPIEN	1	-	-	1	-	-	-	1	-	-	1	-	-
LIBANON	4	15	2	21	4	-	1	25	3	6	7	8	1
MAROCKO	-	20	1	21	2	-	-	23	2	2	9	9	1
TUNISIEN	5	13	4	22	-	-	-	22	-	2	11	9	-
USA	1	2	1	4	9	4	1	13	-	2	5	4	2
BOLIVIA	-	1	-	1	-	-	-	1	-	-	-	-	1
CHILE	5	43	1	49	1	-	-	50	4	5	11	25	5
IRAK	1	3	-	4	1	-	-	5	-	1	1	3	-
IRAN	-	15	2	17	2	-	-	19	3	2	4	6	4
SYRIEN	1	1	1	3	-	-	-	3	-	-	1	2	-
TURKIET	3	4	2	9	-	-	-	9	1	2	2	4	-
STATSLÖSA	4	7	1	12	1	-	-	13	-	5	3	5	-
ÖVRIGA FRÄMMANDE LÄNDER	22	76	13	111	52	3	7	163	6	11	37	80	29
SAMTL FRÄMMANDE LÄNDER	126	765	96	987	1157	108	49	2144	102	196	352	1048	446
SVERIGE	6770	27550	4586	38906	24408	5956	2061	63314	7438	8441	9259	22221	15955
KYRKOBOKFÖRDA UTL MEDB	1158	3989	458	5605	2538	659	184	8143	815	624	964	4120	1620

Tabell 3.4.12 Personer som dömts, efter påföljd, 1985
 Persons who were sentenced 1985, by sanction

PÅFÖLJD	DOMAR	PÅFÖLJD	DOMAR
ENDAST EN PÅFÖLJD	56804	TVÅ PÅFÖLJDER	10255
FÄNGELSE	13883	FÄNGELSE + SKYDDSTILLSYN	178
SLUTEN PSYK VÅRD	287	-"- + VILLKORLIG DOM	62
VÅRD I SPEC.SJH F PSYK UTV.STÖRDA	3	-"- + DAGSBÖTER	7
ÖPPEN PSYK VÅRD	17	DAGSBÖTER + ÖPPEN PSYK VÅRD	-
SKYDDSTILLSYN	4446	-"- + SKYDDSTILLSYN	1531
DÄRAV MED FÄNGELSE	803	-"- + VILLKORLIG DOM	6886
BRB 33:2 TILLÄMPAD	47	-"- + VÅRD ENL SOL	180
VILLKORLIG DOM	3492	-"- + VÅRD ENL LVM	-
VÅRD ENLIGT SOCIALTJÄNSTLAGEN	420	-"- + NORMERADE BÖTER	1
VÅRD ENL LAG O VÅRD AV MISSBRUKARE	25	BRB 34:1 P 1 TILLÄMP + FÄNGELSE	633
DAGSBÖTER	25758	BRB 34:1 P 1 TILLÄMP + AN PÅFÖLJD	770
NORMERADE BÖTER	9	ÖVRIGT	7
PENNINGBÖTER	5997	FLERA PÅFÖLJDER	10
DISCIPLINSTRAFF	71	SUMMA	67069
BRB 34:1 P 1 TILLÄMPAD	2320		
FRI FRÅN PÅFÖLJD	8		
PÅFÖLJD EFTERGIVEN	68		

3.5 Kriminalvård

Corrections

3.5.1 Några resultat

Kriminalvård – fängelse och frivård

Kriminalvård innebär

- antingen *intagning* i fängelse, även kallad anstaltsvård
- eller frivård, dvs *övervakning* av dem som dömts till skydds-tillsyn eller som villkorligt frigivits ur fängelset.

Kriminalvården sysselsätter ungefär 4 600 personer på anstalterna, 770 inom frivården och 365 personer vid kriminalvårdsstyrelsen. Hela kriminalvården kostade ca 1,8 miljarder kronor budgetåret 1985/86.

Fängelserna

Den 1 oktober 1985 fanns 76 fängelser: 19 rixsanstalter och 57 lokalanstalter samt 25 häkten. En rad nya lokalanstalter är under byggnad eller planering.

År 1985 togs drygt 45 000 personer¹ in i fängelser och häkten. Mellan 1977 och 1983 ökade antalet nyintagna fångar (exkl häktade) med 44 procent. Ökningen har brutits sedan 1984. Medelbeläggningen 1985 är däremot ungefär lika stor som 1977.

Ökningen av intagningarna efter 1977 kan förklaras av²:

- Polisens och åklagarnas ökade insatser mot illegal hantering av *alkohol* (sedan 1978, då en straffskärpning bl a för langning trädde i kraft) och *narkotika* (sedan 1980), vilka har lett till fler fängelsestraff.
- Intensifierade insatser mot den ekonomiska brottsligheten vilka resulterat i ett tydligt ökat antal fängelsestraff.
- Fler *äldre* kriminellt belastade personer (30–år) som döms till fängelse för traditionella vålds- och förmögenhetsbrott.

De vanligaste brotten bland dem som påbörjar ett fängelsestraff är allttjämt rattfylleri, stöld och misshandel. Narkotikabrotten utgör mindre än 10 procent.

Antalet kvinnor har mer än tredubblats sedan mitten av 60-talet

Få unga personer (15–20 år) och få kvinnor tas in i fängelserna. Antalet nyintagna 15–17-åringar har under perioden 1965–1985 varierat mellan 40 (1965) och 9 (1975). 1985 var antalet 16. Antalet kvinnor har däremot mer än tredubblats sedan mitten av 60-talet: 1965 togs 163 kvinnor in – 1985 var de 546. Det genomsnittliga antalet kvinnor i fängelserna är idag omkring 190 (inkl häktade).

År 1985 var strafftiden för 55 procent av de nyintagna högst 2 månader. För 14 procent var den 1 år eller längre. Räknar man däremot strafftiden *en given dag* blir bilden annorlunda.

Den 1 mars 1986 hade

- 16 procent en strafftid på mindre än 2 månader
- 20 procent på 2 månader och upp till 6 månader
- 36 procent på 6 månader och upp till 2 år
- 25 procent på 2 år och däröver.

Långa strafftider har ökat

Antalet fångar med långa strafftider har ökat kraftigt sedan mitten av 70-talet. Cirka 1/3 del av dem avser utländska medborgare. 1985 registrerades 4 nykomna livstidsfångar.

	Intagna den 1 mars		
	Strafftid på		
	2–4 år	5 år eller mer	Summa
1976	455	128	583
1985	702	376	1 078

1) Dubbelräkningar av personer förekommer i statistiken, dvs en och samma person kan ha tagits in flera gånger under året.

2) Se RS-promemoria 1983:10 "Varför ökar beläggningen på fängelserna?"

Ökningen bör bli ses mot bakgrund av att internering avskaffats 1981 och de ökade insatserna mot narkotikabrottsligheten (se nedan avsnitt 3.7).

Trots att fångar med långa strafftider blir allt fler minskar den genomsnittliga vistelsetiden. Det beror huvudsakligen på de generösa reglerna angående villkorlig frigivning. Gränsen för villkorlig frigivning har sänkts tre gånger sedan 1980. Fr o m 1 juli 1983 gäller att den som har en strafftid understigande två år i regel ska friges villkorligt när *halva tiden*, dock minst två månader, har avtjänats.

Fängelsevistelsen varar i genomsnitt i drygt 3 månader

Den genomsnittliga vistelsetiden var 3,2 månader 1985. (Räknar man bort rattfyllerister, som vanligtvis döms till 1 à 2 månaders fängelse, ökar den genomsnittliga vistelsetiden till ungefär 3,8 månader). Utvecklingen har sett ut på följande vis:

Genomsnittlig vistelsetid i månader	1965	1970	1975	1980	1984	1985
	4,9	4,5	3,7	3,5	2,9	3,2

Den 1 januari 1986 var 3 850 fångar (inkl häktade) inskrivna på fängelserna.

Ca 10 procent av de inskrivna brukar dock inte vara närvarande av olika skäl: vissa har permissioner, andra är sjuka, vistas på behandlingshem eller är på rymmen osv.

Omkring 69 procent av fångarna (inkl häktade) är inskrivna på slutna anstalter. Där är bevakningen strängare än på de öppna anstalterna.

Fångarna har arbetsplikt. Drygt hälften av dem är sysselsatta med industri- eller jordbruksarbete. Timförtjänsten är omkring 8 kr. Marknadsmässig lön betalas på 3 anstalter. Knappt 15 procent studerar.

En given dag har omkring 150 intagna eller drygt 3 procent av fångarna *frigång*, dvs de får vistas utanför fängelset på dagen för att arbeta eller studera. Nätterna ska emellertid tillbringas i fängelset. Frigång har funnits sedan 1943, men användes inte i någon större utsträckning före 1974.

En given dag vistas omkring 100 intagna eller 2 procent av fångarna enligt § 34 *kriminalvårdslagen* utanför fängelse; på behandlingshem eller i familjevård, på folkhögskolor eller i militärtjänst. I genomsnitt varar dessa vistelser i 2 månader och 3 av 5 vistelser brukar fullföljas (KVS Rapport 1985:1).

Rymningar och missbruk av permissioner har minskat

År 1985 inträffade 980 rymningar och 4 procent av de 40 000 beviljade permissionerna missköttes. Missbruk av permissioner minskade under 70-talet trots att allt fler permissioner beviljades. Antalet rymningar har mer än halverats sedan 1977. De disciplinära bestraffningarna har utvecklats på följande sätt.

	1977	1984/85
Varning	2 606	2 371
Senareläggning av frigivning	1 099	1 711
Förflyttning	1 706	1 578
Summa	5 411	5 660

Tung narkotika förekommer sällan på anstalterna

Den sedan 1968 årligen insamlade statistiken visar, att antalet *kända* narkotikamissbrukare har varit konstant. Det har legat kring 1 100 intagna eller mellan en tredjedel och en fjärdedel av samtliga fångar. Sedan 1982 inträffade dock en ökning. Den 1 april 1986 var antalet kända narkotikamissbrukare 1 381. En av orsakerna till ökningen är att antalet personer som dömts för narkotikabrott till fängelse ökat kraftigt under 80-talet pga ändrad ingripandepaxis (se nedan avsnitt 3.7).

Cannabis är det preparat som är vanligast i fängelserna. Amfetamin och opiater är däremot sällsynta (KVS Rapport 1983:1).

Många undersökningar om fångarnas sociala situationer har visat att . . .

- . . . deras uppväxtmiljö i stor utsträckning varit dålig;
- . . . utbildning utöver folk- och grundskola är mycket ovanlig hos dem;
- . . . arbets- och bostadslöshet förekommer ofta;
- . . . många har alkohol- och narkotikaproblem;
- . . . över hälften har redan tidigare fängelseerfarenhet.

Många återfaller trots långa straff

Risken att återfalla i nya brott är störst tiden närmast efter frigivningen. Den varierar också med hur långt fängelsestraffet har varit och hur många gånger man tidigare varit straffad. I korthet: ju oftare man har varit straffad tidigare, desto längre fängelsestraff får man (delvis beroende på att brotten blir

grövre) och desto större är risken att begå nya brott efter frigivningen.

Av de som 1980 dömdes till fängelsestraff återföll (i procent) t o m 1984 år i allvarigare (s k grövre) brott

Antal tidigare lagföringar	Fängelsestraffets längd				
	1 mån	2-6 mån	7-12 mån	13-mån	Alla
0	18	24	22	15	19
1-2	32	45	60	47	39
3-5	55	68	72	62	63
6-	72	88	92	83	85

Endast svenska medborgare. 1:a lagföring under året.

Att ha människor i fängelse kostade 1984/85, beroende på anstaltstyp, mellan 550 kr (öppna lokalanstalter) och 1 000 kr (slutna rixanstalter) per person och dygn. Den genomsnittliga dygnskostnaden uppgick till 808 kr budgetåret 1984/85.

Frivården

Frivården har till uppgift att anpassa straffade till samhället genom övervakning, vilket innebär kontroll, sociala insatser och personlig påverkan. För varje dömd person inom frivården utses därför en övervakare. Tanken är att den dömda regelbundet ska träffa sin övervakare.

Övervakning är billig

Idag får man övervakning antingen omedelbart efter domen (skyddstillsyn) eller efter villkorlig frigivning från fängelset.

Övervakningen pågår i regel under 1 år och kostar 46 kronor per person och dygn.

Den 1 januari 1986 stod ca 12 000 personer under övervakning. Antalet övervakade har minskat kraftigt sedan 1 juli 1983, då övervakningstiden förkortades till i regel 1 år. Det finns ca 6 000 lekmanövervakare, dvs vanliga medborgare

som ställer upp som övervakare. Dessutom finns 500 tjänstemannaövervakare.

Övervakaruppgiften är inte lätt. Den 1 oktober 1984 såg de övervakades situation ut så här:

- 32 procent var arbetslösa
- 12 procent gjorde militärtjänst eller var intagna på anstalt
- 19 procent var sysselsatta i olika beredskapsarbeten, arbetsmarknadsutbildning eller liknande
- 7 procent hade pension eller sjukbidrag
- Endast 25 procent hade arbete i öppna marknaden eller i hemmet.

Av de som dömdes till skyddstillsyn 1980 var andelen (i procent) som t o m 1984 återföll i allvarigare (s k grövre) brott följande.

Antal tidigare lagföringar	Ålder				Alla
	15-19 år	20-24 år	25-39 år	40-år	
0	50	47	28	14	39
1-2	69	55	40	25	52
3-5	85	72	57	34	65
6-	92	88	75	59	76

Endast svenska medborgare. 1:a lagföring under året.

Fängelse bättre än skyddstillsyn?

Eftersom domstolarna *inte* väljer olika påföljder "slumpmässigt" utan bl a tar hänsyn till de tilltalades olika prognoser, ger en jämförelse av tablåerna ovan inget svar på frågan om fängelse är bättre än skyddstillsyn för att förhindra återfall.

Denna fråga kan dock belysas genom att studera påföljdsvalet och återfallsfrekvenserna för *samtliga* lagförda personer under en längre tidsperiod. Om fängelserna är bättre för att förhindra återfall än skyddstillsyn och andra mindre ingripande påföljder, borde återfallsfrekvenserna öka när användningen av fängelse minskar.

Antal tidigare lagföringar	Antal lagförda personer		Andel som dömts till fängelse		Andel som återfallit (samtliga påföljder) inom 3 år			
	66-68	78-80	66-68	78-80	66-68	78-80	66-68	78-80
0	35 000	36 600	26	26	26	24	6	5
1-2	20 400	18 800	41	34	47	42	13	9
3-4	7 600	8 300	63	41	61	57	20	16
5-9	8 900	9 900	77	50	68	67	19	23
10-	1 500	8 500	92	66	83	81	28	42
TOTALT	73 400	82 100	41	36	42	43	12	13

Anm.: Statistiken avser endast svenska medborgare lagförda för grövre brott. Första lagföring under resp år.

Tablån på föregående sida visar att återfallsfrekvenserna inte har ökat, utan snarare minskat under den studerade perioden – trots en påtaglig nedtrappning av fängelsestraffets användning. Ett undantag gäller emellertid personer över 25 år med minst 5 tidigare lagföringar. Här har andelen som återfallit *minst 3 gånger inom 3 år* ökat. Färre och kortare fängelsevisiteter har ökat deras tid i frihet och därmed också de praktiska möjligheterna att begå nya brott.

Nordisk jämförelse 1984¹

Norge har få fångar, Finland många

Medelantalet fångar (inkl häktade) var lägst i Norge (49 fångar per 100 000 invånare). I Sverige var motsvarande antal 52, i Danmark 63 och i Finland 92. Uppgifterna avser *år 1984*. Medelantalet fångar ökade de senaste 5 åren i Norge, medan det minskade i Finland och Sverige.

Den genomsnittliga vistelsetiden för dömda fångar kan uppskattas till mindre än 2 månader i Danmark, till drygt 2 månader i Norge, 3 månader i Sverige och till minst det dubbla i Finland.

Europeisk jämförelse 1985

Sverige har få fångar

Jämfört med de övriga europeiska stater som anslutit sig till *Europarådet* var det svenska fångantalet den 1 sept 1985 *lägre* än genomsnittet för samtliga stater. Detta gäller även för andelen häktade, unga personer och den genomsnittliga vistelsetiden. Däremot var andelen utländska medborgare bland fångarna i Sverige *högre* än det europeiska genomsnittet. Sedan början av 1970-talet har fångantalet i de flesta europeiska länderna ökat (undantag: Spanien), medan det sjunkit i de nordiska länderna med undantag för Norge och Island.

Tablå 1 Fångantalet den 1 september 1985 i medlemsstaterna i Europarådet. Per 100 000 av befolkningen

Rang 1985	Land	Fångantal per 100 000 av befolk- ningen			därav andel (i procent)				Genom- snittlig vistelse- tid 1984 (i måna- der)
		1983	1984	1985	häktade m m	kvinnor	ungdomar (under 21 år)	utl med- borgare	
1.	Turkiet	..	193	139	35	3	1	1	7,4
2.	Österrike	110	109	109	24	4	..	8	..
3.	England ¹⁾	88	87	97	21	3	27	1	3,0
4.	Portugal	59	78	93	35	4	13	5	8,5
5.	Västtyskland	100	97	92	24	4	13	15	6,7
6.	Italien	73	76	77	59	5	..	9	5,0
7.	Luxemburg	67	66	73	34	5	4	43	3,7
8.	Frankrike	70	76	72	50	4	16	26	5,5
9.	Schweiz	62	62	64	24	5	..	35	..
10.	Danmark	60	60	63	26	4	..	..	1,1
11.	Belgien	65	66	63	31	5	..	28	3,7
12.	Spanien	39	44	58	49	5	16	11	3,2
13.	Irland	42	44	56	7	2	29	2	3,0
14.	Sverige	43	48	49	17	4	4	21	.. ²⁾
15.	Norge	47	49	45	23	..	10	8	2,2 ³⁾
16.	Island	24	32	39	18	2	..	1	3,0
17.	Grekland	47	37	36	24	3	7	16	6,4 ³⁾
18.	Nederländerna	28	33	34	34	3	..	15	2,3
19.	Cypern	36	40	33	6	2	24	23	4,5
20.	Malta	30	29	26	36	6	..	12	5,0
Genomsnitt		..	66	66	29	4	14	15	4,4

1) Inkl. Wales och Skottland. 2) 2,9 månader (jfr Tabell 3.5.10 nedan). 3) Avser 1983.

Anmärkning: Liechtenstein ingår inte i redovisningen. Tablån bör läsas översiktligt eftersom jämförelser mellan olika stater kan störas av delvis kraftiga säsongvariationer. För eventuellt vetenskapligt bruk hänvisas till de tekniska kommentarerna i originalkällan.

Källa: Council of Europe. Prison Information Bulletin.

3.5.2 Statistikens omfattning, insamling och bearbetning

Kriminalvårdsstatistiken omfattar i huvudsak uppgifter om personer som *pga brott*

- har berövats friheten
- eller
- som står under övervakning.

Statistiken omfattar dock inte de personer som *pga brott* har berövats friheten eller som står under övervakning enligt

- barnavårdslagen (ungdomsvårdsskolor)²
- nykterhetsvårdslagen (nykterhetsvårdsanstalter)³
- mentalsjukhus m m (BrB 31:3)
- tillfälligt omhändertagna enligt polislagen 11–18 §§ (tidigare LTO, se avsnitt 3.3)
- gripna, anhållna på polisarrestar som inte är samordnade med kriminalvårdsanstalter.

Kriminalvårdsstatistik framställs av kriminalvårdsstyrelsen (KVS) och fr o m 1973 är uppgiftsinsamlingen integrerad i rättsväsendets informationssystem (RI). Kriminalvårdsstatistiken erhålles genom bearbetningar av det centrala kriminalvårdsregistret. Det centrala kriminalvårdsregistret innehåller dels uppgifter från RI:s domsrutin, dels rapporter från kriminalvårdsanstalterna samt interneringsnämnden⁴, ungdomsfängelnsnämnden⁴, kriminalvårdsnämnden och de lokala övervakningsnämnderna.

3.5.3 Kvalitet och jämförbarhet

Tidigare årgångar av Rättsstatistisk årsbok (1974–1980) innehåller uppgifter även för perioden 1950–1964. Av utrymmesskäl har redovisningen sedan 1981 inskränkts till perioden efter brottsbalkens ikraftträdande 1965. Samtidigt omredigerades vissa tabeller, vilket dock inte påverkar jämförbarheten med tidigare år. Fr o m RSÅ 1985 redovisas åren 1966–1979 som 5-års medeltal.

Vissa uppgifter har ej varit möjliga att erhålla för samtliga år. Kvaliteten i redovisningen torde ha höjts fr o m 1973 genom att uppgifterna sedan detta år hämtas från det centrala kriminalvårdsregistret inom RI.

1) Bodil Philip, Nordisk Tidskrift för Kriminalvidenskab, 1983 nr 1. och Annual Report of the Prison Administration (Helsinki 1985).

2) Fr o m 1 januari 1982 vård enligt Socialtjänstlagen; »hem för vård eller boende«.

3) Fr o m 1 januari 1982 vård enligt lag om vård av missbrukare; »hem för vård eller boende«.

4) Internering har avskaffats 1 juli 1981. Ungdomsfängelse har avskaffats 1 januari 1980.

3.5.4 Definitioner och begrepp

Fängelse (26 kap BrB) är ett tidsbestämt frihetsstraff. Strafftiden är fr o m 1 juli 1981 minst 14 dagar (tidigare 1 månad) och högst 10 år. Tiden kan dock ökas till 12 år (i undantagsfall till 16 år) om straffet är gemensamt för flera brott.

Fängelse på livstid kan utdömas för ett mindre antal mycket grova brott.

Förvandlingsstraff för böter (BrB 25:7). Före den 1 juli 1983 kunde obetalda böter förvandlas till fängelse. Förvandlingsstraffets längd beräknades efter antalet ådömda dagsböter. Minimum var 10 dagars och maximum 90 dagars fängelse. Sedan 1 juli 1983 får förvandling av bötesstraff endast äga rum i vissa särskilt anmärkningsvärda fall. Förvandlingsstraffet bestäms av rätten till fängelse i lägst 14 dagar och högst 3 månader. Någon särskild förvandlingsskala gäller inte längre.

Angående böter se avsnitt 3.4.5.

Gripna, anhållna, häktade. En person som är misstänkt för brott kan *gripas* av polisman, förklaras *anhållen* av åklagare och slutligen *häktas* genom beslut av domstol.

Se vidare avsnitt 3.3.

Huvudbrott bestäms utifrån den dom som legat närmast före den aktuella intagningen i anstalt. I de fall när flera brott anges i domen har som huvudbrott i första hand det brott valts som har längsta angivna strafftid i straffskalan. När två eller flera brott med samma maximigräns förekommit i domen har det brott angivits som har högsta minimistrafftid. I de fall där strafflatituderna för de brott som redovisas i domen varit lika har något huvudbrott ej bestämts.

OBS! Huvudbrottsbegreppet här skiljer sig från det i avsnitt 3.4.5.

Internering (30 kap BrB) avskaffades den 1 juli 1981. Internering var en brottspåföljd vid allvarliga brott, då ett långvarigt och tidsobestämt frihetsstraff ansågs lämpligt för att förebygga *fortsatt* allvarlig brottslighet.

Påföljden verkställdes i och utom anstalt. Den började i anstalt och fortgick där under minst 1 år. Någon maximitid för internering fanns inte stadgad, men anstaltstiden kunde bestämmas till högst 12 år.

Beslut om övergång till vård utom anstalt fattades av interneringsnämnden. Under frivården stod den dömde under övervakning. Efter 5 år utom anstalt upphörde påföljden.

Skyddstillsyn (28 kap BrB) är en påföljd som innebär kriminalvård i frihet med övervakning och eventuellt med skyldighet att följa särskilda – av rätten – meddelade föreskrifter.

Skyddstillsyn pågår under en prøvotid om 3 år. I vissa fall kunde före 1974 *prövotiden* förlängas till högst 5 år. Fr o m 1974 upphör *övervakningen* automatiskt efter 2 år (fr o m 1 juli 1983 efter 1 år) om inte den dömde av särskilda skäl anses vara i behov av förlängd övervakning.

Skyddstillsyn med anstaltsbehandling (BrB 28:3). Före 1980 kunde anstaltsvistelse under en eller två månader ingå i skyddstillsynen.

Skyddstillsyn med fängelse (BrB 28:3). Sedan 1 januari 1980 kan skyddstillsyn förenas med ett fängelsestraff på högst 3 månader.

Villkorlig frigivning (BrB 26:6). Före 1966 var villkorlig frigivning efter *fem sjättedelar* av strafftiden obligatorisk för dem som dömts till mer än sex månaders fängelse. Därefter gällde fram till 30 juni 1983, att villkorlig frigivning kunde ske sedan *två tredjedelar* av strafftiden eller, om särskilda skäl förelåg, *halva* tiden avtjänats.

Fr o m 1 juli 1983 gäller att den som har en strafftid understigande 2 år i regel ska friges villkorligt när *halva* tiden, dock minst två månader, har avtjänats.

För den som villkorligt friges gäller en prøvotid av ett år (i undantagsfall högst 3 år). Under prøvotiden kan den frigivne ställas under övervakning.

Ungdomsfängelse (29 kap BrB) har avskaffats den 1 januari 1980.

Ungdomsfängelse var ett tidsobestämt frihetsberövande, följt av kriminalvård i frihet. I regel skulle den tilltalade vid domen ha fyllt 18 år men ej 21 år. Vidare förutsattes att sådan fostran och utbildning som gavs i ungdomsfängelse var lämplig för den dömde.

Påföljden verkställdes i och utom anstalt under samman-

lagt högst 5 år. Den började med en vistelse i anstalt, som i regel varade drygt 1 år. Vid vård utom anstalt stod den dömde under övervakning.

3.5.5 Tidigare publicering

Den officiella kriminalvårdsstatistiken går tillbaka till år 1830. Ett sammandrag för åren 1830–1856 finns publicerat i *Bidrag till Sveriges Officiella Statistik* under titeln *B. Rättsväsendet. Ny följd. Sammandrag af Justitie-Statsministrernas Underdåniga Embetsberättelse för åren 1830 till och med 1856, Stockholm 1868*.

En regelbunden publicering av dåvarande fängvårdsstyrelsens årsberättelser påbörjades 1857 i *Bidrag till Sveriges Officiella Statistik* under titeln *G. Fångvård. Ny följd*.

Fr o m år 1911 har årsberättelserna publicerats av Kungliga Fångvårdsstyrelsen i serien *Sveriges Officiella Statistik* under benämningen *Fångvården år 1911* osv.

Vissa sammanfattande och översiktliga tabeller har för åren 1871 t o m 1913 publicerats i *Statistisk tidskrift* under rubriken *Sveriges Officiella Statistik i sammandrag* och fr o m 1914 i *Statistisk årsbok* under rubriken *Rättsväsen* samt i *Historisk statistik för Sverige* (Stockholm 1960). Se nu även för perioden 1751–1984 *Brott och straff i Sverige 1750–1984* (Urval nr 18).

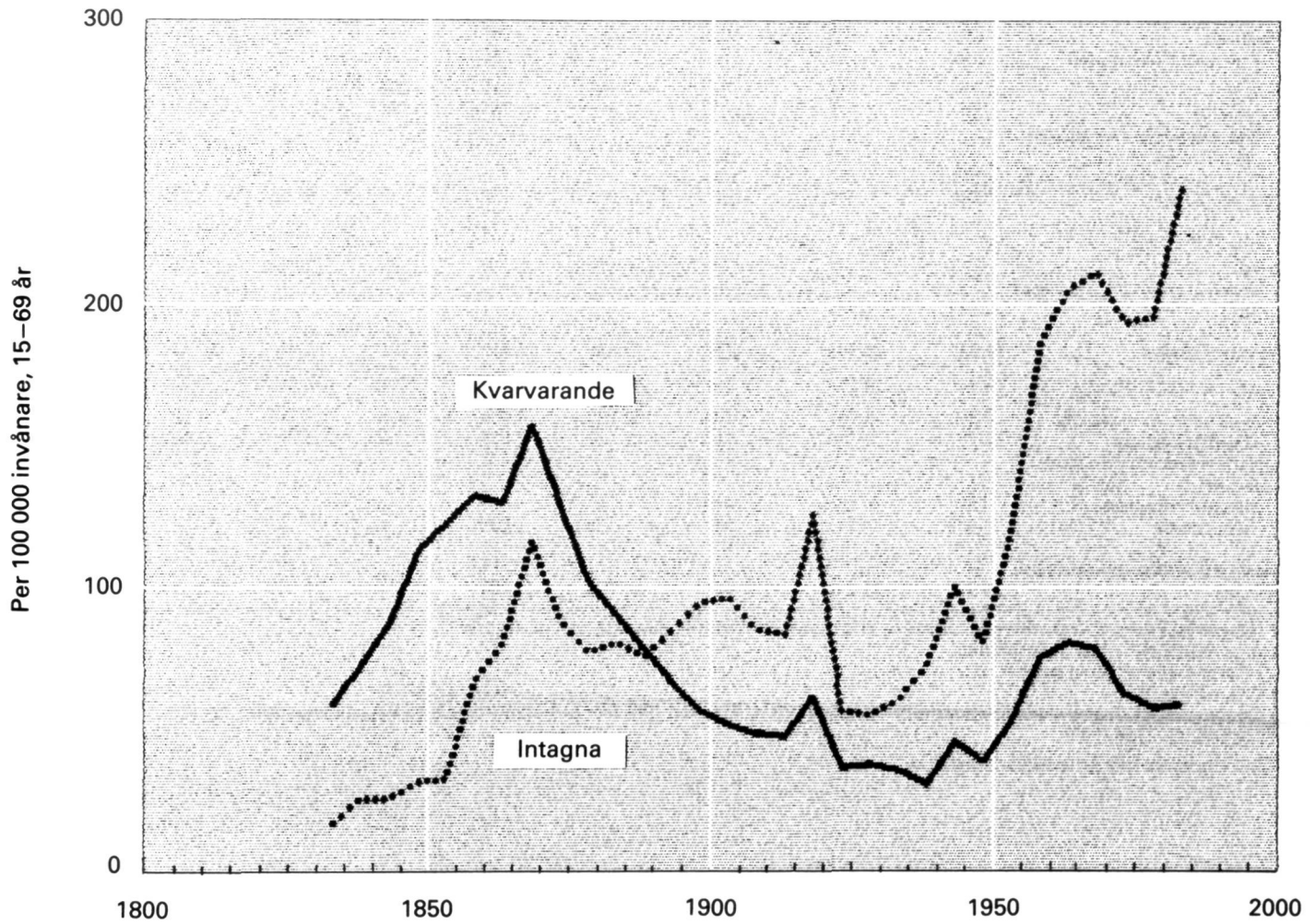
För perioden 1948 till 1959 finns inga tryckta årsberättelser. 1960 års berättelse utgavs i stencilform med titeln *Kriminalvården* av Kungliga Fångvårdsstyrelsen. Fr o m 1961 återupptogs publiceringen under titeln *Kriminalvården*. Den senaste rapporten i denna serie avser 1985–1986.

Sedan år 1974 ingår delar av kriminalvårdens redovisning i Rättstatistisk årsbok.

För åren 1966 t o m 1974 har SCB årligen publicerat uppgifter över avslutad kriminalvård i *Statistiska meddelanden serie R, Kriminalstatistik, Verkställan av dom respektive Avslutad kriminalvård* (1974).

Diagram 3.5.1 Till frihetsstraff dömda personer som tagits in i kriminalvårdsanstalt samt kvarvarande den 31 december, 1835–1985, per 100 000 av folkmängden vid årets slut i åldern 15–69 år
 Persons admitted to prison and persons in prison on December 31 st, 1835–1985, per 100 000 of the population 15–69 years of age at the end of the year.

Anm. 5-års medeltal fr o m 1836. Se Brott och straff i Sverige 1750–1984 (Urval nr 18), 7:10.

Tabell 3.5.1 Genomsnittligt antal personer inom anstaltsvård och frivård, 1965–1985
Average institutional and non-institutional populations, 1965–1985

Anm. 5-års medeltal avseende åren 1965 – 1979.

	1965–69	1970–74	1975–79	1980	1981	1982	1983	1984	1985
Personer i anstalter¹	5 376	4 899	4 223	4 564	4 835	4 996	4 844	4 309	4 339
<i>Gripna, anhållna, häktade</i>	726	736	672	818	880	875	823	744	743
<i>gripna, anhållna</i>	94	111	133	167	178	163	152	133	118
<i>häktade</i>	632	625	539	651	702	712	686	611	588
<i>därav undersökningsfall²</i>	169	112	54	41	46	45	39	25	37
<i>Dömda</i>	4 564	4 106	3 514	3 708	3 912	4 046	3 964	3 534	3 552
<i>till fängelse</i>	3 202	3 104	3 028	3 479	3 755	3 985	3 933	3 519	3 541
<i>till skyddstillsyn med anstalts-</i>									
<i>behandling</i>	72	73	63	4	–	–	–	–	–
<i>till ungdomsfängelse</i>	541	391	166	18	–	–	–	–	–
<i>till internering</i>	749	538	257	207	157	61	31	15	11
<i>Förvandlingsstraff för böter</i>	23	12	5	2	3	3	2	1	..
<i>Övriga³</i>	63	45	32	36	40	42	40	30	44
<i>därav överförda till psykiatrisk</i>									
<i>vård</i>	27	14	3	1	1	1	1	–	–
Personer i frivård	20 537	22 343	16 324⁴	14 530⁵	14 869	16 026	16 080	12 124	11 781
<i>Dömda till skyddstillsyn</i>	16 947	18 584	13 244	11 608	11 865	12 902	12 682	9 024	8 272
<i>Frigivna under övervakning</i>	3 590	3 759	3 080	2 922	3 004	3 124	3 398	3 100	3 509
<i>villkorligt frigivna</i>	2 397	2 547	2 334	2 637	2 873	3 124	3 398	3 100	3 509
<i>överlämnade till vård utom</i>									
<i>anstalt:</i>									
<i>ungdomsfängelse</i>	538	500	269	27	5	–	–	–	–
<i>internering</i>	655	712	477	258	126	–	–	–	–
Samtliga personer i anstalter och i frivård	25 913	27 242	20 547	19 094	19 704	20 992	20 924	16 433	16 128

1) Intagna på kriminalvårdsanstalter, allmänna häkten och med häkten samordnade polisarrester.

2) Avser rättspsykiatrisk undersökning.

3) I förvar taga utlänningar m fl.

4) Lagändring 1974.

5) Genom omläggning av statistikrutinerna är uppgifter fr o m 1 januari 1980 inte helt jämförbara med tidigare uppgifter.

6) Lagändring 1 juli 1983.

Källa: Uppgifter från kriminalvårdsstyrelsen.

Tabell 3.5.2 Personer som intagits i kriminalvårdsanstalter och allmänna häkten, 1965–1985
Persons admitted to prison and remand prison, 1965–1985

Anm. 5-års medeltal avseende åren 1965–1979.

	1965–69	1970–74	1975–79	1980	1981	1982	1983	1984	1985
Gripna, anhållna, häktade	36 437²	34 172	32 442	35 911	36 955	36 466	35 452	32 527	31 807
Dömda	11 699	11 238	11 006	12 223	13 296	13 798	15 168	14 647	13 535
till fängelse	9 977	9 946	10 224	12 054	13 234	13 798	15 168	14 647	13 535
till skyddstillsyn med anstalts-									
behandling	680	641	494	11	.	.	.	.	.
till ungdomsfängelse	500	315	99	2	–	.	.	.	.
till internering	542	336	189	156	62	.	.	.	.
Förvandlingsstraff för böter	217	109	37	49	50	37	9³	..	..
Samtliga¹ intagna under året	48 704²	45 519	43 485	48 183	50 301	50 301	50 629	47 174	45 342
därav									
i kriminalvårdsanstalterna	14 057	14 175	11 203	12 392	13 516	13 989	15 294	14 741	13 544
i de allmänna häktena	34 271 ²	31 344	32 282	35 791	36 785	36 312	35 335	32 433	31 798

1) Kategorin »Övriga« (se ovan tabell 3.5.1) ingår ej. Dubbelräkningar av personer som både tagits in på häkte och sedan på anstalt förekommer.

2) Avser åren 1967 – 1969.

3) Registeromläggning har medfört att bötesförvandling fr o m 1983 registreras som fängelse.

Källa: Uppgifter från kriminalvårdsstyrelsen.

Tabell 3.5.3 Personer som nyintagits i kriminalvårdsanstalt efter ålder och påföljd, 1965–1985
 Persons who started prison sentences, by age and sentence, 1965–1985

Anm. 5-års medeltal avseende åren 1965–1979.

En person redovisas endast för den första intagningen under året för respektive påföljd, dvs återintagningar under året redovisas ej.

	1965–69	1970–74	1975–79	1980	1981	1982	1983	1984	1985
15–17 år	28	27	14	26	28	37	24	18	16
Fängelse	8	12	7	26	28	37	24	18	16
Ungdomsfängelse	20	15	7	–	–	–	–	–	–
18–20 år	1 339	1 288	1 108	1 023	1 144	1 065	1 142	1 049	990
Fängelse	697	771	841	1 016	1 142	1 065	1 142	1 049	990
Förvandlingsstraff för böter	5	3	1	4	2	–	–	..	..
Ungdomsfängelse	280	162	45	–	–	–	–	–	–
Internering	0	–	–	–	–	–	–	–	–
Skyddstillsyn med anstalts- behandling	357	352	221	3	–	–	–	–	–
21–24 år	2 778	2 812	2 515	2 663	2 765	2 739	2 796	2 654	2 420
Fängelse	2 482	2 591	2 364	2 652	2 757	2 733	2 795	2 654	2 420
Förvandlingsstraff för böter	32	16	5	6	8	6	1	..	..
Ungdomsfängelse	26	9	1	–	–	–	–	–	–
Internering	9	2	1	1	–	–	–	–	–
Skyddstillsyn med anstalts- behandling	229	194	144	4	–	–	–	–	–
25–29 år	2 041	2 504	2 523	2 756	2 972	3 154	3 375	3 107	2 857
Fängelse	1 918	2 399	2 432	2 736	2 965	3 148	3 372	3 107	2 857
Förvandlingsstraff för böter	39	25	8	13	5	6	3	..	..
Internering	38	18	8	5	2	–	–	–	–
Skyddstillsyn med anstalts- behandling	46	62	75	2	–	–	–	–	–
30–39 år	2 548	2 272	2 799	3 397	3 925	4 164	4 640	4 523	4 125
Fängelse	2 396	2 196	2 728	3 376	3 902	4 152	4 639	4 523	4 125
Förvandlingsstraff för böter	58	28	13	17	22	12	1	..	..
Internering	57	22	15	3	1	–	–	–	–
Skyddstillsyn med anstalts- behandling	37	26	43	1	–	–	–	–	–
40–år	2 591	2 033	1 878	2 263	2 453	2 676	3 200	3 296	3 127
Fängelse	2 476	1 978	1 852	2 248	2 440	2 663	3 196	3 296	3 127
Förvandlingsstraff för böter	83	36	11	9	13	13	4	..	..
Internering	21	12	4	5	–	–	–	–	–
Skyddstillsyn med anstalts- behandling	11	7	11	1	–	–	–	–	–
Samtliga	11 325	10 936	10 837	12 128	13 287	13 835	15 177	14 647	13 535
Fängelse ¹	9 977	9 947	10 224	12 054	13 234	13 798	15 168	14 647	13 535
Förvandlingsstraff för böter	217	108	38	49	50	37	9	..	..
Ungdomsfängelse	326	186	53	–	–	–	–	–	–
Internering	125	54	28	14	3	–	–	–	–
Skyddstillsyn med anstalts- behandling	680	641	494	11	–	–	–	–	–

1) Skyddstillsyn med fängelse (BrB 28:3) ingår fr o m 1980.

Källa: Uppgifter från kriminalvårdsstyrelsen.

Tabell 3.5.4 Personer som nyintagits i kriminalvårdsanstalt efter strafftid vid intagning, 1965–1985
Persons who started prison sentences, by length of sentence, 1965–1985

Anm. 5-års medeltal avseende åren 1965–1979.

En person redovisas endast för den första intagningen under året för respektive påföljd, dvs återintagningar under året redovisas ej.

	1965–69	1970–74	1975–79	1980	1981	1982	1983	1984	1985
Fängelse¹	9 977	9 946	10 224	12 054¹	13 234	13 798	15 168	14 647	13 535
1–2 månader	5 472	6 141	6 356	7 185	7 540	7 753	8 604	8 282	7 395
3–5 »	1 488	1 238	1 225	1 801	2 120	2 371	2 572	2 358	2 026
6–11 »	2 039	1 620	1 519	1 713	2 044	2 094	2 240	2 235	2 222
1 år	813	723	807	936	1 028	988	1 107	1 144	1 223
2 år	108	135	179	216	248	288	355	319	314
3 år	26	42	62	87	108	135	124	134	142
4 år och däröver	29	46	75	111	146	165	163	171	209
livstid	2	1	1	5	–	4	3	4	4
Internering (minsta tid)	125	54	27	14	3	.	.	.	.
1 år	64	30	9	–	1	.	.	.	.
2 år	37	16	10	8	1	.	.	.	.
mer än 2 år	24	8	8	6	1	.	.	.	.
Förvandlingsstraff för böter	217	109	37	49	50	37	9²	..	..
högst 30 dagar	57	24	10	12	8	8	2	..	..
31–90 dagar	160	85	27	37	42	29	7	..	..

1) Fr o m 1980 inklusive skyddstillsyn med fängelse (BrB 28:3).

2) Registeromläggning har medfört att bötesförvandling registreras som fängelse.

Källa: Uppgifter från kriminalvårdsstyrelsen.

Tabell 3.5.5 Personer som dömts till fängelse och som under 1985 tagits in i kriminalvårdsanstalt efter ålder, kön och huvudbrott

Persons sentenced and admitted to prison, by age, sex and principal offence, 1985

Anm. Personer dömda till *skyddstillsyn med fängelse* (BrB 28:3) ingår.

Huvudbrott ¹	Ålder vid intagning								Summa	därav kvinnor
	15-17	18-20	21-24	25-29	30-34	35-39	40-49	50-		
<i>Brottsbalken</i>										
3 kap Brott mot liv och hälsa	4	87	184	231	192	135	155	60	1 048	20
därav mord (3:1)	1	3	1	6	4	1	2	2	20	–
dråp (3:2)	1	–	4	4	1	6	1	2	19	2
misshandel (3:5)	1	64	157	182	145	99	121	42	811	7
grov misshandel (3:6)	–	17	21	36	34	26	27	11	172	8
4 kap Brott mot frihet och frid	–	10	27	32	36	30	19	5	159	1
6 kap Sedlighetsbrott	–	7	17	22	24	27	38	25	160	–
8 kap Stöld, och andra tillgreppsbrott	9	399	702	712	499	325	216	53	2 915	121
därav stöld (8:1)	–	154	297	337	256	156	95	29	1 324	56
grov stöld (8:4)	2	119	217	225	141	100	78	19	901	46
rån, även grovt (8:5-6)	5	56	43	51	43	18	15	1	231	11
tillgrepp av fortskaffningsmedel (8:7)	2	70	142	95	54	41	24	2	430	7
9 kap Bedrägeri och annan oredlighet	–	58	151	225	186	141	145	41	947	77
därav bedrägeri även grovt (9:1,3)	–	22	81	131	103	85	80	22	524	49
hälteri (9:6)	–	36	68	90	80	54	61	18	407	25
10 kap Förskingring och annan trolöshet	–	1	3	6	9	5	14	19	57	5
11 kap Galdenärsbrott	–	–	–	3	12	25	37	21	98	1
12 kap Skadegörelse	–	9	11	5	–	2	1	1	29	1
13 kap Allmänfarliga brott	–	3	8	7	3	–	3	2	26	–
14 kap Förfalskningsbrott	–	5	11	9	5	4	11	6	51	1
15 kap Mened, falskt åtal och annan osann utsaga	–	1	7	9	9	1	8	9	44	2
16 kap Brott mot allmän ordning	–	1	1	1	1	1	–	2	7	1
17 kap Brott mot allmän verksamhet	–	36	115	125	78	77	55	23	509	8
därav våld eller hot mot tjänsteman (17:1)	–	32	111	122	75	70	51	21	482	8
21 kap Brott av krigsmän	–	23	129	77	38	18	10	–	295	–
därav lydnadsbrott (21:1-2)	–	2	27	25	13	2	–	–	69	–
rymning (21:12)	–	20	98	52	25	15	10	–	220	–
<i>Trafikbrottslagen</i> (1951:649)	–	158	478	610	527	558	819	483	3 633	131
därav rattfylleri, rattonykterhet (4 §)	–	147	426	561	485	533	795	466	3 413	123
<i>Utlänningslagen</i> (1980:376)	–	5	6	16	26	23	20	14	110	1
<i>Varusmuggningslagen</i> (1960:418)	–	10	36	40	22	13	4	2	127	14
<i>Narkotikastrafflagen</i> (1968:64)	–	30	135	243	201	108	83	18	818	82
därav grovt narkotikabrott (3 §)	–	2	28	62	77	44	37	11	261	28
<i>Skattestrafflagen</i> (1971:69)	–	–	–	9	22	29	80	93	233	7
<i>Vapenlagen</i> (1973:1176)	–	1	11	19	23	8	21	8	91	1
<i>Övrigt</i>	3	146	388	456	374	308	349	154	2 178	72
därav två eller flera likvärdiga brott i domen	2	105	230	278	248	227	262	128	1 480	45
Summa	16	990	2 420	2 857	2 287	1 838	2 088	1 039	13 535	546

1) Huvudbrottsbegreppet här skiljer sig från det i avsnitt 3.4. Se definitioner och begrepp ovan 3.5.4 sid 105.

Källa: Uppgift från kriminalvårdsstyrelsen.

Tabell 3.5.6 Personer som intagits i respektive avgått från kriminalvårdsanstalt samt beläggning vid årets början och slut, 1965–1985

Persons admitted to and released from prison, 1965–1985, plus population at beginning and end of year

Anm. 5-års medeltal avseende åren 1965–1979.

Tabellen avser endast personer som dömts till fängelse, ungdomsfängelse, internering eller skyddstillsyn med anstaltsbehandling.

Jämförbarheten mellan uppgifterna om *Beläggning 1 januari*/Beläggning 31 december och *Intagna under året*/Avgångna under året är något bristfällig. Se utförligt RSA 1984, sid 116.

	1965–69	1970–74	1975–79	1980	1981	1982	1983	1984	1985
Beläggning 1 januari	4 461	4 075	3 230	3 293	3 461	3 721	3 796	3 175¹⁾	3 040
Intagna under året	11 699	11 238	11 007	12 223	13 296	13 798	15 168	14 647	13 535
Avgångna under året	11 653	11 825	11 090	12 133	12 963	13 752	15 780	14 682	13 511
därav									
Dömda till fängelse	10 047	10 449	10 172	11 894	12 854	13 752	15 780	14 682	13 511
frigivna efter full tid	6 948	7 406	7 351	7 985	8 526	8 425	8 819	8 478	7 593
villkorligt frigivna	3 099	3 043	2 821	3 909	4 328	5 327	6 961	6 204	5 918
Överlämnade till vård utom anstalt	958	755	330	199	109	–	.	.	.
dömda till ungdomsfängelse	427	343	125	21	1	.	.	.	.
dömda till internering	531	412	205	178	108	–	.	.	.
Dömda till skyddstillsyn med anstaltsbehandling	648	648	588	40	.	.	.	.	.
Beläggning 31 december	4 433	3 806	3 279	3 461	3 721	3 796	3 175¹⁾	3 040	3 186

1) Korrigerad uppgift.

Källa: Uppgifter från kriminalvårdsstyrelsen.

Tabell 3.5.7 Antal personer i kriminalvårdsanstalter och allmänna häkten efter kategori den 31 december, 1965–1985

Prison and remand prison populations at the end of the year, 1965–1985, by legal status

Anm. 5-års medeltal avseende åren 1965–1979.

	1965–69	1970–74	1975–79	1980	1981	1982	1983	1984	1985
Gripna, anhållna, häktade	665²	625	581	719	796	786	624	636	613
gripna, anhållna	70 ²	87	103	112	108	111	108	89	87
häktade	595 ²	538	478	607	688	675	516	547	526
därav undersökningfall ¹	173 ²	118	40	41	53	50	19	31	43
Dömda	4 434	3 806	3 300	3 497	3 760	3 828	3 191	3 086	3 203
till fängelse	3 042	2 851	2 848	3 287	3 664	3 788	3 173	3 074	3 193
till skyddstillsyn med anstalts- behandling	82	76	59	–	–	–	–	–	–
till ungdomsfängelse	551	374	143	2	–	–	–	–	–
till internering	759	505	250	20 ²	96	40	18	12	10
Förvandringsstraff för böter	17	10	3	6	–	1	2	..	..
Övriga	43²	39	31	36	27	53	19	31	34
därav överförda till psykiatrisk vård	32	14	2	5	–	1	–	–	1
Samtliga	5 159	4 480	3 915	4 258	4 583	4 668	3 836	3 753	3 850
kriminalvårdsanstalter	4 944	4 130	3 312	3 511	3 748	3 825	3 183	3 058	3 190
allmänna häkten	215	350	603	747	835	843	653	695	660

1) Avser rättspsykiatrisk undersökning.

2) Beräknade uppgifter.

Källa: Uppgifter från kriminalvårdsstyrelsen.

Tabell 3.5.8 Antal rymningar, 1965–1985
Escapes, 1965–1985

Anm. 5-års medeltal avseende åren 1965–1979.

En person redovisas för varje rymningstillfälle under året.

Uteblivande efter permission har ej räknats såsom rymning.

År	Antal rymningar		Totalt	Därav direkt från anstalt	
	Från slutan stalt	Från öppen anstalt		Slutan anstalt	Öppen anstalt
1965–69	221	366	557	..	..
1970–74	268	437	705	..	..
1975–79	627	1 129	1 756	215	911
1980	515	754	1 269	171	599
1981	460	703	1 163	147	553
1982	505	747	1 252	204	604
1983	438	602	1 040	164	488
1984	427	477	904	153	391
1985	510	470	980	165	374

Källa: Uppgifter från kriminalvårdsstyrelsen.

Tabell 3.5.9 Beviljade permissioner från kriminalvårdsanstalterna, 1965–1985
Furloughs from prison, 1965–1985

Anm. 5-års medeltal avseende åren 1965–1979.

År	Beviljade permissioner			Därav misskötta genom uteblivande				Totalt	
	Sluten anstalt	Öppen anstalt	Totalt	Sluten anstalt	Öppen anstalt	på annat sätt Sluten anstalt	Öppen anstalt	Antal	%
1965–69	5 227	5 146	10 373	657	257	274	155	1 343	13
1970–74	10 835	9 113	19 948	1 051	398	361	249	2 059	10
1975–79	18 479	23 006	41 485	1 804	1 003	445	627	3 879	9
1980	18 852	22 296	40 878	1 489	693	383	373	2 938	7
1981	18 095	22 414	40 509	1 312	586	433	483	2 814	7
1982	17 735	23 014	40 749	1 340	515	472	384	2 711	7
1983	16 310	23 309	39 619	1 033	426	318	316	2 093	5
1984	15 808	22 038	37 846	945	349	203	199	1 696	4
1985	17 821 ¹	22 361 ²	40 182	1 012	308	189	135	1 644	4

1) 8 av dessa utgjorde frigivningspermissioner.

2) 3 av dessa utgjorde frigivningspermissioner.

Källa: Uppgifter från kriminalvårdsstyrelsen.

Tabell 3.5.10 Genomsnittlig tid i anstalt i dagar för de dömda personer för vilka anstaltsvården upphörde åren 1965–1985
Average number of days served in prison by persons released, 1965–1985

Anm. 5-års medeltal avseende åren 1965–1979.

Den genomsnittliga tiden i anstalt har erhållits genom att medelbeläggningen under året multiplicerats med 365 och dividerats med antalet personer som intagits under året.

	1965–69	1970–74	1975–79	1980	1981	1982	1983	1984	1985
Samtliga dömda ¹	143	133	117	111	107	107	95	88	96
därav till fängelse (inkl BrB 28:3)	112	109	104	105	104	105	95	88	96

1) Fängelse, ungdomsfängelse, internering, BrB 28:3 (åren 1965–1980: skyddstillsyn med anstaltsbehandling; fr o m 1980 skyddstillsyn med fängelse).

Tabell 3.5.11**Dygnskostnaden i kronor per klient inom anstaltsvård och frivård budgetåren 1966/67–1985/86**

Daily costs in Swedish Kronor per client under institutional care and non-institutional care, 1966/67–1985/86

Budgetår	Kriminalvårdsanstalterna	Frivården
1966/67	94	2
1967/68	96	2
1968/69	100	3
1969/70	120	4
1970/71	140	5
1971/72	180	6
1972/73	180	6
1973/74	230	8
1974/75	302	13
1975/76	311	14
1976/77	352	17
1977/78	441	21
1978/79	469	24
1979/80	511	28
1980/81	549	32
1981/82	585	32
1982/83	607	31
1983/84	727	38
1984/85	808	46
1985/86	872	52

Källa: Uppgifter från kriminalvårdsstyrelsen.

Tabell 3.5.12 Antal personer under övervakning den 1 januari 1965–1986

Number of persons under supervision January 1st, 1965–1986

Anm. 5-års medeltal avseende åren 1965–1979

År	Överförda till vård utom anstalt		Villkorligt frigivna med övervakning	Dömda till skydds-tillsyn	Samtliga
	Dömda till ungdomsfängelse	Dömda till in-ternering			
1965–69	516	634	2 285	16 720 ¹	20 155
1970–74	505	704	2 485	19 256	22 950
1975–79	292	498	2 326	13 279	16 395
1980	69	257	2 522	11 910	14 758 ⁴
1981	9	236	2 659	11 754	14 658
1982	–	–	2 984	12 568	15 552
1983	.	.	3 248	13 394	16 642
1984	.	.	3 223	9 407	12 535
1985	.	.	3 415	8 448	11 863
1986	.	.	3 607	8 328	11 935

1) Inkl villkorligt dömda med övervakning enligt strafflagen.

2) 1974 exkl Faluns skyddskonsulentdistrikt.

3) Lagändring 1974.

4) Genom omläggning av statistikrutinerna är uppgifter fr o m 1 januari 1980 inte helt jämförbara med tidigare uppgifter. Vid samma tidpunkt 1986 hade därtill 1 084 personer *intagna i anstalt* övervakare förordnad.

Källa: Uppgifter från kriminalvårdsstyrelsen.

Tabell 3.5.13 Nyttillkomna övervakningsfall inom frivården, 1965–1985
Persons newly received for supervision, 1965–1985

Anm. 5-års medeltal avseende åren 1965–1979.

År	Överförda till vård utom anstalt		Villkor- ligt fri- givna med övervak- ning	Dömda till skydds- tillsyn	Över- flyttade från annat nordiskt land	Samtliga
	Dömda till ung- doms- fängelse	Dömda till in- ternering				
1965–69	427	531	3 099	7 484	..	11 541
1970–74	344	412	3 043	7 569	..	11 368
1975–79	125	205	2 820	6 542	30 ¹	9 722
1980	21	178	3 909	6 387	63	10 558
1981	1	108	4 328	6 919	48	11 404
1982	.	.	5 026	7 285	48	12 359
1983	.	.	5 524	6 657	39	12 220
1984	.	.	4 382	6 090	45	10 517
1985	.	.	4 570	6 183	42	10 795

1) Exkl åren 1975 och 1976.

Källa: Uppgifter från kriminalvårdsstyrelsen.

Tabell 3.5.14 Beslut av övervakningsnämnd om åtgärder vid misskötsamhet för personer under övervakning, 1965–1985/86

Decisions of the Parole and Probation Boards on misconduct cases among persons under supervision, 1965–1985/86

Anm. 5-års medeltal avseende åren 1965–1979.

År Typ av beslut (betr år 1985/86)	Antal beslut		Villkor- ligt fri- givna med över- vakning	Dömda till skydds- tillsyn	Samtliga
	Överförda till vård utom anstalt	Dömda till ung- doms- fängelse			
1965–69	143	574	1 242	1 538	3 497
1970–74	78	218	630	972	1 898
1975–79	22	43	308	800	1 173
1980	9	46	632	1 772	2 459
1981	3	36	809	2 123	2 971
1982	.	.	845	2 301	3 146
1983	.	.	..	..	3 466
1984	.	.	..	..	3 358
1984/85	.	.	..	..	3 557
1985/86	.	.	..	..	3 699
<i>därav</i>					
Beslut om varning	.	.	..	..	523
Förordnande om tillfälligt omhändertagande	.	.	..	..	2 168
<i>därav</i> verkställda omhänder- taganden	.	.	..	..	1 326
Meddelande om föreskrift (BrB 26 kap 15 §)	.	.	..	..	848
Förverkande av den villkorligt medgivna friheten	.	.	..	.	99
Framställning till åklagare att denna vid domstol för talan om undanröjande av skydds- tillsyn pga allvarlig missköt- samhet	.	.	.	..	61

Källa: Uppgifter från kriminalvårdsstyrelsen.

3.6 Återfall i brott

Recidivism

3.6.1 Några resultat

- Återfallsandelarna visar endast små förändringar från år till år.
- *Återfall och ålder*
Ju yngre en person är, desto större är risken att han/hon återfaller överhuvudtaget samt att han/hon återfaller tre eller flera gånger inom tre år.
Detta gäller oavsett lagföringsklass och kön.
- *Återfall och kön*
För debutanter har män dubbelt så höga återfallsandelar som kvinnor. Detta gäller oavsett ålder.
Kvinnor med tidigare konstaterad kriminell belastning har dock lika höga återfallsandelar som män med motsvarande belastning. Det finns dock endast få kvinnor med tidigare kriminell belastning.
- *Återfall och lagföringsklass*
Recidivister¹ återfaller genomgående i större utsträckning än debutanter². Skillnaden är speciellt utpräglad under det första uppföljningsåret. Därefter inträder en utjämning.
Återfallsandelarna varierar mellan olika brottskategorier mer för debutanter än recidivister.
Lagföringsklassen betyder oftast mer för återfallsmönstret än själva ingångsbrottet.
- *Återfall och ingångsbrott*
Återfallsandelarna varierar mellan olika brottskategorier. Brott mot narkotikastrafflagen ger de högsta, brott mot »övriga lagar« ger de lägsta återfallsandelarna.
För de flesta personer gäller att de återfaller i »sin egen« ingångsbrottskategori i större utsträckning än vad andra återfaller i denna brottskategori.

- *Återfall och påföljd*
Det föreligger en stark tendens att den påföljd som utmättes i ingångslagföringen också utmäts vid återfallet. Speciellt gäller detta åtalsunderlåtelse.
Återfallsandelarna är olika för olika påföljder. Dessa variationer torde i första hand förklaras av att olika riskgrupper erhåller olika påföljder.
Vad gäller *debutanter*, så åtföljs böter av de lägsta och skyddstillsyn med anstaltsbehandling/fängelse av de högsta återfallsandelarna. Villkorlig dom har lägre återfallsandelar än samtliga fängelsepåföljder. Dessa i sin tur ligger lägre än skyddstillsyn.
Vad gäller *recidivister*, så åtföljs villkorlig dom av de lägsta och skyddstillsyn med anstaltsbehandling/fängelse av de högsta återfallsandelarna. Skyddstillsyn utan anstaltsbehandling har lägre återfallsandelar än fängelse (2 mån eller fler). Återfallsandelarnas spridning mellan olika påföljder är dock tydligt mindre än för debutanter.
- *Tid till återfall*
För de flesta av dem som kommer att återfalla sker det första återfallet redan under första året efter ingångslagföringen.
Återfallsnivån efter endast 1 år ger en god uppfattning om återfallsnivån efter 5 år, på så vis att rangordningen av olika brottskategorier eller påföljder efter återfallsandelar är i stort sett densamma efter 5 år som efter 1 år.

En utförlig resultatredovisning har publicerats i *Svensk Juristtidning*, 1983:1, s 66 f.

3.6.2 Insamling, bearbetning, kvalitet m m

Återfallsstatistiken grundar sig på samma underlag som utnyttjas inom statistiken över För brott lagförda personer (se ovan avsnitt 3.4).

1) Avser personer som redan tidigare lagförts för något grövre brott.

2) Avser personer som ej tidigare lagförts för något grövre brott.

Följande begränsningar gäller i återfallsstatistiken. Statistiken omfattar *ej* uppgifter om

- ej straffmyndiga personer
- utländska eller statslösa medborgare
- lagföringar i högre instans (dvs endast domar i första instans ingår)
- föreläggande av ordningsbot
- åtalsunderlåtelse som ej omfattas av rikspolisstyrelsens personbladsrutin
- fylleribrott¹
- brott mot annan trafiklagstiftning än trafikbrottslagen (SFS 1951:649).

Ingen hänsyn har tagits till uppgifter om dödsfall eller utvandring under uppföljningsperioden.

För en ingående beskrivning av insamlingsrutinerna m m, se Statistiska meddelanden R 1981:5.3.

3.6.3 Definitioner och begrepp

Anstaltspåföljd. Sammanfattande benämning för påföljderna fängelse, ungdomsfängelse² samt internering².

Bibrott. Med bibrott avses brott, som inte hänförs till huvudbrott (se ovan avsnitt 3.4.5).

Brottsbalken 34 kap 1 § punkt 1 (BrB 34:1 p 1). Se ovan avsnitt 3.4.5.

Brottsredovisning

De olika brotten har indelats i sex olika kategorier. Dessa är uppräknade nedan och för varje kategori är motsvarande lagrum angivna.

- Brott mot brottsbalken

1 Brott mot person	BrB 3– 7 kap
2 Brott mot förmögenhet	BrB 8–12 kap
3 Brott mot allmänheten och staten (exkl fylleri) ¹	BrB 13–21 kap
- Brott mot lagstiftning inom det specialstraffrättsliga området

4 Brott mot trafikbrottslagen (lag om straff för vissa trafikbrott)	SFS 1951:649
5 Brott mot narkotikastrafflagen	SFS 1968:64
6 Brott mot övriga lagar och förordningar (exkl trafikbrott)	

Personerna är redovisade på *huvudbrottet* i lagföringen.

Debutant. Med debutant avses en person som ej tidigare lagförts för något grövre brott.

Grövre brott. Se ovan avsnitt 3.4.5. Observera dock att *överlämnande till sluten psykiatrisk vård* eller *vård i specialsjukhus för psykiskt utvecklingsstörda* här i återfallsstatistiken omfattas av begreppet »grövre brott«.

Huvudbrott. Se ovan avsnitt 3.4.5.

Huvudpåföljd. Se ovan avsnitt 3.4.5.

Ingångsbrott. Brott i ingångslagföring. Om en lagföring avser flera brott räknas det s k huvudbrottet som ingångsbrott.

Ingångslagföring. Lagföring som inträffat under ingångsperioden och från vilken uppföljning sker. I vissa tabeller redovisas en person utifrån flera ingångslagföringar.

Lagföring. Sammanfattande benämning för meddelad åtalsunderlåtelse, godkänt föreläggande av ordningsbot, godkänt strafföreläggande eller dom i brottmål i första instans. I denna redovisning ingår dock ej förelägganden av ordningsbot.

Lagföringsklass. Anger personens tidigare brottsbelastning. I denna redovisning anger lagföringsklassen antalet gånger före ingångslagföringen som en person lagförts för grövre brott.

Lindrigare brott. Med lindrigare brott avses brott, som inte hänförs till grövre brott (se *Grövre brott*).

Recidivist. Med recidivist avses här en person som tidigare lagförts för något grövre brott.

Tid till första återfall. Tiden mellan tidpunkten för ingångslagföringen och tidpunkten för första återfallsbrottet.

Uppföljningsperiod. Den period, t ex angiven i antal år, under vilken en lagförd person följs upp med avseende på

1) Fylleri avkriminaliserades den 1 januari 1977.

2) Ungdomsfängelse avskaffades den 1 januari 1980 och internering den 1 juli 1981.

återfallsbrott. Utgångspunkt för perioden är datum för personens ingångslagföring.

Ålder. Ålder vid tiden för ingångslagföringen.

Åtalsunderlåtelse. Endast de åtalsunderlåtelse som omfattas av rikspolisstyrelsens (RPSs) personbladsrutin ingår.

Personblad upprättas för

- 1 brott mot brottsbalken utom fylleri (16:15 och 21:15) och förgelseväckande beteende (16:16 och 21:16)
- 2 brott mot följande författningar:
 - narkotikastrafflagen (SFS 1968:64)
 - narkotikaförordningen (SFS 1962:704)
 - valutaförordningen (SFS 1959:264)
 - lagen om handel med drycker (SFS 1977:293) och olovlig sprittillverkning (SFS 1977:292).
- 3 brott mot andra lagar och författningar, då för brottet är stadgat svårare straff än böter eller disciplinstraff.

Återfall. En händelse som innebär att en person lagförts för brott som räknas som återfallsbrott. Om en lagföring avser flera återfallsbrott, räknas dessa till ett och samma återfall.

Återfallsbrott. Genom lagföring konstaterat brott, som en person förövat inom den angivna uppföljningsperioden.

Återfallslagföring. Lagföring, genom vilken återfallsbrott konstaterats.

3.6.4 Tidigare publicering

Statistiska centralbyrån började publicera statistik över återfall i brott år 1972. Denna statistik avser endast återfall i s k *grövre* brott. Med *grövre* brott avses huvudsakligen brott som lett till strängare straff än böter.

Redovisningen omfattar åren 1966 t o m 1975 (tre-års uppföljning) respektive 1966 t o m 1973 (fem-års uppföljning) och har publicerats i serien Statistiska meddelanden (SM), undergrupp R. Nederst på sidan presenteras en tablå som översiktligt sammanfattar utvecklingen under perioden 1966–1980.

1981 publicerade statistiska centralbyrån dessutom en utförligare återfallsstatistik som inte inskränker sig enbart till s k *grövre* brott. Redovisningen omfattade åren 1973–1979 och publicerades i Statistiska meddelanden, undergrupp R 1981:5.3.

Ett urval ur denna nya statistik presenteras på de följande sidorna. Uppgifterna har delvis daterats upp och en tabell (3.6.1) har tillkommit.

Översiktstablå. Svenska medborgare som lagförts för *grövre* brott 1966–1980 samt andel (i procent) som återfallit i grövre brott inom 3 år.

	1966–68		1969–71		1972–74		1975–77		1978–80	
	Antal	Återfallsproc	Antal	Återfallsproc	Antal	Återfallsproc	Antal	Återfallsproc	Antal	Återfallsproc
Män och kvinnor	24 477	42	26 250	42	28 156	40	26 039	43	27 359	43
Enbart kvinnor	1 739	20	2 039	23	2 436	23	2 380	28	2 702	28
15–24 år	13 211	47	14 691	49	15 129	48	13 703	50	13 662	48
25– år	11 266	35	11 559	34	13 027	33	12 336	36	13 697	36
Debutanter	11 682	26	12 217	27	12 913	24	11 688	25	12 191	24
Recidivister	12 795	57	14 033	55	15 243	54	14 351	58	15 168	58
Anstaltspåföljd	10 097	46	9 736	46	10 058	43	9 535	45	9 965	45
Övriga påföljder	14 380	39	16 514	40	18 098	38	16 504	42	17 394	42

Anm.: Uppgifterna avser 3-års medeltal. Endast den första lagföringen under varje år har tagits med. Ingångs- och återfallslagföringen avser *grövre* brott. Se vidare ovan Definitioner och begrepp.

Tabell 3.6.1 Personer som lagförts för brott under åren 1974–1981, fördelade efter ålder och om de tidigare lagförts för grövre brott eller ej.

Andel, som återfallit, fördelade efter tid till återfall.

Persons found guilty of offences 1974–1981, by age and prior record for serious offences.

The rates of recidivism are given by elapsed time (in years).

ÅLDER VID INGÅNGS- LAGFÖRINGEN OCH INGÅNGSÅR		ANTAL EJ TIDIGARE LAGFÖRDA	ANDEL, I PROCENT, SOM ÅTERFALLIT					ANTAL TIDIGARE LAGFÖRDA	ANDEL, I PROCENT, SOM ÅTERFALLIT				
			INOM 1 ÅR	2 ÅR	3 ÅR	4 ÅR	5 ÅR		INOM 1 ÅR	2 ÅR	3 ÅR	4 ÅR	5 ÅR
15-17	1974	10 212	27	39	47	51	55	1 892	61	74	80	83	86
	1975	11 108	26	38	46	51	55	1 819	60	73	80	83	85
	1976	10 421	26	37	44	50		1 773	59	74	81	85	
	1977	10 347	26	38	46			1 551	61	75	82		
	1978	10 429	25	37				1 514	58	74			
	1979	11 015	25					1 546	58				
	1980	11 685						1 573					
	1981	12 698						1 685					
18-20	1974	9 442	17	26	32	36	39	4 333	52	66	72	77	79
	1975	10 306	17	26	32	36	39	4 633	51	65	72	76	79
	1976	10 526	17	27	32	36		4 440	52	67	74	77	
	1977	10 372	18	27	33			4 362	53	67	74		
	1978	10 206	17	26				4 150	51	66			
	1979	10 655	17					3 860	50				
	1980	10 728						3 856					
	1981	11 343						4 050					
21-24	1974	8 929	12	19	24	28	31	5 796	43	58	65	70	73
	1975	8 845	12	19	24	27	31	5 740	44	59	67	71	74
	1976	8 652	12	19	24	28		5 815	46	60	67	72	
	1977	8 621	13	20	25			6 076	47	61	68		
	1978	8 985	13	20				6 404	43	59			
	1979	8 998	12					5 987	44				
	1980	8 916						6 086					
	1981	9 333						6 149					
25-29	1974	8 490	10	16	21	24	27	5 022	40	55	63	68	72
	1975	8 275	10	16	20	23	26	5 060	42	56	63	68	72
	1976	8 052	10	16	20	24		5 287	42	56	63	68	
	1977	7 394	10	16	21			5 358	43	57	65		
	1978	7 309	11	16				5 459	42	57			
	1979	7 104	10					5 487	42				
	1980	6 930						5 865					
	1981	7 105						6 369					
30-39	1974	11 967	9	15	19	22	25	4 454	39	53	61	66	69
	1975	12 122	9	14	19	22	25	4 744	39	54	62	67	70
	1976	12 431	8	15	19	23		5 150	41	55	62	67	
	1977	12 134	9	15	19			5 440	42	57	64		
	1978	12 553	9	15				6 020	40	55			
	1979	12 831	8					6 060	39				
	1980	12 724						6 571					
	1981	13 177						7 411					
40-	1974	22 659	5	9	11	14	16	3 435	30	42	48	54	57
	1975	22 043	5	8	11	13	15	3 364	30	42	49	53	57
	1976	21 814	5	8	11	13		3 322	29	41	48	53	
	1977	20 408	5	9	12			3 225	31	44	50		
	1978	20 929	6	9				3 476	31	43			
	1979	21 485	5					3 450	29				
	1980	21 003						3 691					
	1981	21 468						4 275					

Anm. Som ingångslagföring räknas den första lagföringen under året.

Statistiken avser endast svenska medborgare.

Tabell 3.6.2 Personer som lagförts för brott under åren 1973–1981, fördelade efter brottskategori och om de tidigare lagförts för grovre brott eller ej.**Andel, som återfallit, fördelade efter tid till återfall.**

Persons found guilty of offences 1973–1981, by type of offence and prior record for serious offences.

The rates of recidivism are given by elapsed time (in years).

BROTTSKATEGORI I INGÅNGS- LAGFÖRINGEN OCH INGÅNGSÅR		ANTAL EJ TIDIGARE LAGFÖRDA	ANDEL, I PROCENT, SOM ÅTERFALLIT INOM					ANTAL TIDIGARE LAGFÖRDA	ANDEL, I PROCENT, SOM ÅTERFALLIT INOM				
			1 ÅR	2 ÅR	3 ÅR	4 ÅR	5 ÅR		1 ÅR	2 ÅR	3 ÅR	4 ÅR	5 ÅR
BROTT MOT PERSON	1973	3 508	16	26	31	35	38	2 479	43	60	67	72	75
	1974	3 399	16	25	30	34	37	2 474	46	61	68	73	76
	1975	3 350	15	25	31	36	39	2 651	48	64	71	75	77
	1976	3 262	15	23	30	34		2 561	45	60	67	72	
	1977	3 267	16	24	30			2 577	46	62	69		
	1978	3 321	16	26				2 819	45	62			
	1979	3 485	15					2 687	45				
	1980	3 630						2 784					
	1981	3 564						3 006					
BROTT MOT FÖRMÖGENHET	1973	18 601	20	30	36	40	43	13 361	51	66	73	77	79
	1974	16 289	20	30	36	40	43	12 633	53	67	73	77	79
	1975	17 299	20	29	36	40	43	12 833	53	68	74	78	80
	1976	16 608	21	30	36	40		12 913	54	68	75	79	
	1977	17 089	20	29	35			13 376	54	68	74		
	1978	18 034	19	28				13 695	51	66			
	1979	18 627	18					13 020	50				
	1980	19 216						13 362					
	1981	21 414						14 424					
BROTT MOT ALLMÄNHETEN OCH STATEN	1973	4 776	15	26	32	36	39	3 239	42	58	66	71	74
	1974	4 387	15	26	32	36	39	2 996	39	56	64	69	72
	1975	4 448	15	25	30	35	38	3 183	41	55	63	67	70
	1976	3 724	15	23	29	34		3 107	39	52	60	64	
	1977	3 332	17	25	33			2 874	43	58	65		
	1978	3 205	18	26				2 890	43	59			
	1979	3 410	15					3 000	41				
	1980	3 608						2 941					
	1981	3 952						3 358					
BROTT MOT TRAFIKBROTTLAGEN	1973	27 932	10	15	19	22	25	7 601	41	55	62	67	70
	1974	27 455	10	15	19	22	25	7 737	41	54	62	67	70
	1975	26 900	10	15	19	22	25	7 737	42	55	62	67	71
	1976	26 890	10	16	20	23		8 212	45	58	65	70	
	1977	25 915	10	16	21			8 569	48	61	68		
	1978	26 045	10	16				9 193	45	59			
	1979	26 037	10					8 455	44				
	1980	25 694						8 525					
	1981	26 004						8 856					
BROTT MOT NARKOTIKA- STRAFFLAGEN	1973	1 073	26	40	47	54	57	1 546	52	69	76	80	84
	1974	854	27	38	47	53	57	1 364	51	68	76	80	83
	1975	735	26	40	47	53	58	1 650	54	70	78	81	84
	1976	691	29	43	51	56		1 634	57	74	80	85	
	1977	752	24	38	48			1 714	56	71	79		
	1978	851	21	36				1 852	51	68			
	1979	776	23					1 616	51				
	1980	1 226						2 131					
	1981	1 656						2 768					
BROTT MOT ÖVRIGA LAGAR	1973	22 394	8	13	16	19	21	3 018	29	43	51	55	59
	1974	21 031	8	13	17	20	22	3 365	31	45	52	58	62
	1975	21 939	8	13	17	20	22	3 344	32	46	54	59	63
	1976	22 619	8	13	17	20		3 525	32	46	53	59	
	1977	20 866	9	15	19			3 626	34	48	56		
	1978	20 868	9	15				3 713	33	47			
	1979	21 534	9					3 824	33				
	1980	20 598						4 391					
	1981	20 684						4 813					

Anm. En person redovisas för varje år på alla sina lagföringar som innefattar olika brottskategorier.

Om en person under samma år har flera lagföringar med samma brottskategori, redovisas endast den första lagföringen från respektive kategori.

En och samma person kan därför förekomma på flera olika rader i tabellen, men endast en gång per rad.

Statistiken avser endast svenska medborgare.

Tabell 3.6.3 Personer som lagförts för brott under åren 1973–1981, fördelade efter påföljdskategori och om de tidigare lagförts för grövre brott eller ej.

Andel, som återfallit, fördelade efter tid till återfall.

Persons found guilty of offences 1973–1981, by type of sanction and prior record for serious offences.

The rates of recidivism are given by elapsed time (in years).

ÅTALSUNDERLÄTELSELAGRUM/ PÅFÖLJD I INGÅNGSLAG- FÖRINGEN OCH INGÅNGSÅR		ANTAL EJ TIDIGARE LAGFÖRDA	ANDEL, I PROCENT, SOM ÅTERFALLIT INOM					ANTAL TIDIGARE LAGFÖRDA	ANDEL, I PROCENT, SOM ÅTERFALLIT INOM				
			1 ÅR	2 ÅR	3 ÅR	4 ÅR	5 ÅR		1 ÅR	2 ÅR	3 ÅR	4 ÅR	5 ÅR
1964 ÅRS LAG	1973	5 284	31	45	53	58	62	1 202	58	73	79	83	86
	1974	4 387	35	47	56	61	64	1 044	63	76	82	85	87
	1975	4 930	32	44	53	58	62	1 023	60	75	81	85	87
	1976	4 087	34	47	54	59		1 043	60	76	83	87	
	1977	4 106	34	46	55			852	63	75	83		
	1978	4 056	34	47				829	58	76			
	1979	4 134	33					856	57				
	1980	4 401						833					
1981	5 230						955						
ÖVRIGA LAGRUM	1973	2 539	21	30	35	39	42	5 109	61	76	81	85	86
	1974	1 899	22	30	36	40	44	4 619	63	76	82	85	87
	1975	2 404	20	29	34	37	40	5 503	64	78	83	85	87
	1976	2 454	21	28	34	38		5 831	66	79	84	87	
	1977	2 184	21	30	36			6 096	65	77	83		
	1978	2 153	19	27				5 857	63	77			
	1979	2 003	17					4 950	62				
	1980	2 245						4 841					
1981	2 286						5 158						
BÖTER (DOM ELLER STRAFF- FÖRELÄGGANDE)	1973	58 856	9	15	19	22	24	12 926	35	49	57	62	66
	1974	55 888	10	15	19	22	25	12 991	36	50	57	63	66
	1975	56 813	10	15	19	23	25	13 055	36	50	58	62	66
	1976	57 278	10	15	20	23		13 048	36	51	58	64	
	1977	54 754	10	16	20			13 192	38	52	60		
	1978	55 842	10	16				14 214	37	52			
	1979	57 102	10					13 921	37				
	1980	55 808						14 959					
1981	56 762						16 134						
VILLKORLIG DOM	1973	3 860	12	20	24	27	30	603	22	36	45	50	54
	1974	3 915	12	19	23	28	31	724	22	34	42	48	51
	1975	3 468	12	20	25	29	32	891	24	37	44	50	55
	1976	3 464	12	21	27	31		900	26	40	48	55	
	1977	3 749	13	20	26			1 106	26	39	47		
	1978	3 999	13	21				1 331	25	40			
	1979	4 381	13					1 476	26				
	1980	4 941						1 597					
1981	6 090						1 856						
SKYDDSTILLSYN MED ANSTALTS- BEHANDLING/ FÄNGELSE	1973	71	62	77	83	83	85	216	71	87	92	94	94
	1974	43	63	70	79	81	81	221	75	86	88	91	93
	1975	66	53	71	73	76	77	276	74	88	91	93	94
	1976	56	64	75	79	80		283	76	87	89	92	
	1977	45	51	64	67			220	80	89	91		
	1978	37	51	65				179	77	86			
	1979	26	42					147	79				
	1980	37						130					
1981	52						159						

Anm. En person redovisas för varje år på alla sina lagföringar som innefattar olika påföljds kategorier.

Om en person under samma år har flera lagföringar med samma påföljds kategori, redovisas endast den första lagföringen från respektive påföljds kategori.

En och samma person kan därför förekomma på flera olika rader i tabellen, men endast en gång per rad.

Statistiken avser endast svenska medborgare.

Tabell 3.6.3 (forts) Personer som lagförts för brott under åren 1973–1981, fördelade efter påföljdskategori och om de tidigare lagförts för grövre brott eller ej.
Andel, som återfallit, fördelade efter tid till återfall.

PÅFÖLJD I INGÅNGSLAG- FÖRINGEN OCH INGÅNGSÅR		ANTAL EJ TIDIGARE LAGFÖRDA	ANDEL, I PROCENT, SOM ÅTERFALLIT INOM					ANTAL TIDIGARE LAGFÖRDA	ANDEL, I PROCENT, SOM ÅTERFALLIT INOM				
			1 ÅR	2 ÅR	3 ÅR	4 ÅR	5 ÅR		1 ÅR	2 ÅR	3 ÅR	4 ÅR	5 ÅR
SKYDDSTILLSYN UTAN ANSTALTS- BEHANDLING/ FÄNGELSE	1973	2 389	28	40	47	51	55	3 097	45	60	67	72	75
	1974	2 009	28	40	47	51	55	3 317	49	63	70	74	77
	1975	1 924	29	41	48	53	56	3 321	50	64	71	75	78
	1976	1 809	31	43	49	54		3 174	48	63	71	75	
	1977	1 798	28	40	47			3 230	50	64	72		
	1978	1 629	29	42				3 424	48	63			
	1979	1 466	28					2 904	48				
	1980	1 588						3 111					
	1981	1 719						3 346					
VÅRD ENL BVL, NVL, SLUTEN PSYKVÅRD, ÖPPEN PSYKVÅRD, VÅRD I SPECSJUKH	1973	466	36	50	59	64	67	1 060	59	74	81	84	86
	1974	417	39	52	58	62	66	1 031	60	73	79	82	84
	1975	407	35	51	59	64	67	948	63	77	82	84	85
	1976	377	40	53	61	65		797	58	73	79	84	
	1977	366	40	52	58			793	61	76	82		
	1978	401	34	53				798	59	72			
	1979	408	33					738	57				
	1980	448						817					
	1981	461						815					
FÄNGELSE 1 MÅN	1973	2 905	12	23	30	34	38	1 483	38	53	62	67	70
	1974	3 090	11	23	28	32	36	1 600	37	53	61	66	70
	1975	2 994	12	21	26	30	35	1 640	40	53	62	67	70
	1976	2 678	12	19	26	32		1 666	40	53	61	66	
	1977	2 495	14	22	28			1 855	44	58	66		
	1978	2 498	13	21				2 069	43	57			
	1979	2 625	12					2 245	41				
	1980	2 592						2 302					
	1981	2 566						2 574					
FÄNGELSE 2-6 MÅN	1973	724	17	27	33	39	45	2 517	52	69	77	80	83
	1974	732	17	28	34	39	42	2 350	52	68	74	77	80
	1975	582	15	24	31	36	40	2 434	53	67	73	76	79
	1976	553	14	19	24	29		2 771	55	66	72	76	
	1977	596	17	26	34			2 813	61	72	78		
	1978	637	20	30				2 777	61	75			
	1979	619	16					2 898	60				
	1980	682						3 246					
	1981	730						3 528					
FÄNGELSE 7- MÅN	1973	250	12	24	32	36	38	1 508	50	72	80	85	87
	1974	193	15	25	33	39	45	1 381	54	75	81	85	87
	1975	189	14	22	33	36	39	1 353	59	77	84	88	90
	1976	165	16	26	34	41		1 307	64	80	85	88	
	1977	269	13	25	31			1 525	58	76	83		
	1978	231	15	28				1 482	55	75			
	1979	239	10					1 382	55				
	1980	283						1 528					
	1981	339						1 817					

Anm. En person redovisas för varje år på alla sina lagföringar som innefattar olika påföljdskategorier.
Om en person under samma år har flera lagföringar med samma påföljdskategori, redovisas endast den första lagföringen från respektive påföljdskategori.
En och samma person kan därför förekomma på flera olika rader i tabellen, men endast en gång per rad.
Statistiken avser endast svenska medborgare.

Tabell 3.6.3 (forts) Personer som lagförts för brott under åren 1973–1981, fördelade efter påföljdskategori och om de tidigare lagförts för grövre brott eller ej.
Andel, som återfallit, fördelade efter tid till återfall.

PÅFÖLJD I INGÅNGSLAGFÖRINGEN OCH INGÅNGSÅR	ANTAL EJ TIDIGARE LAGFÖRDA	ANDEL, I PROCENT, SOM ÅTERFALLIT INOM					ANTAL TIDIGARE LAGFÖRDA	ANDEL, I PROCENT, SOM ÅTERFALLIT INOM				
		1 ÅR	2 ÅR	3 ÅR	4 ÅR	5 ÅR		1 ÅR	2 ÅR	3 ÅR	4 ÅR	5 ÅR
BRB 34:1 P1 (FÄNG, INTERN, UNGDOMSFÄNG)	1973	1	100*	100*	100*	100*	935	61	81	85	87	89
	1974	1	0*	0*	0*	0*	792	69	83	89	91	92
	1975	2	0*	50*	50*	50*	797	72	85	89	92	93
	1976	1	0*	100*	100*	100*	737	74	86	90	92	
	1977	1	100*	100*	100*		785	73	85			
	1978	2	0*	0*			767	70	83			
	1979	-	-				700	68				
	1980	-					605					
	1981	-					533					
BRB 34:1 P1 (SKYDDSTILLSYN, VILLKORLIG DOM)	1973	15	47	53	53	60	2 510	52	67	74	78	80
	1974	8	63*	75*	75*	88*	2 421	54	69	76	79	82
	1975	2	0*	50*	50*	50*	2 416	59	74	80	83	86
	1976	-	-	-	-	-	2 707	58	72	78	81	
	1977	-	-	-	-	-	3 001	60	74	80		
	1978	-	-	-	-	-	3 016	56	73			
	1979	1	0*				2 718	55				
	1980	2					2 673					
	1981	2					2 876					
ÖVRIGA PÅFÖLJDER	1973	285	15	21	25	28	299	52	72	78	80	81
	1974	241	16	21	26	31	200	60	71	78	80	82
	1975	184	11	19	22	24	183	62	74	81	82	84
	1976	231	15	20	23	27	162	59	77	78	81	
	1977	205	12	19	21		168	51	69	73		
	1978	187	13	20			133	47	62			
	1979	155	12				74	44				
	1980	178					56					
	1981	164					43					

Anm. En person redovisas för varje år på alla sina lagföringar som innefattar olika påföljdskategorier.

Om en person under samma år har flera lagföringar med samma påföljdskategori, redovisas endast den första lagföringen från respektive påföljdskategori.

En och samma person kan därför förekomma på flera olika rader i tabellen, men endast en gång per rad.

* Procenttalet är beräknat på ett antal som är mindre än 10.

3.7 För narkotikabrott lagförda personer

Persons found guilty of drug offences

3.7.1 Några resultat

Nedan följer en översiktlig beskrivning av narkotikabrottsligheten som den framträder i lagföringsstatistiken¹. Redovisningen kan *inte* ge någon beskrivning av narkotikamissbruket eller den *faktiska* narkotikabrottsligheten, utan enbart av den brottslighet som uppdagas genom åklagarnas och domstolarnas verksamhet – baserad på polisens och tullens spaningsarbete. Lagföringsstatistiken underskattar systematiskt brottslighetens *volym* (dvs den faktiska brottsligheten är större). Statistiken ger dock troligen – att döma av jämförelser med andra källor – en rättvisande bild av bl a brottslighetens *struktur* (dvs vad gäller ålders- och könsfördelningen, förekomsten av olika preparat osv).

- *De senaste årens ökning har avstannat*

Totalt lagfördes 1985 ca 6 100 personer för narkotikabrott, varav ca 300 personer fler än en gång under året. Detta innebär att den kraftiga ökning som inträffade under åren 1980 och 1981, nu definitivt har avstannat.

	1975	1979	1980	1982	1984	1985
Totalt	4 350	4 500	6 400	8 200	6 200	6 100
därav						
åtalesunderlåtelse	1 750	1 200	1 200	1 250	900	800

Avrundade uppgifter.

Ökningen efter 1979 bör ses mot bakgrunden av att riksåklagaren år 1980 meddelade åklagarna nya tillämpningsföreskrifter angående narkotikabrott (RÅC I:94). Dessa

1) Med lagföring avses här åtalesunderlåtelse, strafförelägganden (böter utfärdade av åklagaren) eller domar.

En person kan lagföras flera gånger under samma år, dvs s k dubbelräkningar förekommer. Narkotikabrottet behöver inte vara huvudbrottet i lagföringen.

2) Det gäller troligen även för missbruksutvecklingen (jfr Karlsson-Olsson, 1983; Svensson, 1986).

3) Bl a ökade antalet polismän som huvudsakligen varit sysselsatta med spaning och utredning i narkotikaärenden, från 322 månadsarbetskrafter år 1979 till 391 år 1981 och 493 år 1985 (uppgift från rikspolisstyrelsen).

innebar att även innehav av mycket små mängder narkotika ska beivras. Också polisen intensifierade sina insatser – speciellt mot gatuhandlingen av narkotika (utförligt Eriksson – Eriksson, 1983). Att den *faktiska* brottsligheten skulle ha förändrats, är däremot inte sannolikt² (Solarz, 1985).

Resultatet av dessa policy-förändringar³ blev inte oväntat, att antalet personer som lagfördes för narkotikabrott (framför allt för smärre mängder cannabis) ökade kraftigt. Statistik från SCB visar därutöver, att ökningen avsåg framför allt personer som redan tidigare varit i kontakt med rättsväsendet. Mindre än en fjärdedel av ökningen gällde personer *utan* tidigare kriminell belastning (SCB Urval nr 18, tablå 4.3).

- *Cannabis förekommer oftast*

Cannabis svarar för 59 procent av de narkotiska medel som i Sverige förekommer i lagföringssammanhang. Den grova narkotikabrottsligheten rör i 37 procent av fallen cannabis. Centralstimulantia, vanligen amfetamin, svarar för 32 procent samt opiater och sömn- och rogivande medel för vardera 4 procent.

Kokain, som 1973 registrerades för första gången i polisens beslagsstatistik, förekom 1985 i 69 fall.

Hallucinogener, främst LSD, är mycket ovanliga i Sverige och förekom 1985 i 7 domar.

- *Narkotikabrottsligheten är fortfarande ett storstadsfenomen*

De tre storstadslänen svarade 1985 för 57 procent av cannabisfallen och för drygt hälften av fallen med centralstimulantia. Stockholm och Malmö står för ca 80 procent av de 271 lagföringar som gällde opiater; i Göteborg registrerades endast 4 lagföringar.

Fördelningen mellan storstäderna och övriga riket är i stort sett konstant över tid. Detta gäller för samtliga medel.

Även lagföringsstatistiken visar alltså det kända faktum, att opiatmissbruk förekommer nästan uteslutande i Stockholms- och Malmöområdet. Anledningen till varför opiat-

missbruket är så sällsynt i Göteborg är okänd. Det har dock hävdats, att skillnaden bl a skulle bero på att *påföljdsvalet* för narkotikabrott är strängare i Göteborg än i Stockholm och Malmö. En översiktlig granskning av lagföringsstatistiken visar emellertid, att skillnaderna i påföljdsvalet knappast kan anföras som förklaring. (Se utförligt RSÅ 1984, s 133.)

- *Narkotikabrotten gäller framförallt innehav*
66 procent av narkotikabrotten 1985 gällde innehav av narkotika. Smuggling (då även inräknat små och mycket små mängder) avsåg 9 procent. Resten av brotten gällde överlåtelse av narkotika. 7 fall av framställning av narkotika avgjordes.
- *Små mängder förekommer oftast*
Inte överraskande gäller, att små mängder narkotika förekommer oftast och stora mängder minst. År 1985 var fördelningen mellan små, »medelstora» och stora mängder för cannabis 64, 30 och 6 procent samt för centralstimulantia 52, 37 resp 11 procent. Sedan 1975 har antalet lagföringar ökat för såväl små, »medelstora» som stora mängder. Ökningen var kraftigast för små mängder cannabis.
- *Grova narkotikabrott är relativt få*
Faktorer såsom mängd resp medel, hänsynslöshet, yrkesmässighet och dylikt har betydelse för om ett narkotikabrott ska bedömas som ringa, normalt eller grovt.
Drygt hälften av narkotikabrotten 1985 bedömdes av åklagarna och domstolarna som ringa, mellangruppen svarade för 43 procent och de grova narkotikabrotten för 6 procent.

Utvecklingen för *domar* avseende grova narkotikabrott har haft följande utseende (i absoluta tal, inkl grov varusmuggling):

	1975	1980	1981	1982	1983	1984	1985
Totalt	379	453	478	376	303	289	352
därav domar avs enbart cannabis	203	287	218	139	116	123	118
Procent	54	63	46	37	38	43	34

- *Narkotikabrotten går inte allt längre ner i åldrarna*
Relativt sett lagförs åldersgruppen 21–29 år oftare för narkotikabrott än andra åldersgrupper.

Andelen 15–17-åringar har sedan 1975 sjunkit från 7 till 2 procent av de lagförda personerna. 18–24-åringarnas andel minskade under samma period från 60 till 35 procent, medan 25–39-åringarna har ökat från 30 till 56 procent. Narkotikabrottsstatistiken stöder således *inte* uppfattningen, att narkotikabrottsligheten går allt längre ner i åldrarna.

Snarare ger statistiken uttryck för en systematisk förskjutning *uppåt* i åldrarna, vilket antyder att narkotikabrottsligheten kanske bör betraktas som ett *generationsfenomen*.

Liknande framgår även av SCBs kohortstatistik (RS-PM 1981:12), där man har valt att studera hur många personer¹ i en födelseårgång (dvs alla födda 1951, 1952 o m 1965) som har lagförts för s k *grövre* brott² under sin ungdomstid. Denna statistik visar bl a att andelen personer som någon gång mellan 15 och 20 år lagförts för ett *grövre* brott mot *narkotikastrafflagen* har minskat i de yngre kohorterna. Medan ca 0,6 procent av de födda 1951 någon gång mellan 15 och 20 år lagfördes för ett grövre brott mot narkotikastrafflagen, var motsvarande andel för de födda 1961 endast ca 0,3 procent³.

- *Ungefär var fjärde som lagförs för narkotikabrott döms till fängelse*

Av de 6 100 personer som 1985 lagfördes för narkotikabrott⁴ fick

- 14 procent åtalsunderlåtelse;
- 32 procent böter;
- 34 procent frihetsberövande påföljd och
- 20 procent övriga påföljder.

Påföljdsvalet har förändrats sedan mitten av 70-talet. Andelen åtalsunderlåtelse har sjunkit från 40 procent (1975) till 14 procent (1985), medan böter (inkl strafförelägganden) har ökat från 14 till 33 procent. Förändringen förklaras främst av två faktorer (Olsson, 1980): *dels* av den debatt som fördes under 1978–1979 om tillämpningen av åtalsunderlåtelse och *dels* av det ökade antalet brott mot varusmuggningslagen avseende smuggling av små mängder cannabis för eget bruk.

Andelen frihetsstraff har varit svagt ökande sedan mitten av 70-talet, men i *absoluta* tal har – huvudsakligen som en följd av policy-ändringen 1980 (se ovan) – antalet frihetsberövanden mer än fördubblats mellan 1975 och 1982. År 1985 var antalet 1 976. Därvid har de korta frihetsstraffen ökat snabbare än de långa och ökningen faller framför allt på åldersgruppen 25–39 år. Mellan 1984 och 1985 ökade fängel-

1) Kohortstatistiken omfattar endast svenska medborgare.

2) Ang begreppet *grövre brott*, se ovan avsnitt 3.5.

3) Korrigerade uppgifter.

4) Obs! Narkotikabrottet behöver inte vara huvudbrottet i lagföringen.

sedomarna med 10 procent. Ökningen har till 70 procent med den fullständighetskontroll att göra som genomfördes 1985 (se nedan sid 131). Resterande ökning (55 domar) avser uteslutande domar med strafftider över 1 år.

Straffmätningen för narkotikabrott är speciell på så sätt att *hela* fängelsestraffskalan används. För andra brottstyper gäller däremot som regel att de utdömda fängelsestraffen ligger nära lagrummens straffminimum (Grönvall, 1980).

1985 uppgick den genomsnittligt ådömda fängelsestrafftiden till 5,4 månader för narkotikabrott enl 1§ NStL och till 39 månader för grovt narkotikabrott enl 3§ NStL. Endast mord och dråp samt grovt rån bedömdes strängare än grovt narkotikabrott. Vidare avsåg grovt narkotikabrott eller grov varusmuggling 56 procent av de 148 domar som 1985 ledde till ett fängelsestraff över 4 år.

Medelstrafftiden avseende s k *rena* fall (lagföringen avser endast *ett* medel) uppgick 1985 för *opiat*er till 15 månader, för *centralstimulantia* till 14 månader, för *cannabis* till 10 månader och för övriga medel till 2 månader.

Värt att notera är också att mer än 4 av 5 fängelsedomar för narkotikabrott *inte* gäller grova narkotikabrott och att de oftast avser cannabis.

Andelen utländska medborgare och kvinnor är stabil

Andelen utländska medborgare har varit kring 10–14 procent sedan 1975 och uppgick 1985 till 13 procent (varav nordborna utgjorde 61 procent). Andelen utländska medborgare är dock större vid grova narkotikabrott: 26 procent 1985.

Andelen kvinnor har varit kring 13–16 procent sedan 1975 och uppgick 1985 till 15 procent.

Tidigare belastning

1985 svarade 4 900 personer för de totalt 5 250 domar och strafförelägganden som avgjordes under året. 284 personer lagfördes 2 gånger och 20 personer 3 gånger för narkotikabrott under året. Drygt hälften var tidigare straffade för narkotikabrott och 75 procent var tidigare straffade för grövre brott (antingen narkotikabrott eller annat brott). Med grövre brott avses brott som lett till strängare straff än böter. Ande-

len personer som straffats första gången och där debutbrottet var ett narkotikabrott uppgick 1985 till uppskattningsvis 15–20 procent. Statistiken visar tydligt att narkotikabrottsligheten är mycket starkt knuten till personer med kriminell belastning.

Referenser

Inger Eriksson – Ulla Britt Eriksson, Polisens insatser mot gatulangningen av narkotika – ett utvärderingsförsök. Brå. Kansli PM 1983:9.

Gunnar Grönvall, "En undersökning av svensk straffmätningsspraxis", ingår i Påföljdsval, straffmätning och straffvärde. Brå-Rapport 1980:2, s 219–234. Stockholm: Liber, 1980.

Christer Karlsson – Orvar Olsson, "Narkotikamissbrukets förändringar – metoder, metodproblem och bedömning av utvecklingen", ingår i Narkotikautvecklingen 1983, Brå-Rapport 1983:6, s 19–53. Stockholm: Liber, 1983.

Orvar Olsson, »Rubricering, praxis och påföljder vid narkotikamål 1969–1979«, ingår i Brottutvecklingen, Lägesrapport 1980, Brå-Rapport 1980:3, s 111–136. Stockholm: Liber, 1980.

RS-PM 1981:12, Kriminalitetsutveckling och -belastning belyst genom födelsekohortstatistik. Statistiska centralbyrån.

SCB Urval nr 18, Brott och straff i Sverige. Historisk kriminalstatistik 1750–1984. Statistiska centralbyrån, 1985.

Artur Solarz, »Narkotikabrottslighet, narkotikamissbruk och kontrollpolitik under perioden 1980–1984«, ingår i Brottutvecklingen 1985, Brå Forskning 1985:5, s 155–165.

Statistiska meddelanden R 1981:5.3. Kriminalstatistik. Återfall i brott. Översiktstabeller. Personer som lagförts för brott 1973–1979. Statistiska centralbyrån.

Bo Svensson, Narkotikasituationen i Sverige 1986. Brå Kansli PM 1986:3. Stockholm 1986.

3.7.2 Statistikens syfte och omfattning

Statistiska centralbyrån (SCB) har fr o m 1975 årligen specialbearbetat uppgifter om personer som lagförts för narkotikabrott. Detta har skett på uppdrag av brottsförebyggande rådet (BRÅ). Denna statistik tas fram av flera skäl. Utvecklingen av narkotikabrottsligheten och förändringar i narkotikalagstiftningen har medfört ett allmänt intresse för och ett behov av statistik över åklagarnas och domstolarnas verksamhet på detta område. Vidare finns från riksåklagarens sida behov av uppgifter om praxis vad gäller domar i narkotikamål för att underlätta åklagarnas bedömningar. Vidare åligger det Sverige att rapportera till den internationella narkotikakontrollens organ om narkotikabrottslighet och narkotikamissbruk.

Uppgiftslämnandet till narkotikastatistiken regleras enligt speciell kungörelse (KK 1968:72) som innebär att landets domstolar respektive åklagardistrikt ska sända in domar och godkända strafförelägganden som avser narkotikabrott till socialstyrelsen.

Statistiken i denna redovisning omfattar uppgifter om personer som:

- dömts, dvs som fällts till ansvar för narkotikabrott i mål i första instans i allmän domstol
- godkänt strafföreläggande för narkotikabrott, dvs böter som utfärdas direkt av åklagaren.

I de flesta diagram och tabeller redovisas även åtalsunderlåtelse för brott mot narkotikastrafflagen. *Åtalsunderlåtelse* ingår inte i specialbearbetningen vilket innebär att vi inte har så detaljerad information om dem. Åtalsunderlåtelse hämtas från SCBs statistik över För brott lagförda personer.

Med narkotikabrott avses här:

- brott mot narkotikastrafflagen (SFS 1968:64), NSL
- brott mot varusmuggningslagen (SFS 1960:418), VSL, där varan utgjorts av narkotika
- övriga narkotikabrott, t ex stöld av narkotika

T o m 30 juni 1983 kan narkotikalagstiftningen beskrivas på följande sätt.

Narkotikastrafflagen innehöll bestämmelser om straff för tillverkning, saluhållande, överlåtelse och innehav av narkotika. Brottet var indelade i tre svårhetsgrader; narkotikaförseelse (2 §), narkotikabrott (1 §) och grovt narkotikabrott (3 §). Straffskalan omfattade för narkotikaförseelse endast böter, för narkotikabrott böter eller fängelse i högst tre år och för grovt narkotikabrott fängelse i lägst två och högst tio år.

Varusmuggningsbrotten var också indelade i tre grader, med i stort sett samma straffskala som för brotten i narkotikastrafflagen.

Två ändringar i narkotikalagstiftningen har sedan skett. *Den första* trädde i kraft 1 juli 1983. I narkotikastrafflagen (SFS 1983:363) utvidgades gärningsbeskrivningarna till sex huvudtyper (1§, punkt 1–6). Innehav och överlåtelse kvarstår i oförändrad form. Förvärv och annan hantering av narkotika i överlåtelsesyfte kriminaliserades. I stället för tillverkning infördes benämningen framställning och på så sätt faller även odling av narkotiska växter under gärningsformen. Saluhållande av narkotika avskaffades eftersom det saknar praktisk betydelse.

En ny brottstyp, vårdslöshet med narkotika (3a §) infördes, med böter eller fängelse högst ett år i straffskalan. Straffbestämmelserna från narkotikaförordningen, som reglerade den legala hanteringen av narkotika, flyttades till narkotikastrafflagen (5a §). Möjligheterna att döma för medverkan, försök, förberedelse, och stämpling till narkotikabrott utvidgades.

Den andra lagändringen trädde i kraft i mars 1985 (SFS 1985: 9–10). Möjligheterna att utdöma böter för narkotikabrott (1§ NSL) och varusmuggling av narkotika (1§ VSL) togs bort. Benämningen narkotikaförseelse ersattes med ringa narkotikabrott. För ringa varusmuggling utvidgades straffskalan från enbart böter till böter eller fängelse 6 månader. En livlig debatt om en eventuell straffbeläggning av själva konsumtionen av narkotika föregick lagändringen. Det beslutades dock att konsumtion av narkotika även i fortsättningen ska falla utanför det straffbelagda området.

Försök, förberedelse, stämpling, medhjälp till brott eller anstiftan ingår i redovisningen men särredovisas inte.

3.7.3 Insamling och bearbetning

SCB får från socialstyrelsen alla domar och godkända strafförelägganden där narkotikabrott förekommit i lagföringen. Eftersom en lagföring kan innefatta flera olika brott så kan det förutom ett eller flera narkotikabrott även ingå andra typer av brott i en lagföring. Uppgifter om narkotikabrottets rubricering, typ av narkotika och mängden narkotika m m hämtas från domsakten respektive blanketten för strafföreläggande och kodas på en särskild blankett. I de fall en person i samma lagföring har flera narkotikabrott, sker denna kodning med avseende på det grövsta av dessa brott (angående narkotikabrottens rangordning se Definitioner och begrepp).

Efter kodningen stansas och databehandlas materialet. I databehandlingen ingår maskinella kontroller av uppgifterna

så att orimliga uppgifter sällas ut. Dessa granskas manuellt och rättas.

I samband med att SCB fr o m 1975 åtog sig den statistiska bearbetningen av narkotikadomarna gjordes en översyn av bearbetningsrutinerna. Vissa variabler, såsom nationalitet, förekomst av andra brott än narkotikabrott och påföljd, som tidigare kodades från narkotikadomarna/strafföreläggandena, hämtas istället direkt från SCBs statistik över För brott lagförda personer.

3.7.4 Kvalitet och jämförbarhet

Exakta jämförelser mellan den löpande redovisningen av narkotikabrott i statistiken över För brott lagförda personer och narkotikaredovisningen i detta avsnitt, med avseende på antalet personer som godkänt strafföreläggande eller som dömts för narkotikabrott är pga olikheter i brottsredovisningen inte möjliga att göra.

Narkotikadomarna (och strafföreläggandena) har specialbearbetats sedan 1969. När SCB 1975 övertog bearbetningen byggdes redovisningen delvis ut och en del nya rutiner infördes. Det betyder att uppgifterna före och efter 1975 inte är helt jämförbara. En skillnad är att uppgifterna fr o m 1975 baserar sig på avgöranden i första instans medan den redovisning som avser åren 1969–1974 även är baserad på avgörande i högre instans (hovrätt eller högsta domstol). Det sistnämnda gäller förutsatt att ett överklagande medfört en ändring av tingsrätts eller hovrätts dom och att detta avgörande varit tillgängligt vid tidpunkten för bearbetningen. SCB har gjort en urvalsundersökning av 10 procent av hovrättsdomarna med narkotikabrott avseende perioden 1975–1979, som visar följande. Av narkotikadomarna överklagades 13 procent och 5 procent ledde till ändring i hovrätten. En del av dessa ändringar saknar betydelse för statistiken.

En lodrät linje vid år 1975 har lagts in i diagrammen för att påminna om att det rör sig om två något olika redovisningar före och efter 1975.

Främst av kostnadsskäl infördes ett förenklat sätt att bearbeta materialet fr o m 1981. I stället för att som tidigare koda efter vad domstolen anför i det s k domskälet, kodas i stället uppgifterna i åklagarens stämningsansökan. Det innebär en tidsbesparing. En provkodning som gjordes innan omläggningen visade, att för 21 av 133 kodade fall avvek domstolens bedömning från åklagarens. I samtliga fall var det dock fråga om *små* avvikelser. Dessa kunde t ex gälla att åklagarens yrkande avsåg större mängder respektive försök till överlåtelse medan domstolen fastställde en mindre mängd och enbart innehav. En annan förväntad följd av att koda

efter åklagarens yrkande är att antalet olika medel överskattas något, men detta belyses inte helt i undersökningen. Eftersom avvikelserna var så små bedömdes kvaliteten på den förenklade kodningen som fullt acceptabel. Det är fortfarande möjligt att göra jämförelser över tid. 1985 gjordes smärre ändringar i kodningsschemat som dock inte påverkar statistiken jämförbarhet över tid.

1985 genomfördes också en bortfallsundersökning ang *domar* för narkotikabrott. Undersökningen visade att 261 domar inte hade kommit med i det statistiska underlaget. Domarna begärdes in till SCB och påfördes statistiken. Detta innebär att nedgången i antalet lagföringar mellan 1984 och 1985 *faktiskt* är större än den som redovisas i statistiken, eftersom liknande bortfall bör ha förekommit också under tidigare år. Hälften av de efterskickade domarna avsåg personer i åldrarna 25–39 år och drygt hälften var fängelse-domar.

Narkotikalagstiftningen har ändrats två gånger under de senaste åren, se ovan avsnitt 3.7.2.

3.7.5 Definitioner och begrepp

I detta avsnitt har endast ett fåtal definitioner och begrepp medtagits. En utförligare redovisning ges i RS-promemoria 1986:11, Kriminalstatistik. För narkotikabrott lagförda personer 1985. Vissa begrepp återfinns även i avsnitt 3.4.5 i denna årsbok.

Lagföring: Sammanfattande benämning för meddelad åtalsunderlåtelse, godkänt strafföreläggande eller dom i brottmål. Narkotikastatistiken omfattar huvudsakligen godkända strafförelägganden och domar i första instans. Åtalsunderlåtelser har dock lagts till i de flesta tabeller och diagram. Ordningsbot kan överhuvudtaget inte förekomma. Fri-kännande domar ingår ej.

Narkotikabrott: Detta begrepp används som sammanfattande benämning på de brott som ingår i narkotikastatistiken. Narkotikabrott är också den juridiska benämningen på brott enligt 1 § NSL.

Narkotikabrottens rangordning: Då flera narkotikabrott ingår i en lagföring redovisas i diagram och tabeller den typ av hantering och de narkotiska medel som förekommer i det grävsta brottet. Det grävsta brottet bestäms genom följande rangskala: NSL 3 §, VSL 3 §, NSL 1 §, VSL 1 §, NSL 3 a §, NSL 5 a §, NSL 2 §, VSL 2 §, VSL 6 § och övriga narkotikabrott.

Narkotiska medel: Enligt svensk lag definieras narkotika som de kemiska medel och preparat som omfattas av narkotikaförordningen. Narkotika räknas till gruppen beroendeframkallande medel (liksom alkohol). Beroendet orsakas dels av drogens direkta kemiska inverkan på hjärnans funktioner, dels av en social tillvänjning.

De narkotiska medlen kan indelas i följande huvudgrupper:

- Cannabis. Till denna grupp räknas haschisch och marihuana, som utvinns ur olika delar av cannabisplantan.
- Centralstimulantia. De vanligaste medlen i denna grupp är sk amfetaminer såsom preludin och ritalina, som framställs på kemisk väg.
- Hallucinogener. LSD och meskalin hör till hallucinogenerna, varav LSD är det vanligaste medlet.
- Opiater. Opium utvinns ur den orientaliska vallmon. Genom rening av råopium erhålls morfin, som också är ett viktigt läkemedel. Ersättningsämnen för morfin såsom heroin, kan framställas på kemisk väg, sk morfinderivat.
- Sömn- och rogivande medel. Dessa medel, som i Sverige endast kan köpas efter ordination av läkare, missbrukas oftast på så vis att personen tar högre doser än som föreskrivits.

I diagram 3.7.4 där typ av medel redovisas, har hallucinogener samt sömn- och rogivande medel pga sin ringa förekomst slagit samman till gruppen »Övriga«.

Person/Lagföring: Om inte annat anges redovisas en person som lagförts flera gånger under året en gång för varje lagföring.

3.7.6 Tidigare publicering

Statistiken över lagförda för narkotikabrott publiceras i serien Statistiska meddelanden (SM), serie R; under rubriken »Kriminalstatistik. För narkotikabrott lagförda personer«. Den första publikationen avsåg åren 1975–1979 (SM R 1980: 12). Sedan dess har statistiken redovisats årligen.

Fr o m 1985 har publiceringen av rationaliseringsskäl flyttats till serien »RS-promemorior».

För åren 1954–1968 finns en sammanställning av domar i narkotikamål i narkomanvårdskommitténs betänkande (SOU 1969:52). Fr o m 1969 fortsatte redovisningen av narkotikadomar på uppdrag av riksåklagaren. För 1969 redovisades resultaten kvartalsvis (Riksåklagaren, u å). Vidare finns en rapport med uppgifter för åren 1969–1970 (Rexed och Wickberg, u å) och en för åren 1969–1973 (Wickberg, u å).

Ansvaret för undersökningen av narkotikadomar övertogs 1974 av brottsförebyggande rådet och fr o m 1975 har alltså SCB svarat för den statistiska bearbetningen. Brottsförebyggande rådet har publicerat en rapport avseende »Rubricering, praxis och påföljder vid narkotikamål, 1969–1979«, baserad på ovanstående material (Orvar Olsson, i Brå Rapport 1980:3).

3.7.7 Ytterligare statistik inom området

Utöver den narkotikastatistik som redovisas i detta avsnitt finns det inom andra grenar av rättsstatistiken särredovisning av narkotikastrafflagen och i viss mån även varusmuggningslagen. Vissa av dessa uppgifter finns också med i denna årsbok, se främst avsnitt 3.2 och 3.4 men även 3.5 och 3.6.

Vidare redovisar *rikspolisstyrelsen* statistik över hos polisen och tullen *beslagtagna narkotika*.

Hänvisningar till statistik och undersökningar rörande narkotika ges även i *socialstyrelsens* publikation *Genomgång av statistik inom området beroendeframkallande medel, sept 1980* och i *Brå-apropå 1983:1*.

I den årsskrift som utges av *Centralförbundet för alkohol- och narkotikaupplysning (CAN)* ges bl a en översikt över narkotikastatistik och aktuella narkotikaundersökningar.

Brottsförebyggande Rådet har publicerat två rapporter om narkotika, *Narkotikautvecklingen (BRÅ-Rapport 1982:2 och 1983:6)*. Narkotikautvecklingen 1985 behandlas i *BRÅ-Rapport 1986:4*.

En redovisning av narkotikabrott bland utländska medborgare finns i *BRÅ-Rapport 1983:4*.

Diagram 3.7.1 För narkotikabrott lagförda personer, 1969–1985, efter beslutstyp
 Persons found guilty of drug offences, 1969–1985, by type of decision

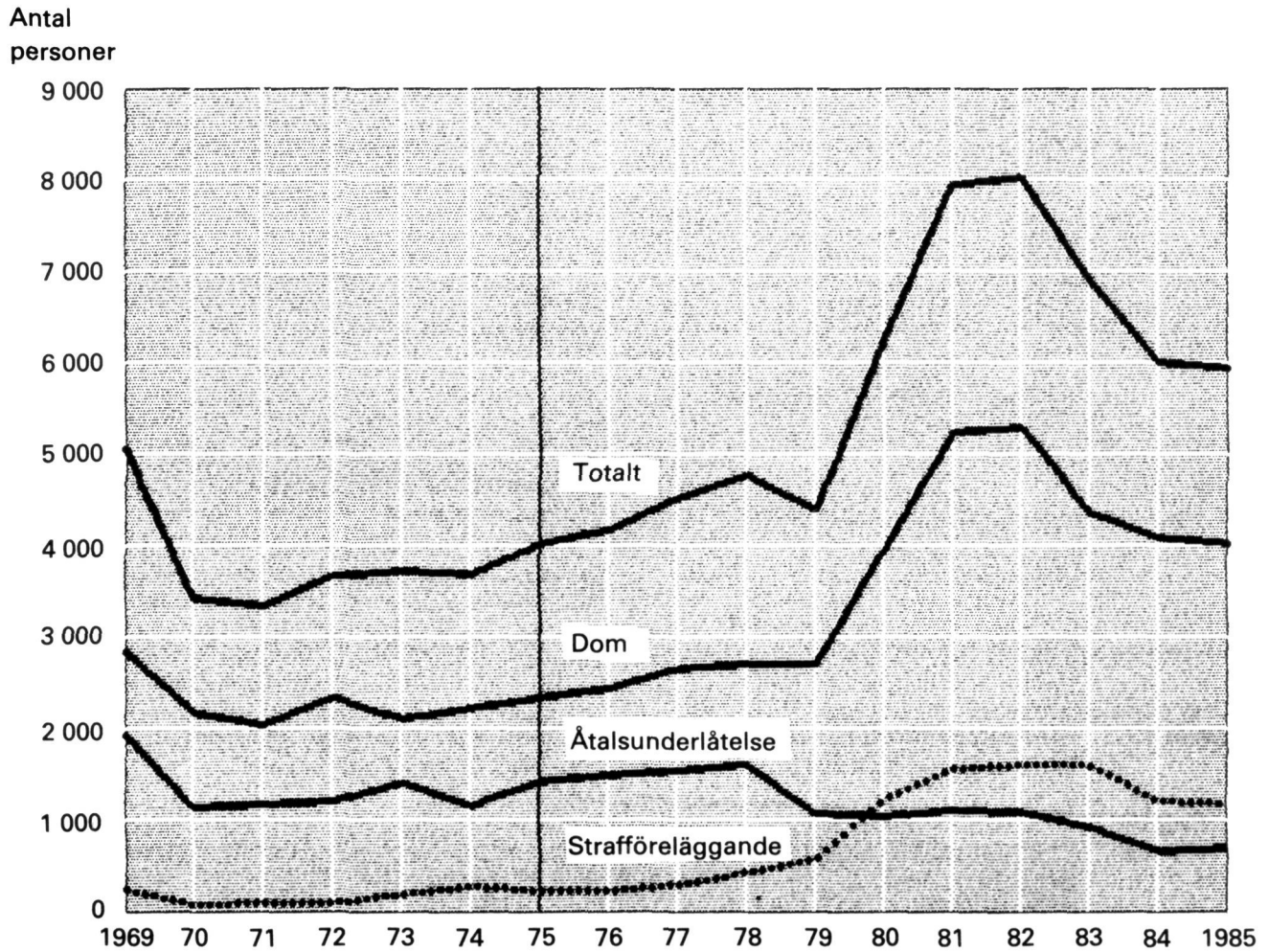
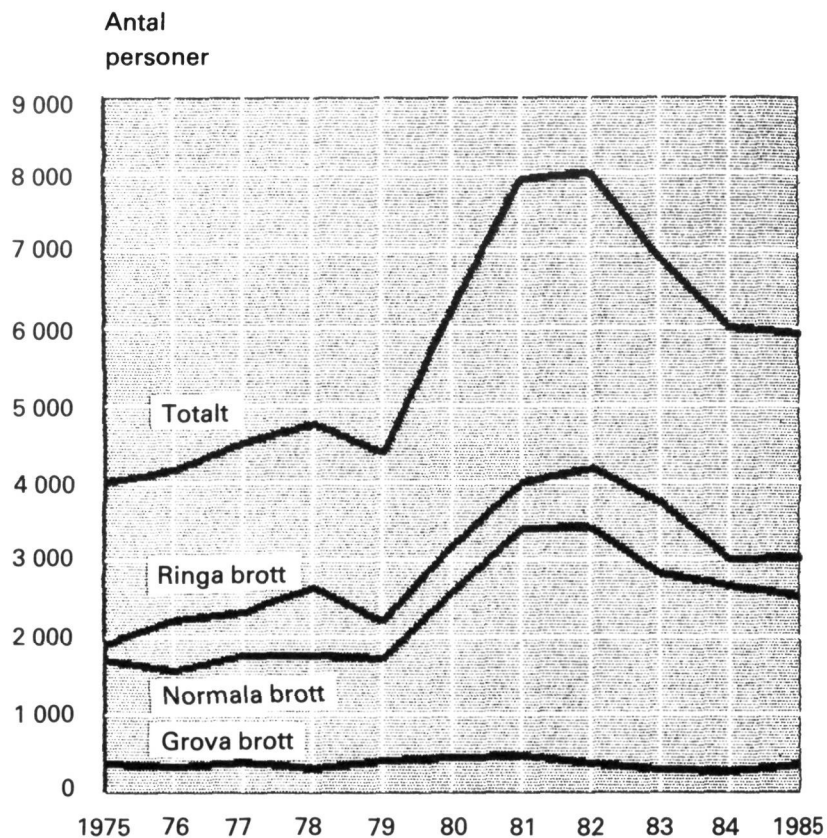

Diagram 3.7.2

För narkotikabrott lagförda personer, 1975–1985, efter brottsrubricering

Persons found guilty of drug offences, 1975–1985, by seriousness of the offence

Diagram 3.7.3 För narkotikabrott lagförda personer, 1969–1985, efter påföljd (andel i procent)

Persons found guilty of drug offences, 1969–1985, by sanction (percent)

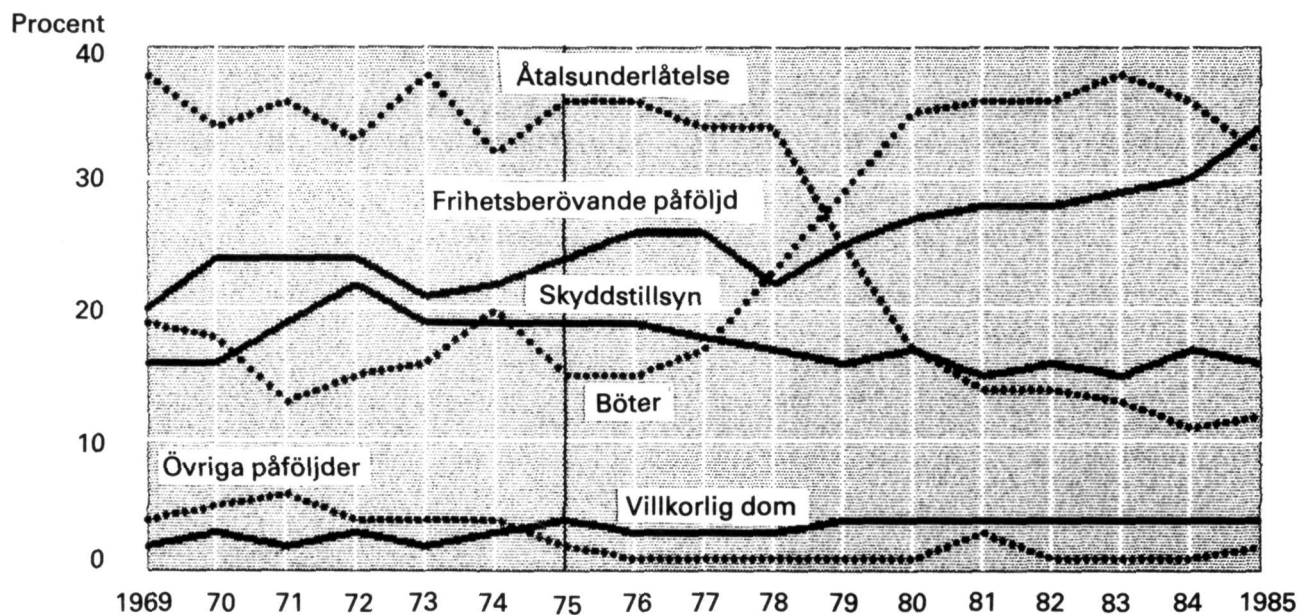
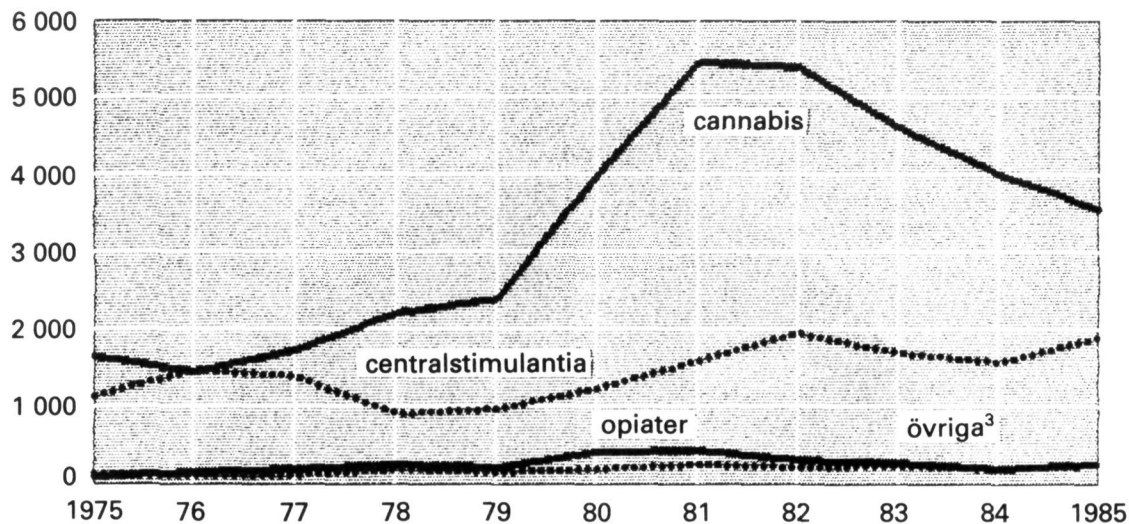

Diagram 3.7.4 För narkotikabrott lagförda¹ personer, 1975–1985, efter typ av medel²
Persons found guilty of drug offences, 1975–1985, by type of drug

1) Åtalsunderlåtelse ingår ej.

2) I det fall det i en lagföring förekommit olika typer av narkotika redovisas samtliga dessa typer (s k bruttoredovisning).

3) Här ingår främst sömn- och rogivande medel samt hallucinogener.

Diagram 3.7.5 För narkotikabrott lagförda personer, 1975 och 1985, efter ålder och per 100 000 av den straffmyndiga medelfolkmängden
Persons found guilty of drug offences, 1975 and 1985, by age and per 100 000 of the mean population 15 years of age and over

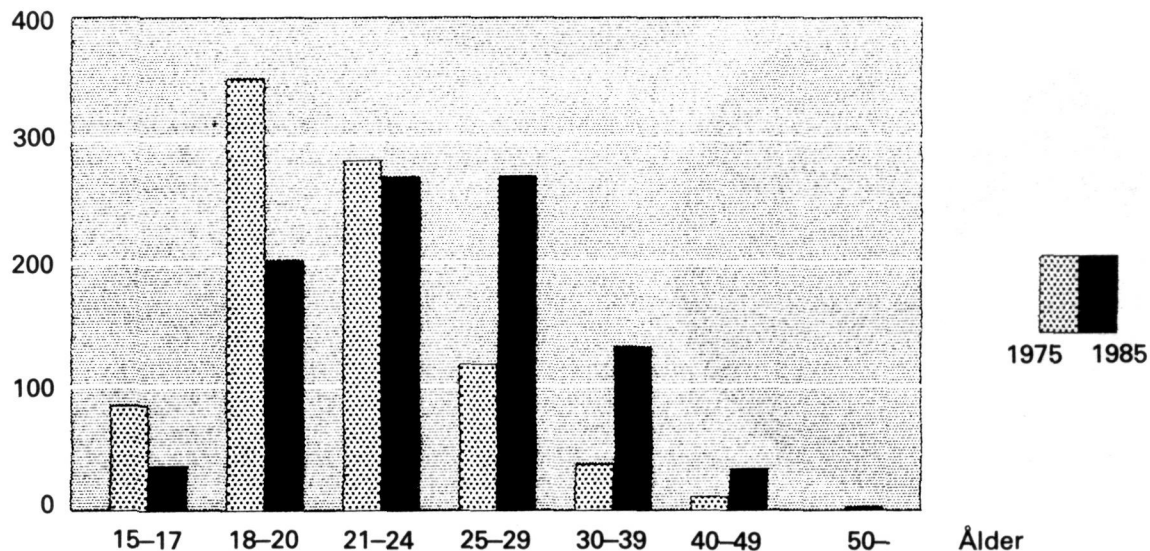
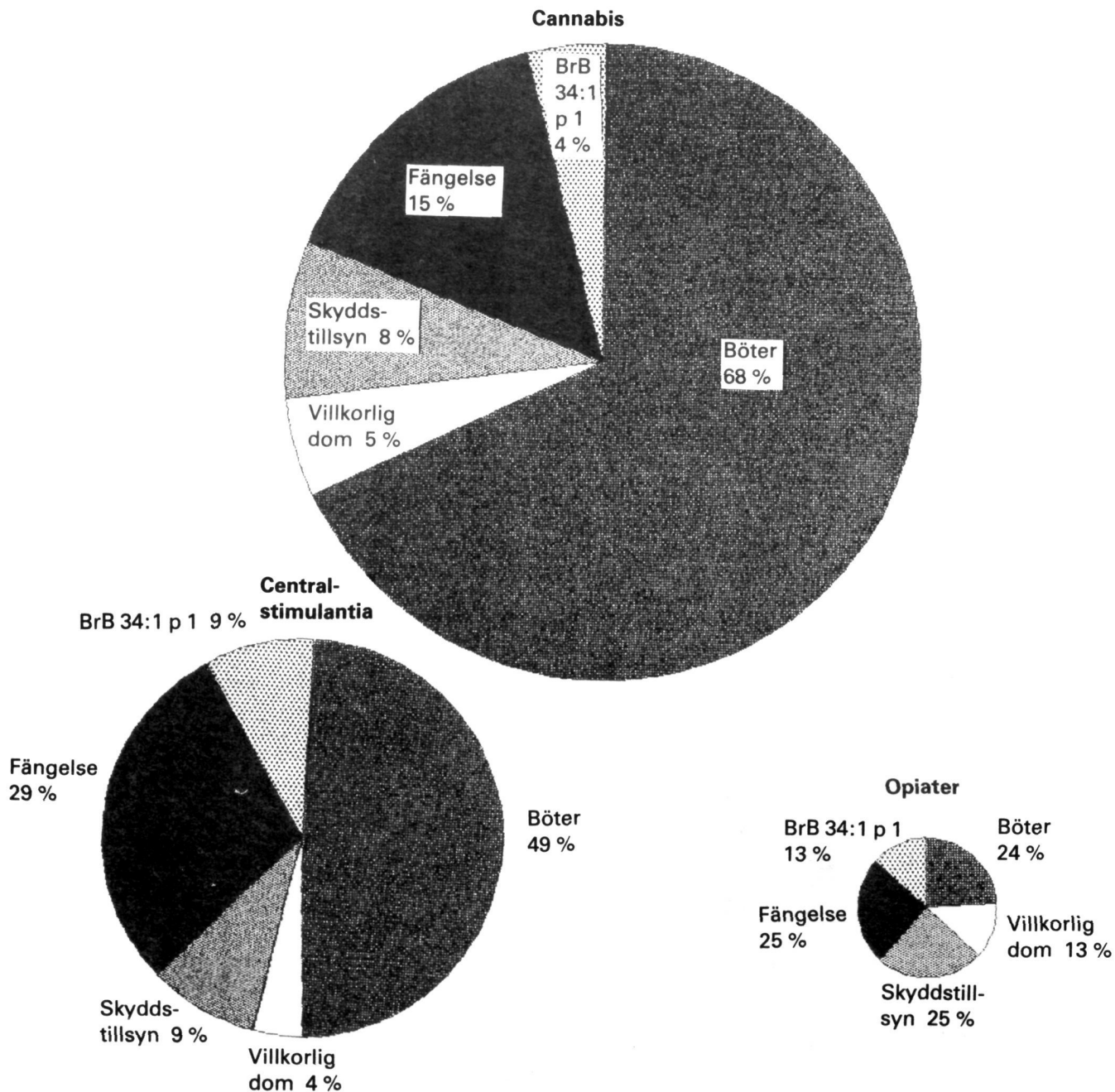

Diagram 3.7.6 Personer som godkänt strafföreläggande eller som dömts för *enbart* brott mot *narkotikastrafflagen*, efter typ av narkotika i lagföringar där endast *en* typ förekommit samt efter huvudpåföljd, 1985
 Persons who consented to summary fines by prosecutor or who were sentenced for offences only against the Narcotics Drug Act of 1968, by type of drug where only one type of drug was involved, and by principal sanction, 1985

Anm. Observera att cirkelnas storlek motsvaras av hur ofta preparaten förekommit.

Eftersom det har visat sig att de tabeller som publiceras i Statistiska meddelanden, Kriminalstatistik. För narkotikabrott lagförda personer, är komplicerade och svårlästa, presenteras här i årsboken några enkla översiktstabeller avseende perioden 1975–1985.

Tabellerna bygger på de uppgifter som publicerats i ovan nämnda Statistiska meddelanden (fr o m 1985 RS-promemoria). En del specialbearbetningar har också gjorts.

Tabell 3.7.1 För narkotikabrott lagförda personer, 1975–1985, efter beslutstyp och kön

Persons found guilty of drug offences, 1975–1985, by type of decision and sex

Anm. Denna översiktstabell syftar till, att beskriva vilka populationer som ingår i narkotikastatistiken. De flesta tabellerna nedan bygger, på grund av bristfälligheter i grundmaterialet, endast på vissa delpopulationer – framför allt domar och strafförelägganden.

Man kan utgå ifrån att åtalsunderlåtelse i de flesta fall avser hantering av små mängder cannabis. Detta innebär att i de tabeller där åtalsunderlåtelse *inte* ingår, underskattas andelen ringa cannabisbrott och överskattas andelen övriga brott.

	1975	1976	1977	1978	1979	1980	1981	1982	1983	1984	1985	Index 1985 (1975=100)
Domar	2 359	2 454	2 681	2 718	2 721	3 973	5 266	5 307	4 367	4 109	4 049	172
Strafförelägganden	242	234	313	448	594	1 246	1 572	1 619	1 624	1 232	1 197	495
Summa	2 601	2 688	2 994	3 166	3 315	5 219	6 838	6 926	5 991	5 341	5 246	202
Åtalsunderlåtelse ¹												
Huvudbrott	1 438	1 504	1 554	1 632	1 096	1 060	1 122	1 108	935	682	709	49
Bibrott	329	265	202	159	106	141	236	139	148	126	112	34
Summa	1 767	1 769	1 756	1 791	1 202	1 201	1 358	1 247	1 083	808	821	46
Totalt	4 368	4 457	4 750	4 957	4 517	6 420	8 196	8 173	7 074	6 149	6 067	139
därav												
kvinnor	675*	606*	712*	690*	702*	844	1 116	1 118	962	876	907	134
Procent	15	14	15	14	16	13	14	14	14	14	15	

1) Avser endast åtalsunderlåtelse för brott mot narkotikastrafflagen.

* Uppgift delvis skattad.

Tabell 3.7.2 För narkotikabrott lagförda personer, 1975–1985, efter ålder vid beslutet

Persons found guilty of drug offences, 1975–1985, by age at the time of the decision

	1975	1976	1977	1978	1979	1980	1981	1982	1983	1984	1985	Index 1984 (1975=100)
15 – 17 år	271	236	223	252	177	365	501	454	303	174	123	45
18 – 20 år	1 144	1 012	952	982	921	1 335	1 570	1 471	1 162	941	785	69
21 – 24 år	1 295	1 367	1 482	1 489	1 405	1 928	2 273	2 106	1 755	1 483	1 278	99
25 – 29 år	791	931	1 095	1 189	1 098	1 581	2 035	2 171	1 986	1 606	1 582	200
30 – 39 år	411	528	619	724	656	890	1 327	1 509	1 435	1 488	1 744	424
40 – 49 år	103	93	140	117	123	143	201	249	219	266	381	370
50 – år	24	25	37	45	31	37	53	74	66	65	62	258
Samtliga	4 039	4 192	4 548	4 798	4 411	6 279	7 960	8 034	6 926	6 023	5 955	147
»Bortfall« ¹	329	265	202	159	106	141	236	139	148	126	112	34

1) Åtalsunderlåtelse med brott mot narkotikastrafflagen som bibrott.

Tabell 3.7.3 För narkotikabrott lagförda personer, 1975–1985, efter medborgarskap

Persons found guilty of drug offences, 1975–1985, by citizenship

	1975	1976	1977	1978	1979	1980	1981	1982	1983	1984	1985	Index 1985 (1975=100)
Samtliga¹	4 039	4 192	4 548	4 798	4 411	6 279	7 960	8 034	6 926	6 023	5 955	147
därav												
utl. medborgare	445	436	459	545	571	815	941	949	886	729	797	179
Procent	11	10	10	11	13	13	12	12	13	12	13	
Endast domar och strafförelägganden	2 601	2 688	2 994	3 166	3 315	5 219	6 838	6 926	5 991	5 341	5 246	202
därav												
utl. medborgare	330	323	313	411	462	709	806	838	795	668	706	214
Procent	13	12	10	13	14	14	12	12	13	13	13	
därav												
nordbor	178	155	138	204	218	352	451	460	421	378	429	241
Procent	54	48	44	50	47	50	56	55	53	57	61	

1) Åtalsunderlåtelse för brott mot narkotikastraffagen som bibrott ingår ej.

Tabell 3.7.4 För narkotikabrott lagförda personer, 1975–1985, efter medel¹ och region

Persons found guilty of drug offences, 1975–1985, by type of drug and geographic region

Anm. Åtalsunderlåtelse ingår ej.

I det fall det i en lagföring förekommit olika typer av narkotika redovisas *samtliga* dessa typer (s k bruttoredovisning).

Medel och region	1975	1976	1977	1978	1979	1980	1981	1982	1983	1984	1985	Index 1985 (1975=100)
Cannabis												
Storstäderna ²	741	677	982	1 038	1 011	2 419	3 080	2 892	2 754	2 064	2 043	276
Övriga riket	712	595	773	806	874	1 594	2 394	2 514	1 872	1 959	1 518	213
Ej uppgivet	211	197	1	396	525	–	–	–	–	6	–	–
Summa	1 664	1 469	1 756	2 240	2 410	4 013	5 474	5 406	4 626	4 029	3 561	214
Centralstimulantia												
Storstäderna	599	714	677	523	482	592	850	1 077	907	899	1 018	170
Övriga riket	504	731	726	381	482	662	765	883	808	696	858	170
Ej uppgivet	38	43	–	35	28	–	–	1	–	4	–	–
Summa	1 141	1 488	1 403	939	992	1 254	1 615	1 961	1 715	1 599	1 876	164
Opiater												
Storstäderna	95	158	166	221	189	373	388	278	235	173	217	228
Övriga riket	13	13	39	50	34	50	67	60	47	38	53	408
Ej uppgivet	2	–	–	8	5	–	–	–	–	–	–	–
Summa	110	171	205	279	228	423	455	338	282	211	270	245
Samtliga domar och straff- förelägganden	2 601	2 688	2 994	3 166	3 315	5 219	6 838	6 926	5 991	5 341	5 246	202

1) Hallucinogener, sömn- och rogivande medel mm redovisas inte här.

2) »Storstäderna« omfattar Stockholms kommun och Stockholms län, Malmö kommun och Malmöhus län, Göteborgs kommun och Göteborgs och Bohus län.

Tabell 3.7.5 För narkotikabrott lagförda personer, 1975–1985, efter typ av hantering.

Persons found guilty of drug offences, 1975–1985, by type of offence

	1975	1976	1977	1978	1979	1980	1981	1982	1983	1984	1985	Index 1985 (1975=100)
Domar och straff- förelägganden												
Enbart innehav	1 249	1 361	1 462	1 554	1 478	2 563	3 419	3 711	3 189	2 765	2 765	221
därav ringa brott	595	796	825	956	860	1 713	2 483	2 710	2 390	2 140	2 067	347
Smuggling	491	508	725	858	951	1 460	1 609	1 446	1 350	1 202	1 115	227
därav ringa brott	79	134	164	247	385	604	575	526	589	390	435	551
Framställning	2	3	7	6	6	8	14	6	9	7	4	..
därav ringa brott	–	1	2	2	–	–	1	1	2	1	–	..
Övriga ¹	859	816	800	748	880	1 188	1 796	1 763	1 443	1 367	1 362	159
därav ringa brott	36	24	48	42	47	39	98	129	110	70	117	325
Summa	2 601	2 688	2 994	3 166	3 315	5 219	6 838	6 926	5 991	5 341	5 246	202
Åtalsunderlåtelser²												
Narkotikastrafflagen	1 438	1 504	1 554	1 632	1 096	1 060	1 122	1 108	935	682	709	49
därav ringa brott	1 211	1 290	1 313	1 427	936	859	881	840	673	435	429	35
Totalt	4 039	4 192	4 548	4 798	4 411	6 279	7 960	8 034	6 926	6 023	5 955	147
därav												
ringa brott	1 921	2 245	2 352	2 674	2 228	3 215	4 038	4 206	3 764	3 036	3 048	159
normalt brott	1 733	1 592	1 781	1 787	1 749	2 601	3 429	3 442	2 849	2 689	2 546	147
grovt brott	385	355	415	337	434	463	493	386	313	298	361	94

1) Huvudsakligen innehav av narkotika i kombination med överlåtelse/saluhållande.

2) Åtalsunderlåtelser för brott mot narkotikastrafflagen som bibrott ingår ej.

Tabell 3.7.6 För narkotikabrott lagförda personer, 1975–1985, efter medel¹ och viktklass²
Persons found guilty of drug offences, 1975–1985, by type of drug and quantity

Anm. Åtalsunderlåtelse ingår ej.

I det fall det i en lagföring förekommit olika typer av narkotika redovisas *samtliga* dessa typer (s k bruttoredovisning).

Medel och mängd	1975	1976	1977	1978	1979	1980	1981	1982	1983	1984	1985	Index 1985 (1975=100)
Cannabis												
liten/ringa	748	762	888	1 192	1 305	2 342	3 216	3 322	3 000	2 458	2 285	305
medelstor	704	522	683	872	840	1 310	1 939	1 799	1 403	1 337	1 076	153
stor	212	185	185	176	265	361	319	285	223	234	200	94
Summa	1 664	1 469	1 756	2 240	2 410	4 013	5 474	5 406	4 626	4 029	3 561	214
Centralstimulantia												
liten/ringa	541	803	688	571	456	732	928	1 126	1 023	901	983	182
medelstor	531	591	595	279	379	464	585	710	586	580	694	131
stor	69	94	120	89	157	58	102	125	106	118	199	288
Summa	1 141	1 488	1 403	939	992	1 254	1 615	1 961	1 715	1 599	1 876	164
Opiater												
liten/ringa												
medelstor	78	117	121	208	178	331	321	229	202	152	208	267
stor	32	54	84	71	50	92	134	109	80	59	62	194
Summa	110	171	205	279	228	423	455	338	282	211	270	245
Samtliga domar och straff-förelägganden	2 601	2 688	2 994	3 166	3 315	5 219	6 838	6 926	5 991	5 341	5 246	202

1) Hallucinogener, sömn- och rogivande medel mm redovisas inte här.

2) Viktklasserna för de olika medlen har definierats på följande sätt. Klassgränserna följer ungefärligen domstolarnas bedömning av »ringa«, »normala« och »grova« brott.

Medel	Viktklass (gram)		
	liten/ringa	medelstor	stor
Cannabis	–25	26–1000	1001–
Centralstimulantia	– 5	6– 250	251–
Opiater	.	– 25	26–

Tabell 3.7.7 För narkotikabrott lagförda personer, 1975–1985, efter påföljd
Persons found guilty of drug offences, 1975–1985, by sanction

	1975	1976	1977	1978	1979	1980	1981	1982	1983	1984	1985	Index 1985 (1975=100)
Åtalsunderlåtelse	1 767	1 769	1 756	1 791	1 202	1 201	1 358	1 247	1 083	808	821	46
Strafförelägganden	242	234	313	448	594	1 246	1 572	1 619	1 624	1 232	1 197	495
Böter genom dom	386	395	452	635	689	941	1 304	1 271	1 025	954	732	190
Villkorlig dom	145	110	119	153	199	254	314	348	300	259	253	174
Barnavårdslagen/ Socialtjänstlagen	35	28	32	40	26	52	118	83	65	35	34	97
Skyddstillsyn	489	484	514	492	436	682	806*	787	588	631	610	125
Fängelse m m	993	1 102	1 186	1 036	1 040	1 573	2 090*	2 259	1 876	1 791	1 976	199
BrB 34:1 p 1	309	334	375	359	331	467	567	558	510	437	441	143
Övriga	2	1	3	3	–	4	67*	1	3	2	3	..
Samtliga	4 368	4 457	4 750	4 957	4 517	6 420	8 196	8 173	7 074	6 149	6 067	139

*) Uppgifterna osäkra.

Tabell 3.7.8 För narkotikabrott lagförda personer, 1975–1985, efter fängelsestraffets längd
Persons found guilty of drug offences, 1975–1985, by length of prison sentence

	1975	1976	1977	1978	1979	1980	1981	1982	1983	1984	1985	Index 1985 (1975=100)
Fängelse												
– 2 mån ¹	149	159	184	208	183	322	516	671	604	544	584	392
3 – 6 mån	238	315	334	285	279	522	659	685	461	464	505	212
7 – 12 mån	286	316	306	258	242	308	429	402	365	373	394	138
13 – 24 mån	166	158	215	177	181	237	283	214	201	172	199	120
25 – mån	97	95	108	94	138	163	178	252	218	221	277	286
UF, Int, SPV²	57	59	39	14	17	21	25	35	27	17	17	30
Samtliga	993	1 102	1 186	1 036	1 040	1 573	2 090	2 259	1 876	1 791	1 976	199

1) Inkl. skyddstillsyn med anstaltsbehandling eller med fängelse.

2) Ungdomsfängelse, internering, sluten psykiatrisk vård.

3.8 Nordisk kriminalstatistik

Nordic Criminal Statistics^{*)}

3.8.1 Inledning

I samarbete med de statistiska centralbyråerna i Danmark, Norge och Finland har SCB sammanställt kriminalstatistik från dessa länder samt från Sverige för perioden 1950–1980. Uppgifterna har publicerats under titeln *Nordisk kriminalstatistik 1950–1980* (Köpenhamn 1982).

Följande brottstyper ingår i denna redovisning:

- mord, dråp
- misshandel
- våldtäkt
- rån
- inbrott/grov stöld
- tillgrepp av motorfordon
- övriga tillgreppsbrott
- bedrägeri o d
- rattfylleri
- samtliga brott mot brottsbalken/strafflagen

Varje enskild brottstyp redovisas i fyra olika tabeller och diagram, som avser

- antal registrerade brott (1950–1980)
- uppklaringsprocent (1950–1980)
- antalet för brott lagförda personer (1950–1980)
- påföljdernas fördelning (1950–1980, 5-års intervall)

I övrigt innehåller publikationen en sammanställning av de ifrågavarande strafflagstiftningarna, en beskrivning av påföljdssystemen samt en redovisning av de statistiska insamlings-, bearbetnings- och redovisningsrutinerna. Lagändringar och omläggningar av statistiska rutiner under perioden 1950–1980 har i möjligaste mån dokumenterats.

Av utrymmesskäl redovisas här enbart *diagram* över vissa *hos polisen registrerade brott 1950–1984* (ang basuppgifterna, se *Nordisk statistisk årsbok 1985, tab 229*). Uppgifterna är beräknade i relation till befolkningens mängden vid årets slut i åldern 15 (Norge 14) – 67 år.

Rättsstatistisk årsbok 1980, avsnitt 3.8, innehåller även diagram över påföljderna för samtliga brott mot brottsbalken/strafflagen.

3.8.2 Definitioner och begrepp

Diagrammen nedan har försetts med en sammanställning av de lagrum redovisningen bygger på. Uppgifterna om lagparagraf avser år 1984. För dokumentation av eventuella lag- och statistikändringar under perioden 1950–1980 hänvisas till *Nordisk kriminalstatistik 1950–1980*.

3.8.3 Jämförbarhet i allmänhet

Det faktum att SCB publicerar en sammanställning av kriminalstatistiska uppgifter från de nordiska länderna innebär inte att uppgifterna verkligen är jämförbara. Frågan om huruvida uppgifter som hämtas ur officiella statistiska publikationer kan användas i kriminalpolitiskt och vetenskapligt sammanhang är *empirisk*, dvs i varje enskilt användningsfall måste man pröva om de officiella uppgifterna lämpar sig som underlag för analys eller ej. Något generellt svar finns ej. Lämpligheten är bl a beroende av vilken frågeställning undersökningen avser.

Tre typer av jämförande undersökningar förekommer:

- strukturjämförelser
- nivåjämförelser
- jämförelser av trender

Strukturjämförelser avser t ex följande frågor: Dominerar tillgreppsbroten brottsbilden i olika länder? Vilken åldersprofil har de för brott lagförda personerna i olika länder?

Nivåjämförelser avser t ex följande frågor: Vilket land har den högsta rånfrekvensen? Vilket land använder sig mest av böter som brottspåföljd?

Jämförelser av trender avser däremot frågor som: Skiljer sig rånutvecklingen över tid i olika länder? Har användningen av villkorlig dom varierat i olika länder under 1970-talet?

Innan man kan besvara sådana frågor bör man beakta följande. Officiella statistiska uppgifter om brott och påföljder styrs i allt väsentligt av tre faktorer:

^{*)} An English summary has been published in the series RS-Promemoria as volume 1984:3. This report may be obtained from Statistics Sweden, S-115 81 Stockholm, Sweden.

- *statistiska förhållanden*:
 - a) formella: gällande insamlings- och bearbetningsregler;
 - b) informella: statistiksystemets sätt att fungera i praktiken.
- *rättsliga förhållanden*:
 - a) formella: strafflagens, processrättens, sociallagstiftningens utformning m m samt kontrollorganens formella organisation;
 - b) informella: lagarnas användning och kontrollorganens arbetssätt i praktiken;
- *faktiska förhållanden*:
 brottsbenägenhet, tillfällesstruktur, upptäcktsrisker, anmälningsbenägenhet, poliseffektivitet m m;

Tillförlitliga *struktur- och nivåjämförelser* förutsätter att man har fullgod kontroll över de rättsliga och statistiska förhållandena innan man kan uttala sig om att observerade likheter eller skillnader i uppgiftsmaterialet är reella, dvs beroende på de *faktiska* förhållandena.

I allmänhet torde det vara så, att noggrant utförda jämförelser i bästa fall leder till påståenden av typ: brottsfrekvensen är högre/lik/lägre i land A jämfört med land B. Däremot torde det i de allra flesta fall vara en omöjlighet att med acceptabel säkerhet kvantifiera skillnaderna (t ex två gånger högre, 30 procent lägre).

Vid *jämförelser av trender* är läget något annorlunda. Här behöver man inte i första hand känna till på vilken nivå tidsserierna ligger, utan det räcker om man kan hålla eventuella förändringar i de rättsliga och statistiska förhållandena under kontroll. Detta är naturligtvis en nog så svår uppgift; framför allt är det komplicerat att få grepp om *informella* ändringar i rättssystemet och i de statistiska rutinerna.

Det grundläggande antagandet i analysen av trender är att eventuella förändringar i dessa tillskrivs förändringar i faktiska förhållanden (»reell« förändring), förutsatt att man kan utesluta förändringar i rättsliga och statistiska förhållanden.

Sammantaget är det två huvudproblem som en jämförande analys av trender måste lösa:

- kontinuitetsproblemet
- kongruensproblemet

Kontinuitetsproblemet rör frågan om den enskilda uppgiftsserien (t ex registrerade rån i land A) har samma rättsliga och statistiska innehåll vid samtliga mättillfällen samt hur man ska bedöma eventuella förändringar.

Kongruensproblemet (vilket även gäller för nivåjämförelser) rör frågan om de använda uppgifterna är jämförbara länderna emellan.

För att underlätta analysarbetet med kontinuitets- och kongruensproblemet har i huvudpublikationen *Nordisk kriminalstatistik 1950–1980* dokumenterats

- strafflagstiftningen samt eventuella förändringar under redovisningsperioden
- det statistiska regelsystemet samt eventuella förändringar under redovisningsperioden.

Någon dokumentation av processrätten, andra i sammanhanget betydelsefulla rättsområden (t ex socialvårdslagstiftningen), effektstudier eller undersökningar om statistikens kvalitet har däremot inte tagits med.

3.8.4 Jämförbarhet mellan de nordiska länderna

Vad gäller *brottsbeskrivningarna* visar jämförelser, att det förekommer skillnader mellan de nordiska länderna, men skillnaderna tycks i allmänhet vara små (undantag: bedrägeribrotten).

Sättet att föra statistik skiljer sig emellertid påtagligt mellan länderna och jämförbarheten påverkas härigenom. Här har inte givits någon mera uttömmande beskrivning av dessa skillnader, men följande bör sägas.

De *svenska* antalsuppgifterna tenderar att vara högre än övriga länders uppgifter. Det beror bl a på att i Sverige sker registrering vid anmälingstillfället, att även handlingar vilka senare visar sig vara ej brottsliga ingår samt att någon form av huvudbrottsredovisning inte tillämpas. Dessutom tycks antalsräkningen av brott vara mest generös i Sverige.

De *norska* antalsuppgifterna är i allmänhet lägre än uppgifterna i de övriga länderna. Det beror bl a på att polisstatistiken i Norge bygger på brott för vilka polisen avslutat sin utredning. Därtill kommer att den norska statistiken endast omfattar *förbrytelser* och inte förseelser, vilket t ex innebär att snatterier inte ingår i den norska statistiken (sedan 1972), men däremot i den danska, finska och svenska statistiken.

Danmark och Finland placerar sig någonstans mellan Sverige och Norge.

3.8.5 Statistik från Island

Eftersom publikationen *Nordisk kriminalstatistik 1950–1980* inte innehåller uppgifter om Island, publiceras nedan några uppgifter som har ställts till förfogande av det isländska justi-

tiedepartementet. Uppgifterna avser personer som åtalats för brott 1977–1983.

Antal personer som åtalats för brott 1977–1983. Abs antal

	1977	1978	1979	1980	1981	1982	1983
Mord, dråp	8	2	1	1	1	1	2
Misshandel	79	58	28	32	38	34	45
Våldtäkt	..	..	..	..	..	..	..
Rån	6	3	2	2	—	—	3
Stöld, häleri	264	240	193	160	153	141	181
Bedrägeri m m	130	63	62	57	58	67	85
Samtliga brott mot strafflagen	728	541	473	478	435	438	576
Samtliga brott mot specialstraffrätten	596	546	532	615	686	575	710

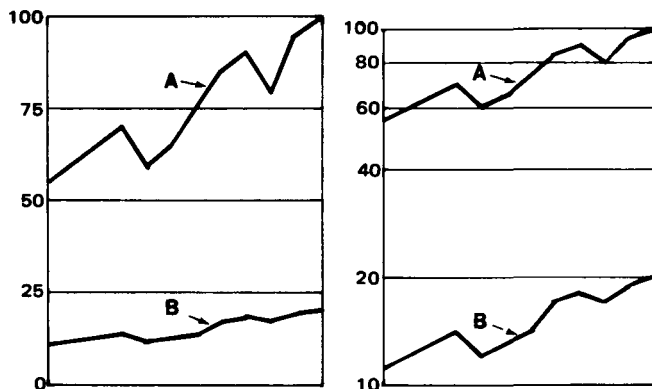
Anm: Invånarantalet i åldern 15–64 år uppgick till 137 503 den 31 december 1977 och till 151 142 den 31 december 1983.

En samlad beskrivning av brottsutvecklingen på Island har nyligen presenterats av Ólafsdóttir (1985).

3.8.6 Diagrammen

Diagrammen har ritats med logaritmisk skala, dvs brottsantalet framställs inte i vanliga aritmetiska tal utan i deras logaritmer.

Fördelen med ett logaritmiskt diagram är att det visar de *relativa* förändringarna medan det aritmetiska visar de *absoluta* förändringarna. I diagrammet nedan är skalan till vänster aritmetisk och skalan till höger logaritmisk.

När talen är ritade med aritmetisk skala tycks kurva A ha en mycket kraftigare tillväxt än kurva B. I det logaritmiska diagrammet däremot visas att de relativa ökningarna är ungefär lika stora.

Den synliga skillnaden i trenden beror på att den aritmetiska skalans förändringar räknas från nollinjen medan där-
emot förändringarna i det logaritmiska diagrammet sker från punkt till punkt. (Bunte-Jörberg, *Historia i siffror*, 1966, sid 87).

3.8.7 Referenser och ytterligare statistik inom området

Den senaste samlade beskrivningen av brottsutvecklingen i Danmark, Norge, Sverige och Finland finns i *Nordisk Tidskrift för Kriminalvetenskap* 1984:2, ss 83–176, »Kriminalitetsutvecklingen 1950–1982«.

Övrig litteratur

M. Näsberg, »Nordisk jämförelse«, i: Brottsutvecklingen. Lägesrapport 1984. Brottsförebyggande rådet. Rapport 1984:5, ss 68–71. Stockholm 1984.

F. Balvig, »Theft in Scandinavia 1970–1978«. Norman Bishop (ed): Crime and Crime Control in Scandinavia. Scandinavian Research Council 1980, pp 1–6.

Brottsförebyggande rådet, Brottsutvecklingen. Lägesrapport (publiceras årligen sedan 1976).

N. Christie, Hvor tett et samfun? 2. rev. utgave. Universitetsforlaget 1982.

R. Hauge – P. Wolf, »Criminal Violence in Three Scandinavian Countries«. Scandinavian Studies in Criminology, Vol 5, pp 25–33. Oslo 1974.

H. v Hofer, Brotts och straff i Sverige. Historisk kriminalstatistik 1750–1984. Urval nr 18. Statistiska centralbyrån. Stockholm 1985.

S. Hurwitz – K.O. Christiansen, Criminology. The New and Completely Revised Edition of the Standard Scandinavian Study. London 1983.

Justis- og politidepartementet, Om kriminalpolitikken. St.meld.nr 104 (1977–1978). Beriktiget avtrykk. Trykt den 24/5 1978.

R. Knudsen, »Den registrerede kriminalitet i Danmark fra 1960«, Nordisk Tidsskrift for Kriminalvidenskab 1977, ss 249–266.

L. Lenke, »Alkohol och våldsbrott«, Alkohol och narkotika 1976:1, s 8 f.

L. Lenke, Risken för våldsbrott i Sverige – i komparativ belysning. Stockholm 1978 (stencil).

M. Moe, Straffesystemet. København 1976 (1:a uppl) och 1978 (2:a uppl).

Nordisk Statistisk Årsbok. Olika årgångar.

Nordiska rådet, Straffesystemet i Norden. NU B 1977:25. Stockholm 1977.

Nordiska rådet och Nordiska statistiska sekretariatet, Levnadsnivå och Ojämlighet i Norden. En komparativ analys av de nordiska levnadsnivåundersökningarna. Göteborg 1983.

Nordisk Strafferetskomité, Alternativer til frihedsstraf. Nu A 1980:13. Stockholm 1981.

H. Ólafsdóttir, »Kriminalitetstendenser i det islandske samfunn«, Nordisk Tidsskrift for Kriminalvidenskab 1985, ss 81–100.

A. Snare (in collaboration with L.P. Olaussen), Crime and Criminal Justice in Norway During the Last Twenty Years. Stensilserie nr. 32. Institutt for kriminologi og strafferett. Universitetet i Oslo 1979.

K. Sveri, Vergleichende Kriminalitätsanalyse mit Hilfe von Opferbefragungen: die skandinavische Erfahrung. Sonderdruck aus: Das Verbrechensopfer in der Strafrechtspflege. Herausgegeben von Hans Joachim Schneider. Berlin – New York 1982.

P. Törnudd, Crime Trends in Finland 1950–1977. Research Institute of Legal Policy. No 29. Helsinki 1978.

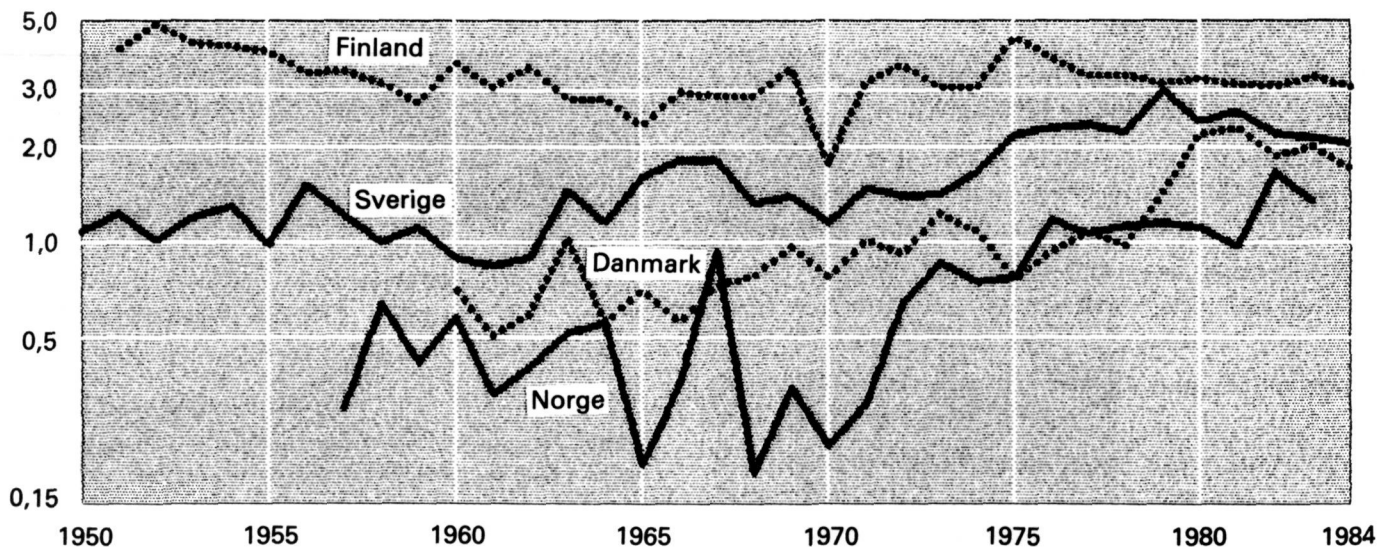
V. Verkko, »Våldsbrottslighetens utveckling och lagbundenhet i Sverige och Finland åren 1750–1940«, Statsvetenskaplig Tidskrift 1946, s 325 f.

Diagram 3.8.1 Registrerade brott per 100 000 av folkmängden i åldern 15 (14) – 67 år vid årets slut 1950–1984
Reported offences per 100 000 of the population, 15 (14)–67 years of age, at the end of the year, 1950–1984

a) Mord, dråp
Murder

	Lagrum 1984		Lagändringar	Statistikomläggningar
Danmark	SL	§ 237	–	1960, 1979
Finland	SL	21:1–2	1970	1951, 1970, 1971
Norge	SL	§ 233	1981	–
Sverige	BrB	3:1–2	1965	1965, 1968, 1975
samt misshandel med dödlig utgång (BrB 3:5–6)				

Antal brott
(log skala)

Diagrammet avser endast *fullbordade* brott.

Jämförelser med dödsorsaksstatistiken visar, att diagrammet beskriver rangordningen mellan länderna i stort sett rättvisande. Finland ligger högst. Skillnaderna mellan de övriga länderna i slutet av perioden är små.

Bedömningen av utvecklingen över tid störs av statistikomläggningar i Finland 1970 (misshandel med dödlig utgång exkluderas), Sverige 1975 (misshandel med dödlig utgång inkluderas) och Danmark 1979 (månadsvis registrering införs). Detta innebär, att brottsnivån i Finland underskattas respektive brottsnivån i Sverige överskattas. För Sveriges del gäller dessutom, att 17 procent av de personer som *misstänkts* för fullbordat mord eller dråp under perioden 1980–83 var medborgare från något av de övriga nordiska länderna.

Uppgången 1979 i Sverige och 1982 i Norge beror på två fall av seriemord av äldre på sjukhus respektive äldre-

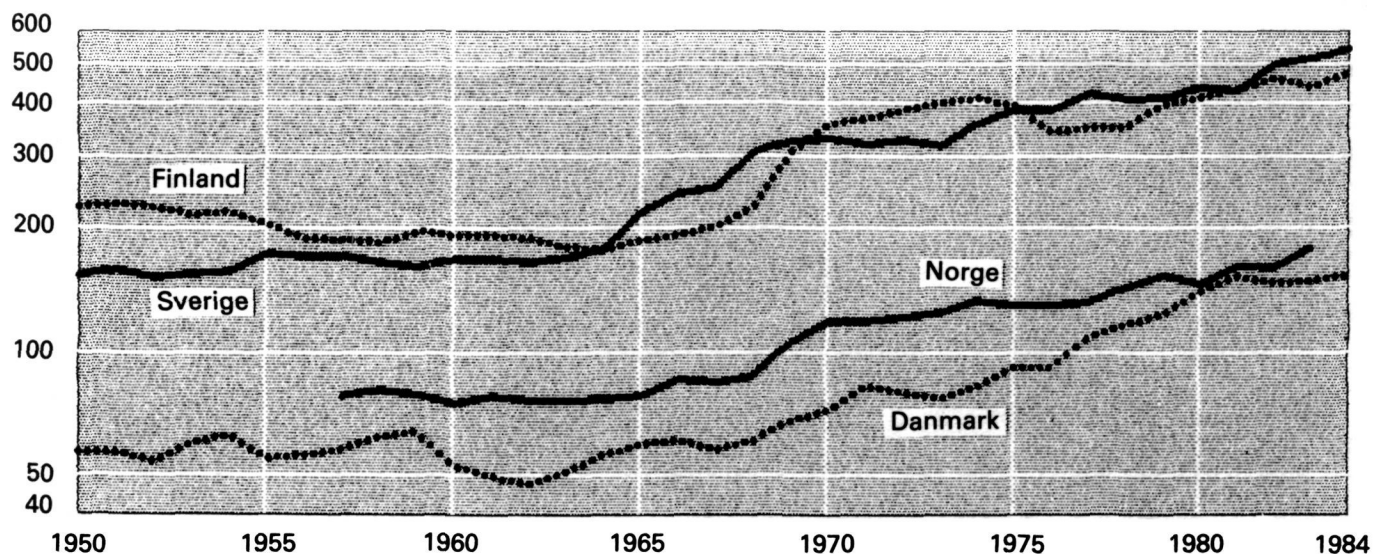
domshem. Uppgången i Danmark efter 1978 och i Norge under 80-talet finns även i dödsorsaksstatistiken. Enligt denna blir differensen mellan Finland och de övriga länderna markant. 4-års-genomsnittet för åren 1976–1980 ger sålunda 4,2 mord och dråp per 100 000 invånare (15–67 år) för Finland mot 1,7–1,8 för Danmark, Norge och Sverige.

Misshandel

Jämförelser med offerundersökningar från mitten av 70-talet (Hauge & Wolf 1974; Lenke 1978; Sveri 1982; se även nedan avsnittet 3.9) tillåter slutsatsen, att diagrammet beskriver rangordningen mellan länderna i så måtto rättvisande, att misshandel är vanligare i Finland och Sverige än i Norge och Danmark. Däremot är rangordningen mellan Sverige och Finland och Norge och Danmark oklar. För Sveriges del

Diagram 3.8.1 (forts) Registrerade brott per 100 000 av folkmängden 15 (14) – 67 år vid årets slut 1950–1984**b) Misshandel***Assault*

		Lagrum 1984	Lagändringar	Statistikomläggningar/-ändringar
Danmark	SL	§§ 244–246	–	1960, 1979
Finland	SL	21:5–8	1970, 1975	1951, 1970, 1971, 1980
Norge	SL	228, 229, 231	1981	–
Sverige	BrB	3:5–6	1965, 1982	1965, 1968, 1975
		exkl misshandel med dödlig utgång.		

Antal brott
(log skala)

gäller också, att 10 procent av de personer som *misstänkts* för misshandel under perioden 1980–1983 var medborgare från något av de övriga nordiska länderna.

Ökningen i alla länder efter mitten av 60-talet är troligen delvis reell, att döma av jämförelser med lagföringsstatistiken. Det kan tilläggas, att den registrerade alkoholkonsum-

tionen ökade kraftigt i samtliga länder mellan 1965 och mitten av 70-talet. Alkoholkonsumtionens förändringar har spelat en betydande roll för att förklara den *historiska* misshandelsutvecklingen i åtminstone Finland och Sverige (Verkko 1946; Lenke 1976; Törnudd 1978).

Procent som uppger att de har drabbats av hot eller våld under en 2-års period. Mitten av 70-talet

	Danmark (1977)	Finland (1976)	Norge (1974)	Sverige (1975)
Inget hot eller våld	94,4	82,4	95,4	91,2
Hot eller våld	0,5	3,9	1,1	2,4
Lättare våld	3,3	10,5	4,7	4,6
Svårare våld	1,5	2,8	0,7	1,8

Källa: Sveri (1982, s 162).

Alkoholkonsumtionens förändring i Norden mellan 1965 och 1984. Liter ren alkohol per 100 000 invånare 15 år och äldre

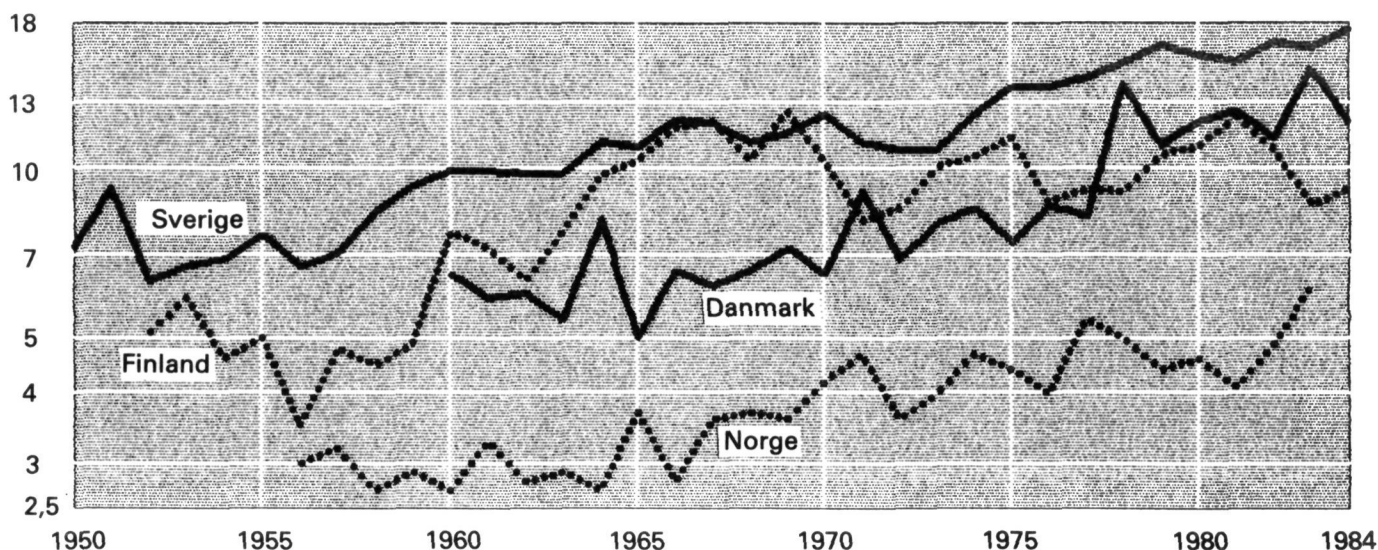
	1965 liter	1975 liter	1980 liter	1984 liter
Danmark	6,5	11,7	11,6	12,4
Finland	3,3	8,0	7,9	8,1
Norge	3,7	5,5	5,9	4,9
Sverige	5,7	7,6	6,8	6,0

Källa: Nordisk Statistisk Årsbok 1975, s 194 och 1985, s 256.

Diagram 3.8.1 (forts) Registrerade brott per 100 000 av folkmängden i åldern 15 (14) – 67 år vid årets slut 1950–1984

c) Våldtäkt
Rape

	Lagrum 1984		Lagändringar	Statistikomläggningar/-ändringar
Danmark	SL	§§ 216–217 (224, 226)	1965, 1967	1960, 1973, 1979
Finland	SL	20:1	1971	1951, 1971, 1980
Norge	SL	§ 192	1963	–
Sverige	BrB	6:1	1965	1965, 1968, 1975

Antal brott
(log skala)

Det är svårt att bedöma tillförlitligheten i uppgifterna i diagrammet eftersom det saknas statistik från andra områden än kriminalstatistikens. Någon säker rangordning mellan länderna kan därför inte göras. I alla länder är dock antalet våldtäkter som anmäls till polisen lägre jämfört med exempelvis misshandel eller rån.

Jämförelser med lagföringsstatistiken ger vid handen, att våldtäktsbrotten de senaste 15 åren har ökat – antingen faktiskt eller pga av ökad anmälningsbenägenhet – i Danmark och Norge, medan de i stort sett varit oförändrade i Finland. Utvecklingen i Sverige diskuteras utförligare ovan i avsnitt 3.1. För Sverige gäller för övrigt, att 13 procent av de män som misstänkts för våldtäkt under perioden 1980–1983 var medborgare från något av de övriga nordiska länderna.

Enligt de nordiska levnadsnivåundersökningarna hyser en anmärkningsvärt stor andel av de *finska* kvinnorna oro för att drabbas av våld utanför hemmet (alla former av våld, ej endast våldtäkt).

Procent som hyser oro att utsättas för våld

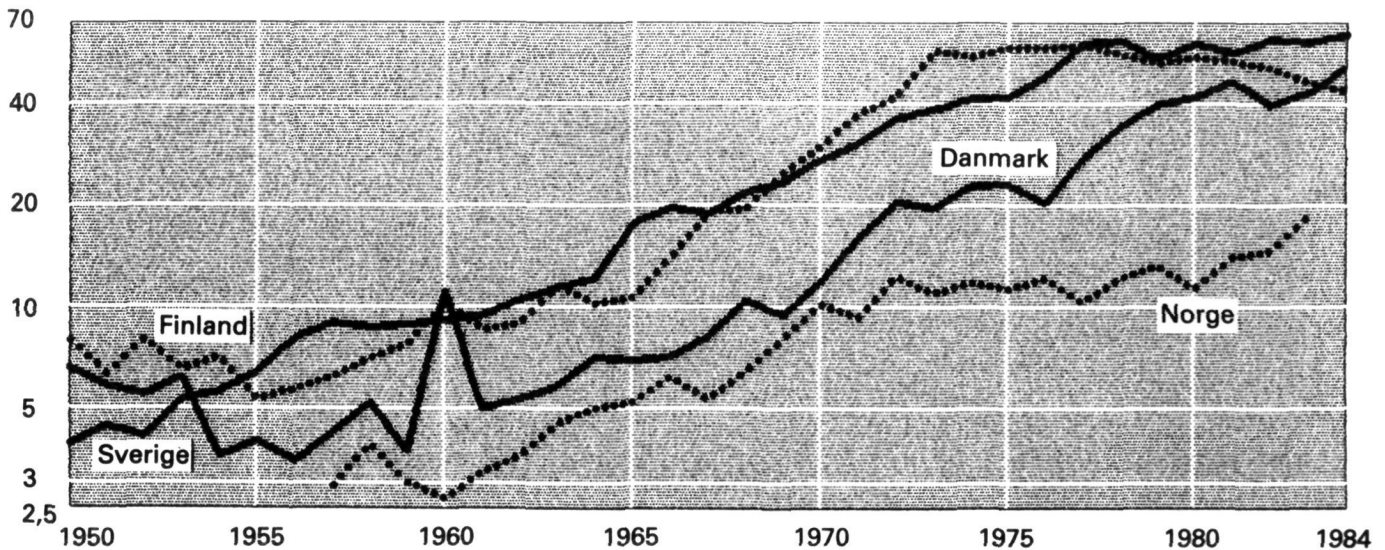
		Danmark (1976)	Finland (1978)	Norge	Sverige (1979)
Män	20–64 år	5	4	..	3
Kvinnor	20–64 år	29	48	..	18
därav	20–24 år	28	53	..	15
	55–64 år	36	49	..	27

Källa: Levnadsnivå och Ojämlighet i Norden (1983, s 141).

Diagram 3.8.1 (forts) Registrerade brott per 100 000 av folkmängden i åldern 15 (14) – 67 år vid årets slut 1950–1984

d) Rån
Robbery

	Lagrum 1984	Lagändringar	Statistikomläggningar/-ändringar
Danmark	SL § 288	–	1960, 1979
Finland	SL 31: 1–3	1973	1951, 1971, 1980
Norge	SL §§ 267, 268 ² , 269	1967, 1972	–
Sverige	BrB 8:5–6	1965, 1976	1965, 1968, 1975

Antal brott
(log skala)

Även här saknas jämförbar statistik från andra områden än kriminalstatistikens. Jämförelser med lagföringsstatistiken leder dock till slutsatsen, att rånbroten har ökat i alla länderna. Den avmattning som inträffar i Norge och Finland under 70-talet framgår även av lagföringsstatistiken.

För Sveriges del gäller, att 16 procent av de personer som misstänkts för rån under perioden 1980–1983 var medborgare

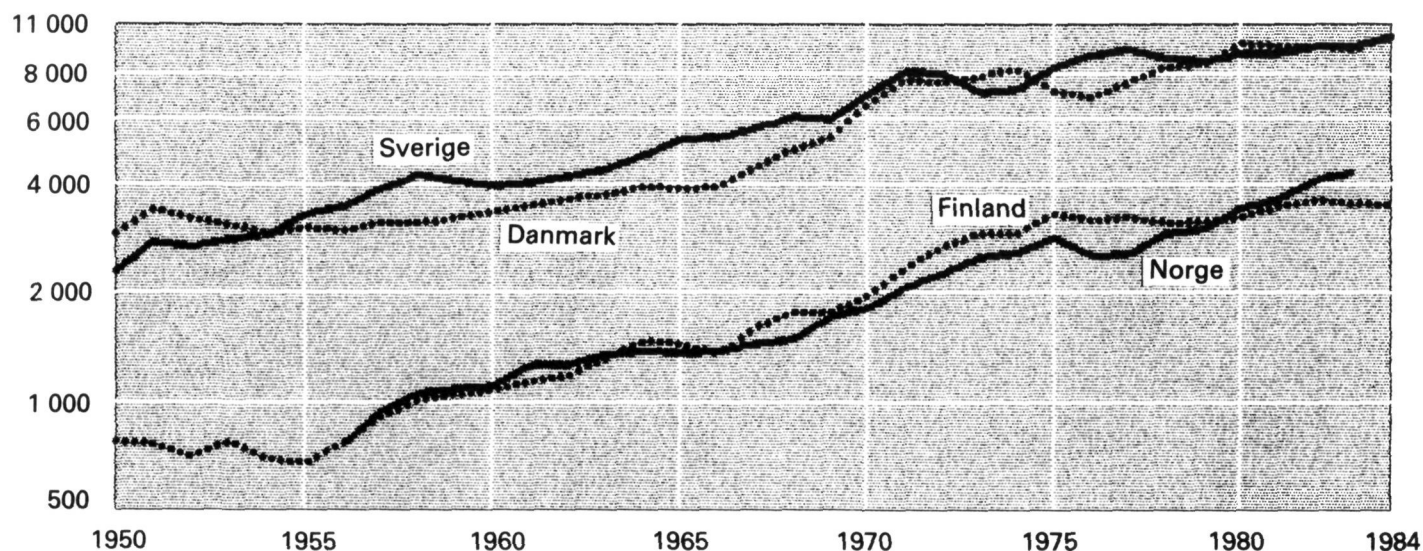
från något av de övriga nordiska länderna. Det kan tilläggas, att ännu i slutet av 1930-talet förekom rån mycket sällan i Norden. I Sverige lagfördes exempelvis under perioden 1936–1940 16 personer årligen för rån. Fyrtio år senare uppgick antalet till omkring 500 personer. Denna utveckling förklaras bl a av att en grupp kriminellt belastade medborgare uppstod efter andra världskriget (se ovan avsnitt 3.1).

Diagram 3.8.1 (forts) Registrerade brott per 100 000 av folkmängden i ålder 15 (14) – 67 år vid årets slut 1950–1984

e) Tillgrepps-
brott (exkl rån)
Theft

	Lagrum 1984		Lagändringar	Statistikomlägg- ningar/-ändringar
Danmark	SL	§§ 276, 293 ¹	1961, 1973	1960, 1979
Finland	SL	28:1–3 38:6a 2–4	1964, 1973	1951, 1971, 1980
Norge	SL	§§ 257, 258, 260	1972	–
Sverige	BrB	8:1–4, 7–11	1965, 1972, 1976	1965, 1968, 1975

Antal brott
(log skala)

Jämförelser med offerundersökningar (se även nedan avsnitt 3.9) ger en samstämmig bild: stöldbrottsligheten är högre i Sverige och Danmark än i Norge och Finland.

Procent som uppger att de varit utsatta för stöld under en 1-års period. Mitten av 70-talet

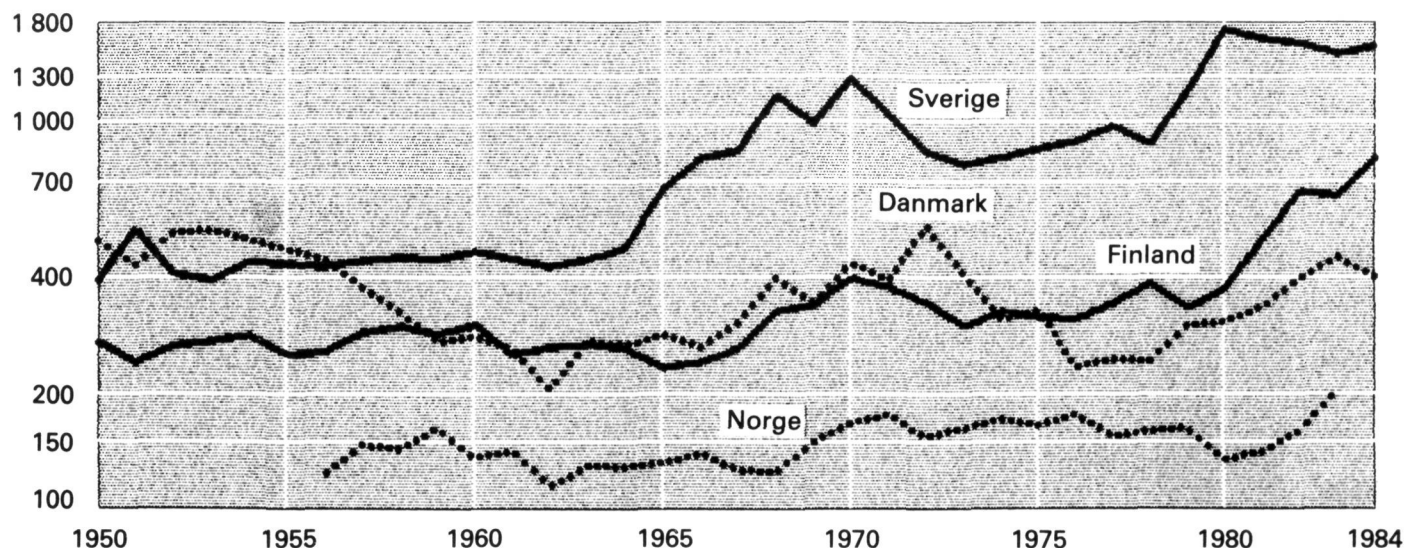
	Danmark (1976)	Finland (1975)	Norge (1974)	Sverige (1978)
Ej utsatta för stöld	87	92	92	82
Utsatta för stöld	13	8	8	18

Även den privata konsumtionen i de olika länderna har samma rangordning (utförligt Levnadsnivå och Ojämlighet i Norden, s 78 f). Den har under hela perioden varit högst i Danmark och Sverige och lägst i Finland. Under 60- och 70-talen har dock Norge och Finland haft en snabbare ekonomisk tillväxt än Danmark och Sverige. Liksom i flera andra industriländer har även i Norden ökningen av den privata konsumtionen stagnerat under andra hälften av 70-talet. Brottutvecklingen tycks följa denna utveckling överraskande väl, att döma av den avmattning som inträffar i slutet av perioden i alla länder (med undantag för Norge). Alternativa tolkningar kan bl a vara ändrade försäkringsregler, allt mindre ungdomskullar och ändrade flytningsmönster.

Diagram 3.8.1 (forts) Registrerade brott per 100 000 av folkmängden i ålder 15 (14) – 67 år vid årets slut 1950–1984

f) Berädgeri o d
Fraud

	Lagrum 1984	Lagändringar	Statistikomläggningar/-ändringar
Danmark	SL §§ 278–280, 283	1973	1960, 1979
Finland	SL 36:1, 1a 29:1–3	1973	1951, 1971, 1980
Norge	SL §§ 255–256, 270–278	1980	1975
Sverige	BrB 9:1–3, 8–10; 10	1965, 1971, 1977, 1979	1965, 1968, 1975

Antal brott
(log skala)

Det är svårt att bedöma tillförlitligheten i uppgifterna i diagrammet vad gäller *nivån* mellan länderna. Detta beror dels på att kriminaliseringen är mer omfattande i Sverige än i de övriga länderna; dels på att det saknas jämförbar statistik från andra områden än kriminalstatistikens. De uppgifter som framgår av offerundersökningarna uppvisar så gott som inga skillnader.

Nedgången i *Danmark* efter 1972 har bl a sin förklaring (Moe 1976) i ett minskat antal checkbedrägerier samt i en lagändring ang vidareförsäljning av varor som köpts under egendomsförbehåll (kreditköp). Straffansvaret togs bort ur strafflagen.

Uppgången i *Sverige* i slutet av 60-talet berodde på ett ökat antal checkbedrägerier, medan uppgången i slutet av 70-talet hänger samman med dels en allt mer utbredd användning och missbruk av konto- och kreditkort, dels att speciella kontroll-

insatser gjorts mot bidragsbedrägerier (såsom bostadsbidrag).

Bedrägeribrottens utveckling i Sverige sedan mitten av 1960-talet är belysande på många sätt. De två topparna i statistiken illustrerar hur brottsutvecklingen påverkas av "tillfällsstrukturer" (inga checkbrott utan att checkar accepteras som betalningsmedel). De visar också i vilken hög grad som statistiken styrs av förändringar i anmälningsbenägenheten (t ex i vilken omfattning kontokortsföretagen bestämmer sig för att polisanmäla brott) eller då det gäller kontrollinsatser (av exempelvis kommunkontor, försäkringsbolag eller sjukkassor).

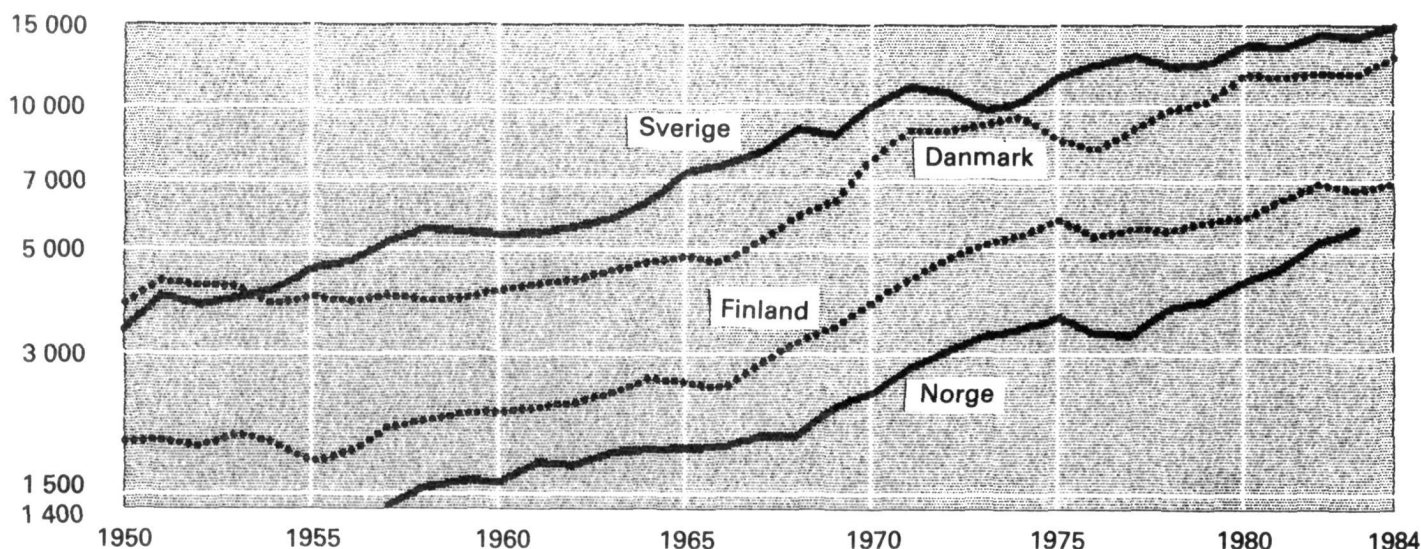
För övrigt är bedrägeribrotten klart vanligare i storstäderna (pga större anonymitet där). Bedrägeribrotten är inte heller något ungdomsbrott, eftersom ungdomar ännu inte riktigt är inlemmade i de vuxnas vardags- och bidragsekonomi.

Diagram 3.8.1 (forts) Registrerade brott per 100 000 av folkmängden i åldern 15 (14) – 67 år vid årets slut 1950–1984

g) Samtliga brott
mot brottsbalken/
strafflagen
Total penal Code

	Lagrum 1984	Lagändringar	Statistikomläggningar/-ändringar
Danmark	Hele straffeloven	..	1960, 1979
Finland	Samtl brott mot strafflagen exkl trafikfylleribrott	..	1951, 1971, 1980
Norge	Forbrytelser mot straffeloven	..	–
Sverige	Samtl brott mot brottsbalken exkl förargelseväckande beteende	..	1965, 1968, 1975

Antal brott
(log skala)

Diagrammet är i huvudsak en återspeglings av förmögenhetsbrottslighetens omfattning och utveckling i de olika länderna (se ovan diagram e och f). Samtidigt beskriver diagrammet strafflagstiftningens olika täckningsgrad (mer omfattande kriminalisering i Sverige och Finland än i Norge och Danmark).

I någon mån belyser diagrammet även de straffrättsliga kontrollsystemens effekt på brottsligheten. Kriminalitetsutvecklingen i t ex Norge och Finland har sedan slutet av 50-talet i det närmaste varit identisk – *trots* att de straffrättsliga kontrollsystemen skiljer sig mycket tydligt från varandra.

I Finland jämfört med Norge

- a) har uppklaringsprocenten under hela perioden varit dubbelt så hög;

- b) lagförs fler personer – räknat i förhållande till hur många brott som uppkläras av polisen;
c) används nästan inga åtalsunderlåtelse och minst dubbelt så många frihetsberövande påföljder per 100 000 invånare;
d) är även fängelsestraffen avsevärt längre: Finland har det största antalet fångar i Norden (97 per 100 000 inv år 1983), Norge det lägsta¹ (49 per 100 000 inv).

Dessa förhållanden ger vid handen, att det inte finns något enkelt och självklart samband mellan t ex hög uppklaringsprocent, många eller långa fängelsestraff å ena sidan och brottsnivå respektive brottsutvecklingen å andra sidan.

1) Island oräknat.

3.9 Offer för våld och egendomsbrott 1984

Victims of violence and property crimes 1984

3.9.1 Bakgrund

Den traditionella redovisningen av kriminalstatistik omfattar huvudsakligen *brott* som anmälts till polisen och *personer* som lagförts för brott.

Denna statistik täcker av naturliga skäl inte alla brott som *faktiskt* begåtts. Sedan 1960-talet har man därför i en rad länder använt sig av speciella metoder för att belysa även brott som inte kommer med i brottsstatistiken (se Council of Europe 1986). Ett sätt att belysa den faktiska brottsligheten är att fråga ett urval personer om de varit utsatta för brott. Dessa undersökningar kallas *offerundersökningar*.

I Sverige har sådana undersökningar utförts av Institutet för social forskning (SOFI, se Tham 1984) och av statistiska centralbyrån (SCB). Inom SCB genomfördes dels en provundersökning 1974–75, dels undersökningar i större skala 1977–78 och 1984. Provundersökningen finns publicerad i serien *Promemorior från SCB (1977:7) Offer för tillgrepp, skadegörelse och våld – en redovisning av 1974 års offerundersökning*. De större undersökningarna har utförts inom ramen för de s k levnadsnivåundersökningarna och den första finns publicerad i rapporten *Offer för vålds- och egendomsbrott 1978* som utgör nr 24 i serien *Levnadsförhållanden*, Sveriges officiella statistik. Den har också sammanfattats i RSÅ 1985, avsnitt 3.9.

Allmänt om SCBs levnadsnivåundersökningar

SCB genomför sedan 1974 årligen s k levnadsnivåundersökningar i form av intervjuer med ca 12 000 resp 8 700 personer om året. Personerna utgör ett representativt stickprov ur Sveriges befolkning i åldrarna 16–74 resp 16–84 år. Vid intervjuerna som i regel görs vid ett besök i hemmet ställs ett stort antal frågor om levnadsförhållandena.

Intervjuerna brukar ta ca en timme. Deltagandet i undersökningen är frivilligt. Ungefär 80–85 procent av de utvalda ställer sig till förfogande för en intervju.

Ett drygt tiotal s k välfärdskomponenter har definierats och blivit föremål för undersökning. Exempel på sådana komponenter är

- hälsa
- boende
- sysselsättning
- ekonomi
- utbildning
- sociala relationer
- politiska resurser
- trygghet och säkerhet

Under 1977–78 och 1984 insamlades uppgifter för att utförligt belysa välfärdsdimensionen trygghet och säkerhet. Ett stort antal frågor riktades till de utvalda personerna för att belysa i vilken utsträckning de blivit offer för våldsbrott, egendomsbrott eller trafikolycksfall, samt i vad mån de kände oro för att bli utsatta för brott.

Nedan ges en sammanfattning av några viktiga resultat beträffande offer för vålds- och egendomsbrott 1984. Uppgifterna är *preliminära* och avser personer i åldrarna 16–74 år.

Några problem med offerundersökningar

Bortsett från de problem som uppstår i samband med alla intervjuundersökningar, finns några problem som är speciella för just offerundersökningar.

- Kommer man ihåg?

Det är svårt att minnas rätt. Detta kan i offerundersökningar leda till att för många eller för få händelser rapporteras.

Ligger händelserna längre tillbaka än den tid undersökningen avser (t ex 1 år), så finns det risk för *övertapporering*. Glömmer man händelsen, fast den faller inom årsgränsen, så leder detta till *underrapportering*.

Således lät t ex Institutet för social forskning återintervjua en mindre del av de personer som ingick i institutets undersökning år 1981. Flera personer som i den

ordinarie intervjun angivit att de utsatts för allvarliga hot svarade nekande nästa gång och vice versa (Tham 1984:288).

- Kan man avgöra om en händelse är brottslig eller inte? Några enkla exempel: Plånboken är borta. Är den stulen eller förlorad? Bilen är skadad: skadegörelse eller icke brottslig överkan? Man blir knuffad på gatan: ofredande eller bara en oavsiktlig knuff i trängseln?

Svårigheterna att kunna bedöma en handlings »brottsliga« innebörd leder till såväl över- som underrapporteringar.

Rent allmänt gäller också att den *rättsliga* definitionen av vissa handlingar som brottsliga inte behöver stämma överens med den *sociala* värderingen bland allmänheten. Handlingar som formaljuridiskt framstår som brott, behöver inte uppfattas som brottsliga av vanliga människor och vice versa. Detta har inte enbart betydelse för den vardagliga brottsligheten som misshandel, stöld och bedrägerier, utan det är också av stor betydelse, när den »moderna« brottsligheten diskuteras. I många fall är det – även rent juridiskt – komplicerat att avgöra om vissa förfaranden är brottsliga eller inte.

- Vill man berätta om *alla* brott? Speciellt vad gäller vissa våldsbrott (våldtäkt, brott inom familjen) vill många människor inte berätta om dem för en främmande intervjuare. Underrapporteringar blir följden.
- Är alla befolkningsgrupper med i undersökningen? Det kan hända att vissa grupper med speciellt höga risker att bli utsatta för brott inte finns med i undersökningen eller inte har velat svara på frågorna.

Detta gäller t ex barn, som av åldersskäl inte ingår i undersökningen. Barn torde ha en hög risk att bli utsatta för våld (ej enbart s k barnmisshandel).

3.9.2 Våld eller hot om våld 1984

Frågan om våld eller hot om våld löd:

»Har Du själv under det senaste året, alltså sedan....(datum), varit utsatt för någon eller några av följande händelser?

- a) Våld som ledde till synliga märken eller kroppsskada?
- b) Våld som inte ledde till synliga märken eller kroppsskada?
- c) Hot eller hotelser om våld som var så farliga eller så allvarliga att Du blev rädd?»

Resultat

- 95 procent svarade att de *inte* blivit utsatta för våld eller hot om våld.

- Drygt 5 procent svarade jakande på frågan.

3,3 procent uppgav hot om våld;

1,3 procent uppgav våld som *inte* ledde till synliga märken eller kroppsskada;

1,9 procent uppgav våld som ledde till synliga märken eller kroppsskada;

2,3 procent uppgav våld eller hot om våld *flera gånger* under året.

(En person kan svara på flera alternativ.)

Av utrymmes- och tillförlitlighetsskäl beskrivs här utförligare endast den *grövsta* formen av våld, dvs våld som ledde till synliga märken eller kroppsskada (= 1/4 av samtliga uppgivna våldshändelser).

Hur allvarligt är det grövsta våldet?

Det grövsta våldet ledde i högst 1/3 av fallen till besök hos läkare, tandläkare eller sjuksköterska och medförde sjukskrivning i högst 1/5 av fallen. I ca 1/6 av fallen varade sjukskrivningen i minst en vecka.

Våld mot kvinnor och äldre ledde något oftare till läkarvård och sjukskrivning än våld mot män eller yngre personer.

Var händer det grövsta våldet?

Det grövsta våldet rapporteras i knappt hälften av fallen ha inträffat på gata eller på restaurang. 26 procent förekom i hemmen, 19 procent på arbetsplatsen eller i samband med yrkesutövningen, 2 procent på tåg, tunnelbana eller buss och 6 procent i annat sammanhang.

Vilka har större risker än genomsnittet att bli utsatta för våld?

- Män
- Ensamstående – med eller utan barn
- Boende i storstadsområdena
- Personer i åldrarna 16–24 år
- Personer med utländsk härstamning

Dessa resultat stämmer överens med andra undersökningar som visat, att risken att utsättas för våld är större för män än för kvinnor, för yngre än för äldre, i städerna än på landsbygden, i socialgrupp III än i de övriga socialgrupperna. Dessa överrisker ska emellertid inte skymma det faktum, att det inte är någon vanlig händelse att ha utsatts för våld eller hot om våld, och att ingen av de nämnda riskgrupperna kan sägas verkligen »förklara« överriskerna. Den klart vanligaste erfarenheten i samtliga dessa undergrupper är ju, att de *inte* har råkat ut för något brott (Tham 1984:287, 293).

Tre mycket utsatta grupper

Det finns tre mycket klart urskiljbara grupper vilka ofta (minst fyra gånger under året) blivit utsatta för våld och hot.

- Yngre män i åldern 16–34 år som drabbas av gatu våldet.
- Ensamstående småbarnsmödrar som drabbas av våld i hemmet.
- Vissa yrkesgrupper (polismän, trafikpersonal, restauranganställda, personal på institutioner) som utsätts för våld i samband med yrkesutövningen.

Våld mot pensionärer

Undersökningen ger inget stöd för påståendet om ett allmänt och utbrett våld mot äldre människor på gator och andra allmänna platser.

Kontaktar man polisen?

I knappt ett av tre fall då man blivit utsatt för den grövsta formen av våld togs någon form av kontakt med polisen.

Vittne till våld eller hot om våld

13 procent i den vuxna befolkningen, svarade ja på frågan om man själv under det senaste året råkat få se när någon person blivit utsatt för våld som gjorde att man blev upprörd eller kände sig illa till mods. Att bli vittne till våld är vanligt främst i de grupper som ofta själva drabbas.

Oron för våld

12 procent i den vuxna befolkningen säger sig någon gång under det senaste året ha avstått från att ge sig ut på kvällen av oro för att bli överfallen, rånad eller på annat sätt ofredad. Högst är denna andel bland äldre, kvinnor och bland dem som bor i de större städerna.

Utvecklingstendenser

Som framgår av avsnitt 3.1 »Kriminalstatistik genom tre sekler« ligger misshandelnivån idag på en historiskt sett låg nivå, även om misshandel har ökat sedan mitten av 1960-talet. SCBs offerundersökning avseende år 1984 visar preliminärt mycket likartade resultat jämfört med undersökningen 1978. Utvecklingen sedan 1978 har varit mycket stabil, vilket står i kontrast till den polisregistrerade misshandelsbrottsligheten, som ökade mellan 1978 och 1984 med över 30 % (se ovan avsnitt 3.2). Ett undantag avser dock ensamstående småbarnsföräldrar (dvs främst kvinnor). Här har andelen som berättat om några våldshändelser ökat från 15 till 26 procent. Ökningen hänför sig främst till våld som *inte* ledde till synliga märken eller kroppsskada samt hotelser om våld.

3.9.3 Offer för stöld och skadegörelse 1984

Frågan om stöld och skadegörelse löd:

»Jag skall nu räkna upp några olika typer av brott. Har Du eller någon i Din familj blivit utsatt för något eller några av följande brott under det senaste året, alltså sedan....(datum).«

Den intervjuade fick därefter ta ställning till var och en av sju olika brottstyper.

Stölder och skadegörelse

- i den ordinarie bostaden
- på vind, i källare, i garage eller annat förvaringsutrymme
- i fritidshus
- av bil
- av något i eller från bilen
- av cykel, moped, mc eller delar av dessa
- annan stöld, t ex på arbetsplatsen, i samband med resor, av båt etc.

Resultat

- 78 procent av hushållen uppgav att de *inte* varit utsatta för stöld eller skadegörelse under det senaste året.
- 22 procent svarade jakande, därav hade 8 procent blivit utsatta mer än en gång.

Av dem som varit utsatta för stöld eller skadegörelse uppgav

- 80 procent någon stöld
- 21 procent endast skadegörelse.

Vilka har större risker än genomsnittet att bli utsatta för stöld och skadegörelse?

- Storstadsbor

48 procent av dem som uppgav stöld eller skadegörelse bodde i storstadsområdena Stockholm, Göteborg eller Malmö. I övrigt är förekomsten av dessa brott i stort sett relaterad till kommunstorleken: ju större kommunen är desto vanligare är brotten.

- Familjer i höghusområden

Av dem som bor i höghus (flerfamiljshus med minst 4 våningar) har drygt 30 procent varit utsatta. Motsvarande siffra bland dem som bor i villor eller småhus var endast 16 procent.

- Ensamstående med barn

37 procent av ensamstående med barn har under en ettårsperiod varit utsatta för någon stöld eller skadegörelse. Detta förklaras till stor del av att de vanligtvis bor i områden där brottsrisken är hög (höghusområden i storstäderna).

- Barnfamiljer i Stockholm

Omkring hälften av de barnfamiljer som bor i flerfamiljshus i Stockholm har drabbats av egendomsbrott. Detta kan jämföras med ca 10 procent bland de familjer utan barn som bor i villor eller småhus utanför de större städerna.

- Utländska medborgare

Medborgare med utländsk härstamning är i högre grad utsatta för egendomsbrott (se ovan även våldsbrott) än infödda svenskar. Även denna skillnad torde i hög grad hänga samman med olikheter i boende. Invandrarna bor företrädesvis i de större städerna och där ofta i höga flerfamiljshus.

- Tjänstemän oftare än arbetare

Tjänstemannagrupperna och företagare anger en något högre andel utsatta för stöld eller skadegörelse än arbetarna, vilket bl a kan vara en följd av en ojämn fördelning av stöldbegärligt gods mellan dessa grupper. Lägst ligger lantbrukarna med en andel av under 10 procent. Detta beror naturligtvis på att dessa bor i typiska glesbygdsområden med låg brottsrisk.

Hur vanliga är de olika egendomsbrotten?

Följande rangordning kan sammanställas ur intervju svaren:

Stöld eller skadegörelse....	har uppgetts av de tillfrågade (i procent)	
	1978	1984
...av cykel, moped, mc eller delar av dessa	7,7	7,5
...på vind, i källare, i garage osv	4,9	4,7
...av något i eller från bilen	4,0	5,7
...annan stöld (t ex på arbetsplatsen, i samband med resor, av båt)	3,8	4,1
...av bil	2,6	2,7
...i den ordinarie bostaden	1,8	1,5
...i fritidshus	0,8	0,7

Anm.: De intervjuade kan svara på flera alternativ.

Hur stor är den ekonomiska förlusten av egendomsbrotten?

Enligt intervjuuppgifterna har den ekonomiska förlusten – utöver den som täckts av försäkringar¹ eller på annat sätt – år 1984 uppskattats till ca 775 milj kronor. *Kommissionen mot ekonomisk brottslighet* (SOU 1984:15) uppskattar däremot

de totala omedelbara kostnaderna för den faktiska stöldbrottsligheten f n till mellan 2 och 3 miljarder kronor.

Hur många är försäkrade?

91 procent av den vuxna befolkningen uppgav att de hade hemförsäkring, medan 8 procent uppgav att de saknade hemförsäkring.

Vad som framför allt tycks bestämma innehav av hemförsäkring är boendeformen och bostadens standard och utrustning.

Bland dem som bor i villor eller småhus är det mycket få som saknar hemförsäkring. Bland boende i flerfamiljshus saknar däremot ca 15 procent hemförsäkring (1978).

Andelen försäkringstagare är lägre bland medborgare med utländsk härstamning än bland infödda svenskar.

När tar man kontakt med polisen?

Någon form av poliskontakt har tagits i drygt hälften av fallen. Kontakten tycks i hög grad bestämmas av skadans omfattning och om föremålet är försäkrat eller ej.

Oro för inbrott eller skadegörelse i bostaden

22 procent av de tillfrågade har under den senaste tiden känt sig oroliga för inbrott eller skadegörelse i bostaden. Oron är mer utbredd bland kvinnor än bland män (27 resp 18 procent). Ju större befolkningstäthet desto större är andelen som hyser oro. 34 procent i Stockholmsregionen minskar till 12 procent i de norra bygderna.

Det råder ett tydligt samband mellan att hysa oro för att bli utsatt för våld och att vara orolig för inbrott.

Utvecklingstendenser

Som framgår av avsnitt 3.1 »Kriminalstatistik genom tre sekler« ligger stöldnivån idag på en historiskt sett hög nivå. De största relativa ökningarna inträffade emellertid redan under 1940- och 1950-talen. 1970-talet och början av 1980-talet kännetecknas däremot av att ökningarna inte fortsätter i samma takt som tidigare. Detta kommer även till uttryck i offerundersökningar, utförda av SOFI 1974 och 1981, vilka bara visar smärre ökringar mellan de två mättillfällen (Tham 1984). Detta gäller även för SCBs undersökningar 1978 och 1984. Avmattningen hänger delvis samman med att ungdomsbrottsligheten, som har ökat sedan andra hälften av 1800-talet och som var speciellt påtaglig mellan åren 1925 och 1959, har stabiliserats under 1970-talet. Som det även framgår i försäkringsstatistiken gäller avmattningen framför allt biltillgrepp och inbrottsstöld (exkl bostadsinbrott), vilka är typiska ungdomsbrott.

1) Uppskattningsvis 400 milj kronor år 1979 (Eriksson – Tham, 1982: 152).

Referenser

Council of Europe, Research on Victimisation. 16th Criminological Research Conference. Strasbourg 1986.

Ulla-Britt Eriksson & Henrik Tham, Försäkringsbedrägeri. Omfattning och orsaker. Brå Rapport 1982: 6. Stockholm 1982.

Lars Häll, Offer för vålds- och egendomsbrott 1978–1984 (*Stencil, SCB*).

Offer för vålds- och egendomsbrott. Levnadsförhållanden 1978. Rapport 24. Sveriges officiella statistik. Statistiska centralbyrån. Stockholm 1981.

Promemorior från SCB (1977:7), Offer för tillgrepp, skadegörelse och våld – en redovisning av 1974 års offerundersökning.

SOU 1984:15, Ekonomisk brottslighet i Sverige. Slutbetänkande av Kommissionen mot ekonomisk brottslighet. Stockholm 1984.

Henrik Tham, Säkerhet till liv och egendom. I: Robert Erikson och Rune Åberg (red), Välfärd i förändring. Levnadsvillkor i Sverige 1968–1981. Arlöv 1984, ss 285–302.

4 Statistik över domstolarnas m fl verksamhet

Court statistics

4.1 Några resultat

- I tingsrätterna har antalet inkomna brottmål 1985 minskat med 5 procent.
- Antalet äktenskapsskillnader år 1985 uppgick till 20 185, vilket är det lägsta antalet sedan år 1973.
- Antalet mål som avgjorts vid fastighetsdomstol har ökat med 9 procent från 7 055 år 1984 till 7 724 år 1985.
- Antalet inkomna lagsökningar ökade med 8 procent. Antalet betalningsförelägganden, konkursansökningar och handräckningsmål ökade med resp 5, 4 och 3 procent.
- Inregistrering av bouppteckningar har ökat med 4 procent till 89 500 år 1985.
- Inskrivningsmyndighetens ärenden har minskat från 2 204 600 år 1984 till 1 985 000 år 1985 eller med 10 procent.
- Antalet företagskonkurser har ökat med ungefär 8 procent och antalet anställda i konkursföretag med 9 procent.
- Antalet ärenden vid sjöfartsregistret har minskat med 12 procent från 9 843 år 1984 till 8 698 år 1985.
- I samband med äktenskapsskillnader 2a halvåret 1983 fick modern vårdnaden om 49 procent av barnen under 18 år och fadern om 8 procent. För 44 procent av barnen fick föräldrarna gemensam vårdnad.
- Antalet nådeansökningar minskade med 24 procent jämfört med år 1984. Andelen helt eller delvis bifallna ansökningar var däremot oförändrat (13 procent).
- Antalet balanserade skattemål vid länsrätterna minskade från 180 288 år 1984 till 162 855 år 1985 (– 10 procent).
- Antalet inkomna arrendenämndsärenden ökade med 8 procent till 1 868 medan antalet hyresnämndsärenden endast ökade med 3 procent till 33 500 år 1985.
- Antalet avgjorda ärenden vid bostadsdomstolen minskade från 574 år 1984 till 525 år 1985 (– 9 procent) vilket medfört att balansen ökat från 251 till 312, den högsta utgående balansen för bostadsdomstolen någonsin.
- Vid kronofogdemyndigheterna har inkommande allmänna mål minskat med 7 procent från 1 204 500 år 1984 till 1 115 400 år 1985. De enskilda målen ökade med 4 procent från 429 600 till 447 100.
- Samhällets kostnader för den allmänna rättshjälpen uppgick år 1985 till 253 miljoner kr.

4.2 Statistikens syfte och omfattning

Statistiken avser att belysa frekvensen av mål och ärenden hos domstolarna m fl, målens och ärendernas beskaffenhet och handläggningsordning, målens utgång, handläggningstid samt fullföljds- och ändringsfrekvens ävensom variationerna i tiden i dessa avseenden. Samtidigt vill den ge en bild av arbetsbördan hos domstolar, kronofogdemyndigheter m fl. Dessutom avser den att belysa frekvensen av rättshjälp samt kostnaderna för samhället.

Denna rapport avser redogörelseåret 1985 och lämnar liksom rapporterna för åren 1974–1985 en redovisning av de allmänna underrätternas, inskrivningsmyndigheternas, hovrätternas, högsta domstolens, de allmänna förvaltningsdomstolarnas, hyresnämndernas, arrendenämndernas och bostadsdomstolens verksamhet. Dessutom redovisas beslut i nädeärenden och rättshjälpen.

4.3 Insamling och bearbetning

Statistiken grundar sig huvudsakligen på uppgifter, som enligt kungörelsen (1971:933) om rättsstatistiken och kungörelsen (1970:517) om rättsväsendets informationssystem

(RI) rapporteras till rättsstatistiken. Dessutom har efter överenskommelse med domstolsverket inhämtats uppgifter till rättsstatistiken ur de för de allmänna förvaltningsdomstolarna respektive hyresnämnderna och arrendenämnderna gällande, på automatisk databehandling grundade informationssystemen.

Uppgifterna hämtas dels från särskilda av vederbörande myndighet i samråd med SCB fastställda blanketter, som av uppgiftslämnarna insänds direkt till SCB och dels ur de olika delsystem som ingår i informationssystemen, inom rättsväsendet (RI) och centralnämnden för fastighetsdata (CFD).

I det följande redogörs för de uppgifter som insamlats från de olika myndigheterna m fl.

Tingsrätt. Från domstolsverket hämtas uppgifter om tvistemål, fastighetsdomstolsmål samt brottmål. Domstolsverket levererar årligen på magnetband uppgifter ur sitt diarie- och redovisningssystem för tingsrätter och hovrätter till SCB. I hovrättsuppgifterna inkluderas mål vid vattenöverdomstolen som inkommit fr o m 1984. Uttaget till SCB görs från domstolsverkets s k målregister, som består av uppgifter vilka enligt rättsstatistikkungörelsen rapporteras till domstolsverket. Uppgiftsskyldigheten omfattar från tingsrätt alla mål som dagbokförts i de särskilda dagböckerna över tvistemål, brottmål, fastighetsdomstolsmål och från hovrätt alla dagbokförda tvistemål, brottmål och övriga mål. Uppgifterna lämnas på blanketter betecknade rapport 1 och 2. Rapport 1 lämnas när mål dagbokförts och rapport 2 när mål slutligt handlagts. Blanketterna fastställs av domstolsverket i samråd med SCB.

Till grund för statistiken ligger även av domstolsverket ur systemet framställda maskintabeller, vilka fortlöpande levereras bl a till SCB.

På statistikblankett 1 lämnas för halvår och helår till SCB uppgifter om antalet konkurser och konkursärenden, mål om lagsökning, betalningsföreläggande och handräckning, slutligt handlagda ärenden upptagna i bouppteckningsprotokollet m fl ärenden, inskrivningsmyndigheternas ärenden samt allmänna domstolsärenden. Uppgifter rörande ärenden hos inskrivningsmyndigheterna i 31 domsagor lämnas dock månatligen från CFD till SCB. Blanketterna granskas och kompletteras efter kontakt med uppgiftslämnarna. Tabellerna framställs helt manuellt.

Uppgifter om lagfart och inskrivning av tomträtter erhålls på magnetband från länsstyrelserna. SCB bearbetar uppgifterna maskinellt.

Sjöfartsregistret lämnar årligen på statistikblankett 7 uppgifter till SCB om antalet inkomna ärenden m m.

Statistiken över äktenskapsskillnader slutligen grundar sig på blankett B som kontinuerligt insänds till äktenskapsregistret från tingsrätterna. Uppgifterna om äktenskapsskillnad stansas och tabeller tas fram maskinellt. Viss manuell bearbetning sker även.

Tingsrätterna aviserar i Post- och Inrikes Tidningar samtliga tillkomna konkurser och förhandlingar om offentlig ackord. Med dessa aviseringar som underlag och uppgifter från Centrala Företags- och arbetsställeregistret producerar SCB fr o m 1982 en utvidgad konkursstatistik och fr o m 1985 en statistik om offentlig ackord.

Riksskatteverket lämnar utdrag ur näringsförbudsregistret till SCB. Materialet behandlas manuellt.

Va-nämnden. Va-nämnden har lämnat uppgifter angående inkomna, slutligt handlagda, balanserade och fullföljda till vattenöverdomstolen.

Tingsrätt som är vattendomstol. På statistikblankett 2 lämnas årligen till SCB arbetsredogörelse med uppgifter om antalet balanserade, inkomna och slutligt handlagda mål och ärenden. På statistikblankett 9 redovisas vidare kvartalsvis vissa uppgifter rörande domar och slutliga beslut i vattenmål, t ex vad målet angått, antal handläggningsdagar etc. Bearbetningen sker helt manuellt.

Hovrätt. Uppgifter om tvistemål, brottmål samt övriga mål hämtas från domstolsverket (se vidare ovan under *Tingsrätt*).

Vattenöverdomstolen lämnar motsvarande uppgifter direkt till SCB för mål som inkommit före 1984. För mål som inkommit 1984 och senare inhämtas uppgifter från Domstolsverket, (se vidare ovan under *Tingsrätt*). Bearbetningen sker manuellt.

Högsta domstolen. På statistikblankett 6 lämnas kvartalvis till SCB uppgifter om antalet från föregående respektive till följande kvartal balanserade, under kvartalet inkomna och slutligt handlagda ansökningar om prövningstillstånd i tvistemål, brottmål och besvärsmål, mål vari prövningstillstånd inte behövs, ansökningar om resning samt domvillobesvär respektive återställande av försutten tid samt andra i HD förekommande ärenden. Dessutom lämnas på blanketten antalsuppgifter beträffande under kvartalet handlagda revisionsmål och besvärsmål vari prövningstillstånd meddelats. Särskild redovisning lämnas kvartalsvis på statistikblankett 12 för varje av HD avgjort mål, som fullföljts genom revision eller besvär och som inte rapporteras till RI. Från RI inhämtas uppgifter om brottmål som avgjorts genom dom eller slut-

ligt beslut. Rikspolisstyrelsen (RPS) lämnar uppgifterna i form av magnetband till SCB. Uppgifterna från magnetbandet listas varefter tabeller tas fram dels maskinellt och dels manuellt. Uppgifterna på statistikblanketterna granskas. Viss komplettering görs vid besök i HD. Tabellerna framställs helt manuellt.

Nådeansökningar. Från rättsväsendets informationssystem (RI) inhämtas uppgifter om beslut i nådeärenden som meddelats under redogörelseåret. Rapport om av regeringen meddelade dylika beslut lämnas till RPS av expeditionschefen i justitiedepartementet. Uppgifter ges om beslutets innehåll (ansökan avslagen respektive helt eller delvis beviljad), ådömd påföljd, brottet, ansökningens innehåll, sökandens ålder och kön m m. Uppgifterna lämnas till SCB i form av magnetband. Från magnetbandet framställs maskinlistor som granskas och kodas. Tabellerna framställs manuellt.

Allmän förvaltningsdomstol. Uppgifterna inhämtas från årstabeller som framtagits ur domstolsverkets informationssystem för de allmänna förvaltningsdomstolarna och som av domstolsverket lämnats till SCB. Av de uppgifter tabellerna innehåller må nämnas antalet i länsrätter, mellankommunala skatterätten, kammarrätterna och regeringsrätten in- respektive utbalanserade samt inkomna och avgjorda mål fördelade på målgrupper. Dessutom lämnas beträffande de avgjorda målen uppgifter om handläggningssätt, sammanträdestid m m. Viss bearbetning av årstabellerna görs manuellt hos SCB.

Bostadsdomstolen, hyresnämnder och arrendenämnder. Uppgifter om bostadsdomstolens, hyresnämndernas och arrendenämndernas verksamhet hämtas från av domstolsverket ur informationssystemet framtagna tabeller, vilka fortlöpande levereras till SCB. Uppgifterna ur tabellerna sammanställs manuellt hos SCB.

Kronofogdemyndigheter. Statistiken grundar sig på Riksskatteverkets arbetsstatistik över kronofogdemyndigheters verksamhet.

Allmän rättshjälp. Uppgifter om rättshjälp vid tingsrätter och hovrätter hämtas från domstolsverkets magnetband. Rättshjälpsuppgifterna från HD kommer in på blankett 12 vad gäller tvistemål och besvärsmål och via magnetband från RPS när det är brottmål. Ur IMDOC systemet tar domstolsverket fram uppgifter om rättshjälp för regeringsrätt och kammarrätter. Uppgifterna är dock ännu ej tillförlitliga. Ifrån

vattenöverdomstolen redovisas rättshjälpen på rapport 1 och 2. Rättshjälpsnämnderna lämnar uppgifter om rättshjälp på blankett R4. Övriga domstolar och myndigheter som har befogenhet att lämna rättshjälp redovisar sina uppgifter på rapport rättshjälp. Advokatbyråerna lämnar ej själva uppgifter om rättshjälpen, men till stor del ingår deras ärenden i rättshjälpsnämndernas redovisning.

Domstolsverkets ekonomienhet har slutligen gjort en sammanställning av rättshjälpskostnaderna utifrån förbrukningen av rättshjälpsanslaget år 1985.

Övriga myndigheter. I tabell 4.9.1 redovisas en sammanställning av uppgifter från några myndigheter med verksamhet inom rättsväsendets område. Statistiken härrör i huvudsak från ämbetsberättelser och internstatistik.

4.4 Förändringar i jämförelse med föregående år

Ändringar i den judiciella indelningen och organisationen.

Allmänna underrätter. Förordningen (1979:572) med tingsrättsinstruktion har ändrats genom förordningarna (1984:963) och (1985:770).

Ändringarna har trätt i kraft den 1 januari resp 1 november 1985.

Hovrätter. Förordningen (1979:569) med hovrättsinstruktion har ändrats genom förordningen (1984:961).

Ändringen har trätt i kraft den 1 januari 1985.

Högsta domstolen. Förordningen (1979:567) med instruktion för högsta domstolen har ändrats genom förordningen (1984:959).

Ändringen har trätt i kraft den 1 januari 1985.

Länsrätter. Förordningen (1979:573) med länsrättsinstruktion har ändrats genom förordningen (1984:964).

Ändringen har trätt i kraft den 1 januari 1985.

Kammarrätter. Förordningen (1979:571) med kammarrättsinstruktion har ändrats genom förordningen (1984:962).

Ändringen har trätt i kraft den 1 januari 1985.

Regeringsrätten. Förordningen (1979:568) med instruktion för regeringsrätten har ändrats genom förordningen (1984:960).

Ändringen har trätt i kraft den 1 januari 1985.

Mellankommunala skatterätten. Förordningen (1981:562) med instruktion för mellankommunala skatterätten har änd-

rats genom förordningen (1984:965).

Ändringen har trätt i kraft den 1 januari 1985.

Hyresnämnder, arrendenämnder. Förordningen (1980:1030) med hyresnämndsinstruktion har ändrats genom förordningen (1984:967).

Ändringen har trätt i kraft den 1 januari 1985.

Bostadsdomstolen. Förordningen (1975:517) med instruktion för bostadsdomstolen har ändrats genom förordningen (1984:966).

Ändringen har trätt i kraft den 1 januari 1985.

Kronofogdemyndigheter. Förordningen (1981:1184) med instruktion för kronofogdemyndigheterna har ändrats genom förordningen (1985:557).

Ändringen har trätt i kraft den 1 juli 1985.

Rättshjälpsnämnder. Förordningen (1979:978) med instruktion för rättshjälpsnämnderna har ändrats genom förordningen (1984:968).

Ändringen har trätt i kraft den 1 januari 1985.

Förändringar i redovisningen

Tingsrätternas beslut om vårdnadshavare för barn under 18 år i samband med äktenskapsskillnad resp för sambo år 1983 redovisas i två nya tabeller.

Företagskonkurser har utökats med en tabell, som belyser förändringarna mellan åren 1982–1985.

Dessutom har tillkommit en tabell med förhandlingar om offentligt ackord efter bransch och antal anställda för 1985.

De årliga översiktstabeller, som förekommer har utökats med åren 1960, 1970 och 1975 i den mån uppgifter finns tillgängliga.

Tabellen med beslut om näringsförbud har omarbetats.

Tabellnummer enligt redovisningen avseende år 1984	Motsvarighet i redovisningen år 1985
4.1.20	4.1.17
4.1.17	4.1.18
4.1.18	4.1.19
4.1.19	4.1.20
4.1.24	utgå
4.1.25	utgå
Ny	4.1.24
Ny	4.1.25
4.1.24	4.1.26
4.1.25	4.1.27
4.1.26	4.1.28
4.1.27	4.1.29
Ny	4.1.30
Ny	4.1.31

Förändringar i lagstiftningen.

Enligt förordning om försöksverksamhet med handläggningen av förmyndarskapsärenden (1985:35) som trätt i kraft den 1 mars 1985 får vid vissa tingsrätter domstolsbiträden, som har vunnit tillräcklig kunskap och erfarenhet förordnas att på eget ansvar handlägga ärenden som kan avgöras utan nämndemän. Ärendena som avser förordnande, entledigande och inskrivning av

- förmyndare för underårig
- förmyndare för omyndigförklarad
- godman enl. 18 kap. 1 och 28§ samt 4§ 1a st. 1–4 i föräldrabalken

Enligt lagen om ändring i lagen (1973:188) om arrendenämnder och hyresnämnder som trätt i kraft den 1 januari 1985, får hyresnämnd, om nämnden samtidigt handlägger ett stort antal tvister av likartad beskaffenhet mellan en hyresvärd och dennes hyresgäster om villkoren för hyra av bostadslägenheter sedan ett lämpligt antal typfall av tvister prövats, med ledning därav avgöra övriga tvister utan muntlig förhandling, om det är uppenbart att sådan förhandling inte behövs.

4.5 Definitioner och begrepp

Balanserade mål. Mål inkommet till tingsrätt och hovrätt vilket för tiden för uttaget ur målregistret inte rapporterats som avgjort har i statistiken betraktats som balanserat till följande år. Senare uppsättningar i målregistret beaktas inte vid den statistiska bearbetningen för året.

Bostadsdomstolen. Domstolen är domför med fyra ledamöter (liten sammansättning) om inte någon av dem begär att målet skall prövas av sju ledamöter (stor sammansättning).

Brottmål. Se nedan under *Mål. Tingsrätt.*

Familjemål. Som sådant räknas mål om boskillnad, hemskillnad, äktenskapsskillnad, faderskap till barn samt bördstalan.

Fullföljdsfrekvens. Fr o m 1974 med undantag för 1981 redovisas de av tingsrätterna under redogörelseåret avgjorda målen som fullföljts till hovrätt i relation till hela antalet av tingsrätterna under året avgjorda mål (se tabellerna 4.1.6, 4.1.13, 4.1.16 och 4.1.17). För fullföljdsfrekvensen i hovrättsmålen så gäller att antalet av hovrätterna under redogörelseåret avgjorda mål ställts i relation till antalet till högsta dom-

stolen under året inkomna ansökningar om prövningstillstånd (se tabell 4.2.7). I tabell 4.6.4 ställs de av hyresnämnderna under redogörelseåret avgjorda ärendena i relation till antalet under samma period till bostadsdomstolen inkomna besvärsmål.

Inteckning, inskrivning. Härmed avses i tabell 4.1.2 samtliga ärenden avseende inteckning i fast egendom, tomträtt, företag (före den 1 juli 1967 förlagsintekning), skepp eller skeppsbyggen (före den 1 januari 1976 fartyg), luftfartyg respektive järnväg, inskrivning av tomträtt, nyttjanderätt, servitut och rätt till elektrisk kraft.

Mindre tvistemål. Vid redovisningen i tabellerna 4.1.3–4.1.5 och 4.2.3 har som *avgjort* dylikt mål räknats endast mål som, enligt lagen (1974:8) om rättegången i tvistemål av mindre värden, slutligt handlagts i förenklad rättegång oberoende av hur målet diarieförts vid anhängiggörandet.

Mål som handlagts i förenklad rättegång. Se ovan under *Mindre tvistemål*.

Mål. Tingsrätt. Fr o m 1972 har varje under särskilt nummer diariefört mål räknats som särskilt mål. Mål betraktas som avgjort först då det slutligen handlagts till alla delar. Dom som i brottmål givits särskilt beträffande en eller flera av de tilltalade eller beträffande något av åtalerna mot en av dem eller deldom eller mellandom i tvistemål räknas sålunda inte som ett särskilt mål. Dock har överflyttade mål räknats som avgjorda när överflyttningsbeslutet meddelats. Mål överflyttade inom samma tingsrätt/hovrätt ingår i allmänhet inte i tabellerna.

Tingsrätt som är fastighetsdomstol. Mål handlagda av tingsrätt som fastighetsdomstol redovisas i tabellerna 4.1.14, 4.1.15 och 4.1.16. Jämför i övrigt *Tingsrätt* ovan.

Tingsrätt som är vattendomstol. Vid redovisningen i tabell 4.1.19 räknas som ett mål endast mål som slutligt avgjorts till alla delar. Såsom sådant anses såväl mål, vari beslut meddelats jämlikt 11:24 VL, som mål, i vilket utan att något formligt uppskovsbeslut fattats, part enligt dom eller beslut givits möjlighet att påkalla fortsatt handläggning vid vattendomstolen av viss fråga. Mål anses till alla delar slutligt avgjort, oaktat tid för anmälan av ersättningsanspråk, varom talas i 11:68 VL inte gått till ända. I tabell 4.1.20 räknas däremot såsom ett mål även del av mål, vilket avgjorts genom deldom eller mellandom.

Hovrätt. Se ovan beträffande *Tingsrätt*.

Högsta domstolen. Mål som fullföljts av RÅ, JO eller JK eller i vilka HD är första instans, besvär över beslut av styrelsen för advokatsamfundet, frågor om utlämning samt avvisande av talan redovisas som mål i vilket prövningstillstånd inte behövs.

Notariemål. Som sådant har redovisats mål som enligt 20 § 10 p tingsrättsinstruktionen (1975:511) får handläggas av tingsnotarie.

Sjöfartsregistret. Under registerärenden i dagbok A redovisas registerärenden i skeppsregistret och skeppsbyggnadsregistret (skepp = större fartyg). Registerärenden i båtregistret redovisas i dagbok B (båtar = vissa mindre fartyg). Under ärenden i dagbok C redovisas de ärenden, som inte omedelbart leder till införing i de olika registren.

Tvistemål. Se ovan under *Mål. Tingsrätt*.

Va-nämnden. Statens va-nämnd prövar mål enligt lagen (1970:244) om allmänna vatten- och avloppsanläggningar samt mål enligt lagen (1976:838) om allmänna fjärrvärmeanläggningar.

4.6 Tidigare publicering

Statistik över domstolarnas verksamhet finns redovisad alltsedan år 1830. Fr o m detta år intogs vissa rättsstatistiska uppgifter i justitiestatsministerns årsberättelse och fr o m dubbelårgången 1857/1858 publicerades rättsstatistiken i serien Bidrag till Sveriges officiella statistik (SOS).

Fr o m 1913 ersattes justitiestatsministerns årliga berättelse angående rättsväsendet av tre av SCB utarbetade redogörelser ingående i den nya serien Sveriges officiella statistik. Den processtatistiska redogörelsen, benämnd Domstolarnas och de exekutiva myndigheternas verksamhet utgavs för 2-årsperioder under 1913–1960 med undantag för en 3-årsperiod omfattande 1945–1947 samt med rubriken Domstolarna årligen under 1966–1973. Luckor föreligger i serien för 1919–1920 samt 1948 och 1961.

Med redogörelseåret 1973 upphörde den processtatistiska publikationen Domstolarna. Motsvarande uppgifter publiceras fr o m redogörelseåret 1974 i Rättsstatistisk årsbok (RSÅ).

Den särskilda redogörelsen för lagfartsärenden som tidi-

gåre ingick i den processtatistiska redogörelsen publiceras från 1965 i serien Statistiska meddelanden (SM): Fastighetsprisstatistik med underrubrik P.

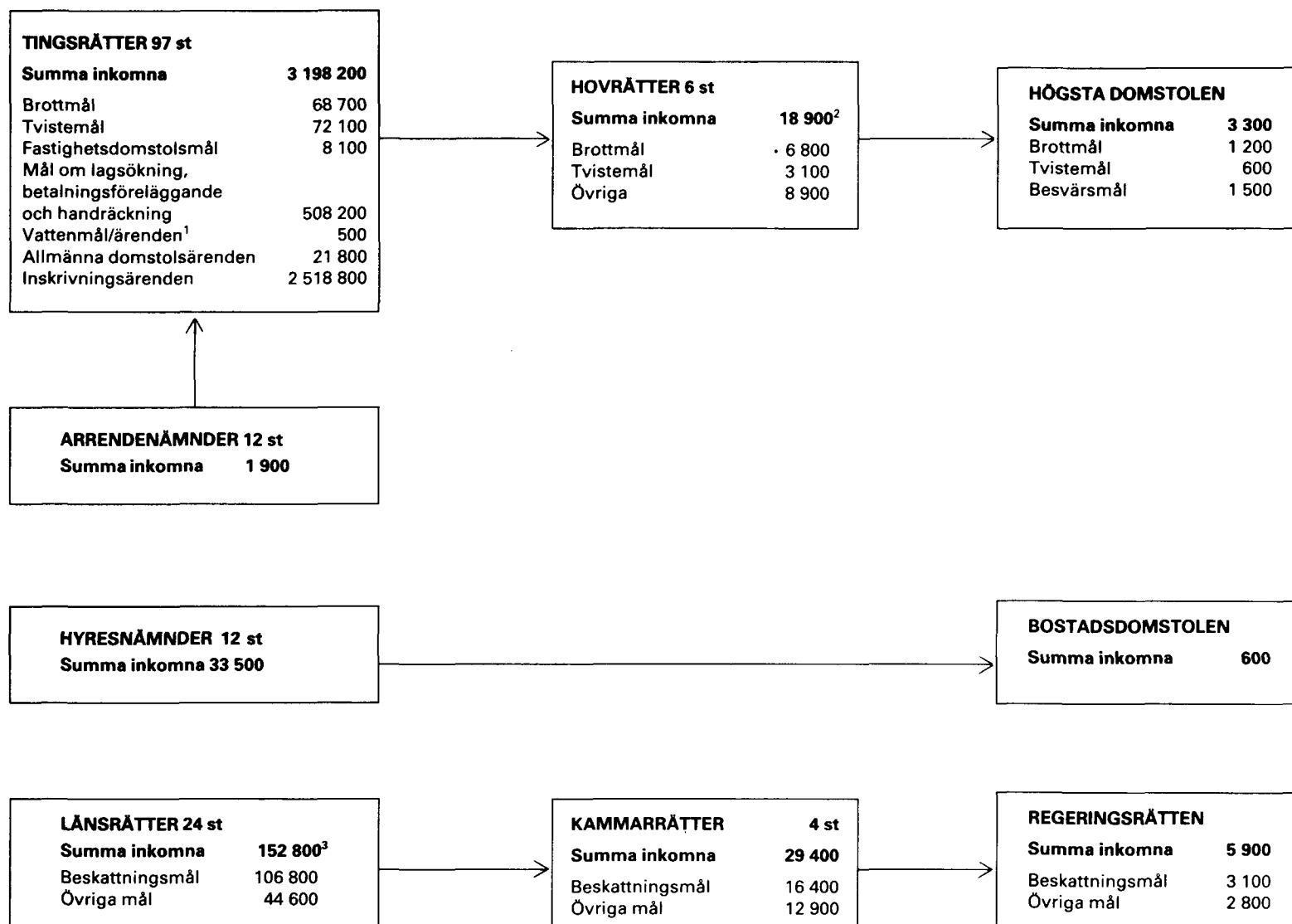
Preliminära sammanställningar av tingsrätternas arbetsredogörelser föreligger dessutom hos SCB.

4.7 Ytterligare statistik inom området

Utöver de i denna publikation redovisade uppgifterna kan ytterligare uppgifter om ärenden angående lagfarter hämtas

ur SM P serien, SCB. I serien RS-promemoria redovisas mål och ärenden i Tingsrätterna halvårsvis och konkurser kvartalsvis. Beträffande tingsrätternas, hovrätternas, kammarrätternas, regeringsrättens, hyresnämndernas, arrendenämndernas, bostadsdomstolens och länsrätternas verksamhet kan ytterligare uppgifter hämtas från maskintabeller hos domstolsverket. För ytterligare uppgifter från de myndigheter som redovisas i tabell 4.9.1 hänvisas till respektive myndighet.

Figur 4.1 Inkomna mål och ärenden i de allmänna domstolarna och i förvaltningsdomstolarna

1) Inklusive 200 mål i Statens Va-nämnd.

2) Inklusive 90 mål inkomna till Vattenöverdomstolen vid Svea hovrätt.

3) Inklusive 1 387 mål inkomna till Mellankommunala skatterätten.

Diagram 4.1.1 Tingsrätter: inkomna tvistemål och brottmål 1971–1985
District Courts: civil cases and criminal cases entered, 1971–1985

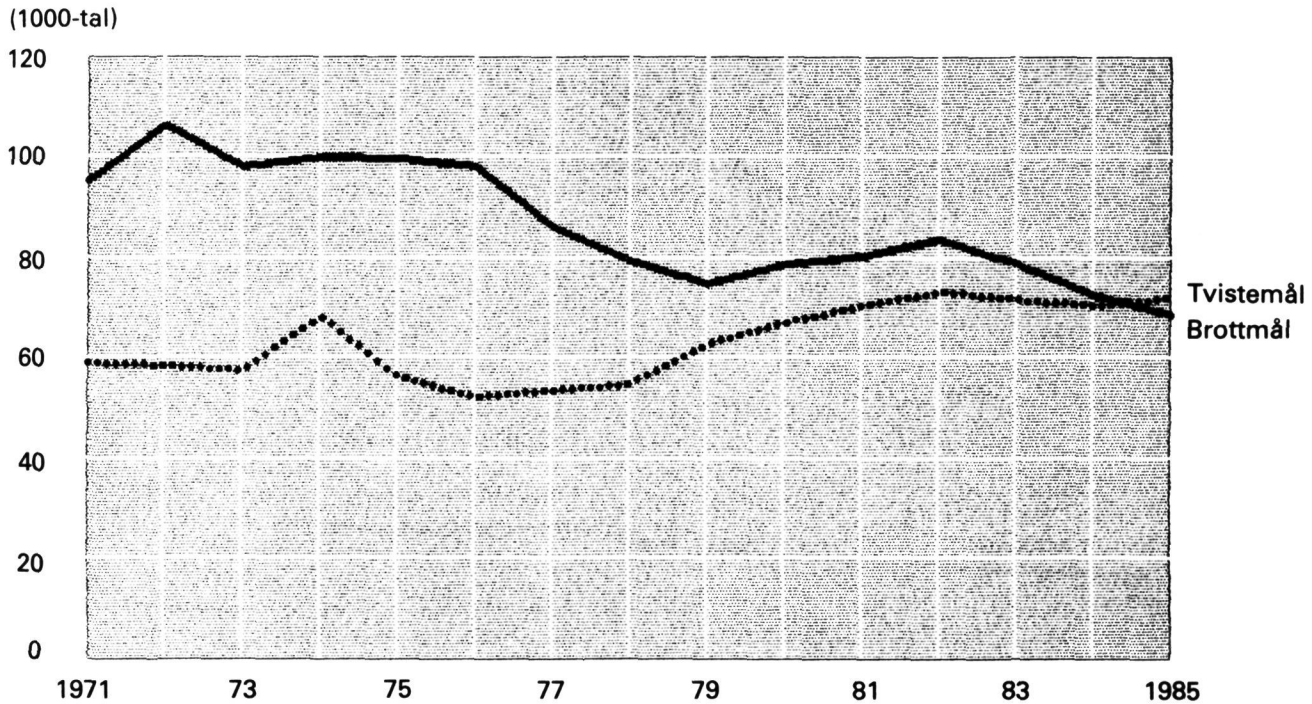

Diagram 4.1.2 Tingsrätter, hovrätter, högsta domstolen: giftermål, äktenskapsskillnader och äktenskapsförord 1971–1985
District Courts, Courts of Appeal, the Supreme Court: marriages, divorces and marriage settlements, 1971–1985

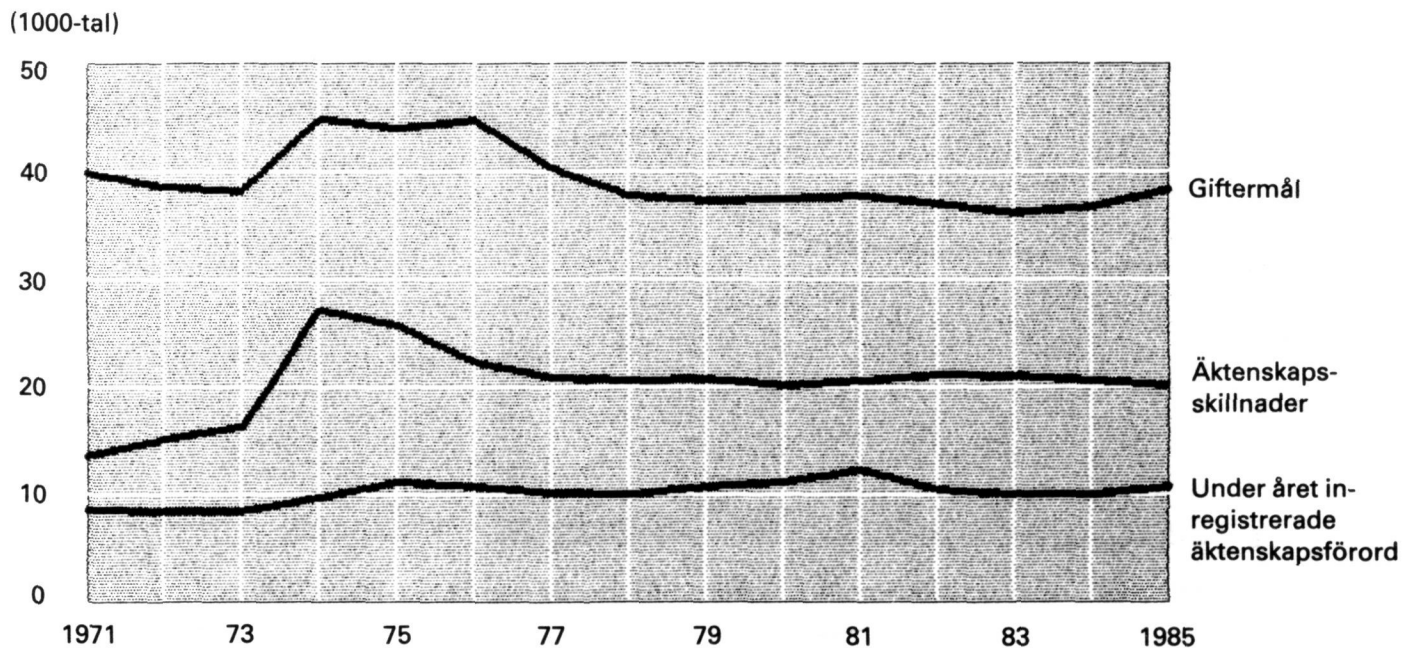

Diagram 4.1.3 Tingsrätter: slutligt handlagda mål om lagsökning och betalningsföreläggande 1975–1985
District Courts: debt-recovery cases and injunctions to pay, 1975–1985

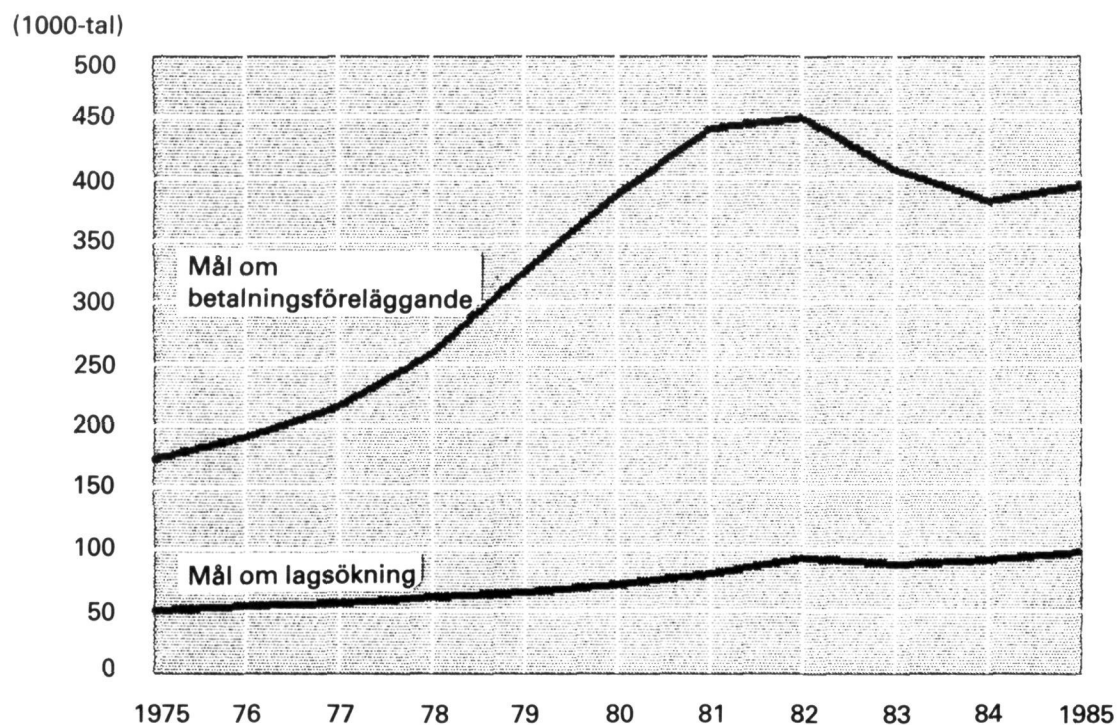

Diagram 4.1.4 Tingsrätter: under året tillkomna konkurser 1975–1985
District Courts: bankruptcies, 1975–1985

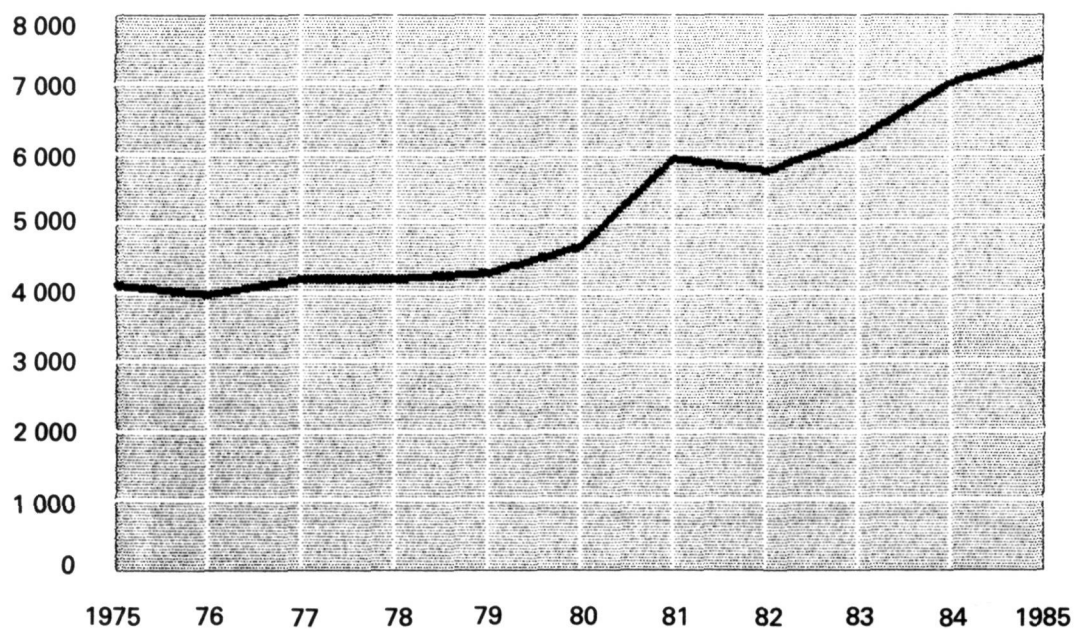

Diagram 4.1.5 Tingsrätter: företagskonkurser efter bransch i procent av totala antalet 1985
District Courts: bankruptcies in enterprises by branch, in percent 1985

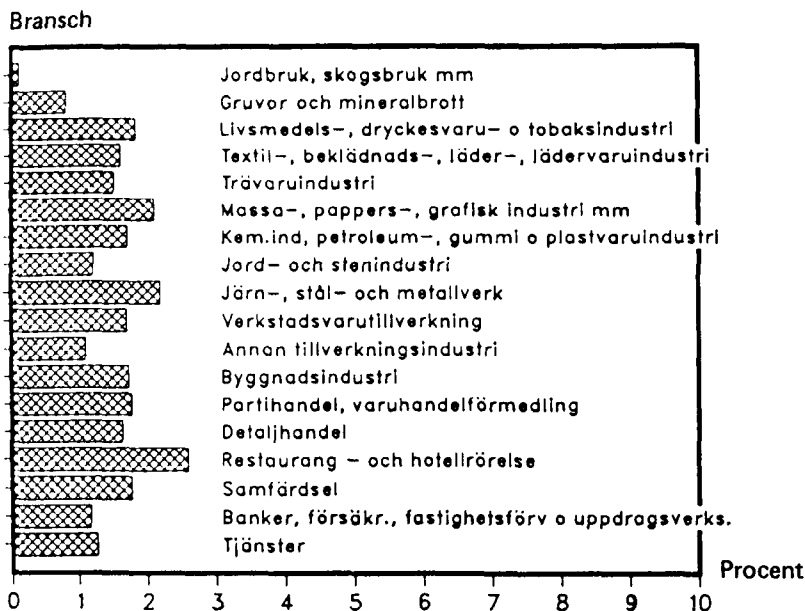

Diagram 4.1.6 Tingsrätter: anställda i konkursföretag i procent av antalet anställda, branschvis 1985

District Courts: persons employed by bankrupt enterprises in relation to the total number of employed by branch, in percent 1985

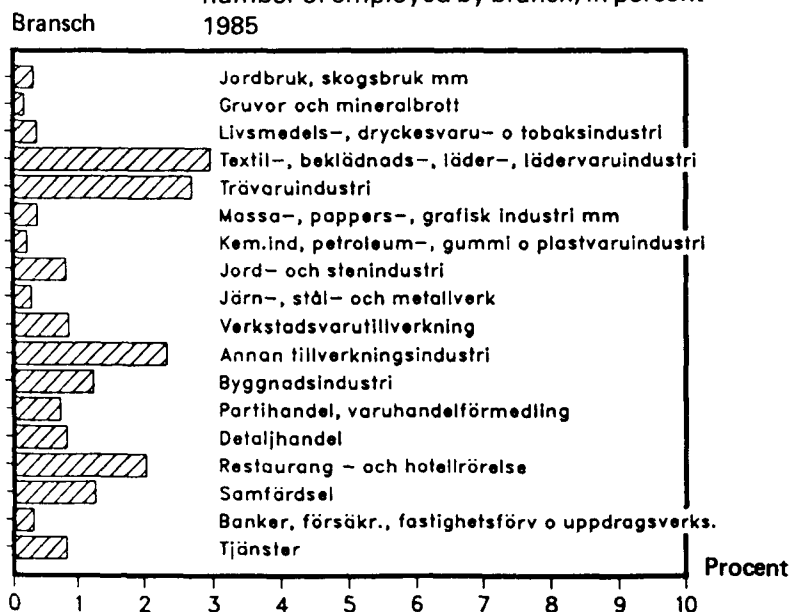
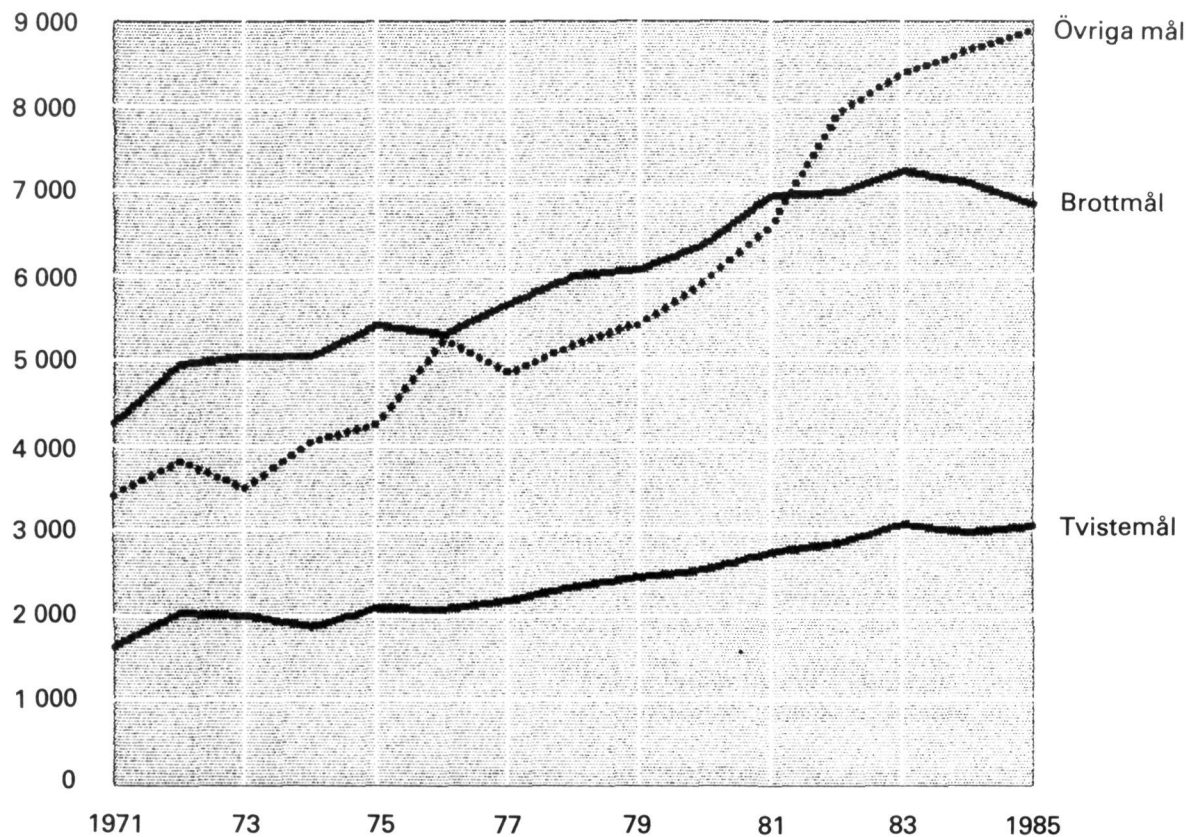

Diagram 4.2.1 Hovrätter¹: inkomna tvistemål, brottmål och övriga mål 1971–1985
 Courts of Appeal: civil cases, criminal cases and other cases entered, 1971–1985

1) Inkl. vattenöverdomstolen.

Diagram 4.3.1 Högsta domstolen: ansökningar om prövningstillstånd 1960, 1970 och 1981–1985
 The Supreme Court: applications for review of cases, 1960, 1970 and 1981–1985

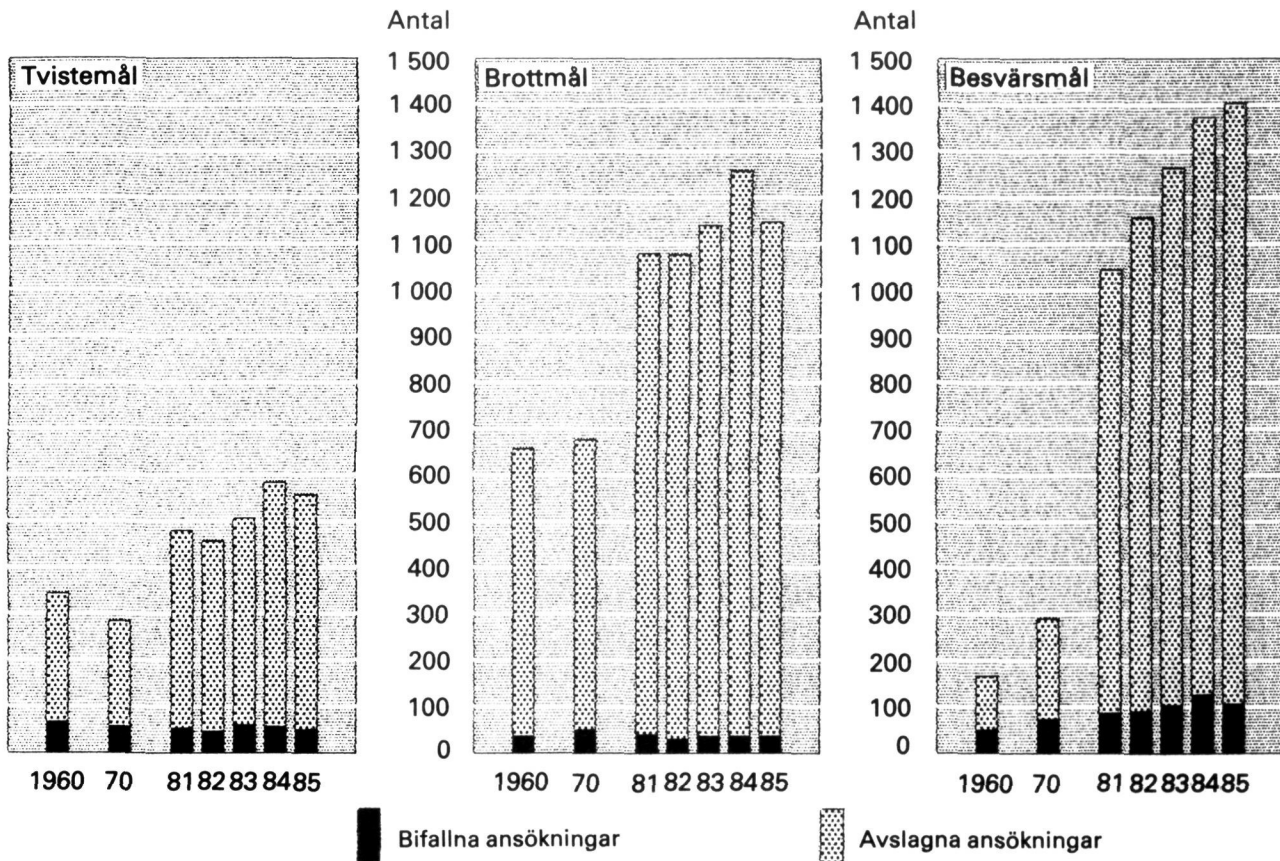

Diagram 4.4.1 Nådeansökningar: slutligt handlagda 1967–1985
 Petitions for pardon: finally dealt with 1967–1985

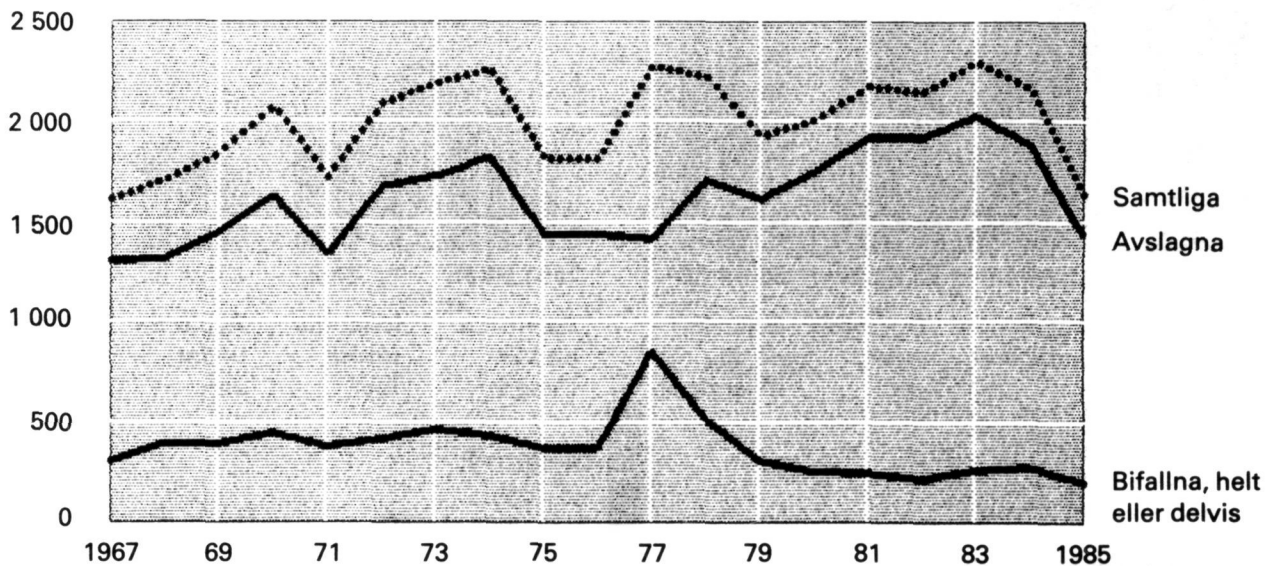
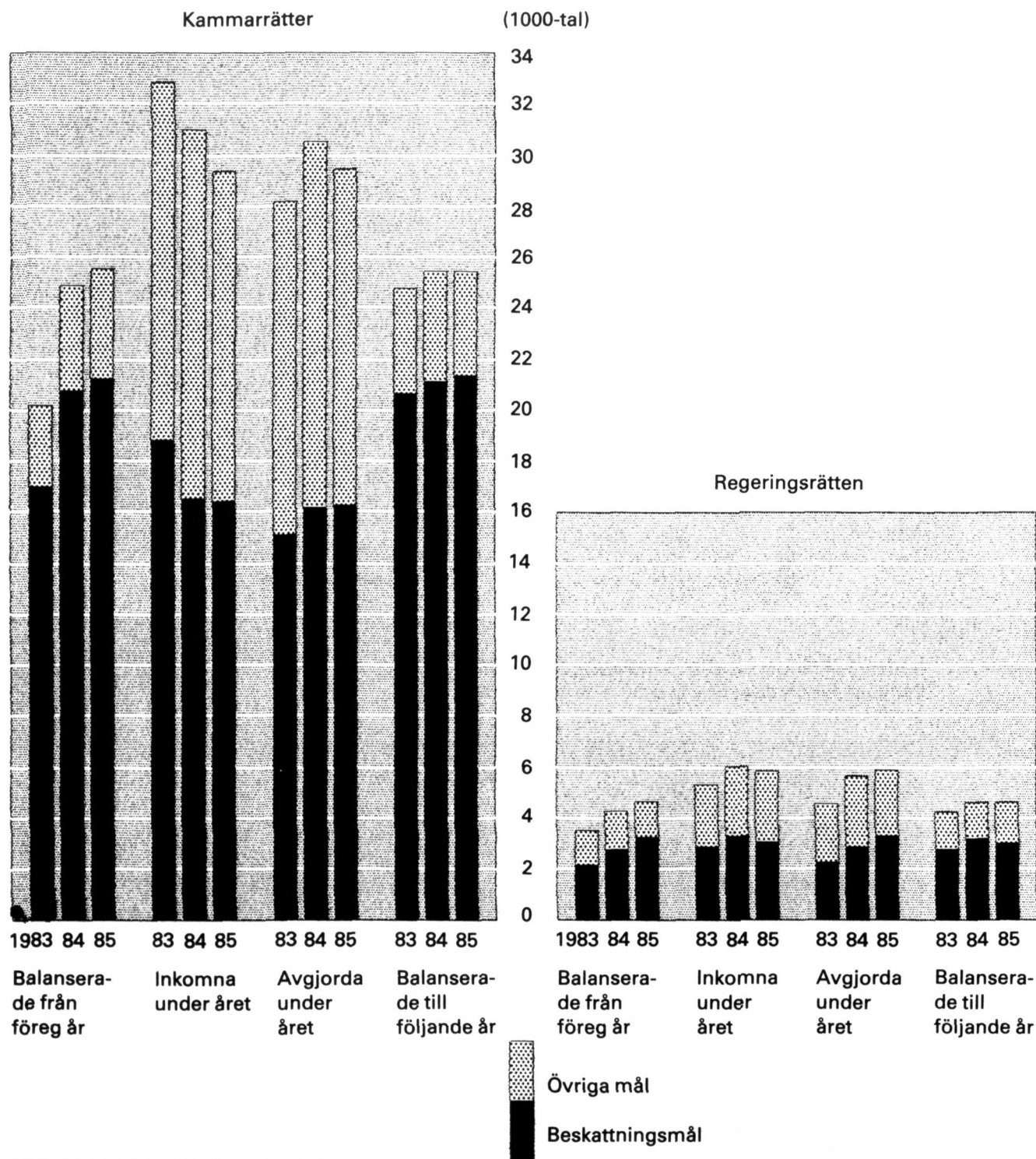

Diagram 4.5.1 Kammarrätter och regeringsrätten: inkomna, avgjorda och balanserade mål 1983–1985
 Administrative Courts of Appeal and Supreme Administrative Court: cases entered, decided and pending 1983–1985

Källa: Maskintabeller från domstolsverket.

Tabell 4.1.1

Tingsrätter¹: inkomna, slutligt handlagda och till följande år balanserade tvistemål, brottmål, mål om lagsökning och betalningsföreläggande samt konkurser 1960, 1970, 1975 och 1980–1985

District Courts: civil cases, criminal cases, debt-recovery cases, injunctions to pay and bankruptcies, entered, finally dealt with and pending at the end of the year 1960, 1970, 1975 and 1980–1985

Mål år	Inkomna	Slutligt handlagda	Balanserade till följande år
Tvistemål²			
1960	(³)	38 389	(⁴)
1970	55 666	54 998	11 510
1975	56 581	55 558	26 354
1980	67 296	64 783	31 341
1981	70 769	69 089	32 975
1982	73 465	72 129	34 165
1983	71 992	72 654	33 268
1984	70 592	70 046	33 642
1985	72 121	70 834	34 764
Brottmål²			
1960	(³)	116 483	(⁴)
1970	99 257	94 633	33 288
1975	99 777	100 427	29 313
1980	78 888	77 537	25 035
1981	80 312	78 710	26 587
1982	83 927	81 718	28 501
1983	79 036	80 829	26 400
1984	72 702	74 780	23 951
1985	68 700	68 425	23 976
Mål om lagsökning och betalningsföreläggande			
1960	147 325	146 872	9 020
1970	208 396	202 835	22 479
1975	231 328	226 305	32 066
1980	492 953	463 157	100 083 ⁵
1981	531 238	524 156	107 171
1982	532 462	544 195	95 807
1983	486 346	498 101	84 199
1984	483 353	477 493 ⁵	89 792 ⁵
1985	508 244	494 746	103 337
Konkurser			
1960	1 483	1 486	1 514
1970	3 740	3 123	3 069
1975	4 131	4 305	3 035
1980	4 671	4 047	5 033
1981	5 951	4 488	6 497
1982	5 769	5 027	7 251
1983	6 231	5 592	7 906
1984	7 040	6 746	8 193
1985	7 384	7 175	8 413

1) Före 1971–01–01 häradsrätter och rådhusrätter.

2) Vid redovisningen av tvistemålen och brottmålen år 1970 är den statistiska enheten= handläggningseenhet. Före 1967 och efter 1971 har varje i målförteckningen upptaget mål räknats som särskilt mål.

3) Gemensam redovisning för tvistemål och brottmål sammanlagt 157 154.

4) Gemensam redovisning för tvistemål och brottmål sammanlagt 31 101.

5) Korrigerad siffra.

Tabell 4.1.2 Tingsrätter: slutligt handlagda mål samt inskrivningsärenden 1960, 1970, 1975 och 1980–1985
District Courts: cases and other matters finally dealt with, 1960, 1970, 1975 and 1980–1985

Anm. I tabellen ingår inte expropriationsmål, mål handlagda av ägodelningsrätt/domare och fastighetsdomstolsmål.

År	Tvistemål och brottmål			Mål om lagsökning och betalningsföreläggande			Ärenden hos inskrivningsmyndighet			
	Hela antalet ¹	därav		Hela antalet	därav		Inskrivning av		Inteckning och inskrivn. av servitut, nyttjanderätt etc inkl ärenden ³	Gravationsbevis
		Tviste-mål %	Brott-mål %		Lagsök-nings-mål %	Mål om betaln.-förel. %	Lagfart ²	Tomträtt		
1960	154 900	24,8	75,2	146 900	27,0	73,0	120 300	2 900	527 600	259 100
1970	149 600	36,8	63,2	202 800	25,5	74,5	154 500	6 700	701 800	401 900
1975	156 000	35,6	64,4	226 300	22,9	77,1	206 900	12 900 ⁴	1 228 500	639 600
1980	142 300	45,5	54,5	463 200	15,8	84,2	168 000	8 900	1 727 900	578 000
1981	147 800	46,7	53,3	524 200	15,7	84,3	177 200	7 500	1 793 900	592 100
1982	153 800	46,9	53,1	544 200	17,2	82,8	167 800	7 800	1 842 100	593 100
1983	153 500	47,3	52,7	498 100	18,0	82,0	158 400	7 500	1 809 100	539 900
1984	144 800	48,4	51,6	476 900	19,7	80,3	154 800	7 200	2 053 000	520 400
1985	139 300	50,9	49,1	494 700	20,1	79,9	149 000	7 200	1 838 100	457 100

1) År 1970 är vid redovisningen av tvistemål och brottmål den statistiska enheten = handläggningens enhet. Före 1967 och efter 1971 har varje i målförteckningen upptaget mål räknats som särskilt mål.

2) Vilande lagfarter ingår inte.

3) Skepp och skeppsbyggnad ingår. Före 1976 fartyg.

4) År 1975 redovisas vissa specialfall av lagfarna fång som tomträtter.

Tabell 4.1.3 Tingsrätter: tvistemål 1985
District Courts: civil cases, 1985

	Hela antalet mål
<i>Balanserade från föregående år</i>	
Hela antalet	33 477
Mindre tvistemål ¹	4 928
Övriga mål	28 549
<i>Inkomna under året</i>	
Hela antalet	72 121
därav	
Gemensamma ansökningar enligt GB ²	18 385
Mindre tvistemål ¹	17 603
<i>Avgjorda under året</i>	
Hela antalet	70 834
Mindre tvistemål ¹	17 066
Övriga mål	53 768
Utan huvudförhandling	32 544
Efter huvudförhandling	21 224
<i>Rättens avgörande</i>	
Dom	38 179
Beslut	32 655
Överflyttade	222
Avskrivna	22 295
Övriga beslut	10 138
<i>Balanserade till följande år</i>	
Hela antalet	34 764
Mindre tvistemål ¹	5 465
Övriga mål	29 299

1) Mål enligt lagen (1974:8) om rättegången i tvistemål om mindre värden.

2) GB = giftermålsbalken.

Tabell 4.1.4 Tingsrätter: avgjorda tvistemål efter målens handläggning och avgörande 1985

District Courts: civil cases finally dealt with, by type of proceedings and decision, 1985

	Hela antalet mål	Familje- mål	Övriga mål
<i>Mål som handlagts i ordinär rättegång</i>			
Avskrivna	14 280	3 416	10 864
Efter muntlig förhandling	5 331	587	4 744
Eljest avskrivna	8 949	2 829	6 120
Överflyttade till annan domstol	136	51	85
Avgjorda genom tredsdom	1 714	26	1 688
Övriga avgjorda mål	37 638	24 713	12 925
Utan muntlig förhandling	23 428	20 305	3 123
Med muntlig förhandling	14 210	4 408	9 802
Summa	53 768	28 206	25 562
<i>Mål som handlagts i förenklad rättegång</i>			
Avskrivna	8 015	1	8 014
Avgjorda genom tredsdom	3 538	–	3 538
Övriga avgjorda mål	5 513	1	5 512
Utan muntlig förhandling	2 770	1	2 769
Med muntlig förhandling	2 743	–	2 743
Summa	17 066	2	17 064

Tabell 4.1.5 Tingsrätter: avgjorda tvistemål efter beskaffenhet och processtidens längd 1985
 District Courts: civil cases finally dealt with, by nature and duration of proceedings, 1985

Anm. Avskrivna mål ingår ej i tabellen.

	Hela antalet mål	Antal mål med handläggningstid ¹				
		Tom 1 mån	Över 1 tom 2 mån	Över 2 tom 3 mån	Över 3 tom 6 mån	Över 6 mån
<i>Mål som handlagts i ordinär rättegång</i>						
Gemensamma ansökningar om äktenskaps- skillnad	16 690	5 532	681	114	124	10 239
Talan om äktenskapsskillnad som an- hängiggjorts genom stämning	3 567	152	246	128	171	2 870
Boskillnad	965	946	14	2	1	2
Förklaring att viss man ej fader och fast- ställande av faderskap	520	25	62	52	72	309
Vårdnad om barn m m	3 022	1 150	838	297	231	506
Omyndighetsförklaring	35	16	8	7	1	3
Omyndighetsförklarings hävande	390	303	42	22	12	11
Arbetstvist	97	5	10	5	21	56
Hänskjutna mål angående lagsökning	268	49	41	40	51	87
Hänskjutna mål ang betalningsföreläggande	1 302	136	270	180	272	444
Mål upptagna efter tredskodom	1 714	133	384	305	497	395
Militära mål	7	6	1	–	–	–
Andra tvistemål	10 911	3 771	2 056	1 088	1 386	2 610
Summa	39 488	12 224	4 653	2 240	2 839	17 532
<i>Mål som handlagts i förenklad rättegång</i>						
Hänskjutna mål angående lagsökning	223	53	56	46	47	21
Hänskjutna mål ang betalningsföreläggande	5 781	604	1 598	1 284	1 580	715
Övriga mål	3 047	271	755	664	879	478
Summa	9 051	928	2 409	1 994	2 506	1 214

1) Tiden från det målet kommit in till tingsrätten och till tingsrättens avgörande.

Tabell 4.1.6 Tingsrätter: fullföljdsfrekvensen i de avgjorda tvistemålen 1985
 District Courts: frequency of appeal against judgments in
 civil cases, 1985

Anm. Avskrivna och inom tingsrätten överflyttade mål ingår ej i tabellen.

	Hela antalet mål	därav fullföljda till hovrätt Antal	I % av mål avgjorda av tings- rätt
<i>Mål som handlagts i ordinär rättegång</i>			
Gemensamma ansökningar om äktenskaps- skillnad	16 690	238	1,4
Talan om äktenskapsskillnad som anhängig- gjorts genom stämning	3 567	284	8,0
Boskillnad	965	1	0,1
Förklaring att viss man ej fader och fast- ställande av faderskap	520	64	12,3
Vårdnad om barn m m	3 022	127	4,2
Omyndighetsförklaring	35	2	5,7
Omyndighetsförklarings hävande	390	2	0,5
Arbetsvist	97	7	7,2
Hänskjutna mål angående lagsökning	268	42	15,7
Hänskjutna mål ang betalningsföreläggande	1 302	139	10,7
Mål upptagna efter tredskodom	1 714	25	1,5
Militära mål	7	–	0,0
Andra tvistemål	10 911	1 446	13,3
Summa	39 488	2 377	6,0
<i>Mål som handlagts i förenklad rättegång</i>			
Hänskjutna mål angående lagsökning	223	19	8,5
Hänskjutna mål ang betalningsföreläggande	5 781	387	6,7
Övriga mål	3 047	235	7,7
Summa	9 051	641	7,1

**Tabell 4.1.7 Tingsrätter, hovrätter och Högsta Domstolen:
äktenskapsskillnader 1960, 1965 och 1970–1985**
District Courts, Courts of Appeal, the Supreme
Court: divorces, 1960, 1965 and 1970–1985

År	Samtliga äktenskaps- skillnader	därav med barn under 18 år ¹	På 100 000 av	
			Hela medel- folkmängden	Medelfolk- mängd gifta kvinnor
1960	8 958	5 795	119,8	503,4
1965	9 563	5 754	123,7	514,2
1970	13 174	8 173	163,8	684,6
1971	13 682	9 266	168,9	711,7
1972	15 189	10 203	187,0	795,0
1973	16 294	11 263	200,2	860,0
1974 ²	27 208	15 971	333,4	1 448,5
1975	25 751	17 511	314,3	1 383,0
1976	22 411	15 058	272,6	1 212,9
1977	20 994	14 026	254,4	1 144,0
1978	20 599	13 798	248,9	1 134,8
1979	20 785	13 776	250,6	1 153,5
1980	20 250	13 339	243,7	1 135,2
1981	20 695	13 707	248,7	1 172,5
1982	21 270	13 862	255,5	1 218,7
1983	21 068	13 559	253,0	1 221,2
1984	20 601	13 249	247,1	1 208,2
1985	20 185	13 101	241,7	1 195,2

1) Åren 1960 till 1970 äktenskapsskillnader med barn under 15 år.

2) Nya regler om äktenskapsskillnad trädde i kraft 1974-01-01.

Tabell 4.1.8 Tingsrätter, hovrätter och Högsta Domstolen: äktenskapsskillnader efter barnantal och äktenskapets varaktighet 1985

District Courts, Courts of Appeal, the Supreme Court: divorces by number of children and by duration of marriage, 1985

Uppgifterna grundar sig på till äktenskapsregistret rapporterade äktenskapsskillnader som vunnit laga kraft.

Barnantal m m	Äktenskapets varaktighet (år) ¹								Summa	därav med betänke- tid	utan betänke- tid
	–4	5–9	10–14	15–19	20–24	25–29	30–34	35–			
<i>Antal äktenskap med nedanstående antal barn under 18 år</i>											
0	2 510	946	330	421	1 023	858	526	470	7 084	1 134	5 950
1	1 737	1 256	653	1 046	961	275	53	13	5 994	5 024	970
2	925	1 590	1 324	1 356	290	34	5	2	5 526	5 387	139
3	183	340	391	352	41	5	–	2	1 314	1 290	24
4	33	55	73	53	9	1	–	–	224	219	5
5	4	4	5	16	1	1	–	–	31	29	2
6	2	2	2	1	1	–	–	–	8	8	–
7	–	–	1	–	–	–	–	–	1	1	–
8	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
över 8	–	1	–	1	1	–	–	–	3	2	1
Summa äktenskap	5 394	4 194	2 779	3 246	2 327	1 174	584	487	20 185²	13 094	7 091
Summa barn	4 300	5 718	4 810	5 121	1 721	367	63	23	22 123	20 763	1 360
Antal barn per äktenskap	0,80	1,36	1,73	1,58	0,74	0,31	0,11	0,05	1,10	1,59	0,19
Utländska domar ³	2	8	13	4	3	1	1	1	36 ⁴	.	.

1) Antal år mellan vigselåret och domsåret.

2) Uppgift om äktenskapets varaktighet saknas i 10 fall, därav 6 utan barn, 2 med 1 barn samt 2 med 3 barn.

3) Svea Hovrätts beslut att i främmande land meddelat beslut om upplösning av äktenskap skall gälla här i riket.

4) Vigseldatum ej angivet i 3 domar.

Tabell 4.1.9 Tingsrätter, hovrätter och Högsta Domstolen: äktenskapsskillnader efter lagrum, samt av hovrätt undanröjda domar på äktenskapsskillnad 1985

District Courts, Courts of Appeal, the Supreme Court: divorces by law sections, and divorces vacated by Courts of Appeal, 1985

	Äktenskapsskillnader enligt 11 kap giftermålsbalken								
	§ 1 (makarna ense om äkten- skaps- skillnad)	§ 2 (makarna ej ense om äkten- skaps- skillnad)	§ 4 (särlev- nad se- dan minst 2 år)	§ 5 (på grund av äkten- skaps- hinder)	Samtliga	därav med betän- ketid	utan betän- ketid	med barn under 16 år	Av hovrätt undanröjda domar på äktenskaps- skillnad ¹
Tingsrätter	19 673	253	245	1	20 172	13 085	7 087	11 737	.
Hovrätter	7	2	2	–	11	7	4	5	33
Högsta Domstolen	1	1	–	–	2	2	–	–	–

1) Av hovrätt meddelad dom på äktenskapsskillnad som efter gemensamt överklagande undanröjts.

Tabell 4.1.10 Tingsrätter: brottmål 1985
District Courts: criminal cases, 1985

	Hela antalet mål
Balanserade från föregående år	23 701
Inkomna under året	68 700
Avgjorda under året	68 425
<i>Rättens avgörande</i>	
Dom	62 071
Beslut	6 354
därav	
överflyttade	1 866
avskrivna	3 553
Balanserade till följande år	23 976

Tabell 4.1.11 Tingsrätter: avgjorda brottmål efter processtidens längd m m 1985
District Courts: criminal cases finally dealt with, by duration of proceedings etc., 1985

	Hela antalet mål	Antal mål med handläggningstid				
		to m 1 mån	Över 1 to m 2 mån	Över 2 to m 3 mån	Över 3 to m 6 mån	Över 6 mån
<i>Målens beskaffenhet</i>						
Notariemål	10 819	1 228	2 121	1 836	2 543	3 091
Andra brottmål	57 606	12 615	15 374	9 605	11 506	8 506
<i>Rättens sammansättning vid avgörandet</i>						
Ensamdomare	10 378	1 904	2 010	1 383	1 955	3 126
Nämnd	58 035	11 936	15 483	10 057	12 089	8 470
Jury	12	3	2	1	5	1
Avgjorda genom dom	62 071	12 348	16 501	10 776	12 977	9 469
Avgjorda genom beslut	6 354	1 495	994	665	1 072	2 128
därav avskrivna	3 553	426	423	319	639	1 746
Summa	68 425	13 843	17 495	11 441	14 049	11 597
därav med tolk	3 023	760	610	422	612	619

Tabell 4.1.12 Tingsrätter: i brottmål tilltalade personer efter målets avgörande och med offentlig försvarare samt personer dömda till kriminalregisterpåföljd med personutredning m m, 1985

District Courts: prosecuted persons, with public defence counsel etc., 1985

Anm. Avskrivningsbeslut ingår ej i tabellen.

Avgörandet m m	Hela antalet tilltalade	Därav med offentlig försvarare	Personer dömda till kriminalregisterpåföljd				
			Hela antalet	Med personutredning	Därav med personundersökning	rättspsyk. undersökning	läkarintyg ¹
Fällande dom	67 069	25 800	34 559	12 001	10 958	485	1 877
Frikännande dom	4 472	1 816	—	—	—	—	—
Slutligt beslut	106	26	63	1	—	—	1
därav bötesförvandling	53	6	27	—	—	—	—
Summa	71 647	27 642	34 622	12 002	10 958	485	1 878

1) Läkarintyg enligt 7 § lagen (1964:542) om personundersökning i brottmål.

Tabell 4.1.13 Tingsrätter: fullföljdsfrekvensen i de avgjorda brottmålen 1985

District Courts: frequency of appeal against convictions, 1985

	Hela antalet mål	därav fullföljda till hovrätt	
		Antal	I % av mål avgjorda av tingsrätt
<i>Målens beskaffenhet</i>			
Notariemål	10 819	593	5,5
Andra brottmål	57 606	6 800	11,8
<i>Rättens sammansättning vid avgörandet</i>			
Ensamdomare	10 378	420	4,0
Nämnd	58 035	6 969	12,0
Jury	12	4	33,3
Avgjorda genom dom	62 071	7 239	11,7
Avgjorda genom beslut	6 354	154	2,4
därav avskrivna	3 553	53	1,5
Summa	68 425	7 393	10,8
därav med tolk	3 023	574	19,0

Tabell 4.1.14 Tingsrätter som är fastighetsdomstol: fastighetsdomstolsmål 1985
Real Estate Courts: cases, 1985

	Hela antalet mål
Inbalanserade	5 693
Inkomna	8 137
Avgjorda genom dom	4 282
därav tredskodom	2 285
Avgjorda genom beslut	3 442
därav avskrivna	2 942
Summa avgjorda	7 724
Balanserade till följande år	6 106

Källa: Maskintabeller från domstolsverket.

Tabell 4.1.15 Tingsrätter som är fastighetsdomstol: avgjorda mål efter beskaffenhet och processtidens längd 1985
Real Estate Courts: cases finally dealt with, by nature and duration of proceedings, 1985

Anm. Avskrivna mål ingår ej i tabellen.

	Hela antalet mål	Antal mål med handläggningstid ¹				
		T o m 1 mån	Över 1 t o m 2 mån	Över 2 t o m 3 mån	Över 3 t o m 6 mån	Över 6 mån
<i>Målens beskaffenhet</i>						
Mål om handräckning vars handläggning återupptagits efter ansökan om återvinning	134	31	43	14	22	24
Fastighetsbildningsmål	420	41	15	13	61	290
Mål/ärenden enligt lagen om expropriation	244	3	9	2	11	219
Hyrestvist	2 435	223	702	611	547	352
Arrendetvist	68	6	2	2	14	44
Mål/ärenden enl miljöskyddslagen	9	—	—	—	1	8
Andra fastighetsdomstolsmål	1 472	42	144	324	482	480
Summa	4 782	346	915	966	1 138	1 417
därav mål upptagna efter tredskodom	2 285	134	538	635	690	288

1) Tiden från det målet kommit in till tingsrätten och till tingsrättens avgörande.

Tabell 4.1.16 Tingsrätter som är fastighetsdomstol: fullföljdsfrekvensen i de avgjorda fastighetsdomstolsmålen 1985
Real Estate Courts: frequency of appeal against judgments in Real Estate Court cases, 1985

Anm. Avskrivna och inom tingsrätten överflyttade mål ingår ej i tabellen.

	Hela antalet mål	därav fullföljda till hovrätt	
		Antal	I % av mål avgjorda av tingsrätt
Mål om handräckning vars handläggning återupptagits efter ansökan om återvinning	134	30	22,4
Fastighetsbildningsmål	420	98	23,3
Mål/ärenden enl lagen om expropriation	244	12	4,9
Hyrestvist	2 435	114	4,7
Arrendetvist	68	11	16,2
Mål/ärenden enl miljöskyddslagen	9	8	88,9
Andra fastighetsdomstolsmål	1 472	51	3,5
Summa	4 782	324	6,8
därav mål upptagna efter tredskodom	2 285	2	0,1

Tabell 4.1.17 Tingsrätter: balanserade, inkomna och avgjorda domstolsärenden samt fullföljdsfrekvensen av dem 1985

District Courts: legal matters pending, entered, finally dealt with and frequency of appeals against decisions, 1985

	Antal ärenden
Inbalanserade	10 435
Inkomna	21 841
Avgjorda	21 403
därav fullföljda till hovrätt	1 681
Balanserade till följande år	10 873

Tabell 4.1.18 Statens va-nämnd: inkomna, slutligt handlagda och till följande år balanserade mål samt fullföljdsfrekvensen i de slutligt handlagda målen 1979–1985

Water supply, sewage and district heating tribunal: cases entered, finally dealt with, pending at the end of the year and frequency of appeal against the rulings, 1979–1985

	1979	1980	1981	1982	1983	1984	1985
Inkomna mål	206	208	344	391	237	300	199
Slutligt handlagda mål	210	251	223	320	323	257	238
Till följande år balanserade	179	136	257	328	242	285	246
Fullföljda till vattenöverdomstolen:							
Antal	30	37	20	33	36	34	39
I % av de slutligt handlagda	14,3	14,7	9,0	10,3	11,1	13,2	16,4

Tabell 4.1.19 Tingsrätter som är vattendomstol: inkomna, slutligt handlagda och till följande år balanserade vattenmål och ärenden 1979–1985

Water Rights Courts: cases entered, finally dealt with and pending at the end of the year, 1979–1985

	1979	1980	1981	1982	1983	1984	1985
<i>Mål</i>							
Inkomna under året	372	310	294	324	388	298	299
Slutligt handlagda under året	379	381	339	322	315	393	313
Ansökningsmål	355	372	329	306	299	382	297
Stämningsmål	15	8	6	9	8	4	2
Förrättningsmål ¹	.	.	.	.	.	2	2
Handräckningsmål ¹	.	.	.	.	.	1	4
Mål om tillstånds giltighet m.m. ¹	.	.	.	.	.	.	1
Besvär- och underställningsmål	9	1	4	7	8	4	7
Balanserade till följande år	884	813	768	770	844	749	735
<i>Ärenden</i>							
Inkomna under året	94	97	100	113	177	429	55
Slutligt handlagda under året	100	104	114	108	104	103	136
Balanserade till följande år	44	37	23	28	101	427	346

1) Enligt nya VL (1983:291) som trätt i kraft 84-01-01.

Tabell 4.1.20 Tingsrätter som är vattendomstol: avgjorda vattenmål efter målets art m m 1985
Water Rights Courts: civil cases finally dealt with, by nature of case etc., 1985

Anm. Såsom särskilt mål har i tabellen räknats även del av mål, som avgjorts genom deldom eller mellandom.

Målets art (siffrorna betecknar kapitel, paragraf och punkt i vattenlagen)	Hela antalet mål	Antal mål som varit återförvisade eller vilande	Antal mål i vilka tidigare meddelats domar el. beslut	Antal sådana domar och beslut	Fördelning efter tiden mellan målens inkommande och deras avgörande					Målet hän- skjutet till regeringens prövning
					T o m 3 mån	Över 3 mån t o m 1 år	Över 1 t o m 5 år	Över 5 t o m 10 år	Över 10 år	
Enligt äldre lag (1918:523)										
Ansökningsmål	151	1	88	1 435	–	1	77	14	59	16
därav										
Byggande i vatten (11:17 p 1–6)	104	–	80	1 418	–	1	37	11	55	13
Vattentäkt (11:17 p 7–10)	29	1	4	5	–	–	25	1	3	3
Skydd för fiske (11:17 p 12)	5	–	1	9	–	–	4	–	1	–
Nyprövning enl 4 kap 5 § e 16 § e bestämmande av avgift enl 14 § (11:17 p 13)	8	–	–	–	–	–	8	–	–	–
Allmän farled (11:17 p 14)	4	–	3	3	–	–	2	2	–	–
Anstånd för fullbordande av företag m m (11:17 p 20)	1	–	–	–	–	–	1	–	–	–
Stämningsmål	1	–	–	–	–	–	1	–	–	–
i vilka ej förts talan om ansvar därav										
Byggande i vatten (11:17 p 25)	1	–	–	–	–	–	1	–	–	–
Besvärs- och underställningsmål rörande syneförrättning	7	–	1	2	1	3	2	–	1	–
därav										
Torrläggning av mark (7)	6	–	1	2	1	2	2	–	1	–
Avloppsföretag (8)	1	–	–	–	–	1	–	–	–	–

Tabell 4.1.20 (forts) Tingsrätter som är vattendomstol: avgjorda vattenmål efter målets art m m 1985

Målets art (siffrorna betecknar kapitel, paragraf och punkt i vattenlagen)	Hela antalet mål	Antal mål som varit återförvisade eller vilande	Antal mål i vilka tidigare meddelats domar el. beslut	Antal sådana domar och beslut	Fördelning efter tiden mellan målens inkommande och deras avgörande					Målet hänskjutet till regeringens prövning
					T o m 3 mån	Över 3 mån t o m 1 år	Över 1 t o m 5 år	Över 5 t o m 10 år	Över 10 år	
Enligt nya lagen (1983:291)										
Ansökningsmål	185	–	–	–	47	127	11	–	–	–
Ersättning för rätten till strömfall enl 2 kap 8 § 2 st (13:13 p 1)	1	–	–	–	–	1	–	–	–	–
För annat vattenföretag än markavvattningsföretag därav	158	–	–	–	40	107	11	–	–	–
Tillstånd till utförande enl 4 kap 1 § (13:13 p 2)	134	–	–	–	40	87	7	–	–	–
Prövning av lagligheten enl 4 kap 5 § (13:13 p 4)	24	–	–	–	–	20	4	–	–	–
Utrivning av vattenanläggning enl 14 kap 1 § el prövning av villkor enl 14 kap 5 § (13:13 p 7)	14	–	–	–	5	9	–	–	–	–
Förlängning av arbetstiden enl 15 kap 2 § 2 st (13:13 p 9)	9	–	–	–	1	8	–	–	–	–
Omprövning av villkor enl 15 kap (13:13 p 10)	3	–	–	–	1	2	–	–	–	–
Stämningsmål	1	–	–	–	1	–	–	–	–	–
Utrivning/ändring av vattenanläggning som inte tillkommit i laga ordning el inte är av laga beskaffenhet (13:14 p 1)	1	–	–	–	1	–	–	–	–	–
Förrättningsmål	2	–	–	–	–	2	–	–	–	–
Besvär över beslut (13:15)	2	–	–	–	–	2	–	–	–	–
Mål om tillstånds giltighet, omprövning m.m.	1	–	–	–	–	–	1	–	–	–
Anspråk på ersättning för oförutsedda skador (1983:15 kap §§ 17 och 18)	1	–	–	–	–	–	1	–	–	–
Mål om ansvar och handräckning därav	4	–	–	–	4	–	–	–	–	–
Handräckningsmål (1983:291 kap 21 § 4)	4	–	–	–	4	–	–	–	–	–
Samtliga	352	1	89	1 437	53	133	92	14	60	16

Tabell 4.1.21**Tingsrätter: mål om lagsökning, betalningsföreläggande och handräckning samt konkurser och konkurs-ärenden m m 1985**

District Courts: debt-recovery cases, injunctions to pay and bankruptcies etc., 1985

	Hela antalet mål
Mål om lagsökning	
Balanserade från föregående år	18 268
Inkomna under året	103 034
Slutligt handlagda under året	99 477
I fastighet el skepp/skeppsbyggnad intecknad fordran	12 170
Annan fordran	87 307
Balanserade till följande år	21 825
Mål om betalningsföreläggande	
Balanserade från föregående år	71 571
Inkomna under året	405 210
Slutligt handlagda under året	395 269
Balanserade till följande år	81 512
Mål om handräckning	
Inkomna under året	15 659
Slutligt handlagda under året	14 909
därav avhysning ¹	12 200
Konkursärenden	
<i>Konkursansökningar</i>	
Inkomna under året	11 140
därav från borgenär staten	5 458
därav från borgenär annan	2 025
Konkurser	
Balanserade från föregående år	8 204
Tillkomna under året	7 384
därav mindre konkurser	6 681
Upphörda	7 022
Till följd av hävt konkursbeslut	44
Genom avskrivning enl 124 § KL	8
Genom sluttutdelning enl 146 § KL	819
Genom förlikning	7
Genom ackord	10
Genom avskrivning enl 186 § KL	24
Genom avskrivning enl 185 d § KL	3 980
Genom utdelning enl 185 f § KL	2 130
Överflyttade till annan domstol	153
Balanserade till följande år	8 413
Tillkomna under redogörelseåret	4 843
Tillkomna under tidigare år	3 570
Förordnande av god man enligt ackordslagen (1970:847)	242
Beslut om förhandling om off ackord enligt 26 § ackordslagen	117

1) I avhysningsmål i TR ingår ej mål som även innefattar hyresskulder. Dessa behandlas som lagsökningsmål.

Tabell 4.1.22**Tingsrätter: ärenden i boupptecknings- och avhandlingsprotokollen, förmynderskaps- och godmanskaps-ärenden samt inskrivningsmyndighetens ärenden 1985**

District Courts: estate inventory guardianship and executor cases, and cases in Court Registrar, 1985

	Antal ärenden
<i>I boupptecknings- och avhandlingsprotokollen upptagna ärenden m m</i>	
I bouppteckningsprotokollet upptagna ärenden	
Inregistrering av bouppteckning	89 482
Dödsboanmälan	6 889
Bevakning av testamente	17 668
Aktenskapsförord	10 809
Lösöre köp	75
Kallelse å okända borgenärer	457
Övriga	9 966
Summa	135 346
I avhandlingsprotokollet upptagna ärenden	512
Förmynderskap och godmanskap	30 308
<i>Inskrivningsmyndighetens ärenden</i>	
Ärenden i dagboken del A	317 088
Ärenden i dagboken del B	1 516 792 ¹
Ärenden i dagboken del C	2 018
Ärenden i dagboken över företagsinteckningar	149 115
Summa dagboksärenden	1 985 013 ²
Gravationsbevis	457 117 ³
Äganderättsbevis	3 540 ⁴
Bevis som avses i 4 § 4 st gravationsbeviskun- görelsen (1971:710)	40
Uppgifter till fastighetsbildningsmyndighet	34 117
Upplägg för nybildade fastigheter	22 258
Yttranden enl 12 kap 10 § fastighetsbildnings- lagen (1970:988) ⁵	1 539

1) Dessutom 589 inskrivningsärenden angående luftfartyg.

2) Dessutom tillkommer Sjöfartsregistrets ärenden: dagbok del A 5477, dagbok del B 1310, dagbok del C 439 och övriga ärenden 1472.

3) Inkl 809 gravationsbevis rörande luftfartyg.

4) Inkl 1197 fastighetsbevis.

5) Dessa ärenden ingår även i dagboken del A.

Tabell 4.1.23 Tingsrätter: företagskonkurser efter bransch och anställda 1985

District Courts: bankruptcies in enterprises 1985

Bransch	Ordinära konkurser		Mindre konkurser		Summa		Antal företag enligt CFAR	Andel därav i konkurs	Antal årsanställda enligt CFAR	Andel därav berörda av konkurs
	Antal företag	Antal anställda	Antal företag	Antal anställda	Antal företag	Antal anställda				
Jordbruk, skogsbruk, jakt och fiske	23	224,5	194	158,2	217	382,7	152 764	0,14	44 448	0,86
Brytning av mineraliska produkter	2	11,0	3	2,0	5	13,0	1 004	0,50	115 99	0,11
Livsmedels-, dryckes-, varu- och tobakstillverkning	14	219,0	50	79,5	64	298,5	3 353	1,91	70 185	0,43
Textil-, beklädnads-, läder- och lädervarutillverkning	28	1 084,6	49	290,6	77	1 375,2	4 494	1,71	33 433	4,11
Trävarutillverkning	44	1 710,2	115	219,3	159	1 929,5	8 979	1,77	59 275	3,26
Massa-, pappers- och pappersvarutillverk., grafisk produktion	15	639,5	93	166,0	108	805,5	6 070	1,78	124 809	0,65
Tillv. av kemiska produkter, petroleum prod., gummi- och plastvaror	11	120,8	27	80,0	38	200,8	2 307	1,65	71 598	0,28
Tillv. av varor av mineraliska ämnen, utom metaller	5	101,7	12	11,0	17	112,7	1 697	1,00	23 360	0,48
Metallframställning	5	164,9	8	120,0	13	284,9	471	2,76	44 843	0,64
Verkstadsvarutillverkning	90	2 787,8	314	886,7	404	3 674,5	22 024	1,83	397 743	0,92
Annan tillverkning	4	16,0	21	45,0	25	61,0	2 032	1,23	5 534	1,10
El-, gas-, värme och vattenförsörjning	–	–	1	–	1	–	552	0,18	25 771	–
Byggnadsverksamhet	53	1 040,7	749	1 150,0	802	2 190,7	48 363	1,66	195 129	1,12
Partihandel och varuförmedl.	92	771,4	666	981,1	758	1 752,5	36 114	2,10	177 944	0,98
Detaljhandel	98	690,3	1 244	1 569,4	1 342	2 259,7	77 550	1,73	224 339	1,01
Restaurang- och hotellverksamhet	31	305,6	281	872,6	312	1 178,2	12 533	2,49	61 672	1,91
Samfärdsl	23	330,2	393	527,1	416	857,3	26 462	1,57	157 483	0,54
Bank- och försäkringsverksamhet, fastighetsförvaltn., uppdragsverksamhet	25	181,1	386	433,6	411	614,7	39 535	1,04	252 925	0,24
Tjänster	29	257,8	473	953,6	502	1 211,4	39 709	1,26	138 330	0,88
Okänd	9	5,0	208	13,0	217	18,0	.	.	.	.
Summa	601	10 662,1	5 287	8 558,7	5 888	19 220,8	486 013	1,21	2 120 420	0,91

Tabell 4.1.24 Tingsrätter: företagskonkurser efter bransch och antal anställda år 1982–1985

District Courts: bankruptcies in enterprises, 1982–1985

Bransch	Företagskonkurser							
	1982		1983		1984		1985	
	Summa	Antal anställda	Summa	Antal anställda	Summa	Antal anställda	Summa	Antal anställda
Jordbruk, skogsbruk, jakt och fiske	216	227	189	212	179	164	217	383
Brytning av mineraliska produkter	3	5	7	6	8	21	5	13
Livsmedels-, dryckes-, varu- och tobakstillv.	49	413	45	334	59	267	64	299
Textil-, beklädnads-, läder- och lädervarutillverkning	75	1 302	65	826	67	991	77	1 375
Trävarutillverkning	173	2 819	109	1 278	130	1 618	159	1 930
Massa-, pappers- och pappersvarutillv., grafisk produktion	111	1 250	122	770	119	509	108	806
Tillv. av kemiska produkter, petroleumprodukter, gummi- och plastvaror	46	297	35	67	37	154	38	201
Tillv. av varor av mineraliska ämnen, utom metaller	24	204	20	45	20	201	17	113
Metallframställning	7	60	12	153	10	157	13	285
Verkstadsvarutillv.	390	5 887	387	4 445	351	3 259	404	3 675
Annan tillverkning	21	269	28	72	22	125	25	61
El-, gas- värme och vattenförsörjning	–	–	–	–	1	1	1	–
Byggnadsverksamhet	640	2 778	786	2 768	820	2 355	802	2 191
Partihandel och varuförmedling	480	2 041	514	1 536	596	1 271	758	1 753
Detaljhandel	938	1 917	1 069	2 351	1 214	1 846	1 342	2 260
Restaurang- och hotellverksamhet	194	453	224	1 043	300	1 143	312	1 178
Samfärdsel	432	1 520	430	1 025	457	1 992	416	857
Bank- och försäkringsverksamhet, fastighetsförvalt., uppdragsverksamhet	345	941	313	811	401	739	411	615
Tjänster	373	624	417	741	479	814	502	1 211
Okänd	176	–	163	–	197	–	217	18
Summa	4 693	23 004	4 935	18 480	5 467	17 625	5 888	19 221

Tabell 4.1.25 Tingsrätter: antal förhandlingar om offentligt ackord efter bransch och antal anställda 1985
District Courts: Hearings on composition without bankruptcy

Bransch	Aktiebolag		Handelsbolag etc.		Enskilda firmor		Summa	
	Antal ackord	Antal anställda	Antal ackord	Antal anställda	Antal ackord	Antal anställda	Antal ackord	Antal anställda
Jordbruk, skogsbruk, jakt och fiske	1	115	–	–	6	14	7	129
Brytning av mineraliska produkter	1	8	–	–	–	–	1	8
Livsmedels-, dryckes-, varu- och tobakstillv.	2	110	–	–	–	–	2	110
Textil-, beklädnads-, läder- och lädervaru- tillverkning	1	9	–	–	–	–	1	9
Trävarutillverkning	2	40	–	–	–	–	2	40
Massa-, pappers- och pappersvarutillv., grafisk produktion	8	129	–	–	–	–	8	129
Tillv. av kemiska produkter, petroleum- produkter, gummi- och plastvaror	3	68	–	–	–	–	3	68
Tillv. av varor av mineraliska ämnen, utom metaller	2	431	–	–	–	–	2	431
Metallframställning	–	–	–	–	–	–	–	–
Verkstadsvarutillv.	22	654	1	5	–	–	23	659
Annan tillverkning	2	44	–	–	–	–	2	44
El-, gas- värme och vattenförsörjning	–	–	–	–	–	–	–	–
Byggnadsverksamhet	5	68	–	–	2	3	7	71
Partihandel och varuförmedling	20	443	2	47	–	–	22	490
Detaljhandel	20	131	12	31	10	10	42	172
Restaurang- och hotellverksamhet	2	31	–	–	–	–	2	31
Samfärdsel	–	–	–	–	–	–	–	–
Bank- och försäkrings- verksamhet, fastighetsförvaltn., uppdragsverksamhet	4	92	–	–	–	–	4	92
Tjänster	2	8	2	2	–	–	4	10
Okänd	2	–	–	–	–	–	2	–
Summa	99	2 381	17	85	18	27	134	2 494

Tabell 4.1.26**Tingsrätter¹: Sjöfartsregistrets ärenden 1985**

District Courts: Register of shipping matters, 1985

	Antal ärenden
Sjöfartsregistrets ärenden	
Ärenden i dagboken del A ²	5 477
Ärenden i dagboken del B ²	1 310
Ärenden i dagboken del C (registerärenden)	439
Ärenden i dagboken del C (båtregisterärenden)	450
Partrederiärenden	39
Registerutdrag	875
Bevis om icke-registrering	88
Summa ärenden	8 678
Tingsrättens ärenden, handlagda å sjöfartsregistret	
Ärenden ang dödande av förkommen inteckningshandling och om dödande av inteckning då inteckningshandlingen förkommit, såvitt avser skepp- och skepps- byggen	7
Ärenden om registrering av båtbyggnads- förskott	13
Summa ärenden	20
Totalt	8 698

1) Sjöfartsregistret är placerat vid Stockholms tingsrätt.

2) Beträffande de här redovisade ärendenas art se sid 162.

Tabell 4.1.27**Tingsrätter: beviljade lagfarter och inskrivningar av tomträtt, länsvis 1985**

District Courts: registrations of title to real estate and site leasehold rights, by county, 1985

Län	Lagfart	Inskrivning av tomträtt
Stockholms	18 262	2 558
Uppsala	4 134	20
Södermanlands	4 447	184
Östergötlands	5 654	275
Jönköpings	5 135	15
Kronobergs	3 244	–
Kalmar	5 357	95
Gotlands	1 357	15
Blekinge	3 231	2
Kristianstads	6 623	70
Malmöhus	11 317	386
Hallands	5 807	104
Göteborgs o Bohus	10 974	856
Älvsborgs	8 943	308
Skaraborgs	4 969	11
Värmlands	6 647	259
Örebro	4 475	203
Västmanlands	3 213	917
Kopparbergs	8 497	–
Gävleborgs	5 715	248
Västernorrlands	5 620	10
Jämtlands	4 230	4
Västerbottens	5 860	9
Norrbottnens	5 249	618
Hela riket	148 960	7 167

Tabell 4.1.28**Tingsrätter: beviljade lagfarter fördelade efter fång och beskattningsnatur 1985**

District Courts: registrations of title to real estate, by nature of title and character of assessment, 1985

Fång	Jordbruks- fastighet	Annan fastighet	Summa
Frivillig försäljning	6 885	98 322	105 207
Köp vid exekutiv- och konkurs- försäljning	82	1 368	1 450
Expropriation o d	8	66	74
Byte	125	388	513
Gåva	2 179	7 888	10 067
Äktenskapsförord, arv eller giftorätt samt testamente	5 967	24 430	30 397
Annat fång	229	922	1 151
Okänt	86	15	101
Summa	15 561	133 399	148 960

Tabell 4.1.29 Tingsrätter, hovrätter och Högsta Domstolen: beslut om näringsförbud 1981–1985

District Courts, Courts of Appeal and The Supreme Court: Decisions of prohibition to carry on business, 1981–1985

	1981	1982	1983	1984	1985
Tingsrätter					
Tillfälligt	12	15	22	14	9
Slutligt	12	27	43	54	26
– 1 år	1	–	1	–	–
1 år – 2 år	2	2	2	10	3
2 år – 3 år	1	10	12	19	10
3 år – 4 år	2	3	5	10	1
4 år – 5 år	6	12	22	15	12
5 år –	–	–	1	–	–
Förlängning	–	–	1	–	2
Hovrätter					
Slutligt	1	7	13	20	12
– 1 år	–	–	–	1	–
1 år – 2 år	–	1	2	2	–
2 år – 3 år	1	1	6	7	4
3 år – 4 år	–	2	2	5	5
4 år – 5 år	–	3	3	5	3
Förlängning	–	1	–	3	1
Nedsättning	–	–	1	1	1
Högsta domstolen					
Slutligt	–	3	–	–	–
3 år – 4 år	–	1	–	–	–
4 år – 5 år	–	2	–	–	–
Upphävda					
Tillfälligt	–	–	1	3	4
Slutligt	–	–	1	–	5
Upphörda					
Avlidna	–	–	1	1	–
<i>Antal personer med näringsförbud vid årets slut</i>					
Tillfälligt	10	17	27	24	21
Slutligt	14	50	104	170	185
Summa	24	67	131	194	206

Tabell 4.1.30 Tingsrätter: barn fördelade efter kön, ålder och vårdnadshavare, halvårsvis 1983, ingen tidigare vårdnadsdom, föräldrarna tidigare gifta med varandra
 District Courts: children by sex, age and guardian, half-yearly, 1983. Parents earlier married to each other.

Ålder Kön	Antal barn				2:a halvåret			
	1:a halvåret Gemensam vårdnad	Modern	Fadern	Summa	Gemensam vårdnad	Modern	Fadern	Summa
0-1 år	75	255	10	340	135	225	5	365
Pojke	35	150	5	190	40	100	—	140
Flicka	40	105	5	150	95	125	5	225
2-3 år	400	765	25	1 190	445	620	35	1 100
Pojke	215	430	15	660	205	300	10	515
Flicka	185	335	10	530	240	320	25	585
4-5 år	480	785	85	1 350	420	705	40	1 165
Pojke	220	415	50	685	205	315	30	550
Flicka	260	370	35	665	215	390	10	615
6-8 år	800	1 150	190	2 140	820	885	105	1 810
Pojke	400	620	145	1 165	415	390	65	870
Flicka	400	530	45	975	405	495	40	940
9-11 år	755	1 060	230	2 045	820	680	180	1 680
Pojke	295	515	135	945	430	315	105	850
Flicka	460	545	95	1 100	390	365	75	830
12-14 år	765	1 000	240	2 005	785	785	135	1 705
Pojke	400	475	135	1 010	470	385	85	940
Flicka	365	525	105	995	315	400	50	765
15-17 år	925	1 000	350	2 275	800	785	225	1 810
Pojke	460	460	190	1 110	390	355	105	850
Flicka	465	540	160	1 165	410	430	120	960
Samtliga barn	4 200	6 015	1 130	11 345	4 225	4 685	725	9 635
Pojke	2 025	3 065	675	5 765	2 155	2 160	400	4 715
Flicka	2 175	2 950	455	5 580	2 070	2 525	325	4 920
Procentuell fördelning								
Samtliga barn	37	53	10	100	44	49	8	100
Pojke	35	53	12	100	46	46	8	100
Flicka	39	53	8	100	42	51	7	100

Tabell 4.1.31 Tingsrätter: barn fördelade efter kön, ålder och vårdnadshavare, halvårsvis 1983, ingen tidigare vårdnadsdom, föräldrarna tidigare ej gifta med varandra
District Courts: children by sex, age and guardian, half-yearly, 1983. Parents earlier not married to each other.

Ålder Kön	Antal barn							
	1:a halvåret				2:a halvåret			
	Gemensam vårdnad	Modern	Fadern	Summa	Gemensam vårdnad	Modern	Fadern	Summa
0-1 år	728	–	5	733	150	3	8	160
Pojke	370	–	–	370	80	–	5	85
Flicka	358	–	5	363	70	3	3	75
2-3 år	185	10	25	220	55	5	20	80
Pojke	83	3	18	103	30	5	15	50
Flicka	103	8	8	118	25	–	5	30
4-5 år	105	3	20	128	48	10	15	73
Pojke	63	3	10	75	18	3	10	30
Flicka	43	–	10	53	30	8	5	43
6-8 år	145	23	28	195	30	10	45	85
Pojke	73	10	20	103	18	10	33	60
Flicka	73	13	8	93	13	–	13	25
9-11 år	178	8	15	200	28	15	30	73
Pojke	113	3	15	130	18	5	25	48
Flicka	65	5	–	70	10	10	5	25
12-14 år	58	8	13	78	13	10	18	40
Pojke	30	5	5	40	10	8	8	25
Flicka	28	3	8	38	3	3	10	15
15-17 år	33	8	5	45	8	3	20	30
Pojke	15	5	5	25	5	3	8	15
Flicka	18	3	–	20	3	–	13	15
Samtliga barn	1 430	58	110	1 598	330	55	155	540
Pojke	745	28	73	845	178	33	103	313
Flicka	685	30	38	753	153	23	53	228
Procentuell fördelning								
Samtliga barn	90	4	7	100	61	10	29	100
Pojke	88	3	9	100	57	10	33	100
Flicka	91	4	5	100	67	10	23	100

Tabell 4.2.1

Hovrätter¹: inkomna, slutligt handlagda och till följande år balanserade mål 1960, 1970, 1975 och 1980–1985

Courts of Appeal: cases entered, finally dealt with and pending at the end of the year, 1960, 1970, 1975 and 1980–1985

	Inkomna	Slutligt handlagda	Balanserade till följande år
<i>Tvistemål²</i>			
1960	1 853	1 896	895
1970	1 721	1 691	906
1975	2 095	2 047	1 136
1980	2 549	2 453	1 427
1981	2 759	2 618	1 568
1982	2 862	2 823	1 602
1983	3 078	2 971	1 709
1984	2 996	2 958 ³	1 747
1985	3 055 ⁴	2 978	1 824
<i>Brottmål²</i>			
1960	4 119	4 089	1 108
1970	4 323	4 263	1 329
1975	5 431	5 144	1 999
1980	6 383	6 360	2 155
1981	6 948	6 757	2 327
1982	6 996	6 915	2 387
1983	7 253	7 113	2 527
1984	7 103	7 035	2 595
1985	6 838	6 837	2 596
<i>Övriga mål²</i>			
1960	2 089	2 038	529
1970	3 314	3 295	718
1975	4 264	4 248	1 129
1980	5 956	5 903	1 512
1981	6 613	6 569	1 548
1982	7 925	7 686	1 771
1983	8 390	8 171	1 990
1984	8 686	8 659	2 017
1985	8 906	8 931	1 992
<i>Samtliga mål²</i>			
1960	8 061	8 023	2 532
1970	9 358	9 249	2 953
1975	11 790	11 439	4 264
1980	14 888	14 716	5 094
1981	16 320	15 944	5 443
1982	17 783	17 424	5 760
1983	18 721	18 255	6 226
1984	18 785	18 652 ³	6 359
1985	18 799 ⁴	18 746	6 412

1) Inkl vattenöverdomstolen.

2) Vid redovisningen av mål 1970 är den statistiska enheten = handläggningenshet. Övriga år har varje i målförteckningen upptaget mål räknats som särskilt mål.

3) Därav 1 miljöskyddsmål.

4) Därav 2 miljöskyddsmål.

Tabell 4.2.2

Hovrätter¹: balanserade, inkomna och avgjorda mål 1985

Courts of Appeal: cases pending, entered and finally dealt with, 1985

	Hela antalet mål
<i>Tvistemål</i>	
Balanserade från föregående år	1 691
Inkomna under året	2 992
Avgjorda under året	2 910
Avskrivna	514
Avgjorda utan huvudförhandling	2 170
Avgjorda efter huvudförhandling	740
Avgjorda med nämnd	136
Balanserade till följande år	1 773
<i>Brottmål</i>	
Balanserade från föregående år	2 519
Inkomna under året	6 838
Avgjorda under året	6 837
Avskrivna	864
Avgjorda utan huvudförhandling	2 226
Avgjorda efter huvudförhandling	4 611
Avgjorda med nämnd	4 343
Balanserade till följande år	2 520
<i>Övriga mål</i>	
Balanserade från föregående år	1 962
Inkomna under året	8 879
Avgjorda under året	8 907
Avskrivna	1 138
Balanserade till följande år	1 934
<i>Samtliga mål</i>	
Balanserade från föregående år	6 172
Inkomna under året ²	18 709
Avgjorda under året	18 654
Balanserade till följande år	6 227

1) Exkl vattenöverdomstolen.

2) Därav 183 omedelbart upptagna mål.

Källa: Maskintabeller från domstolsverket.

Tabell 4.2.3 Hovrätter¹: mål avgjorda i andra instans efter avgörandet och beskaffenheten samt beträffande brottmål efter person som fullföljt talan 1985

Courts of Appeal: cases finally dealt with, by decision and nature of case; criminal cases, by appellant(s), 1985

Anm. Inom hovrätten överflyttade mål ingår ej i tabellen.

A Tvistemål, som handlagts i ordinär rättegång

	Hela antalet mål	Målet avskrivet	Ej prövat i sak	Underinstansens avgörande		Uppgift saknas
				Fastställt	Ändrat	
Ändringsyrkandet har angått						
Äktenskapsskillnad	173	37	11	59	65	1
Fastställande av faderskap	88	12	1	55	20	–
Omyndighetsförklaring	2	1	–	1	–	–
Omyndighetsförklarings hävande	1	–	–	1	–	–
Fastighetsdomstolsmål	218	47	3	101	67	–
Vattenmål	68	8	–	3	5	52
Annat	1 732	383	90	716	543	–
Summa	2 282	488	105	936	700	53

B Tvistemål, som handlagts i förenklad rättegång

	Hela antalet mål	Målet avskrivet	Underinstansens avgörande		Uppgift saknas
			Fastställt/Ej prövat i sak	Ändrat	
Ändringsyrkandet har angått					
Lagsökning	12	1	9	2	–
Betalningsföreläggande	387	14	343	30	–
Annat tvistemål	254	16	209	29	–
Okänt	34	1	25	7	1
Summa	687	32	586	68	1

1) Inkl vattenöverdomstolen.

Tabell 4.2.3 (forts) Hovrätter¹: mål avgjorda i andra instans efter avgörandet och besakfenheten samt beträffande brottmål efter person som fullföljt talan 1985**C Brottmål**

	Hela antalet mål	Målet avskrivet	Ej prövat i sak	Underinstansens avgörande		Uppgift saknas
				Fastställt	Ändrat	
Målenligt						
Brottsbalken	3 251	464	85	1 516	1 185	1
Trafikbrottslagen	1 222	123	40	721	336	2
Varusmuggningslagen	74	7	3	38	26	–
Narkotikastrafflagen/-förordningen	135	18	1	74	42	–
Brottsbalken o trafikbrottslagen	524	99	15	222	187	1
Brottsbalken och narkotikastrafflagen/ -förordningen	116	23	3	50	40	–
Varusmuggningslagen och narkotika- strafflagen/-förordningen	41	2	–	23	16	–
Annan författning/andra kombinationer	1 389	124	35	767	457	6
Har ej angått brott	85	4	13	35	33	–
Summa	6 837	864	195	3 446	2 322	10
Talan fullföljd av						
Åklagare	805	52	7	272	474	–
Tilltalad	5 335	600	168	2 995	1 567	5
Åklagare och tilltalad	609	204	12	147	246	–
Annan	76	7	8	29	32	–
Okänt	12	1	–	3	3	5

D Övriga mål

	Hela antalet mål	Målet avskrivet
Genom besvär fullföljda		
Brottmål	1 599	42
Tvistemål, fastighetsdomstolsmål	1 749	102
Vattenmål	24	3
Andra ärenden	115	5
Summa	3 487	152

1) Inkl vattenöverdomstolen.

Tabell 4.2.4 Hovrätter¹: avgjorda mål efter beskaffenhet och processtidens längd i hovrätten 1985

Courts of Appeal: cases finally dealt with, by nature of case and time period, 1985

Anm. Avskrivna mål ingår ej i tabellen.

	Hela antalet mål	Antal mål med handläggningstid ²			
		T o m 3 mån	Över 3 t o m 6 mån	Över 6 mån t o m 1 år	Över 1 år
<i>Tvistemål</i>					
Ändringsyrkandet har angått					
Äktenskapsskillnad	136	67	40	21	8
Fastställande av faderskap	76	7	37	18	14
Omyndighetsförklaring	1	1	–	–	–
Omyndighetsförklarings hävande	1	1	–	–	–
Fastighetsdomstolsmål	171	30	35	58	48
Vattenmål	60	8	12	24	16
Annat	2 004	554	527	630	293
Summa tvistemål	2 449	668	651	751	379
<i>Brottmål</i>					
Mål enligt					
Brottsbalken	2 787	1 098	1 034	582	73
Trafikbrottslagen	1 099	376	470	233	20
Varusmuggningslagen	67	20	23	22	2
Narkotikastrafflagen/-förelöningen	117	71	31	12	3
Brottsbalken och trafikbrottslagen	425	218	141	61	5
Brottsbalken och narkotikastrafflagen/ -förelöningen	93	65	21	5	2
Varusmuggningslagen och narkotikastraff- lagen/-förelöningen	39	29	4	5	1
Annan författning/andra kombinationer	1 265	404	489	294	78
Har ej angått brott	81	33	24	17	7
Summa brottmål	5 973	2 314	2 237	1 231	191
Mål med tolk	400	201	113	75	11
<i>Övriga mål</i>					
Genom besvär fullföljda					
Brottmål	1 557	1 458	51	37	11
Tvistemål och fastighetsdomstolsmål	1 647	1 130	256	201	60
Vattenmål	21	8	5	8	–
Annat	110	88	15	7	–
Summa övriga mål	3 335	2 684	327	253	71
Omedelbart upptagna mål	144	80	37	18	9

1) Inkl vattenöverdomstolen.

2) Tiden från det målet kommit in till hovrätten och till hovrättens avgörande.

Tabell 4.2.5 Hovrätter: avgjorda mål fullföljda från tingsrätt efter beskaffenheten och tiden från målets anhängiggörande i första instans och till hovrättens avgörande 1985

Courts of Appeal: cases finally dealt with, by nature and time period from the case's entering 1st instance court until the judgment of the Court of Appeal, 1985

Anm. Besvärsmål, vattenmål och avskrivna mål ingår ej i tabellen.

	Hela antalet mål	Tiden från det målet inkommit till första instans och till hovrättens avgörande						
		Tom 6 mån	Över 6 tom 9 mån	Över 9 tom 1 år	Över 1 tom 1,5 år	Över 1,5 tom 2 år	Över 2 år	Okänd tid
<i>Tvistemål</i>								
Ändringsyrkandet har angått								
Äktenskapsskillnad	136	39	14	23	29	10	19	2
Fastställande av faderskap	76	1	9	13	10	6	32	5
Omyndighetsförklaring	1	1	–	–	–	–	–	–
Omyndighetsförklarings hävande	1	–	1	–	–	–	–	–
Fastighetsdomstolsmål	171	22	15	13	29	35	49	8
Annat	2 004	216	303	259	410	294	437	85
Summa tvistemål	2 389	279	342	308	478	345	537	100
<i>Brottmål</i>								
Mål enligt								
Brottsbalken	2 787	872	716	454	390	132	113	110
Trafikbrottslagen	1 099	295	351	220	150	43	11	29
Varusmugglingslagen	67	20	13	16	10	5	2	1
Narkotikastrafflagen/-förordningen	117	57	28	14	11	2	3	2
Brottsbalken och trafikbrottslagen	425	152	112	62	51	15	10	23
Brottsbalken och narkotikastraff- lagen/-förordningen	93	51	14	14	10	2	–	2
Varusmugglingslagen och narkotika- strafflagen/-förordningen	39	21	6	5	1	4	1	1
Annan författning/andra kombinationer	1 265	230	310	223	220	113	122	47
Har ej angått brott	81	19	14	11	20	6	8	3
Summa brottmål	5 973	1 717	1 564	1 019	863	322	270	218

Tabell 4.2.6 Hovrätter¹: ändringsfrekvensen i de till hovrätterna fullföljda och av dem till prövning upptagna målen 1985
 Courts of Appeal: frequency at which judgments are altered by Courts of Appeal, 1985

Anm. Avskrivna mål ingår ej i tabellen.

	Hela antalet mål	därav ändrade Antal	%
<i>Tvistemål</i>			
Ändringsyrkandet har angått			
Åktenskapsskillnad	136	65	48
Faderskap till barn	76	20	26
Omyndighetsförklaring	1	–	–
Omyndighetsförklarings hävande	1	–	–
Fastighetsdomstolsmål	171	67	39
Vattenmål	60	..	..
Annat	2 004	611	30
Summa tvistemål	2 449	763	31
<i>Brottmål</i>			
Mål enligt			
Brottsbalken	2 787	1 185	43
Trafikbrottslagen	1 099	336	31
Varusmugglingslagen	67	26	39
Narkotikastrafflagen/-förordningen	117	42	36
Brottsbalken och trafikbrottslagen	425	187	44
Brottsbalken och narkotikastrafflagen/-förordningen	93	40	43
Varusmugglingslagen och narkotikastrafflagen/-förordningen	39	16	41
Annan författning/andra kombinationer	1 265	457	36
Har ej angått brott	81	33	41
Summa brottmål	5 973	2 322	39
Talan i brottmål fullföljd av			
Åklagare	753	474	63
Tilltalad	4 746	1 570	33
Åklagare och tilltalad	405	246	61
Annan	69	32	46

1) Inkl vattenöverdomstolen.

Tabell 4.2.7 Hovrätter¹: fullföljdsfrekvensen i de avgjorda målen 1985
 Courts of Appeal: frequency at which rulings of Courts of Appeal led to applications for review by the Supreme Court, 1985

Anm. Avskrivna mål ingår ej i tabellen.

	Hela antalet mål	Till HD inkomna ansökningar om prövningstillstånd Antal	I % av mål avgjorda av hovrätt
Tvistemål	2 456	588	23,9
Brottmål	5 973	1 227	20,5
Övriga mål	7 790	1 524	19,6
Summa	16 219	3 339	20,6

1) Inkl vattenöverdomstolen.

Tabell 4.3.1 Högsta Domstolen: ansökningar om prövningstillstånd 1960, 1970, 1975 och 1980–1985

The Supreme Court: applications for review of cases, 1960, 1970, 1975 and 1980–1985

År	Antal mål i vilka ansökningen varit bifallen				Antal avslagna ansökningar				Hela antalet mål
	Tvistemål	Brottmål	Besvärs-mål	Summa	Tvistemål	Brottmål	Besvärs-mål	Summa	
1960	68	37	51	156	277	620	116	1 013	1 169
1970	59	51	76	186	228	626	218	1 072	1 258
1975	48	45	84	177	318	680	422	1 420	1 597
1980	45	42	80	167	356	1 035	831	2 222	2 389
1981	54	43	88	185	426	1 039	955	2 420	2 605
1982	48	32	91	171	409	1 045	1 068	2 522	2 693
1983	62	37	105	204	447	1 104	1 160	2 711	2 915
1984	57	39	129	225	527	1 201	1 251	2 979	3 204
1985	53	38	107	198	507	1 111	1 297	2 915	3 113

Tabell 4.3.2 Högsta Domstolen: avgjorda mål efter innebörden av HDs avgörande 1960, 1970, 1975 och 1980–1985

The Supreme Court: cases finally dealt with, by nature of decision of the Supreme Court, 1960, 1970, 1975 and 1980–1985

Anm. I tabellen ingår inte avslagna ansökningar om prövningstillstånd.

Mål År	Hela antalet mål	Ändrings- yrkandet ej till nå- gon del upp- taget till prövning	Målet återför- visat	Överklagade avgörandet		
				Fast- ställt	Andrat tillbaka till första instans	Andrat på annat sätt
<i>Tvistemål¹</i>						
1960	65	2	1	27	15	20
1970	52	–	3	24	3	22
1975	60	1	2	21	4	32
1980	30	–	2	17	2	9
1981	63	2	2	30	4	25
1982	42	2	1	22	4	13
1983	51	–	3	18	6	24
1984	50	1	2	19	5	23
1985	63	–	4	31	5	23
<i>Brottmål¹</i>						
1960	44	1	1	9	5	28
1970	57	–	1	5	7	44
1975	39	1	2	9	4	23
1980	48	8	3	13	3	21
1981	69	3	9	23	6	28
1982	41	6	1	5	2	27
1983	41	–	2	14	5	20
1984	39	1	4	4	–	30
1985	51	3	3	25	–	20
<i>Besvärsmål¹</i>						
1960 ²	75	–	3	49	6	17
1970	92	6	8	43	3	32
1975	124	15	9	60	5	35
1980	138	21	6	66	6	39
1981	165	16	10	79	16	44
1982	160	23	32	73	6	26
1983	173	37	18	63	3	52
1984	208	6	22	86	5	89
1985	167	5	15	90	3	54

1) Handlagda av HD såsom andra och tredje instans.

2) Som besvärsmål har redovisats 3 ospecificerade mål som fullföljts från vattenöverdomstolen.

Tabell 4.3.3 Högsta Domstolen: mål och ärenden 1985

The Supreme Court: cases and other legal matters, 1985

A Samtliga mål

	Ansökningar om prövningstillstånd			Summa	Mål vari prövnings- tillstånd ej erford- ras	Besvär över dom- villa	Ansökningar om	
	Revisionsmål Tviste- mål	Brott- mål	Besvär- mål				Resning	Återställ- ande av försutten tid
Balanserade från föregående år	382	403	712	1 497	43	28	157	73
Inkomna under året ¹	588	1 227	1 524	3 339	90	37	324 ²	129
därav specialmål	45	2	230	277	2	–	–	–
Summa	970	1 630	2 236	4 836	133	65	481	202
Avskrivna under året	30	31	61	122	4	2	13	4
Avgjorda under året	560	1 182	1 480	3 222	68	39	263	105
därav bifallna	53	38	107	198	4	–	66	8
Balanserade till följande år	380	417	695	1 492	61	24	205	93
därav specialmål	41	2	192	235	1	–	–	–
Summa	970	1 630	2 236	4 836	133	65	481	202
Av de till följande år balanserade målen har till HD inkommit								
Under redogörelseåret	342	389	613	1 344	55	13	155	82
Under tidigare år	38	28	82	148	6	11	50	11

1) Här tillkommer 15 andra i HD förekommande ärenden.

2) Därav 178 resningar enl RB 58:1 och 146 resningar enl RB 58:2 och 3.

3) Av dessa mål handlades sammanlagt av HD som andra instans 36 mål.

B Mål vari prövningstillstånd meddelats

	Revisionsmål		Besvär- mål	Summa
	Tviste- mål	Brott- mål		
Balanserade från föregående år	57	26	67	150
Mål vari prövningstillstånd meddelats under året	53	38	107	198
Summa	110	64	174	348
Avskrivna under året	1	–	2	3
Avgjorda under året	62	44	92	198
därav efter huvudförhandling	17	23	–	40
Balanserade till följande år	47	20	80	147
Summa	110	64	174	348
Av de till följande år balanserade målen har till HD inkommit				
Under redogörelseåret	12	9	34	55
Under tidigare år	35	11	46	92

Tabell 4.3.4 Högsta Domstolen: avgjorda mål¹ och mål i vilka ansökning om prövningstillstånd avslagits¹ efter tiden från det målet inkommit till HD och till HDs avgörande 1985

The Supreme Court: cases finally dealt with and applications for review refused, by time period in the Supreme Court, 1985

Anm. I HD avskrivna mål ingår ej i tabellen.

	Hela antalet mål	Tiden från det målet inkommit till HD och till HDs avgörande						
		To m 3 mån	Över 3 to m 6 mån	Över 6 to m 1 år	Över 1 to m 1,5 år	Över 1,5 to m 2 år	Över 2 år	Okänd tid
<i>Twistemål</i>	570	135	127	172	78	37	21	–
Mål enl 14 § instr för HD	17	16	–	1	–	–	–	–
Specialmål	36	8	5	7	10	6	–	–
Förtursmål	141	48	52	30	8	2	1	–
Andra mål	376	63	70	134	60	29	20	–
<i>Brottmål</i>	1 162	592	305	167	42	17	8	31
Mål enl 14 § instr för HD	190	174	4	6	2	–	–	4
Förtursmål	577	252	201	90	15	7	1	11
Andra mål	395	166	100	71	25	10	7	16
<i>Besvärsmål</i>	1 464	620	341	309	128	36	24	6
Mål enl 14 § instr för HD	221	194	11	11	2	–	–	3
Specialmål	107	14	13	44	27	5	4	–
Förtursmål	605	261	191	116	26	7	3	1
Andra mål	531	151	126	138	73	24	17	2
Samtliga mål	3 196	1 347	773	648	248	90	53	37
<i>Avgjorda mål</i>								
Twistemål	63	1	5	9	14	20	14	–
Brottmål	51	9	–	9	15	11	6	1
Besvärsmål	167	37	31	47	23	15	12	2
<i>Avslagna ansökningar om prövningstillstånd</i>								
Twistemål	507	134	122	163	64	17	7	–
Brottmål	1 111	583	305	158	27	6	2	30
Besvärsmål	1 297	583	310	262	105	21	12	4

1) Handlagda av HD såsom andra och tredje instans.

Tabell 4.3.5 Högsta Domstolen: avgjorda mål och mål i vilka ansökning om prövningstillstånd avslagits efter tiden från det målet inkommit till första instans och till HDs avgörande 1985

The Supreme Court: cases finally dealt with and applications for review refused, by time period from the case's entering 1st instance court until the decision of the Supreme Court, 1985

Anm. I HD avskrivna mål, besvärsmål och mål avgjorda av HD som första instans ingår ej i tabellen.

	Hela antalet mål	Tiden från det målet inkommit till första instans och till HDs avgörande				
		0 till 1 år	Över 1 till 2 år	Över 2 till 3 år	Över 3 år	Okänd tid
<i>Twistemål</i>	570	27	151	150	236	6
Mål enl 14 § instr för HD	17	3	7	3	3	1
Specialmål	36	–	5	7	23	1
Förtursmål	141	11	53	43	32	2
Andra mål	376	13	86	97	178	2
<i>Brottmål</i>	1 162	435	471	116	57	83
Mål enl 14 § instr för HD	190	151	19	1	5	14
Förtursmål	577	181	264	64	38	30
Andra mål	395	103	188	51	14	39
Samtliga mål	1 732	462	622	266	293	89
<i>Avgjorda mål</i>						
Twistemål	63	–	5	10	47	1
Brottmål	51	8	12	18	5	8
<i>Avslagna ansökningar om prövningstillstånd</i>						
Twistemål	507	27	146	140	189	5
Brottmål	1 111	427	459	98	52	75

Tabell 4.3.6 Högsta Domstolen: ändringsfrekvensen i de av Högsta Domstolen avgjorda målen¹ 1985

The Supreme Court: frequency at which judgments are altered by the Supreme Court, 1985

Anm. Mål som i HD avskrivits eller inte upptagits till prövning ingår inte i tabellen.

	Twistemål		Brottmål		Besvärsmål	
	Antal	%	Antal	%	Antal	%
Fastställda	31	5,4	25	2,2	90	6,1
Ändrade eller återförvisade	32	5,6	24	2,1	72	4,9
Ansökan om prövningstillstånd avslagen	507	89,0	1 111	95,6	1 297	88,6

1) Handlagda av HD såsom andra och tredje instans.

Tabell 4.4.1 Nådeansökningar: slutligt handlagda efter regeringens beslut 1960, 1970, 1975 och 1980–1985
 Petitions for pardon: finally dealt with, by decree, 1960, 1970, 1975 and 1980–1985

	1960	1970	1975	1980	1981	1982	1983	1984	1985
Antal nådeansökningar	1 944	2 084	1 818	2 013	2 179	2 147	2 305	2 175	1 644
därav i procent									
Avslagna	82	78	79	87	89	90	88	87	87
Helt eller delvis bifallna	18	22	21	13	11	10	12	13	13

Tabell 4.4.2 Nådeansökningar: slutligt handlagda efter tiden mellan påföljdens ådömande och regeringens beslut samt efter påföljdens art m m 1985

Petitions for pardon: finally dealt with, by time of period between judgment and decree etc., 1985

	Fängelse	Inter- nering	Förverkan av försäld narkotika	Summa
Antal nådeansökningar	1 634	9	1	1 644¹
<i>Tiden mellan påföljdens ådömande och regeringens beslut</i>				
T o m 6 mån	599	–	–	599
Över 6 mån – 1 år	618	1	–	619
Över 1 – 2 år	344	–	–	344
Över 2 – 3 år	38	–	–	38
Över 3 år	35	8	1	44
<i>Ansökningen avslagen²</i>	1 430	6	1	1 437
Regeringens beslut meddelat utan HDs hörande	1 430	6	1	1 437
<i>Ansökningen helt eller delvis bifallen</i>	204	3	–	207
I % av antalet ansökningar	12	33	–	13
Regeringens beslut I överensstämmelse med HDs hemställan	3	–	–	3
Meddelat utan HDs hörande ³	201	3	–	204

1) Domstolar som ådömt den påföljd som ansökningarna avser fördelar sig enligt följande: allmän underrätt 822, hovrätt 794, HD 5, utländsk domstol 23.

2) Inkl ej till prövning upptagna.

3) Lagen om handläggningen av nådeärenden ändrad från 1 januari 1982 (SFS 1981:1089). Yttrande från HD skall nu endast inhämtas om särskild anledning föreligger.

Tabell 4.4.3 Nådeansökningar: slutligt handlagda efter den påföljd sökanden ådömts samt efter nådeansökningens innehåll och innebörden av regeringens beslut 1985

Petitions for pardon: finally dealt with, by sentence, contents of petition and decree, 1985

Ådömd påföljd Ansökningens innehåll	Ansök- ningen avslagen	Ansökningen helt eller delvis bifallen					Påföljden utbytt mot påföljd av annan art eller påföljdskombination					Annan nåd eller lindring	Summa	Hela antalet nåde- ansök- ningar
		Befri- else från påfölj- den	Ned- sätt- ning av påfölj- den	Ned- sätt- ning av straff- tiden	Vill- kor- lig fri- giv- ning	Upp- skov med verk- ställig- heten	Skyddstillsyn		Villkorlig dom		Böter			
							Hela anta- let	Där- jämte böter	Hela anta- let	Där- jämte böter				
<i>Fängelse</i>														
Befrielse från påföljden	743	16	2	2	2	9	24	17	23	21	4	3	85	828
Befrielse från återstoden av påföljden	63	–	1	3	7	–	1	–	2	–	–	–	14	77
Nedsättning eller ändring av påföljden	481	1	7	2	1	6	20	11	13	13	4	6	60	541
Övrigt	143	–	4	3	2	25	4	3	2	2	–	5	45	188
Summa	1 430	17	14	10	12	40	49	31	40	36	8	14	204	1 634
<i>Internering</i>														
Befrielse från återstoden av påföljden	1	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	1
Nedsättning eller ändring av påföljden	5	–	3	–	–	–	–	–	–	–	–	–	3	8
Summa	6	–	3	–	–	–	–	–	–	–	–	–	3	9
<i>Förverkan av försäld narkotika</i>	1	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	1
Totalt	1 437	17	17	10	12	40	49	31	40	36	8	14	207	1 644

Tabell 4.4.4 Nådeansökningar: slutligt handlagda efter den påföljd ansökningen avsett brottet, sökandens ålder samt innebörden av regeringens beslut 1985

Petitions for pardon: finally dealt with by offence, age of petitioner and decree, 1985

Påföljd som ansökningen avsett Brott	Nådeansökningen helt eller delvis bifallen									Nådeansökningen helt avslagen									Summa nåde- ansök- ningar	Därav	
	Ålder vid tiden för domen						Summa			Ålder vid tiden för domen						Summa					
	18- 20 år	21- 24 år	25- 29 år	30- 39 år	40- 59 år	60- år	Män	Kvin- nor	18- 20 år	21- 24 år	25- 29 år	30- 39 år	40- 59 år	60- år	Män	Kvin- nor					
A Påföljd för brott																					
Brott mot brottsbalken	6	15	19	39	24	4	107	96	11	34	132	136	267	205	26	800	758	42	907	854	53
Brott mot person BrB kap 3-7	2	3	6	10	5	2	28	26	2	9 ¹	44	51	81	55	15	255	248	7	283	274	9
Brott mot förmögenhet BrB kap 8	2	4	3	10	4	1	24	20	4	11	40	39	57	26	2	175	164	11	199	184	15
Övriga brott mot brottsbalken	2	8	10	19	15	1	55	50	5	14	48	46	129	124	9	370	346	24	425	396	29
Trafikbrottslagen	7	8	10	22	22	1	70	55	15	11	49	61	183	114	14	432	397	35	502	452	50
Skattebrottslagen	-	-	-	3	12	-	15	15	-	-	-	4	26	62	17	109	105	4	124	120	4
Narkotikastrafflagen/-förordn.	-	1	5	9	-	-	15	8	7	-	16	27	34	16	1	94	82	12	109	90	19
Brott mot andra lagar och förordningar	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	1	-	1	1	-	1
B Annat																					
Förverkan av försäld narkotika	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	1	1	-	1	1	-
Summa	13	24	34	73	58	5	207	174	33	45	198	228	511	397	58	1 437	1 343	94	1 644	1 517	127

1) Därav 1 person under 18 år.

Tabell 4.5.1 Länsrätter: balanserade, inkomna och avgjorda mål 1980–1985
County Courts: cases pending, entered and finally dealt with, 1980–1985

Mål	1980	1981	1982	1983	1984	1985
Balanserade från föregående år	256 288	233 762	280 197	235 256	211 648	194 543
Beskattningsmål	237 168	216 480	269 147	221 335	198 277	180 010
Övriga mål	19 120	17 282	11 050	13 921	13 371	14 533
Inkomna under året	165 361	239 117	157 250	171 233	160 739	151 386
Beskattningsmål	119 062	202 128	118 398	128 094	114 379	106 801
Övriga mål	46 299	36 989	38 852	43 139	46 360	44 585
Avgjorda under året	185 884	192 854	201 783	194 040	177 229	168 489
Beskattningsmål	138 762	149 982	166 212	150 653	132 368	123 956
Övriga mål	47 122	42 872	35 571	43 387	44 861	44 533
Balanserade till följande år	235 765	280 025	235 662	212 449	195 158	177 440
Beskattningsmål	217 468	268 626	221 333	198 776	180 288	162 855
Övriga mål	18 297	11 399	14 329	13 673	14 870	14 585
Balansens ålder i år						
Beskattningsmål						
–1	92 270	173 138	90 557	97 928	88 298	80 784
1–2	55 514	51 847	89 014	53 616	57 848	51 864
2–3	48 703	22 784	27 175	35 529	22 486	22 374
3–	20 981	20 857	14 587	11 703	11 656	7 833
Övriga mål						
–1	16 461	10 147	13 141	12 470	13 518	13 212
1–2	1 542	971	877	924	986	1 021
2–3	236	234	187	157	242	196
3–	58	47	124	122	124	156

Källa: Maskintabeller från Domstolsverket.

Tabell 4.5.2 Länsrätter: ändringsfrekvens i avgjorda besvärsmål¹ 1985
County Courts: frequency at which judgments are altered by County Courts, 1985

Målgrupp	Målen fördelade efter avgörandet					
	Hela antalet mål	Ej prövade i sak	Prövade i sak	därav Ej ändring Antal	%	Ändring Antal
Fastighetstaxering	6 142	1 509	4 633	988	21,3	3 645
Inkomsttaxering m m	109 495	13 114	96 381	25 703	26,7	70 678
Skattetilägg och förseningsavgift	2 111	76	2 035	966	47,5	1 069
Mervärdeskatt	1 285	243	1 042	535	51,3	507
Uppbörd	1 181	303	878	699	79,6	179
Folkbokföring och kyrkobokföring	1 695	778	917	357	38,9	560
Annan skattelagstiftning	1 640	626	1 014	491	48,4	523
Summa	123 549	16 649	106 900	29 739	27,8	77 161

1) 407 mål angående beviskränkning och betalningssäkring ingår ej i tabellen.

Källa: Maskintabeller från Domstolsverket.

Tabell 4.5.3 Länsrätter: avgjorda mål efter beskaffenhet och processtidens längd 1985
County Courts: cases finally dealt with, by nature and time period, 1985

Målgrupp	Hela antalet mål	Handläggningstidens längd i månader					
		0-6	7-12	13-18	19-24	25-36	37-
Fastighetstaxering	6 142	723	910	566	399	425	3 119
Skattemål	117 814	16 299	21 163	20 176	19 292	27 976	12 908
Körkortsmål	33 137	25 888	5 358	1 265	359	199	68
Sociala mål m m	11 396 ¹	9 959	1 235	143	31	21	7
Samtliga mål	168 489	52 869	28 666	22 150	20 081	28 621	16 102

1) Därav 1 626 mål enl LVU (vård av unga), 1 706 mål enl LVM (vård av vuxna missbrukare) samt 7 426 mål enl SOL (socialtjänstlagen).

Källa: Maskintabeller från Domstolsverket.

Tabell 4.5.4 Mellankommunala skatterätten: balanserade, inkomna och avgjorda mål 1982-1985

The Inter-Municipal Tax Appeal Board: Cases pending, entered and finally dealt with, 1982-1985

Mål	1982	1983	1984	1985
Balanserade från föregående år	3 489	3 088	2 530	2 423
Inkomna under året	1 510	1 439	1 435	1 387
Avgjorda under året	1 911	1 997	1 542	1 399
därav fullföljda till kammarrätt	324	321	308	261
avgjorda med nämnd	754	741	856	747
avgjorda av ensamdomare	1 157	1 256	686	652
mål vari muntlig förhandling ägt rum	5	32	4	4
Balanserade till följande år	3 088	2 530	2 423	2 411

Tabell 4.5.5 Kamrarrätter: balanserade, inkomna och avgjorda mål 1960, 1970, 1975 och 1980–1985

Administrative Courts of Appeal: cases pending, entered and finally dealt with, 1960, 1970, 1975 and 1980–1985

Mål	1960	1970	1975	1980	1981	1982	1983	1984	1985
Balanserade från föregående år	8 658	9 134	25 396	12 708	12 427	15 205	20 196	24 924	25 557
Beskattningsmål	8 089	8 866	20 748	10 543	10 286	12 276	16 997	20 777	21 225
Övriga mål	569	268	4 648	2 165	2 141	2 929	3 199	4 147	4 332
Inkomna under året	10 521	11 806	22 346	20 197	25 279	30 798	32 849	31 073	29 378
Beskattningsmål	9 593	11 211	14 153	11 162	14 114	18 420	18 838	16 562	16 438
Övriga mål	928	595	8 193	9 035	11 165	12 378	14 011	14 511	12 940
Avgjorda under året	10 066	10 548	23 302	20 503	22 588	25 888	28 196	30 538	29 481
Beskattningsmål	9 110	9 957	13 065	11 423	12 190	13 772	15 133	16 204	16 287
Övriga mål	956	591	10 237	9 080	10 398	12 116	13 063	14 334	13 194
Avgjorda med nämnd	..	..	..	263	297	324	321	298	292
Balanserade till följande år	9 113	10 578	24 440	12 402	15 118	20 115	24 849	25 459	25 454
Beskattningsmål	8 572	10 290	21 836	10 282	12 210	16 924	20 702	21 135	21 376
Övriga mål	541	288	2 604	2 120	2 908	3 191	4 147	4 324	4 078
Balansens ålder i år									
Beskattningsmål									
–1	7 755	7 747	12 414	8 048	10 392	13 934	15 174	13 162	13 132
1–2	407	2 105	7 092	1 672	1 431	2 668	4 850	6 573	6 603
2–3	390	} 438	2 193	443	258	260	611	1 246	1 384
3–	20		137	119	129	62	67	154	257
Övriga mål									
–1	454	273	1 858	1 846	2 658	2 969	3 729	3 692	3 449
1–2	84	15	539	209	195	202	390	542	507
2–3	3	–	200	61	53	17	24	88	106
3–	–	–	7	4	2	3	4	2	16

Källa: Maskintabeller från domstolsverket.

Tabell 4.5.6 Kammarrätter: avgjorda mål efter beskaffenhet och processtidens längd m m 1985
 Administrative Courts of Appeal: cases finally dealt with: by nature and time period etc., 1985

Målgrupp	Målen fördelade efter avgörandet								Handläggningstidens längd i månader							
	Ej prövade i sak	Prövade i sak		Summa	därav		Summa	0-6	7-12	13-18	19-24	25-36	37-	Summa		
		Utan muntlig förhand- ling	Med muntlig förhand- ling		Ej ändring										Ändring	
					Antal	%									Antal	%
Beskattning																
Inkomst- och förmögen- hetsskatt o d	1 563	8 867	299	9 166	6 278	68,5	2 888	31,5	1 946	2 278	2 451	1 967	1 706	381	10 729	
Fastighetstaxering	436	2 048	32	2 080	1 307	62,8	773	37,2	223	443	547	704	594	5	2 516	
Övrig direkt skatt	8	30	–	30	19	63,3	11	36,7	8	16	7	7	–	–	38	
Mervärdeskatt	48	224	5	229	168	73,4	61	26,6	43	41	69	41	71	12	277	
Övrig indirekt skatt	125	628	3	631	498	78,9	133	21,1	298	175	126	84	67	6	756	
Uppbörd	108	365	2	367	300	81,7	67	18,3	184	116	85	50	28	12	475	
Tullmål	12	76	–	76	45	59,2	31	40,8	21	24	15	13	15	–	88	
Skattetillägg och för- seningsavgift	57	712	7	719	540	75,1	179	24,9	179	156	183	143	105	10	776	
Övriga skattemål	94	535	3	538	341	63,4	197	36,6	119	47	92	106	161	107	632	
Summa	2 451	13 485	351	13 836	9 496	68,6	4 340	31,4	3 021	3 296	3 575	3 115	2 747	533	16 287	
Övrigt angående																
Körkort, trafik kort o d	415	4 228	105	4 333	3 222	74,4	1 111	25,6	4 599	93	30	19	6	1	4 748	
Barnbidrag, bidragsförskott, socialhjälp, familjebidrag samt studiemedelsavgifter	369	2 011	8	2 019	1 628	80,6	391	19,4	2 003	313	61	10	1	–	2 388	
Barnavård, nykterhetsvård och kriminalvård	304	1 067	321	1 388	1 226	88,3	162	11,7	1 659	27	6	–	–	–	1 692	
Författningar angående byggnation o d	313	476	56	532	411	77,3	121	22,7	365	224	122	80	43	11	845	
Mantalsskrivning o d	61	200	2	202	169	83,7	33	16,3	156	63	14	15	15	–	263	
Kommunalbesvärsmål	496	1 056	1	1 057	918	86,8	139	13,2	904	424	149	52	23	1	1 553	
Tryckfrihet m m ¹	66	162	1	163	90	55,2	73	44,8	223	6	–	–	–	–	229	
Annat	384	1 074	18	1 092	840	76,9	252	23,1	761	294	168	153	89	11	1 476	
Summa	2 408	10 274	512	10 786	8 504	78,8	2 282	21,2	10 670	1 444	550	329	177	24	13 194	
Totalt	4 859	23 759	863	24 622	18 000	73,1	6 622	26,9	13 691	4 740	4 125	3 444	2 924	557	29 481	

1) Tryckfrihet, återställande av försutten tid, resning samt mål enligt 2 § behörighetslagen.

Källa: Maskintabeller från domstolsverket.

Tabell 4.5.7 Regeringsrätten: balanserade, inkomna och avgjorda mål 1960, 1970, 1975 och 1980–1985

The Supreme Administrative Court: cases pending, entered and finally dealt with, 1960, 1970, 1975 and 1980–1985

Mål	1960	1970	1975	1980	1981	1982	1983	1984	1985
Balanserade från föregående år	6 400	6 115	3 530	3 277	3 111	3 227	3 544	4 275	4 679
Beskattningsmål	5 305	4 321	2 112	2 030	1 697	1 906	2 176	2 792	3 252
Övriga mål	1 095	1 794	1 418	1 247	1 414	1 321	1 368	1 483	1 427
Inkomna under året	4 890	5 083	4 605	4 280	4 390	4 794	5 337	6 041	5 881
Beskattningsmål	1 886	1 858	1 945	1 968	2 127	2 363	2 904	3 314	3 095
Övriga mål	3 004	3 225	2 660	2 312	2 263	2 431	2 433	2 727	2 786
Avgjorda under året	5 104	5 333	4 617	4 443	4 269	4 469	4 597	5 677	5 896
Beskattningsmål	2 030	2 183	2 086	2 293	1 915	2 086	2 277	2 879	3 299
Övriga mål	3 074	3 150	2 531	2 150	2 354	2 383	2 320	2 798	2 597
Balanserade till följande år	6 304	5 873	3 518	3 114	3 232	3 552	4 284	4 639	4 664
Beskattningsmål	5 177	3 996	1 971	1 706	1 909	2 183	2 803	3 227	3 048
Övriga mål	1 127	1 877	1 547	1 408	1 323	1 369	1 481	1 412	1 616
Balansens ålder i år									
Beskattningsmål									
–1	..	..	1 502	1 251	1 505	1 712	2 173	2 559	2 197
1–2	..	..	280	412	338	418	584	597	762
2–3	..	..	135	43	64	48	46	66	83
3–	..	..	54	–	2	5	–	5	6
Övriga mål									
–1	..	..	1 012	1 082	1 020	1 103	1 149	1 165	1 367
1–2	..	..	396	299	252	226	296	212	203
2–3	..	..	97	21	48	37	36	32	33
3–	..	..	42	6	3	3	–	3	13

Källa: Maskintabeller från domstolsverket.

Tabell 4.5.8 Regeringsrätten: avgjorda mål efter beskaffenhet och processtidens längd m m 1985
 The Supreme Administrative Court: cases finally dealt with, by nature and time period etc., 1985

Målgrupp	Målen fördelade efter avgörandet						Handläggningstidens längd i månader						
	Ej prövade i sak	Prövade i sak	därav		Ej ändring	Ändring	0-6	7-12	13-18	19-24	25-36	37-	Summa
			Antal	%									
Beskattning													
Inkomst- och förmögen-	1 801	244	159	65,2	85	34,8	504	586	574	238	127	16	2 045
hetsskatt o d													
Fastighetstaxering	635	26	17	65,4	9	34,6	223	200	178	56	4	-	661
Övrig direkt skatt	1	1	1	100,0	-	-	1	1	-	-	-	-	2
Mervärdeskatt	76	15	11	73,3	4	26,7	31	28	23	7	2	-	91
Övrig indirekt skatt	100	13	8	61,5	5	38,5	35	45	24	6	3	-	113
Uppbörd	74	11	5	45,5	6	54,5	31	30	15	4	5	-	85
Tullmål	12	4	2	50,0	2	50,0	3	9	3	1	-	-	16
Skattetillägg och för-													
seningsavgift	135	4	2	50,0	2	50,0	49	30	21	16	17	6	139
Övriga skattemål	135	12	9	75,0	3	25,0	27	48	52	15	5	-	147
Summa	2 969	330	214	64,8	116	35,2	904	977	890	343	163	22	3 299
Övrigt angående													
Körkort, trafik kort o d	453	21	14	66,7	7	33,3	431	30	13	-	-	-	474
Barnbidrag m m ¹	393	27	17	63,0	10	37,0	158	173	77	11	1	-	420
Barnavård, nykterhets-													
vård och kriminalvård	198	16	9	56,2	7	43,8	201	12	1	-	-	-	214
Författningar angående													
byggnation o d	169	22	14	63,6	8	36,4	90	41	32	13	13	2	191
Mantalskrivning o d	45	16	5	31,2	11	68,8	21	10	16	9	5	-	61
Kommunalbesvärsmål	286	44	27	61,4	17	38,6	135	67	84	35	7	2	330
Patent, varumärken,													
mönsterskydd	19	111	92	82,9	19	17,1	26	37	34	18	13	2	130
Tryckfrihet m m ²	128	278	225	80,9	53	19,1	250	84	47	13	7	5	406
Annat	327	44	25	56,8	19	43,2	241	83	24	16	7	-	371
Summa	2 018	579	428	73,9	151	26,1	1 553	537	328	115	53	11	2 597
Totalt	4 987	909	642	70,6	267	29,4	2 457	1 514	1 218	458	216	33	5 896

1) Barnbidrag, bidragsförskott, socialhjälp, familjebidrag samt studiemedelsavgifter.

2) Tryckfrihet, sekretess, återställande av försutten tid, resning samt mål enligt 2 § behörighetslagen.

Källa: Maskintabeller från domstolsverket.

Tabell 4.6.1**Hyresnämnder, arrendenämnder och bostadsdomstolen: inkomna, avgjorda och till följande år balanserade ärenden 1975–1985**

Rent Tribunals, Tenancy Tribunals and The Housing Court of Appeal: cases entered, finally dealt with and pending at the end of the year, 1975–1985

	Inkomna under året	Avgjorda ¹ under året	Balanserade till följande år
<i>Hyresnämnder</i>			
1975	19 519	14 377	9 266
1976	16 433	18 020	7 559
1977	18 537	18 029	7 789
1978	22 635	21 708	8 604
1979	34 972	28 714	15 217
1980	44 176	39 853	18 675
1981	35 577	40 360	13 978
1982	30 719	34 720	9 977
1983	30 122	31 146	8 953
1984	32 454	31 196	8 731 ²
1985	33 495	30 951	11 275
<i>Arrendenämnder</i>			
1975	2 167	2 157	288
1976	961	850	400
1977	1 043	719	716
1978	1 628	1 591	746
1979	1 198	1 310	612
1980	1 222	1 038	786
1981	1 137	1 152	747
1982	1 774	1 475	1 046
1983	2 579	2 441	1 184
1984	1 723	1 971	869
1985	1 868	1 925	812
<i>Bostadsdomstolen</i>			
1977	454	428	245
1978	552	503	294
1979	609	633	277
1980	702	678	302
1981	599	672	213
1982	638	573	271
1983	567	587	251
1984	579	574	251
1985	586	525	312

1) Här redovisas endast sådana mål som avgjorts och rapporterats som avgjorda under respektive år.

2) Balansen för 1984 är framtagen efter manuell inventering och där det framkommit att balansen var drygt 1 500 färre än beräknat.

Källa: Maskintabeller från domstolsverket.

Tabell 4.6.2

Hyresnämnder och arrendenämnder: avgjorda ärenden fördelade efter avgörandet, rättens sammansättning vid avgörandet, förhandling m m 1985

Rent Tribunals and Tenancy Tribunals: cases dealt with, by nature of ruling, composition of the court, type of hearing etc., 1985

	Hyresnämnder		Arrendenämnder	
	Antal	%	Antal	%
Summa avgjorda ärenden	30 951	100,0	1 925	100,0
Avskrivna	14 163	45,8	1 056	54,9
Efter förlikning	2 001	6,5	300	15,6
Annat beslut	12 162	39,3	756	39,3
Prövade i sak	16 788	54,2	869	45,1
Beslut	16 772	54,2	839	43,6
Skiljedom	16	0,0	30	1,5
Avgjorda inför				
Fullsuttet nämnd	6 739	21,8	736	38,2
Ordföranden	24 212	78,2	1 189	61,8
Muntlig förhandling	9 903	32,0	864	44,9
Tid för muntlig förhandling/ besiktning i timmar	3 877	.	792	.

Källa: Maskintabeller från domstolsverket.

Tabell 4.6.3

Hyresnämnder, arrendenämnder och bostadsdomstolen: avgjorda mål och ärenden efter beskaffenhet 1985

Rent Tribunals, Tenancy Tribunals and The Housing Court of Appeal: cases finally dealt with, by nature 1985

	Hela antalet mål
Hyresnämnder	30 951
Därav	
Utan krav på besittningsskydd	14 096
Förlängning av hyresavtal	4 838
Ärenden enligt hyresförhandlingslagen	4 568
Övriga ärenden	7 449
Arrendenämnder	1 925
Därav	
Jordbruksarrende	668
Bostadsarrende	715
Övriga ärenden	542
Bostadsdomstolen	525
Därav	
Förlängning av hyresavtal	259
Ärenden enligt hyresförhandlingslagen	72
Övriga ärenden	194

Källa: Maskintabeller från domstolsverket.

Tabell 4.6.4 Hyresnämnder: fullföljdsfrekvensen i de avgjorda målen 1985

Rent Tribunals: frequency of appeal against the rulings, 1985

	Hela antalet mål	Inkomna till bostadsdomstolen	
		Antal	I % av hela antalet mål
Mål enligt 12 kap Jordabalken (JB)	25 507	379	1,5
Övriga mål	5 444	207	3,8
Totalt	30 951	586	1,9

Källa: Maskintabeller från domstolsverket.

Tabell 4.6.5**Bostadsdomstolen: avgjorda mål, fördelade efter förhandling, rättens sammansättning vid avgörandet och avgörandets art m m 1985**

The Housing Court of Appeal: cases finally dealt with, by type of hearing, composition of the court and by nature of ruling, 1985

	Hela antalet mål
Avgjorda mål	525
Därav	
Mål enligt 12 kap. Jordabalken (JB)	349
Mål enligt hyresförhandlingslagen	72
Övriga mål	104
Prövade i sak	
Besvärstalan/ansökan helt eller delvis bifallen	78
Besvärstalan/ansökan ej bifallen	287
Annat beslut	160
Rättens sammansättning	
Stor sammansättning	31
Liten sammansättning	423
Annan	71
Mål som avgjorts efter muntlig förhandling/syn	36
Sammanlagd tid i timmar för muntlig förhandling	94

Källa: Maskintabeller från domstolsverket.

Tabell 4.7.1 Kronofogdemyndigheter: inkomna, handlagda, avslutade och till följande år balanserade mål och ärenden 1984 och 1985

Offices of the Crown Bailiff cases, 1984 and 1985

	Inkomna		Handlagda		Avslutade		Balanserade	
	1984	1985	1984	1985	1984	1985	1984	1985
Allmänna mål	1 201 545	1 115 382	.	.	1 207 406	1 169 865	999 351	944 868
därav företagarskatter	379 244	288 784	.	.	.	.	.	.
Införelsmål	.	.	.	.	.	.	.	.
Nya beslut	.	.	33 597	32 138	.	.	.	.
Ändrings- och tilläggsbeslut	.	.	21 361	20 751	.	.	.	.
Enskilda mål	429 601	447 117	.	.	404 950	413 305	279 922	310 071
Utsökningsmål	401 860	417 678	.	.	.	.	.	.
därav ansökan om avhysning	15 249	15 813	4 615 ¹	4 985 ¹	.	.	.	.
Avbetalningsmål	8 690	8 751	.	.	.	.	.	.
Införelsmål	19 051	20 688	20 658	19 555	.	.	.	.
Lönegarantiärenden/löneborgenärer i mindre konkurs	8 953	12 242	.	.	.	.	.	.
Tillsynsmyndighet i konkurser	6 986	7 507	.	.	.	.	.	.
Mindre konkurser	6 278	6 743	.	.	.	.	.	.
Ordinära konkurser	708	764	.	.	.	.	.	.
Fastighetsförsäljning	.	.	.	.	.	.	.	.
Kungjorda fastigheter	.	.	3 154	2 928	.	.	.	.
Exekutiv försäljning	6 502	6 820	.	.	2 346 ²	2 219 ²	.	5 020

Källa: Tabeller från riksskatteverket.

1) Verkställda.

2) Antal fastigheter vari auktion hållits.

Tabell 4.8.1 Rättshjälp: slutligt handlagda mål/ärenden med rättshjälp fördelade på domstol och myndighet 1985

Public legal services: cases and decisions finally dealt with, by court and agencies authorizing such services, 1985

Domstol, myndighet	Antal mål/ärenden där allmän rätts-hjälp förekommit	Framställningar om rättshjälp genom offentligt biträde
Tingsrätter	20 991	
Tvistemål	20 474	.
Brottmål	45 ¹	.
Fastighetsdomstolsmål	472	.
Domstolsärenden	..	..
Hovrätter	1 968	
Tvistemål	1 340	.
Brottmål	6	.
Övriga mål	622	.
Högsta Domstolen	491	.
Tvistemål	349	.
Brottmål	22	.
Besvärsmål	120	.
Statens va-nämnd	3	.
Vattenöverdomstolen	—	.
Länsrätter	2 651	3 147
Kammarrätter ²	..	..
Regeringsrätten ²	..	..
Mellankommunala skatterätten	—	.
Hyresnämnder	30	.
Arrendenämnder	15	.
Bostadsdomstolen	19	.
Försäkringsrätter	65	.
Försäkringsöverdomstolen	35	.
Arbetsdomstolen	31	—
Marknadsdomstolen	—	—
Patentbesvärsrätten	—	—
Kriminalvårdsstyrelsen	—	—
Kriminalvårdsnämnd	—	—
Interneringsnämnd	—	—
Övervakningsnämnder	1	1
Socialstyrelsen	.	—
Psykiatriska nämnden	—	8 ³
Utskrivningsnämnder	—	331 ⁴
Beslutsnämnder	—	— ⁵

1) Här ingår rättshjälp enl 36 § Rhj.

2) Uppgifterna från kammarrätterna och regeringsrätten är på grund av fel i rapporterings-systemet för osäkra att redovisa.

3) Samtliga framställningar bifallits.

4) Varav 315 framställningar bifallits. Dessutom har 62 förordnanden av offentligt biträde skett utan särskild framställning.

5) 12 förordnanden av offentligt biträde har skett utan särskild framställning.

Tabell 4.8.2 Rättshjälp: statens rättshjälpskostnader fördelade på domstolar och rättshjälpsnämnder 1985

Public legal services: costs to the state by court or Public Legal Services Boards authorizing such services, 1985

	Statens rättshjälpskostnader i miljoner kronor				Summa
	Allmän rättshjälp	Rättshjälp åt miss-tänkt i brottmål	Rättshjälp genom offentligt biträde	Råd-givning	
Allmänna domstolar	86,2	107,4	.	.	193,6
Förvaltningsdomstolar	2,0	.	12,8	.	14,8
Hyses- och arrendenämnder, bostadsdomstolen	0,3	.	.	.	0,3
Rättshjälpsnämnder	40,4	.	16,3	0,8	57,5
Domstolsverket	0,1	.	.	.	0,1
Summa	129,0	107,4	29,1	0,8	266,3¹

1) Det beräknas inflyta 13 miljoner kronor från länsstyrelserna pga ålagd återbetalningsskyldighet. Den totala samhällskostnaden beräknas därför till 253 miljoner kronor. I redovisningen saknas specialdomstolarna och nämnderna utanför det traditionella domstolsväsendet.

Tabell 4.8.3 Rättshjälp: rättshjälpsnämndernas verksamhet 1975 och 1980–1985

Public Legal Services Boards: cases, 1975 and 1980–1985

	1975	1980	1981	1982	1983	1984	1985
Fall där rådgivningsavgiften satts ned eller eftergetts	17 647	12 520	7 478	4 102	2 824	2 537	2 527
Till rättshjälpsnämnd inkomna ansökningar om allmän rättshjälp	76 270	30 068	24 596	19 322	15 636	11 843	12 243
Framställningar (ansökningar) om offentligt biträde	1 809	5 701	4 785	3 873	3 477	5 639	7 536

Tabell 4.9.1 Inkomna/nya ärenden vid några myndigheter med uppgifter inom rättsväsendets område 1970, 1975 och 1980–1985

New cases brought before various agencies with judicial functions, 1970, 1975 and 1980–1985

Myndighet	1970	1975	1980	1981	1982	1983	1984	1985
Riksåklagaren (RÅ)	1 642	1 389	925	993	1 007	1 203	1 125	1 181
därav								
överprövningar av under-								
ställda åklagares beslut	256	259	265	227	266	328	313	317
beviljade prövningstillstånd	51	42	48	41	38	39	51	49
av RÅ till HD fullföljda mål	7	9	8	14	9	13	10	11
Justitiekanslern (JK)	876	3 048	2 995	2 915	2 946	3 352	3 591	3 706
därav								
skadeståndsmål och								
ärenden	..	319	505	467	548	530	571	632
tillsynsärenden	373	518	700	689	748	749	743	765
dataärenden	..	1 857	1 272	1 193	1 186	1 556	1 696	1 734
Konsumentverket/ konsumentombudsmannen (KOV/KO)	.	4 522	5 735	4 629	4 285	4 320	4 134	4 111
därav								
anmälningar och förfråg-								
ningar	.	4 242	5 385	4 286	3 923	3 877	3 696	3 811
från privatpersoner	.	3 234	3 452	2 538	2 087	2 018	2 028	2 158
KOV-initiativ	.	280	350	343	362	443	438	300
Allmänna reklamations- nämnden (ARN)	2 020	6 632	8 212	7 194	7 695	7 887	7 965	7 510
Näringsfrihetsombuds- mannen (NO)	254	407	464	519	459	585	578	503
därav								
anmälningar och förfråg-								
ningar	110	208	220	326	280	351	333	270
NO-initiativ	92	136	192	134	130	174	163	168
Marknadsdomstolen (MD)	.	49	42	38	28	34	51	48
därav								
ärenden enligt marknads- föringslagen	.	34	33	30	23	21	35	33
Arbetsdomstolen (AD)	97	264	264	225	235	218	220	228
därav från								
arbetsgivarsidan	38	28	117	54	58	46	35	46
arbetstagar sidan	59	236	147	171	177	172	183	182
	1970	1975	1980/81	1981/82	1982/83	1983/84	1984/85	1985/86
Riksdagens ombudsmän/ Justitieombuds- männen (JO)	3 090	3 482	3 571	3 516	3 846	3 528	3 329	3 440
därav								
klagomål och framställ-								
ningar från enskilda	2 606	3 025	3 464	3 399	3 688	3 397	3 163	3 323
JO-initiativ	457	410	87	95	133	101	141	85

5 Bilaga
Appendice

Medelfolkmängden år 1985 i hela riket, 5-årsklasser.
Mean population in 1985 for the whole country,
by 5-yearage groups.

Ålder	Summa	Män	Kvinnor
00-04	472 507	242 586	229 921
05-09	488 102	249 918	238 184
10-14	555 955	284 405	271 550
15-19	585 464	300 175	285 289
20-24	578 212	295 397	282 815
25-29	562 452	287 631	274 821
30-34	582 082	297 435	284 647
35-39	661 789	337 725	324 064
40-44	598 122	307 540	290 582
45-49	467 833	237 513	230 320
50-54	427 854	213 003	214 851
55-59	445 480	218 367	227 113
60-64	485 160	234 475	250 685
65-69	434 196	204 972	229 224
70-74	391 033	176 725	214 308
75-79	305 475	127 827	177 648
80-84	188 728	70 184	118 544
85-89	87 346	28 868	58 478
90-94	27 182	7 751	19 431
95-	5 407	1 331	4 076
Totalt	8 350 379	4 123 828	4 226 551

6 Sakregister

Index

- alkohol och misshandel 17, 147
 allmänna häkten 108–109, 114
 allmänna reklamationsnämnden (ARN) 218
 anhållande, anhållna 11, 15, 64–67, 108–109, 114
 anmälda brott 33–50, 150–156
 anmälningsbenägenhet 29, 143, 155–156
 anstaltsvård 101–118
 arbetsdomstolen (AD) 216, 218
 arbetstvist 174–175
 arrendenämnder 212–213
 avgångna från kriminalvårdsanstalt 113
 avhysning 215
 avsättning 85
- beläggning på kriminalvårdsanstalter 101–118
 beskattningsmål 206–211
 besvärsmål 169, 181–182, 216
 betalningsföreläggande 166, 171–172, 174–175
 boskillnad 174–175
 bostadsdomstolen 212–214, 216
 bouppteckning 184
 brott
 - anmälda brott 33–50, 142–152
 - brott som kommit till polisens kännedom 33–50, 142–152
 - för brott lagförda personer 16–23, 68–100
 - för brott misstänkta personer 53–61
 - i nordiskt perspektiv 142–152
 - offer för brott 153–157
 - uppklarade brott 48–49, 51–52
 - återfall i brott 103, 119–129
 brottmål 165, 168–169, 171–172, 178–179, 192, 194–202, 214
 brottsbalken 33 kap 2 § (BrB 33:2) 72, 90–95, 100
 brottsbalken 34 kap 1 § punkt 1 (BrB 34:1 p 1) 72, 76, 85, 90–95, 100, 126
 brottsdeltagande 52–57
 brottsstatistik 24–62, 142–152
 böter 72, 77, 80, 82, 85, 90–95, 100, 124, 141, 204
 bötesförvandling 108–110, 114, 179
- disciplinstraff 85, 90–95, 100
 domstolarnas verksamhet 158
 domstols- och åklagarstatistik 68–100
 domstolsärenden 181, 216
 domvillobesvär 200
 dömda personer 16–23, 76, 84–86, 88–100
- ensamdomare 178–179
 exekutiv fastighetsförsäljning 215
 expropriation 180, 188
- faderskapsmål 174–175, 193, 195–197
 familjebidrag 209, 211
 fastighetsdomstolar 180
 folkbokföring och kyrkobokföring 206
 folkmängd, relaterat till 73, 76, 79, 82–83, 86, 98
 frigång 102
 frihetsberövande 62–68, 82, 87, 101–118, 124–126
 fri från påföljd 85, 90–95
 frikännande dom 179
 frivård 101, 103, 108, 116–118
 fylleri 66–68, 84
 fällande dom 179
 fängelse 68–69, 72–73, 76–77, 80, 85, 90–95, 100, 124–126, 203–204
 fängelse tidens längd 96–97, 111, 115
 förberedelse till brott 28
 föreläggande av ordningsbot 23, 68, 73–74, 85
 förenklad rättegång 173–175
 företagskonkurser 167, 185–186
 förmögenhetsskatt 209, 211
 försök till brott 28
 förvaltningsdomstolar 206–211
 förvandlingsstraff för böter 105, 108, 110–111, 114
- giftermålsbalken (GB) 172, 177
 gravationsbevis 172, 184
 gripande, gripna 11, 62, 105, 107, 114
 grövre brott 22–23, 71, 83
- handläggningstider 174, 178, 180, 182–183, 195–196, 201–202, 207, 209, 211
 handräckning 184
 historisk kriminalstatistik 16–23
 hovrätter 176–177, 192–197, 216
 huvudbrott 69, 73, 78, 84, 86–89, 92–95, 98–99, 105
 huvudbrott under året 73, 98–99
 huvudpåföljd 68, 73, 77, 80, 85, 90–95
 hyresnämnder 212–214, 216
 häkten, allmänna 108–109, 114
 häktning 62–66, 108–109, 114
 Högsta Domstolen 169, 176–177, 198–201, 216

- inkomstskatt 209, 211
 insamlingsrutiner 14, 21, 71, 105, 119, 130, 158–160
 inskrivningsärenden 172, 184, 188
 intagna på kriminalvårdsanstalt 101–115
 inteckningar 172
 internationell kriminalstatistik 104, 142–152
 internering 85, 105, 108–111, 114, 126, 203–204
 interneringsnämnden 216
- jordabalken (JB) 214
 justitiekanslern (JK) 218
 justitieombudsmannen (JO) 218
- kammarrätter 170, 208–209
 kommunala besvärsmål 209, 211
 konkursärenden 171, 184
 konsumentverket/konsumentombudsmannen (KOV/KO) 218
 kostnader
 - inom kriminalvården 116
 - av egendomsbrott 156
 - av rättshjälp 217
 kriminalregisterpåföljd 73, 76
 kriminalstatistiska undersökningar 15
 kriminalvård 101–118
 kriminalvårdsnämnd 105, 216
 kriminalvårdsstyrelsen 101, 105–106, 216
 kronofogdemyndigheter 215
 kvinnor 18, 23, 54–57, 59–61, 75, 77–79, 83, 86–87, 89, 91, 97, 101, 112, 119, 121, 148, 154
 kyrkobokföring 31, 53, 72–73, 98–99
- lagen om unga lagöverträdare (LUL) 74, 85, 90–91
 lagen om omhändertagande av berusade personer (LOB) 65–67
 lagen om tillfälligt omhändertagande (LTO) 62–65, 67
 lagen om vård av missbrukare (LVM) 74, 85, 90–91, 207
 lagfarter 172, 188
 lagförda personer (för brott) 16–23, 68–100, 127–141, 179
 lagsökning 166, 171–172, 174–175, 184, 193
 lagändringar 72, 130, 160–161
 livstid (fängelse) 105
 län 36, 38, 188
 länsrätter 206–207, 216
 lösöreköp 184
- marknadsdomstolen (MD) 216, 218
 medborgarskap 31, 53, 75, 77–78, 83, 87, 92–95, 98–99
 medelbeläggning på kriminalvårdsanstalter 108
 medelfolkmängd 73, 76, 79, 86, 176, 219
 medverkan till brott 28
 mellankommunala skatterätten 207, 216
 mervärdeskatt 206, 209, 211
 militära mål 174–175
 misshandel (historisk statistik) 17
 misskötsamhet 102, 115, 118
- misstänkta personer (för brott) 53–61
 mord och dråp (historisk statistik) 16
 mål
 - beskattningsmål 170, 206–211
 - besvärsmål 169, 181, 198–202, 216
 - brottmål 165, 168–169, 171–172, 178–179, 192, 194–202, 216
 - familjemål 174–177, 193, 195
 - fastighetsdomstolsmål 180, 193–197, 216
 - fastighetstaxering 206–207, 209, 211
 - körkortsmål 207, 209, 211
 - miljöskyddsmål 180, 192
 - notariemål 178–179
 - sociala mål 207
 - tullmål 209, 211
 - tvistemål 165, 168–169, 171–175, 192–193, 195–202, 216
 - vattenmål 181–183, 192–195, 197, 199
 narkotikastatistik 127–141, 203–205
 nordisk kriminalstatistik 104, 142–152
 nykterhetsvårdslagen 104, 125
 nådeansökningar 169, 203–205
 näringsfrihetsombudsmannen (NO) 218
 näringsförbud 189
- offentlig försvarare 179
 offentliga ackord 187
 offer för brott 153–157
 omhändertagande av berusade personer, lag om (LOB) 65–67
 omyndighetsförklaring 174–175
 opublicerad statistik 32, 75, 162
 ordningsbot, godkänt föreläggande av 24, 68, 70, 73–74, 85
- patent 211
 permissioner från kriminalvårdsanstalterna 102, 115
 personutredning 179
 polisstatistik 24–61, 146–156
 processtatistik 158–218
 prövningstillstånd 196–202
 provotid 105–106
 psykiatrisk vård 73, 85, 90–95, 100, 108, 114, 125
 publicering av rättsstatistiken 14–15, 31–32, 74–75, 106, 121, 132, 162–163
 påföljd eftergiven 85, 95, 100
 påföljder för brott 73, 76–77, 80, 82, 85–87, 90–95, 100
- regeringsrätten 170, 211–212, 216
 regional redovisning 35, 37, 188
 resning 200
 riksdagens ombudsmän (JO) 218
 riksåklagaren (RÅ) 218
 rymningar från kriminalvårdsanstalt 102, 114
 rån (historisk statistik) 20
 rättegångsbalken 20 kap 7 § 1 74, 85, 90–91
 rättens sammansättning 178–179

rättshjälp 216–217
 rättshjälpsnämnd 217
 rättspsykiatrisk undersökning, undersökningsfall 108, 114, 179
 rättsstatistik, översikt 11–15
 rättsstatistiska undersökningar 15
 rättsväsendets informationssystem (RI) 14, 71, 105

sjöfartsregistret 188
 skattetillägg och förseningsavgift 206, 209, 211
 skilsmässa 165, 174–177
 skyddstillsyn 68, 76–77, 80, 85, 90–95, 100–101, 103, 106, 116–118, 124–126, 204
 sluten psykiatrisk vård 73, 85, 90–95, 100–108, 114, 125
 socialtjänstlagen (SoL), vård enligt 85, 90–95, 100, 207
 statistikomläggningar 30, 71
 straff/påföljd 73, 76–77, 80, 82, 85–87, 90–95, 100, 124–126
 straffmyndig befolkning 76, 79, 86, 98
 straffprocessuella frihetsberövanden 62–67
 strafftider 96–97, 101–103, 111, 115
 strafföreläggande (SF), godkänt 68, 74, 85–86, 88–89, 90–95
 stämpling 28
 stöld (historisk statistik) 18–21
 suspension 85
 särlevnad 177

taxeringsmål 206–207, 209, 211
 tillfälligt omhändertagande, lag om (LTO) 62–67
 tingsrätter 165–167, 171–191, 216
 tolk 178–179, 195
 tomträtt 172, 188
 tredskodom 173–175, 180
 tullmål 209, 211
 tvistemål 165, 168–169, 171–175, 192–193, 195–205, 216

underrätter, allmänna 165–167, 171–191, 216
 unga lagöverträdare, lag om (LUL) 74, 85, 90–91
 ungdomsfängelse 76, 85, 106, 108–110, 113–114, 116–117, 126
 ungdomskriminalitet 23, 128, 156
 uppbörd 206, 209, 211
 uppklarade brott 48–49, 51–52
 uppklaringsgrund 51–52
 uppklaringsprocent 48–49, 157
 utländska medborgare 23, 53–57, 72, 77–78, 83, 87, 92–95, 98–99, 104, 129, 138, 154, 156

va-nämnd 181, 214
 vattendomstolar 181–183
 villkorlig dom 68, 73, 76–77, 80, 85, 90–95, 100, 124, 141, 204
 villkorligt frigivna 102, 106, 108, 113, 116, 118, 204
 våldtäkt (historisk statistik) 18
 vård 85, 90–95, 100, 125
 vård av missbrukare, lag om (LVM) 75, 85, 90–95, 100, 207
 vård enligt socialtjänstlagen (SoL) 85, 90–95, 100
 vård utom anstalt 113, 116–118
 vårdnad om barn 174–175, 190–191

åtalsunderlåtelse (ÅU) 68, 70, 72, 74–75, 80, 85–86, 90–95, 124
 återfall i brott 103, 119–126, 127–129

ägenderättsbevis 184
 äktenskapsförord 165, 184
 äktenskapsskillnader 165, 174–177
 ändringsfrekvenser 202

öppen psykiatrisk vård 85, 90–95, 100, 125
 översikt över redovisningen 4–10
 övervakning 101, 116–118
 övervakningsnämnder 105–106, 216

Kvinnor och brott - hittills ett försummat område

I den nyutkomna boken "**Kvinnors rätt och orätt. Statistik och tankar om kvinnor och brott**" ges en samlad bild av kvinnors brottslighet, ett ämnesområde som är mycket försummat i forskningen och litteraturen. Och detta trots att *nyckeln* till en minskning av den totala brottsligheten kanske ligger i svaret på frågan: *Varför begår kvinnor så få brott?*

Boken ger en historisk överblick över brottsligheten från 1800-talets mitt och till idag, och teorierna kring varför kvinnor begår så få brott sammanfattas. Kvinnors brottslighet i jämställdhetens tidevarv beskrivs sedan utförligt. Boken avslutas med en diskussion om kvinnors brottslighet såsom en spegling av olika samhällsförhållanden.

Texten kompletteras av enkla tablåer, diagram och bilder. Boken är lättläst och är tänkt att kunna läsas av alla, oavsett förkunskaper.

"Kvinnors rätt och orätt" kostar 60:-, beställningsnr. X19. *Rabatterade priser:* minst 10 ex 50:-/st, minst 30 ex 45:-/st. Vill Du veta mera om boken eller beställa, vänd Dig till SCB-Distributionen, 701 89 Örebro, tel 019/14 03 20.

**Kvinnors
rätt och orätt**

Statistik och tankar
om kvinnor och brott

 Statistiska centralbyrån

SCB

ISBN 91-618-0125-9
ISSN 0347-7541